

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **25** Ljubljana, četrtek **9. 3. 2006**

Cena **1540 SIT** · 6,43 EUR ISSN **1318-0576** Leto **XVI**

DRŽAVNI ZBOR

1019. Zakon o varnosti cestnega prometa (uradno prečiščeno besedilo) (ZVCP-1-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 10. februarja 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o varnosti cestnega prometa, ki obsega:

– Zakon o varnosti cestnega prometa – ZVCP-1 (Uradni list RS, št. 83/04 z dne 29. 7. 2004),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa – ZVCP-1A (Uradni list RS, št. 35/05 z dne 5. 4. 2005),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi osmega odstavka 92. člena Zakona o varnosti cestnega prometa št. U-I-32/05 (Uradni list RS, št. 67/05 z dne 15. 7. 2005),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa – ZVCP-1B (Uradni list RS, št. 69/05 z dne 22. 7. 2005),

– Zakon o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnem prometu – ZDCOPMD (Uradni list RS, št. 76/05 z dne 12. 8. 2005) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa – ZVCP-1C (Uradni list RS, št. 108/05 z dne 2. 12. 2005).

Št. 326-07/89-1/184

Ljubljana, dne 10. februarja 2006

EPA 600-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O VARNOSTI CESTNEGA PROMETA uradno prečiščeno besedilo (ZVCP-1-UPB3)

I. UVODNE DOLOČBE

Vsebina zakona

1. člen

S tem zakonom se urejajo pravila in pogoji za udeležbo v cestnem prometu.

Načela cestnega prometa

2. člen

(1) Udeleženec oziroma udeleženka (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) cestnega prometa mora ravnati tako, da poteka promet nemoteno, umirjeno in varno.

(2) Udeleženec cestnega prometa sme pričakovati, da bodo vsi udeleženci cestnega prometa in tisti, ki so dolžni skrbeti za ceste in prometno ureditev na cestah, ravnali v skladu s predpisi o varnosti cestnega prometa in predpisi o javnih cestah.

(3) Kadar so udeleženci cestnega prometa otroci, starejši ljudje, slepi, invalidi in druge osebe, ki niso v celoti sposobne za samostojno udeležbo v cestnem prometu, so drugi udeleženci dolžni nanje posebno paziti in jim, če zakon tako določa, tudi pomagati.

Udeležba telesno ali duševno prizadetih oseb v cestnem prometu

3. člen

Telesno ali duševno prizadete osebe, katerih prizadetost pomeni v cestnem prometu povečano nevarnost zanje ali za druge, se smejo vključiti v promet, ko same, ali tisti, ki so zanje odgovorni, storijo vse, da ne ogrožajo sebe ali drugih udeležencev v cestnem prometu. V tem smislu morajo imeti spremljevalca oziroma spremljevalko (v nadaljnjem besedilu: spremljevalca), uporabljati prirejeno vozilo ali potrebne pripomočke. Slepi pešci, ki so samostojno udeleženi v cestnem prometu, morajo uporabljati belo palico.

Obveznosti delodajalcev

4. člen

(1) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki oziroma samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetniki posamezniki), fizične osebe, ki opravljajo obrtno ali podobno dejavnost, ter organi in organizacije morajo zagotoviti, da vozniki oziroma voznice (v nadaljnjem besedilu: vozniki) vozil, s katerimi opravljajo javni prevoz potnikov ali blaga oziroma prevoz oseb ali blaga za lastne potrebe, izpolnjujejo vse predpisane pogoje.

(2) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Vzdrževanje in popraviljanje vozil

5. člen

(1) Pravne in fizične osebe ter samostojni podjetniki posamezniki, ki izdelujejo, popravljajo, predelujejo ali vzdržujejo vozila, se ukvarjajo s prometom vozil, naprav, nadomestnih delov in opreme ali posameznih sklopov za vozilo, morajo zagotavljati potrebno strokovnost in kakovost dela in upoštevati vse predpise, ki zagotavljajo varnost vozil v cestnem prometu.

(2) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

6. člen

(1) Kdor proda rezervne dele oziroma naprave za vozilo ali sprejme poškodovano vozilo v popravilo ali opravi prevoz oziroma vleko poškodovanega vozila, pa ve, da obstaja možnost, da je bilo vozilo, za katerega se kupuje rezervne dele oziroma naprave ali je dano v popravilo ali je odvlečeno oziroma odpeljano, udeleženo v prometni nesreči, v kateri je bil kdo poškodovan ali je umrl, povzročitelj oziroma povzročiteljica (v nadaljnjem besedilu: povzročitelj) nesreče pa je s kraja odpeljal, ne da bi pomagal poškodovanim oziroma dal svoje osebne podatke, ker je bilo to objavljeno v sredstvih javnega obveščanja, ali je bil o tem obveščen kako drugače, mora to sporočiti najbližji policijski postaji ali policistu oziroma policistki (v nadaljnjem besedilu: policistu).

(2) Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 200.000 tolarjev.

Vzdrževanje cest

7. člen

(1) Ceste, prometna signalizacija in oprema na njih morajo biti zgrajene, postavljene in vzdrževane tako, kot je to določeno s predpisi o javnih cestah in predpisi o varnosti cestnega prometa.

(2) Prometna signalizacija in prometna oprema morata biti postavljeni in označeni tako, da sta dobro vidni. Biti morata redno vzdrževani in ob vsakem uničenju, poškodovanju ali odstranitvi nemudoma zamenjani, nadomeščeni ali ponovno označeni.

(3) Prehodi za pešce oziroma peške (v nadaljnjem besedilu: pešce) na cestah morajo biti ponoči ustrezno osvetljeni in, razen na križiščih, označeni s predpisanimi prometnimi znaki. Na prehodih za pešce na cestah z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer mora biti promet urejen s semaforji.

(4) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Označitev oseb pri delu in pri izvajanju izrednega prevoza na cesti

8. člen

(1) Osebe, ki izvajajo gradbena, vzdrževalna ali druga dela na cestah, ki niso popolnoma zaprte za promet vozil, in osebe, ki pri izrednih prevozi opravljajo naloge na cesti zunaj vozila, morajo nositi oblačila živo oranžne barve z vdolanimi odsevnimi trakovi bele barve, ki so dobro vidna tudi z večje razdalje.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja na cestah z dvema fizično ločenima smernima voziščema, če se dela izvajajo na smernem vozišču, ki je popolnoma zaprto za promet vozil.

(3) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(4) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Promet na nekategoriziranih cestah

9. člen

(1) Na nekategoriziranih cestih, ki se uporabljajo za javni cestni promet, mora biti promet urejen v skladu s predpisi o javnih cestah in predpisi o varnosti cestnega prometa.

(2) Nekategorizirana cesta, ki se uporablja za javni cestni promet, mora biti vzdrževana v skladu s predpisi, ki urejajo vzdrževanje javnih cest.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljata za nekategorizirano cesto, ki jo lastnik oziroma lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) uporablja izključno za lastne potrebe. Dovoz na tako cesto mora biti ostalim udeležencem v cestnem prometu prepovedan s predpisano prometno signalizacijo, lahko pa je tudi preprečen z zapornico.

(4) Pri križanju nekategorizirane ceste z javno cesto velja prva za neprednostno (križajočo) in druga za prednostno (križano) cesto. Z izjemo ceste iz prejšnjega odstavka, dovozne poti do objekta ali zemljišča in kolovozne poti brez zgrajenega vozišča, mora biti priključek nekategorizirane ceste na javno cesto označen s predpisano prometno signalizacijo.

(5) Policist ali pooblaščen uradna oseba organa, pristojnega za nadzor nad občinskimi cestami, sme iz prometnovarnostnih razlogov odrediti, da se prepove cestni promet na nekategoriziranih cestih, ki ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali drugega odstavka tega člena. Prepoved cestnega prometa mora označiti njen upravljavec in traja do odprave razlogov za prepoved.

(6) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(7) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Pooblastilo

10. člen

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izvaja predpise in ukrepe v okviru svojega delovnega področja za zagotavljanje čim večje varnosti cestnega prometa v skladu s pristojnostmi, določenimi z mednarodnimi pogodbami, zakoni in na njihovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi, ter posreduje mednarodnim organom in organizacijam podatke, razen osebnih podatkov, in poročila s svojega delovnega področja.

Policijska pooblastila

11. člen

(1) Pri opravljanju nalog iz prejšnjega člena policisti neposredno nadzirajo in urejajo promet na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, nadzirajo stanje in prevoznost teh cest, vozila, tovor v in na vozilih, voznike in druge udeležence v cestnem prometu, ter izvajajo pooblastila v skladu z mednarodnimi pogodbami, s tem zakonom in drugimi predpisi, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa.

(2) Policisti nadzorujejo tudi športne in druge prireditve ter javne shode, če ti potekajo na cestah ali ob njih, če vplivajo na cestni promet.

Pooblastila drugih organov

12. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki urejajo vzdrževanje in varstvo cest opravljajo inšpektorice in inšpektorji (v nadaljevanju: inšpektorji), pristojni za inšpekcijski nadzor cest. Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki se nanašajo na delo subjektov, ki opravljajo javni prevoz potnikov ali blaga oziroma prevoz oseb ali blaga za lastne potrebe, ter določb, ki se nanašajo na vozila in voznike, ki opravljajo take prevoze, opravljajo inšpektorji pristojni za inšpekcijsko nadzorstvo prevozov v cestnem prometu in za delo, vsak v okviru svojega delovnega področja.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov izdanih na njegovi podlagi, ki urejajo področje zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil, opravlja zdravstvena inšpekcija.

(3) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki urejajo obveznosti lastnikov vozil in izvajalcev javne službe ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili, ki se nanašajo na potrdilo o uničenju vozila in izjavo o lokaciji vozila, opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

13. člen

Zaradi usklajenega izvajanja nadzora cestnega prometa sodelujejo organi in službe iz 11. in 12. člena tega zakona med seboj in s pristojnimi tujimi organi in službami.

Pooblastila občinskega redarstva

14. člen

(1) Zaradi zagotavljanja varnega in neoviranega cestnega prometa občinski redarji oziroma redarke (v nadaljnjem besedilu: redarji):

- izvajajo nadzor nad ustavljenimi in parkiranimi vozili ter ovirami v naselju;

- izvajajo nadzor nad ravnanjem udeležencev cestnega prometa v območju umirjenega prometa in območju za pešce;

- ugotavljajo kršitve določb 113. člena tega zakona o varstvu cest in okolja v naselju in na občinskih cestah zunaj naselja.

Pri opravljanju navedenih nalog občinski redarji izrekajo globe in opozorila ter izvajajo pooblastila in ukrepe, ki so prenešeni nanje s tem in drugimi zakoni, ter ukrepe, določene z občinskimi predpisi.

(2) Pri opravljanju nalog iz prve, druge in tretje alinee prejšnjega odstavka sme občinski redar zahtevati od voznika motornega vozila vozniško dovoljenje in prometno dovoljenje, od drugega udeleženca cestnega prometa pa listino, s katero ugotovi njegovo istovetnost. Udeleženec cestnega prometa mora izročiti redarju zahtevano listino na vpogled.

(3) Pri urejanju prometa vozil morajo občinski redarji uporabljati znake, ki jih dajejo policisti v skladu s tem zakonom in podzakonskim aktom, izdanim na njegovi podlagi.

(4) Občinski redarji se morajo strokovno usposobiti po predpisanem programu in opraviti preizkus znanja za pridobitev naziva občinski redar. Vsaka tri leta se morajo strokovno izpopolnjevati po predpisanem programu. Občinski redarji se morajo usposobiti tudi za ravnanje z napravami in tehničnimi sredstvi, ki jih uporabljajo pri svojem delu. Redarji, ki ne opravijo strokovnega izpopolnjevanja ne smejo opravljati nalog redarstva.

(5) Občinski redarji morajo imeti najmanj srednjo izobrazbo splošne ali strokovne smeri, vodja redarstva pa najmanj visokošolsko izobrazbo.

(6) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za lokalno samoupravo, predpiše pogoje, ki jih morajo izpolnjevati občinski redarji, program usposabljanja in način opravljanja preizkusa znanja za pridobitev naziva občinski redar, program in način strokovnega izpopolnjevanja ter način vodenja evidence usposabljanja in izpopolnjevanja, opravljenih preizkusov, in izdanih potrdil o usposobljenosti, enotno uniformo, označbe in opremo občinskih redarjev, in imenuje komisijo za opravljanje preizkusov znanja.

(7) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje ime in priimek, EMŠO, naslov stalnega prebivališča in datum opravljanja preizkusa.

(8) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom ali z znakom iz tretjega odstavka tega člena.

Pristojnosti lokalnih skupnosti

15. člen

(1) Za varen in nemoten promet na občinskih cestah so odgovorne občine.

(2) Občine določijo:

- prometno ureditev na občinskih cestah;

- način dela občinskega redarstva pri nadzoru in urejanju prometa;

- pogoje in način odstranitve in hrambe vozil, nepravilno parkiranih v smislu prvega odstavka 243. člena tega zakona;

- pogoje in način uporabe naprave, s katero se začasno prepreči odpeljati vozilo (lisice), ki je parkirano na cesti v naselju v nasprotju s tem zakonom ali s prometno ureditvijo.

(3) Prometna ureditev iz prve alinee prejšnjega odstavka mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo.

(4) Nepravilno parkiranih vozil, ki ovirajo ali ogrožajo udeležence cestnega prometa v smislu prvega odstavka 243. člena tega zakona, ni dovoljeno prikleniti z napravo iz četrte alinee drugega odstavka tega člena, ampak jih je treba odstraniti.

(5) Občina določi višino stroškov za odstranitev in hrambo nepravilno parkiranega vozila iz tretje alinee drugega odstavka tega člena in za priklenev nepravilno parkiranega vozila iz četrte alinee istega odstavka.

(6) Občina odredi odstranitve uničene, poškodovane, izrabljene ali neustrezno postavljene prometne signalizacije ter postavitev nove signalizacije na občinskih cestah.

(7) Zaradi izboljšanja varnosti cestnega prometa lahko občina predlaga upravljavcu državne ceste v naselju prometno ureditev na tej cesti. Predlog občine mora biti obrazložen, upravljavec ceste pa mora občino obvestiti o sprejetju predloga ali njegovi zavrnitvi, z obrazložitvijo razlogov za zavrnitev.

16. člen

(1) Občina lahko na občinskih cestah:

- predpiše dodatne pogoje in ukrepe, ki jih je treba upoštevati pri izvajanju del na cestah;

- uredi način gonjenja in vodenja živine;

- odredi postavitve in vzdrževanje zaščitnih ograj za pešce;

- odredi dodatne tehnične in druge ukrepe za varnost otrok, pešcev in kolesarjev, zlasti v bližini vrtcev, šol, zdravstvenih zavodov, igrišč, stanovanjskih naselij in drugih območij, kjer se ti udeleženci cestnega prometa pojavljajo v večjem številu;

- odredi pogoje in načine odvoza bivalnih priklonnikov in zapuščenih vozil;

- omeji poučevanje kandidatov za voznike v vožnji motornega vozila v času prometnih konic.

(2) Kadar na občinski cesti ali njenem delu ni mogoč varen promet vozil zaradi zimskih razmer, močnega vetra, naravne ali druge nesreče ali drugih podobnih okoliščin,

varnosti cestnega prometa pa ni mogoče zagotoviti na drug način, lahko pristojni občinski organ začasno prepove promet vseh ali posameznih vrst vozil ali skupin vozil, oziroma dovoli vožnjo samo tistih vozil, ki so ustrezno opremljena. O prepovedi prometa mora nemudoma na primeren način obvestiti javnost, pristojno policijsko postajo in regijski center za obveščanje, del ceste, na katerem velja prepoved, pa označiti s predpisano prometno signalizacijo.

Nacionalni program in agencija za varnost cestnega prometa

17. člen

(1) Republika Slovenija določi nacionalni program varnosti cestnega prometa, s katerim se za obdobje petih let določijo prednostne naloge in cilji za zagotovitev večje varnosti cestnega prometa.

(2) Za izvajanje nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, preventive, vzgoje in izobraževanja, analitsko-raziskovalnih nalog, povezanih z varnostjo v cestnem prometu, Republika Slovenija ustanovi Javno agencijo za varnost cestnega prometa (v nadaljnjem besedilu: javna agencija). V imenu Republike Slovenije izvršuje ustanoviteljske pravice in obveznosti Vlada Republike Slovenije.

(3) Javna agencija se ustanovi v skladu z Zakonom o javnih agencijah.

(4) Javna agencija je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata ta zakon in Zakon o javnih agencijah.

Naloge javne agencije

18. člen

(1) Javna agencija opravlja razvojne, svetovalne in strokovne naloge na področju preventivne in vzgojno-izobraževalne dejavnosti, analitsko-raziskovalne dejavnosti in ostale naloge, povezane z varnostjo v cestnem prometu, skrbi za koordinacijo izvajanja nacionalnega programa varnosti cestnega prometa ter opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom.

(2) Naloge agencije so:

- skrb za koordinacijo izvajanja programov za varnost cestnega prometa, ki zahtevajo sodelovanje državnih organov, lokalnih skupnosti, drugih organizacij, civilne družbe in strokovnjakov;

- ocenjevanje stanja varnosti cestnega prometa in sodelovanje pri oblikovanju politike na področju varnosti cestnega prometa;

- sodelovanje z raziskovalnimi in vzgojno-izobraževalnimi zavodi, gospodarskimi organizacijami in združenji, državnimi organi ter s posameznimi znanstvenimi delavci oziroma delavkami (v nadaljnjem besedilu: delavci) in strokovnjaki oziroma strokovnjakinjami (v nadaljnjem besedilu: strokovnjaki), ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;

- sodelovanje z društvi in združenji, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa (Zveza združenj šoferjev in avtomehaničnikov, Avto moto zveza Slovenije, ipd.);

- razvijanje in pospeševanje prometne vzgoje in dodatnega izobraževanja udeležencev v cestnem prometu;

- razvijanje posameznih programov s področja varnosti v cestnem prometu in skrb za njihovo uresničevanje;

- izvajanje programa usposabljanja za učitelja vožnje, učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa in strokovnega vodje avtošole in posebni program rednega obnavljanja in dopolnjevanja znanja učiteljev vožnje in učiteljev predpisov;

- zagotavljanje izvajanja vadbe varne vožnje ter skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa za voznike začetnike;

- zagotavljanje usposabljanja in izpopolnjevanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o varnosti cestnega prometa, o psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu in nevarnostih vožnje pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi;

- izdajanje dovoljenja iz 141. člena, organiziranje in opravljanje strokovnega nadzora nad izvajanjem oziroma izpolnjevanjem pogojev v dovoljenjih, ki jih je izdala javna agencija in vodenje evidence izdanih dovoljenj;

- izdajanje in razširjanje prometnovzgojnih publikacij in drugih gradiv;

- skrb za promocijo programov in akcij za varnost cestnega prometa;

- organiziranje in opravljanje analitskega in raziskovalnega dela, spodbujanje raziskovalnega dela in izdajanje strokovnih mnenj in ekspertiz s področja varnosti cestnega prometa;

- organiziranje in razvijanje mednarodnega sodelovanja na področjih varnosti v cestnem prometu;

- organiziranje razprav, strokovnih posvetovanj, predavanj, delavnic, razstav in predstavitev s področja varnosti cestnega prometa;

- obveščanje javnosti o uspešnosti posameznih področij dela javne agencije;

- pomoč pri delu svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na regionalni in lokalni ravni;

- opravljanje drugih nalog v skladu s tem zakonom.

Organi javne agencije

19. člen

(1) Organa javne agencije sta svet javne agencije in direktorica oziroma direktor.

(2) Svet javne agencije ima od 11 do 15 članov, od katerih ima ustanovitelj najmanj polovico članov. Ustanovitelj imenuje člane sveta, ki predstavljajo uporabnike, strokovno javnost in civilno družbo, na podlagi javnega poziva.

Financiranje javne agencije

20. člen

(1) Javna agencija se financira iz državnega proračuna in drugih prihodkov.

(2) Drugi prihodki so:

- plačila blaga in storitev, ki jih opravlja agencija ter
- koncesnina;
- donacije in sponzorska sredstva ter
- druga sredstva.

Delovanje v javnem interesu

21. člen

(1) Društva, ki delujejo na področjih, pomembnih za preventivo in varnost cestnega prometa, pridobijo status društva v javnem interesu skladno z zakonom, ki ureja društva, če razvijajo in izvajajo programe s področja preventive in varnosti v cestnem prometu (usposabljanje, dodatno izobraževanje, izdaja gradiv, promocija, razprave, predstavitve, razstave s področja varnosti cestnega prometa in podobno).

(2) Minister status društvu odvzame, če ta ne izpolnjuje pogoja iz prejšnjega odstavka ali na njegovo zahtevo.

Sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v lokalnih skupnostih

22. člen

(1) Za načrtovanje in usklajevanje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni ustanovijo samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti) svete za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

(2) Svet za preventivo in vzgojo iz prejšnjega odstavka je organ lokalne skupnosti, ki ga sestavljajo predstavniki sveta lokalne skupnosti ter uporabnikov in izvajalcev nalog s področja preventive in vzgoje v cestnem prometu z območja lokalne skupnosti. Svet lokalne skupnosti določi število članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: članov) sveta in jih na podlagi predlogov udeleženih organizacij imenuje za mandatno dobo štirih let.

(3) Svet lokalne skupnosti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ocenjuje stanje varnosti v cestnem prometu na lokalni ravni, predlaga svetu lokalne skupnosti v sprejem programe za varnost cestnega prometa in ustrezne ukrepe za njihovo izvajanje, koordinira izvajanje nalog na podlagi programov za varnost cestnega prometa na lokalni ravni predvsem pa skrbi za izvajanje prometne vzgoje, dodatno izobraževanje in obveščanje udeležencev cestnega prometa, izdajanje in razširjanje prometnovzgojnih publikacij in drugih gradiv, pomembnih za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni. Strokovne naloge za svet zagotavlja uprava lokalne skupnosti. Svet lokalne skupnosti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu sodeluje z javno agencijo.

(4) Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu se ustanovi za območje lokalne skupnosti, mestne občine in občine. Dve ali več občin lahko ustanovijo skupni svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

(5) Sredstva za financiranje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni se zagotovijo s proračuni lokalnih skupnosti ter iz drugih sredstev.

Pomen izrazov

23. člen

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. avtocesta je državna cesta, namenjena daljinskemu prometu motornih vozil, ki izpolnjuje predpisane pogoje za avtocesto in je označena s predpisanim prometnim znakom;

2. cesta, rezervirana za motorna vozila, je javna cesta, ki je namenjena prometu motornih vozil in je označena s predpisanim prometnim znakom;

3. vozišče je del cestišča, ki ima eno ali dve smerni vozišči in je namenjeno prometu vozil. Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, ga lahko uporabljajo tudi pešci in drugi udeleženci cestnega prometa;

4. smerno vozišče je vozišče ali njegov vzdolžni del, ki je namenjen vožnji vozil v eni smeri in ima lahko enega, dva ali več prometnih pasov in posebne pasove;

5. prometni pas je označen ali neoznačen vzdolžni del smerne vozišča, ki je dovolj širok za neovirano vožnjo dvoslednih vozil v eni vrsti;

6. prometni pas za počasna vozila je označen prometni pas, namenjen vožnji vozil, ki zaradi počasne vožnje zmanjšujejo pretočnost prometa;

7. pospeševalni in zaviralni pas sta označena prometna pasova namenjena pospeševanju vozil pri vključevanju na javno cesto oziroma zaviranju pri izključevanju z javne ceste;

8. pas za parkiranje je označen vzdolžni del vozišča, namenjen ustavitvi in parkiranju vozil;

9. kolesarski pas je vzdolžni del ceste, namenjen prometu koles in koles s pomožnim motorjem, ki je zaznamovan z vzdolžno črto na vozišču ali pločniku;

10. pas za pešce je označen vzdolžni del vozišča, ki je namenjen hoji pešcev;

11. odstavni pas je vzdolžni del cestišča, ki je od vozišča ločen z robno črto, na katerem ni dovoljen promet in je namenjen ustavitvi vozil v sili;

12. robna črta, je vzdolžna črta na cestišču, ki označuje rob vozišča;

13. ločilni pas je vzdolžni del cestišča, s katerim sta fizično ločeni smerni vozišči;

14. pločnik je del ceste, ki je ločen od vozišča in je namenjen in urejen za promet pešcev, lahko pa tudi za mešani promet pešcev in kolesarjev;

15. pešpot je s predpisano prometno signalizacijo označena javna pot, namenjena pešcem;

16. kolesarska pot je s predpisano prometno signalizacijo označena javna cesta, namenjena kolesarjem;

17. prehod za pešce je del vozišča, ki je namenjen prehajanju pešcev čez cesto in je označen s predpisano prometno signalizacijo;

18. otok za pešce je dvignjena ali od cestišča kako drugače ločena urejena površina na cestišču, namenjena postanku pešcev, ki prečkajo cesto ali vstopajo v vozilo javnega potniškega prometa ali izstopajo iz njega;

19. križišče je prometna površina, ki nastane s križanjem ali združitvijo dveh ali več cest v isti ravnini. Za križišče šteje tudi priključek na javno cesto, razen priključka nekategorizirane ceste iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona, priključka dovozne poti do objekta ali zemljišča in priključka kolovozne poti brez zgrajenega in utrjenega vozišča. Cesta v tem smislu vključuje poleg vozišča tudi pločnik, kolesarsko stezo in druge dele cestišča;

20. krožno križišče je križišče z otokom in krožnim smernim voziščem, na katerem teče promet v nasprotni smeri urinega kazalca;

21. območje umirjenega prometa je cesta v naselju ali del naselja, ki je namenjen predvsem pešcem in je kot tako označeno s predpisano prometno signalizacijo;

22. območje za pešce je cesta v naselju ali del naselja, ki je namenjen pešcem in je kot tako označeno s predpisano prometno signalizacijo;

23. vozilo je vsako prevozno sredstvo, namenjeno vožnji po cesti, razen posebnih prevoznih sredstev;

24. enosledno vozilo je vozilo, katerega sled ni širša od 50 cm;

25. dvosledno vozilo je vozilo, katerega sled je širša od 50 cm;

26. motorno vozilo je vozilo, namenjeno vožnji po cesti z močjo lastnega motorja, razen tirnih vozil in koles s pomožnim motorjem;

27. osebni avtomobil je motorno vozilo, namenjeno prevozu oseb, ki ima poleg sedeža za voznika še največ osem sedežev;

28. tovorno vozilo je motorno vozilo, namenjeno prevozu tovora;

29. avtobus je motorno vozilo, namenjeno prevozu oseb, ki ima poleg sedeža za voznika več kot osem sedežev;

30. zgibni avtobus je avtobus, sestavljen iz dveh ali več togih delov, ki so med seboj povezani s pregibnim delom, ki omogoča prehajanje oseb iz enega v drugi del;

31. traktor je motorno vozilo, ki je konstruirano tako, da vozi, vleče ali potiska traktorske priključke in se uporablja za njihov pogon ali za vleko priklopnega vozila;

32. motorno kolo je motorno vozilo na dveh kolesih, s stranskim priklopnikom ali brez njega, pri katerem delovna prostornina motorja z notranjim izgorevanjem presega 50 ccm oziroma pri katerem konstrukcijsko določena hitrost presega 45 km/h;

33. kolo z motorjem je motorno vozilo z dvema ali tremi kolesi, katerega delovna prostornina motorja z notranjim izgorevanjem ne presega 50 ccm in katerega hitrost na ravni cesti je konstrukcijsko omejena na največ 45 km/h;

34. trikolo je motorno vozilo s tremi kolesi, nameščenimi simetrično na vzdolžno os vozila, pri katerem delovna prostornina motorja z notranjim izgorevanjem presega 50 ccm oziroma pri katerem konstrukcijsko določena hitrost presega 45 km/h;

35. lahko štirikolo je motorno vozilo s štirimi simetrično nameščenimi kolesi, katerega masa ne presega 350 kg (brez

baterij in z nazivno močjo motorja največ 4 kW, če gre za vozilo na električni pogon), pri katerem delovna prostornina motorja z notranjim izgorevanjem ne presega 50 ccm oziroma pri katerem konstrukcijsko določena hitrost ne presega 45 km/h;

36. štirikolo je motorno vozilo s štirimi simetrično nameščenimi kolesi (razen lahkih štirikoles), katerega masa ne presega 400 kg, če je namenjeno prevozu oseb, ali 550 kg, če je namenjeno prevozu tovora (brez baterij, če gre za vozilo na električni pogon), pri katerem nazivna moč motorja ne presega 15 kW;

37. bivalno vozilo je motorno vozilo s posebnim ohišjem in stalno opremo, ki omogoča prevoz in bivanje oseb;

38. delovni stroj je motorno vozilo z vgrajenimi napravami za opravljanje določenih del, ki ni namenjeno prevozu oseb ali tovora in ki na ravni cesti ne more doseči večje hitrosti od 30 km/h;

39. delovno vozilo je motorno vozilo z vgrajenimi napravami za opravljanje določenih del, ki ni namenjeno prevozu oseb ali tovora in ki na ravni cesti lahko doseže hitrost, večjo od 30 km/h;

40. motokultivator je motorno vozilo, ki ima eno ali dve osi in motor z močjo največ 12 kW in je konstruirano tako, da nosi, vleče ali potiska razne zamenljive priključke in orodja in služi za njihov pogon ali za vleko lahkega priklopnika;

41. vlečno vozilo je motorno vozilo, ki vleče priklopno vozilo, in motorno vozilo, ki je konstruirano za vleko priklopnih vozil;

42. vojaško vozilo je motorno vozilo, označeno s predpisanimi oznakami slovenske ali tuje vojske;

43. tirno vozilo je vozilo, konstruirano in namenjeno za vožnjo po tirih;

44. priklopno vozilo je vozilo, ki je konstruirano in namenjeno temu, da ga vleče drugo vozilo. Priklopno vozilo je lahko konstruirano kot priklopnik z vrtljivim ojesom, priklopnik s centralno osjo ali polpriklopnik;

45. polpriklopnik je priklopno vozilo brez sprednje osi, ki je konstruirano tako, da se s sprednjim delom opira na vlečno vozilo;

46. lahki priklopnik je priklopno vozilo, katerega največja dovoljena masa ne presega 750 kg;

47. bivalni priklopnik je priklopno vozilo s posebnim ohišjem in stalno opremo, ki omogoča bivanje oseb;

48. kolo s pomožnim motorjem je enosledno vozilo (kolo, skiro ipd.) s pomožnim motorjem, katerega delovna prostornina motorja z notranjim izgorevanjem ne presega 50 ccm in katerega hitrost na ravni cesti je konstrukcijsko omejena na največ 25 km/h;

49. kolo je enosledno ali dvosledno vozilo z najmanj dvema kolesoma, ki ga poganja voznik z lastno močjo;

50. traktorski priključek je zamenljivo orodje za opravljanje kmetijskih, gozdarskih in drugih del, ki ga vleče, potiska ali nosi traktor (obračalnik, trosilnik, samonakladalka, škropilnica itd.) in traktorski priklopnik, katerega največja dovoljena masa ne presega 5 ton, njegova hitrost pa je konstrukcijsko omejena na največ 30 km/h;

51. vprežno vozilo je vozilo, ki ga vleče vprežna žival;

52. skupina vozil je med seboj povezana skupina najmanj enega vlečnega in najmanj enega priklopnega vozila, ki so v cestnem prometu udeležena kot celota;

53. kolona vozil so tri ali več vozil, ki vozijo eno za drugim po istem prometnem pasu na takšni medsebojni razdalji vozila, da sta hitrost vožnje in ravnanje voznikov v medsebojni odvisnosti;

54. zapuščeno vozilo je motorno ali priklopno vozilo, parkirano na javni cesti ali na nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, ki nima registrskih tablic ali ni registrirano in nihče ne skrbi zanj;

55. zadrževalni sistem sestavljata sedež, ustrezno pritrjen na konstrukcijo vozila, in varnostni pas, ki je najmanj v enem pritrdišču pritrjen na konstrukcijo sedeža;

56. sedež je naprava, vgrajena ali pritrjena na konstrukcijo vozila, ki skupaj z opremo služi kot sedež za eno odraslo osebo in je lahko izveden kot posamezen sedež ali del sedelne klopi, ki je namenjen sedenju ene odrasle osebe;

57. tovorni prostor je prostor za prevoz tovora v ali na vozilu, ki je ločen od prostora za voznika in potnike;

58. varnostne utripalke pomenijo hkratno delovanje vseh smernih utripalk;

59. največja dovoljena masa je masa, ki jo določi proizvajalec oziroma proizvajalka (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec) vozila glede na konstrukcijske lastnosti vozila;

60. masa vozila je masa vozila pripravljenega za vožnjo, brez potnikov in tovora, z voznikom (75 kg) razen pri vozilih, ki spadajo v kategorijo dvo in trikolesnih motornih vozil, z 90% goriva in polnimi rezervoarji tekočin razen odpadne vode, ter rezervnim kolesom in orodjem, pri avtobusih pa tudi z drugim članom posadke (75 kg), če je zanj predviden poseben sedež;

61. nosilnost je razlika med največjo dovoljeno maso in maso vozila;

62. skupna masa je masa vozila oziroma skupine vozil skupaj z maso tovora in oseb, ki so na oziroma v njem;

63. osna obremenitev je del skupne mase, s katero os vozila na vodoravni površini obremenjuje podlago, kadar vozilo miruje;

64. udeleženec cestnega prometa je oseba, ki je na kakršenkoli način udeležena v cestnem prometu;

65. voznik je oseba, ki na cesti vozi vozilo;

66. voznik začetnik je vsak voznik motornega vozila do dopolnjenega enaindvajsetega leta starosti in voznik motornega vozila v obdobju dveh let od pridobitve vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil, ne glede na to, ali je bilo pridobljeno v Republiki Sloveniji ali v tujini. Voznik začetnik je tudi voznik motornega vozila v obdobju dveh let od pridobitve vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil kategorije A ali B, čeprav že ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil katerekoli nacionalne kategorije več kot dve leti;

67. pešec je oseba, udeležena v cestnem prometu, ki hodi po cesti, pri tem pa lahko vleče ali potiska vozilo, ali se premika z invalidskim vozičkom s hitrostjo pešca ali tak voziček potiska, in oseba, ki uporablja za gibanje drugo prevozno sredstvo, ki po tem zakonu ni vozilo;

68. gonjač oziroma gonjačka (v nadaljnjem besedilu: gonjač), vodič oziroma vodička (v nadaljnjem besedilu: vodič) ali jahač oziroma jahalka (v nadaljnjem besedilu: jahač) je oseba, ki na cesti goni, vodi ali jaha žival ali goni čredo;

69. gospodarska vožnja je vožnja delovnega stroja ali prevoz tovora v kmetijski dejavnosti, ki se opravlja na kratkih razdaljah glede na naravo in posebne potrebe kmetijske dejavnosti. Gospodarska vožnja je tudi prevoz oseb v okviru turistične ponudbe s skupino vozil, ki jo sestavljajo vlečno vozilo in največ tri priklopna vozila za prevoz oseb (cestni turistični vlak);

70. ustavitev je vsaka prekinitve vožnje za toliko časa, kot je potrebno, da vstopijo ali izstopijo potniki ali da se naloži oziroma razloži tovor ali odpravi okvara na vozilu;

71. ustavljanje je prehod vozila iz gibanja v mirujoče stanje;

72. parkiranje je prekinitve vožnje iz katerega koli vzroka, razen ustavitve vozila ali prekinitve vožnje zaradi tega, da se je vozilo izognilo prometni nesreči ali ker je voznik ravnal skladno s prometnimi pravili;

73. vožnja mimo je vožnja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki se ne premika, objekta ali ovire na vozišču;

74. srečanje je vožnja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki prihaja z nasprotni smeri;

75. prehitevanje je vožnja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki se premika v isti smeri po prometnem pasu ali delu smerne vozišča, ki je namenjen prometu. Hitrejša vožnja ene kolone vozil od druge na cesti, ki ima

najmanj dva prometna pasova za vožnjo v isto smer, ni prehitevanje;

76. prometni tok je več vozil (prometni tok vozil) ali pešcev (prometni tok pešcev), ki se po cesti gibljejo v isto smer;

77. bočna razdalja je razdalja med skrajno točko na levi ali na desni strani vozila in najbližjo točko drugega vozila, udeleženca v cestnem prometu ali ovire;

78. reakcijska pot je pot, ki jo vozilo prevozi od trenutka, ko voznik zazna oviro pred vozilom, do trenutka, ko prične zavirati ali kako drugače ustrezno ukrepa;

79. zavorna pot je pot, ki jo vozilo prevozi od začetka zaviranja do popolne ustavitve;

80. pot ustavljanja je pot, ki jo sestavljata reakcijska in zavorna pot;

81. zmanjšana vidljivost pomeni, da je vidna razdalja zaradi megle, dima, dežja, sneženja ali drugih podobnih okoliščin krajša od poti ustavljanja pri gibanju z največjo dovoljeno hitrostjo;

82. ponoči je čas od sončnega zahoda do sončnega vzhoda;

83. očitno pod vplivom alkohola je udeleženec cestnega prometa takrat, kadar je zaradi vpliva alkohola njegovo ravnanje v prometu nezanesljivo;

84. nezanesljivo je ravnanje udeleženca cestnega prometa, kadar zaradi neznanja, neizkušenosti, vpliva alkohola, mamil ali drugih psihoaktivnih snovi ali zaradi drugega vzroka ne obvladuje svojega ravnanja ali vozila v cestnem prometu in pride zaradi tega do kršitev prometnih pravil, pomena prometnih znakov ali znakov policista oziroma druge pooblaščenice uradne osebe;

85. ogrožanje je ravnanje v nasprotju z določbo tega zakona, s katerim udeleženec cestnega prometa povzroči nevarno situacijo, zaradi katere bi se lahko pripetila prometna nesreča, pa se ni, bodisi po naključju ali zaradi ustreznega ukrepanja udeležencev cestnega prometa;

86. cestni promet je promet vozil, pešcev in drugih udeležencev cestnega prometa na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet;

87. prometna ureditev je način potekanja in vodenja prometa, ki ga za cesto ali njen del oziroma za naselje ali njegov del določi upravljavec ceste in ga označi s predpisano prometno signalizacijo. Prometna ureditev obsega:

- določitev prednostnih smeri in sistem ter način vodenja prometa;

- omejitve uporabe ceste ali njenega dela glede na vrsto prometa;

- omejitve hitrosti in določitev ter izvedba ukrepov za umirjanje prometa;

- ureditev mirujočega prometa;

- določitev območij umirjenega prometa, območij omejene hitrosti in območij za pešce;

- določitev drugih prepovedi, obveznosti ali omejitev udeležencem cestnega prometa;

88. zimske razmere so na cesti ali njenem delu takrat, ko se ob sneženju sneg oprijema vozišča ali ko je vozišče zasneženo, zaledenelo (ledna deska) ali poledenelo (poledica);

89. odgovorna oseba je odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba državnega organa ali odgovorna oseba lokalne skupnosti.

(2) Drugi izrazi o cestah, delih ali vrstah cest imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določata Zakon o javnih cestah in Zakon o prevozihih v cestnem prometu.

II. PRAVILA CESTNEGA PROMETA

24. člen

(1) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po prometnih pravilih, razen:

- če je drugače določeno s prometnim znakom;

- če drugače odredi policist;

- če v skladu s pooblastili drugače odredi občinski redar.

(2) Udeleženci cestnega prometa morajo ravnati tako, da ne ovirajo ali ogrožajo drugih udeležencev cestnega prometa ali jim ne povzročajo škode.

(3) Udeleženci cestnega prometa ne smejo uporabljati in tudi ne imeti pri sebi ali v vozilu ali na njem naprav, s katerimi bi lahko otežili, motili ali preprečili delovanje merilnih ali drugih naprav ali tehničnih sredstev, ki jih uporabljajo pooblaščenici organi pri nadzoru cestnega prometa.

(4) Naprav iz prejšnjega odstavka ni dovoljeno vgraditi oziroma namestiti v ali na vozilo.

(5) Napravo iz tretjega odstavka tega člena, ki jo udeleženec cestnega prometa uporablja ali jo ima pri sebi ali v vozilu ali na njem, policist zaseže. Če voznik ne odstrani naprave z vozila ali iz njega, se jo odstrani z neposredno fizično prisilitvijo na njegove stroške.

(6) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 200.000 tolarjev. Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za tak prekršek fizična oseba.

Vožnja z vozilom po cesti

25. člen

(1) Voznik mora voziti po cesti ali delu ceste, ki je namenjen prometu tiste vrste vozil, ki ji pripada njegovo vozilo.

(2) Voznik mora voziti po desnem smernem vozišču oziroma desni kolesarski stezi glede na dovoljeno smer vožnje. Na dvosmerni kolesarski stezi mora voziti po desni strani steze.

(3) Na smernem vozišču brez označenih prometnih pasov, morajo voziti vozniki po desni strani smernega vozišča na takšni oddaljenosti od njegovega roba, da poteka promet varno in neovirano.

(4) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

(5) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

26. člen

(1) Na smernem vozišču z dvema ali več označenimi prometnimi pasovi mora voznik voziti po sredini prometnega pasu.

(2) Na smernem vozišču iz prejšnjega odstavka mora voznik voziti po desnem prometnem pasu. Če ima smerno vozišče tri prometne pasove, je dovoljena vožnja po desnih dveh prometnih pasovih, levi pa je namenjen prehitevanju.

(3) Na cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer v naselju sme voziti voznik motornega vozila, katerega največja dovoljena masa ne presega 7.500 kg, ki lahko brez oviranja sledi prometnemu toku, tudi po prometnem pasu, ki ni ob desnem robu smernega vozišča.

(4) Kadar se na cesti iz prejšnjega odstavka promet zgosti toliko, da vozila zasedajo vse prometne pasove na smernem vozišču in se premikajo s hitrostjo, ki jo pogojujejo pred njimi vozeča vozila, ni dovoljeno zapeljati z enega na drugi prometni pas, razen zaradi razvrščanja pred križiščem ali ustavitve vozila.

(5) Če je na smernem vozišču iz prvega odstavka tega člena na enem od prometnih pasov onemogočen promet vozil zaradi ovire ali se pas konča, so vozniki, ki vozijo po sosednjem prometnem pasu dolžni omogočiti vključevanje

na ta prometni pas tako, da vozijo s primerno hitrostjo in na takšni razdalji do vozila pred seboj, da se lahko izmenoma vključi v promet še po eno vozilo (sistem zadrge).

(6) Na cesti, ki ima dva ali več označenih prometnih pasov za vožnjo v eno smer, ni dovoljeno voziti po smernem vozišču, namenjenem vožnji v nasprotni smeri.

(7) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, ali drugim ali petim odstavkom tega člena.

(8) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

(9) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 4 kazenske točke.

Vključevanje v promet, sprememba smeri in premiki z vozilom

27. člen

(1) Preden zapelje na drug prometni pas in pred vsako drugo spremembo smeri vožnje, premikom vozila ali vključevanjem v promet, se mora voznik prepričati, da to lahko stori brez nevarnosti za druge udeležence cestnega prometa ali premoženje in svojo namero pravočasno in nedvoumno nakazati s smerno utripalko.

(2) Voznik vozila, ki nima smernih utripalk, nakaže namero iz prejšnjega odstavka z vodoravno odročeno roko.

(3) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Vzratna vožnja

28. člen

(1) Vzratna vožnja je dovoljena le na kratki razdalji. Voznik vozi vzratno po desni strani desnega smernega vozišča glede na položaj vozila. Kadar vozi vzratno, mora voznik ustaviti vozilo, ko mu pripelje nasproti po istem prometnem pasu drugo vozilo.

(2) Med vzratno vožnjo morajo biti na vozilu vklopljene varnostne utripalke. Pri vzratnem parkiranju in vzratnem obračanju mora voznik vklopiti smerne utripalke.

(3) Vzratna vožnja je prepovedana, kadar bi voznik s tako vožnjo lahko ogrozil drugega udeleženca v cestnem prometu ali premoženje, zlasti pa na nepreglednem ali zoženem delu ceste, na delu ceste, kjer je prepovedana ustavitev, na prehodu ceste čez železniško progo, v predoru, galeriji ali na mostu, ob zmanjšani vidljivosti ali pri prehajanju z neprednostne na prednostno cesto.

(4) Motorna vozila, na katerih je zaradi konstrukcije vozila vozniku omogočen pogled na dogajanje za (praznim ali natovorjenim) vozilom le s pomočjo vzratnih ogledal, morajo imeti na zadnji strani vozila poleg bele luči za vzratno vožnjo vgrajeno tudi napravo za dajanje posebnega zvočnega znaka za vzratno vožnjo, ki se vklopi z vklopom prestave za vzratno vožnjo.

(5) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za starejša vozila, ki nimajo priključka za vklop luči za vzratno vožnjo. Napravo za dajanje posebnega zvočnega znaka za vzratno vožnjo je dovoljeno vgraditi in uporabljati le na vozilih iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali petim odstavkom tega člena.

(7) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

Razdalja med vozili

29. člen

(1) Voznik, ki vozi za drugim vozilom po istem prometnem pasu, mora voziti za njim na razdalji, ki ni manjša

od razdalje, ki jo pri hitrosti, s kakršno vozi, prevozi v dveh sekundah (varnostna razdalja).

(2) Varnostna razdalja mora ne glede na vozne razmere omogočati:

– da lahko voznik zmanjša hitrost ali ustavi in s tem prepreči trčenje, če voznik, ki vozi pred njim, zmanjša hitrost ali ustavi;

– da se lahko voznik, ki prehiteva, varno vrne na izhodiščni prometni pas.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se, ob dobrih prometnih razmerah, kadar se oblikuje kolona, ki vozi z zmanjšano hitrostjo, varnostna razdalja lahko zmanjša, vendar ne sme biti manjša od razdalje, ki jo vozilo pri hitrosti, s kakršno vozi, prevozi v eni sekundi (minimalna varnostna razdalja).

(4) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniskega dovoljenja, če ravna v nasprotju z določbo tega člena.

Hitrost vožnje

30. člen

(1) Voznik sme voziti s takšno hitrostjo, da vozilo ves čas obvladuje in da ga lahko ustavi pred oviro, ki jo glede na okoliščine lahko pričakuje.

(2) Hitrost in način vožnje mora prilagoditi svojim sposobnostim, lastnostim in stanju ceste ter preglednosti na njej, gostoti in drugim značilnostim prometa, vremenskim razmeram ter značilnostim vozila in tovora v njem ali na njem.

(3) Voznik ne sme brez upravičenega razloga voziti tako počasi, da bi oviral druge udeležence v cestnem prometu. Kadar se za vozilom, ki vozi na čelu kolone s hitrostjo, ki je nižja od največje dovoljene hitrosti na cesti ali delu ceste, po katerem vozi, in nižja od hitrosti prometnega toka vozil na smernem vozišču, nabere kolona vozil, ki ga ne more varno prehiteti, se mora voznik na prvem primernem kraju umakniti z vozišča in pustiti kolono vozil mimo.

(4) Kadar je hitrost vozila iz prejšnjega odstavka za več kot polovico nižja od največje dovoljene hitrosti na cesti ali delu ceste, mora voznik takega vozila vklopiti varnostne utripalke, razen če uporablja rumeno utripajočo luč v skladu s 128. členom tega zakona. Ko se za njim nabere kolona vozil, ki ga ne more varno prehiteti, se mora na prvem primernem kraju umakniti z vozišča in pustiti kolono vozil mimo.

(5) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 4 kazenske točke.

(6) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim ali četrtem odstavkom tega člena.

(7) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniskega dovoljenja, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

31. člen

(1) Voznik ne sme nenadoma zmanjšati hitrosti vožnje, razen v nevarnosti.

(2) Voznik, ki namerava znatno zmanjšati hitrost, se mora prej prepričati, da lahko to varno stori.

(3) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

32. člen

(1) Največja dovoljena hitrost vozila je omejena:

- 50 km/h – na cestah v naselju;
- 30 km/h – v območju omejene hitrosti;
- 10 km/h – v območju umirjenega prometa in v območju za pešce.

(2) Na posameznih cestah v naselju ali njihovih delih je največja dovoljena hitrost za vozila lahko največ 70 km/h, če varnost prometa in predpisani prometnotehnični elementi to omogočajo in je to določeno s predpisanim prometnim znakom.

(3) Naselje, v katerem je hitrost omejena v skladu s prvim odstavkom tega člena, je pozidano območje ob cesti, ki ga sestavlja več stanovanjskih stavb, ki tvorijo prostorsko celoto, v kateri se pešci in vozila lahko vključujejo v promet na tej cesti preko dovoznih poti, ulic, trgov, parkov ali drugih javnih površin. Naselje vključuje tudi dele ceste znotraj pozidanega območja, ob katerih ni stanovanjskih stavb. Meje naselja morajo biti označene s predpisanim prometnim znakom.

(4) Na cesti zunaj naselij je največja dovoljena hitrost za vozila omejena:

- 130 km/h – na avtocestah;
- 100 km/h – na cestah, rezerviranih za motorna vozila;
- 90 km/h – na vseh ostalih cestah.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, je na cesti, rezervirani za motorna vozila, na kateri sta poleg izpolnjenih predpisanih pogojev smerni vozišči med seboj fizično ločeni in imata najmanj po dva prometna pasova in odstavni pas ali odstavne niše in je zavarovana proti prehajanju divjadi, največja dovoljena hitrost za vozila omejena na 110 km/h. Ta omejitev mora biti označena s predpisanim prometnim znakom.

(6) Omejitve hitrosti, določene v prvem in četrtem odstavku tega člena, ter omejitve hitrosti, izražene s postavljenimi prometnimi znaki, ne veljajo za vozila policije, opremljena s posebnimi napravami za ugotavljanje hitrosti, kadar policisti z njimi nadzirajo hitrost vozil v cestnem prometu, in za vozila policije, kadar policisti z njimi na podlagi dovoljenja generalnega direktorja policije ali odredbe pristojnega organa izvajajo prikrita preiskovalna dejanja po Zakonu o policiji ali Zakonu o kazenskem postopku. Vozniki teh vozil morajo voziti na tak način in s takšno hitrostjo, da ves čas obvladujejo vozilo in da ne ogrožajo drugih udeležencev v cestnem prometu ali njihovega premoženja.

(7) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom omejeno hitrost na cesti v naselju, se kaznuje za prekršek z globo:

a) če prekorači hitrost do vključno 10 km/h, z 10.000 tolarjev;

b) če prekorači hitrost nad 10 do vključno 20 km/h, s 30.000 tolarjev. Enako se kaznuje voznik, ki do vključno 10 km/h prekorači dovoljeno hitrost v območju za pešce ali v območju umirjenega prometa. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 1 kazenska točka.

c) če prekorači hitrost nad 20 do vključno 30 km/h, s 60.000 tolarjev. Enako se kaznuje voznik, ki nad 10 do vključno 20 km/h prekorači dovoljeno hitrost v območju za pešce ali v območju umirjenega prometa. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

d) če prekorači hitrost za več kot 30 km/h, z najmanj 120.000 tolarjev. Enako se kaznuje voznik, ki za več kot 20 km/h prekorači dovoljeno hitrost v območju za pešce ali v območju umirjenega prometa. Vozniku motornega vozila se izreče tudi najmanj 5 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila.

(8) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se izreče vozniku motornega vozila, ki v naselju prekorači dovoljeno hitrost za več kot 50 km/h, ali v območju za pešce, v območju umirjenega prometa oziroma v območju omejene hitrosti za več kot 30 km/h, poleg globe določene v prejšnjem odstavku tudi 18 kazenskih točk.

(9) Voznik, ki preseže s prometnim pravilom ali prometnim znakom omejeno hitrost na cesti zunaj naselja, razen na avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila, ki ima fizično ločeni smerni vozišči z najmanj po dvema prometnima pasova

voma in odstavnim pasom ali odstavnimi nišami, se kaznuje za prekršek z globo:

a) če prekorači hitrost do vključno 20 km/h, z 10.000 tolarjev;

b) če prekorači hitrost nad 20 do vključno 30 km/h, z 20.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 1 kazenska točka;

c) če prekorači hitrost nad 30 do vključno 40 km/h, s 40.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke;

d) če prekorači hitrost za več kot 40 km/h, z najmanj 60.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi najmanj 5 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila.

(10) Voznik, ki preseže s prometnim pravilom, ali prometnim znakom omejeno hitrost na avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila, ki ima fizično ločeni smerni vozišči z najmanj po dvema prometnima pasovima in odstavnim pasom ali odstavnimi nišami, se kaznuje za prekršek z globo:

a) če prekorači hitrost do vključno 20 km/h, z 10.000 tolarjev;

b) če prekorači hitrost nad 20 do vključno 30 km/h, z 20.000 tolarjev;

c) če prekorači hitrost nad 30 do vključno 40 km/h, s 30.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 1 kazenska točka;

d) če prekorači hitrost nad 40 km/h do vključno 50 km/h, s 40.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke;

e) če prekorači hitrost za več kot 50 km/h, z najmanj 60.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi najmanj 5 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila.

(11) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek drugega udeleženca cestnega prometa, ki prekorači največjo dovoljeno hitrost, predpisano v tem členu.

33. člen

(1) Na cestah je hitrost vožnje omejena za naslednja vozila:

1. 80 km/h:

– za motorna vozila z največjo dovoljeno maso do vključno 3.500 kg, ki vlečejo priklopno vozilo;

– za motorna vozila z največjo dovoljeno maso nad 3.500 kg in za takšna vozila, ki vlečejo lahki ali bivalni priklopnik;

– za avtobuse in avtobuse s priklopnim vozilom za prtljago, razen zgibnih avtobusov.

2. 70 km/h:

– za motorna vozila, z največjo dovoljeno maso nad 3.500 kg, ki vlečejo priklopno vozilo, ki ni lahki ali bivalni priklopnik;

– za zgibne avtobuse.

3. 60 km/h:

– za avtobuse na cestah zunaj naselja, v katerih potniki med vožnjo stojijo;

– za motorna vozila, ki vlečejo pokvarjeno motorno vozilo na avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila;

– za traktor, ki ima vzmeteni obe premi in ima delovno zavoro, ki deluje na vsa kolesa traktorja, in za traktor, ki ima vzmeteni obe premi z vzmetenim traktorskim priklopnikom in ima delovno zavoro, ki deluje na vsa kolesa traktorja in traktorskega priklopnika.

4. 50 km/h:

– za avtobuse na cestah v naselju, v katerih potniki med vožnjo stojijo in za avtobuse mestnega potniškega prometa;

– za tovorna vozila, na katerih se v tovornem prostoru prevažajo potniki;

– za vozila, ki imajo na kolesih nameščene verige za sneg;

– za motorna vozila, ki vlečejo pokvarjeno motorno vozilo, razen na avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila;

– za traktor, ki ima vzmeteno najmanj sprednjo premo in ima delovno zavoro, ki deluje na vsa kolesa traktorja, in za traktor z vzmeteno najmanj sprednjo premo in vzmetenim priklopnikom ter z delovno zavoro, ki deluje na vsa kolesa traktorja in traktorskega priklopnika;

– za vsa vozila, kadar je vidljivost manjša od 50 m.

5. 40 km/h;

– za traktor z delovno zavoro, ki deluje na vsa kolesa traktorja in za traktor z vzmetenim traktorskim priklopnikom, katerega delovna zavora deluje na vsa kolesa traktorja in traktorskega priklopnika.

6. 30 km/h;

– za traktor, razen traktorja iz 3., 4. in 5. točke tega odstavka, ter traktor s traktorskim priključkom, katerega hitrost je konstrukcijsko omejena na največ 30 km/h.

7. 20 km/h;

– za motorna vozila, na katerih se vozijo potniki na stojščih ali sedežih, prigradenih na zunanji strani vozila;

– za cestni turistični vlak.

(2) Ne glede na določbo 4. točke prejšnjega odstavka morajo ob zmanjšani vidljivosti, manjši od 50 metrov, vozniki motornih vozil, ki prevažajo nevarno blago, in vozniki motornih vozil, s katerimi se opravlja izredni prevoz, razen izrednih prevozov, ki se opravljajo zaradi zagotavljanja prevoznosti cest (pluženje in posipanje), zmanjšati hitrost tako, da je izključeno vsako ogrožanje in ustaviti na najbližjem parkirnem prostoru, ter poskrbeti za varnost vozila in tovora. Enako velja v primeru, če je cesta spolzka zaradi snega, ledu ali drugih razlogov, ter v primeru, če je zaradi vetra ali drugih okoliščin zmanjšana stabilnost vozila.

(3) Avtobusi, tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, traktorji in priklopna vozila, razen lahkih in bivalnih priklopnikov, morajo imeti na vidnem mestu na zadnji levi strani označbo največje dovoljene hitrosti, ki je predpisana za to vrsto vozil. Dodatno morajo biti s takšno označbo označena motorna vozila in skupine vozil, ki smejo voziti na avtocestah in na cestah, rezerviranih za motorna vozila, s hitrostjo 80, 90 oziroma 100 km/h. Ta označba je po obliki in barvi enaka prometnemu znaku za omejitev hitrosti, njen premer pa je najmanj 20 cm.

(4) Voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

a) če prekorači hitrost do vključno 10 km/h, z 10.000 tolarjev;

b) če prekorači hitrost nad 10 do vključno 20 km/h, s 30.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 2 kazenski točki;

c) če prekorači hitrost za več kot 20 km/h, s 60.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(5) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

34. člen

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka prejšnjega člena lahko vozijo na avtocestah in na cestah, rezerviranih za motorna vozila, ki imajo fizično ločeni smerni vozišči z najmanj po dvema prometnima pasovoma, največ:

1. 80 km/h;

– motorna vozila s priklopnimi vozili in zgibni avtobusi;

2. 90 km/h;

– motorna vozila brez priklopnih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 12 t, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju;

3. 100 km/h;

– avtobusi, brez priklopnih vozil, razen zgibnih avtobusov, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju, in

– druga motorna vozila brez priklopnih vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 12 t, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju.

(2) Vpis v prometno dovoljenje se opravi na zahtevo lastnika vozila, če ima vozilo:

– vgrajen zavorni sistem, ki onemogoča blokiranje koles in ojačan krmilni mehanizem (servo volan);

– pnevmatike ustrezne nosilnosti in hitrostnega razreda;

– sedeže, pred katerimi ni sedeža ali ustrezne pregrade, z varnostnimi pasovi (zadrževalni sistem) in naslonjali za glavo.

Vpis ni dovoljen v prometno dovoljenje vozila, s katerim se prevaža nevarno blago.

(3) Pregled ustreznosti vozila za vožnjo s hitrostjo 90 km/h oziroma 100 km/h opravi organizacija, ki je pristojna za homologacijo vozil. Za vozila, ki so že registrirana v Republiki Sloveniji opravi ta pregled organizacija, ki je pooblaščen za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil (v nadaljnjem besedilu: organizacija za tehnične preglede).

(4) Vozilo iz 2. oziroma 3. točke prvega odstavka tega člena, ki je registrirano v tujini, sme voziti s hitrostjo 90 oziroma 100 km/h tudi če nima tega vpisa v prometnem dovoljenju, če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, voznik pa ima pri sebi dovoljenje oziroma potrdilo (certifikat), s katerim pristojni organ ali pooblaščen organizacija države, v kateri je vozilo registrirano, dovoljuje za to vozilo vožnjo s takšno hitrostjo.

(5) Voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

a) če prekorači hitrost do vključno 10 km/h, z 10.000 tolarjev;

b) če prekorači hitrost nad 10 do vključno 20 km/h, s 30.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 2 kazenski točki;

c) če prekorači hitrost za več kot 20 km/h, s 60.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

35. člen

(1) Hitrost vožnje vozil na javnih cestah zunaj naselja ne sme biti omejena na manj kot 40 km/h, razen če to terjajo nujni začasni ukrepi za zavarovanje ceste ali prometa na njej.

(2) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Prehitevanje

36. člen

(1) Prehitevanje vozil je dovoljeno le po levi strani.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je dovoljeno prehitevi po desni strani:

– vozilo, ki zavija levo;

– vozilo, ki vozi na cesti v naselju, s smernim voziščem z dvema ali več prometnimi pasovi, po prometnem pasu, ki ni skrajno desni;

– vozilo, ki vozi na ploščadi z več prometnimi pasovi, v katero se razširi smerno vozišče pred cestninsko postajo, na kateri je hitrost omejena na največ 60 km/h;

– tirno vozilo, ki vozi po tirnicah, položenih po sredini vozišča.

(3) Vozilo, ki zavija levo, je dovoljeno prehitevi po desni strani, če je voznik tega vozila dal predpisan znak in zavzel na vozišču tak položaj, da se da zanesljivo sklepati, da bo zavil levo, in če je na njegovi desni strani dovolj prostora za prehitevanje.

(4) Tirno vozilo, ki vozi po tirnicah, položenih po sredini vozišča, je dovoljeno prehitevi le po desni strani, če je med

tirnim vozilom in desnim robom vozišča prometni pas. Na enosmerni cesti ga je v takem primeru dovoljeno prehiteti tudi po levi strani.

(5) Prehitevanje po desni strani ni dovoljeno na avtocesti in cesti, rezervirani za motorna vozila, razen na ploščadi iz tretje alineje drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(7) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

37. člen

(1) Voznik sme začeti prehitevati le, če ima na cesti dovolj prostora. S prehitevanjem ne sme ovirati udeleženca cestnega prometa, ki ga prehiteva.

(2) Pred prehitevanjem vozila, ki vozi pred njim po istem prometnem pasu, mora dati voznik predpisan znak, nato pa ga na primerni bočni razdalji prehiteti. Prehiteti mora brez oklevanja, po končanem prehitevanju pa se mora, razen na smernem vozišču z dvema ali več prometnimi pasovi, čimprej vrniti na prometni pas, po katerem je vozil pred prehitevanjem.

(3) Na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovoma sme voznik, ki je prehitel vozilo in želi prehiteti še drugo vozilo ali drugega udeleženca cestnega prometa, ostati na prometnem pasu, po katerem je prehiteval prvo vozilo, če s tem ne ovira hitrejših vozil, ki se mu približujejo od zadaj.

(4) Voznik prehitevanega vozila ne sme povečati hitrosti. Po potrebi mora zmanjšati hitrost in se pomakniti k desnemu robu vozišča.

(5) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrtnim odstavkom tega člena.

38. člen

(1) Voznik ne sme prehitevati ali začeti prehitevati drugega vozila:

1. če je voznik, ki vozi za njim, že začel prehitevati;

2. če je voznik, ki vozi pred njim, že dal znak, da bo prehitel vozilo pred seboj ali zavil v levo, ali se je razvrstil za zavijanje v levo, razen kadar ga prehiteva v skladu z določbo tretjega odstavka 36. člena tega zakona;

3. pod vrhom klanca, pred ovinkom ali v ovinku, kjer ni zadostne vidne razdalje, razen na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovoma;

4. v predoru, razen če sta smerni vozišči speljani vsako skozi svojo predorsko cev;

5. po odstavnem pasu;

6. če se po prehitevanju ne bi mogel varno vključiti na smerno vozišče oziroma na prometni pas, po katerem je vozil pred prehitevanjem;

7. če smerno vozišče za vožnjo vozil v nasprotni smeri ni prosto v dolžini, ki je potrebna za prehitevanje;

8. ki zmanjšuje hitrost ali ustavlja pred prehodom za pešce, na katerem ali ob katerem so pešci;

9. ob zmanjšani vidljivosti, razen na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovoma;

10. vozila ali kolone vozil, ki vozi z zmanjšano hitrostjo zaradi gostote prometa ali drugih razmer v prometu;

11. ko se približuje mestu, kjer se izvaja delo na cesti, na katerega je opozorjen s predpisano prometno signalizacijo;

12. na križišču;

13. na prehodu ceste čez železniško progo.

(2) V primerih iz 12. in 13. točke prejšnjega odstavka je dovoljeno prehiteti enosledno vozilo.

(3) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s 5., 6. ali 9. točko prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 4 kazenske točke.

(4) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s 3., 4., 7. ali 8. točko prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(5) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 1., 2., 10., 11., 12. ali 13. točko prvega odstavka tega člena.

39. člen

Ne glede na določbo 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena je na križišču dovoljeno prehiteti:

– vozilo, ki zavija levo v skladu s 36. členom tega zakona;

– vozilo, ki vozi po prednostni cesti;

– vozilo, ki pri zeleni luči vozi preko križišča, na katerem je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki.

Vožnja mimo

40. člen

(1) Voznik, ki hoče peljati mimo udeleženca cestnega prometa, vozila, objekta ali ovire na vozišču, sme to storiti po levi ali desni strani, če ima dovolj prostora, pri čemer ne sme ovirati udeležencev cestnega prometa, ki vozijo oziroma prihajajo z nasprotno smeri. Če mora pri tem spremeniti smer vožnje, mora paziti na promet za seboj in spremembo smeri nakazati s predpisanim znakom.

(2) Če voznik svojo namero, da bo zavil levo, nakaže s predpisanim znakom in se postavi v takšen položaj, iz katerega se da nedvoumno sklepati, da bo zavil na levo, smejo drugi vozniki voziti mimo le po njegovi desni, če je na cesti dovolj prostora.

(3) Vožnja mimo kolone vozil, ustavljene na smernem vozišču, je prepovedana, če se voznik po vožnji mimo ne bi mogel varno in brez oviranja vrniti na smerno vozišče za vožnjo v smeri, v kateri vozi, ali nadaljevati vožnje po prometnem pasu, po katerem vozi.

(4) Če je v primeru iz prejšnjega odstavka na smernem vozišču dovolj prostora, lahko voznik enoslednega vozila s primerno hitrostjo in pazljivostjo vozi mimo ustavljenega vozila ali kolone vozil po desni strani, razen, kadar so se vozila v koloni ustavila pred križiščem.

(5) Vožnja mimo vozila, ustavljenega pred prehodom za pešce, na katerem je ali na katerega stopa pešec, je prepovedana.

(6) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena. Izreče se mu tudi 5 kazenskih točk.

(7) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(8) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Obračanje

41. člen

(1) Obračanje vozila v cestnem prometu je prepovedano:

– na ozkih ali nepreglednih delih cest;

– na mostovih, viaduktih, predorih in drugih nevarnih delih cest;

– ob gostem prometu vozil;

– ob zmanjšani vidljivosti.

(2) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

Srečanje

42. člen

(1) Pri srečanju mora voznik zagotoviti na svoji levi strani zadostno bočno razdaljo med svojim vozilom in udeležencem cestnega prometa, s katerim se srečuje, če je treba, pa se tudi umakniti na desno stran vozišča, zmanjšati hitrost ali ustaviti.

(2) Na križišču se srečuje voznik, ki zavija levo, z vozilom, ki prihaja z nasprotne smeri in tudi zavija levo tako, da ga pusti mimo na svoji desni strani.

(3) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

43. člen

(1) Na ozki cesti, zoženem delu ceste ali cesti z velikim vzdolžnim nagibom (npr: gorske ceste), kjer je srečanje oteženo, mora ustaviti vozilo in po potrebi zapeljati vzvratno ter omogočiti varno srečanje voznik, ki to lažje stori.

(2) Na cesti z velikim vzdolžnim nagibom ustavi praviloma tisti, ki vozi navzdol, razen kadar je tistemu, ki vozi navkreber, zaradi prometnih okoliščin to lažje storiti.

(3) Kadar mora na cesti iz prejšnjega odstavka pri srečanju eno od vozil zapeljati vzvratno, mora to storiti voznik vozila:

- ki se srečuje z vozilom, ki vleče priklopno vozilo;
- ki se srečuje z avtobusom.

(4) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Vključevanje v cestni promet

44. člen

(1) Voznik mora pustiti mimo vsa vozila, ki vozijo po prometnem pasu, na katerega se vključuje:

- kadar se vključuje v promet na prednostni cesti s ceste, ki je s predpisano prometno signalizacijo označena kot neprednostna;
- kadar se vključuje z nekategorizirane ceste v promet na javni cesti;
- kadar se vključuje v promet na cesti s parkirnega prostora ali z druge površine, ki ni cesta.

(2) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena. Izreče se mu tudi 4 kazenske točke.

(3) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

Približevanje križišču in razvrščanje

45. člen

(1) Voznik, ki se približuje križišču, mora voziti posebno previdno. Voziti sme s takšno hitrostjo, da lahko varno ustavi in pusti mimo vozila in druge udeležence cestnega prometa, ki imajo na križišču prednost.

(2) Ko se približuje križišču, se mora voznik na zadostni razdalji pred križiščem razvrstiti:

- za zavijanje v levo – na levo stran smernega vozišča ali na prometni pas za zavijanje v levo;
- za vožnjo naravnost – na desno stran smernega vozišča ali na prometni pas za vožnjo naravnost;
- za zavijanje v desno – na desno stran smernega vozišča ali na prometni pas za zavijanje v desno;
- kot je določeno s prometno signalizacijo, če je razvrščanje urejeno na tak način.

(3) Voznik ne sme zapeljati na križišče, če bi zaradi gostote prometa, ovire ali drugega vzroka obstal na križišču in oviral ali onemogočil promet vozil z leve ali desne.

(4) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 4 kazenske točke.

(5) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

Prednost na križišču

46. člen

(1) Na križišču ima prednost vozilo, ki prihaja z desne strani.

(2) Voznik, ki na križišču zavija levo, mora pustiti mimo vozila, ki prihajajo z nasprotne smeri in vozijo naravnost ali zavijajo desno.

(3) Voznik, ki zavija na križišču desno, mora pustiti mimo vozila, ki vozijo v isti smeri po kolesarskem pasu ali kolesarski stezi, ki jo prečka.

(4) Voznik, ki zavija desno, mora dati prednost tudi avtobusom in drugim vozilom, ki vozijo po označenem prometnem pasu za vozila javnega prevoza potnikov, ki je desno od prometnega pasu, po katerem vozi.

(5) Voznik, ki na križišču zavija, mora dati prednost pešcem, ki prečkajo vozišče, na katero namerava zaviti. Ko voznik pri zavijanju prečka dvosmerno kolesarsko stezo, mora pustiti mimo vsa vozila, ki vozijo po tej stezi.

(6) Tirna vozila imajo na križišču prednost pred drugimi vozili.

(7) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena. Izreče se mu tudi 4 kazenske točke.

(8) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Vožnja na križišču

47. člen

(1) Voznik, ki zavija na križišču levo, zapelje do sredine križišča, razen če s prometno signalizacijo ni določeno drugače ali če tega ne dopušča promet z nasprotne smeri.

(2) Na križišču, razen na krožnem, je menjava prometnega pasu prepovedana.

(3) Voznik, ki na križišču zavija na smerno vozišče z dvema ali več prometnimi pasovi, sme zapeljati na kateregakoli od teh pasov, razen če istočasno zavija na isto smerno vozišče tudi voznik, ki prihaja z nasprotne smeri. V takem primeru zapelje voznik, ki zavija levo, na levi prometni pas, voznik, ki zavija desno, pa na desni prometni pas tega smerne vozišča. Avtobusno postajališče, zgrajeno neposredno za križiščem, ni desni prometni pas v smislu te določbe.

(4) Na križišču, kjer prednostna cesta zavija desno in je potek prednostne ceste označen s predpisano prometno signalizacijo, mora biti vozilom na kolesarski stezi, ki je speljana naravnost na vozišče, s predpisanim prometnim znakom (»križišče s prednostno cesto« z dopolnilno tablo »za kolesarje«) odvzeta prednost.

(5) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena in voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(6) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek upravljavec ceste, ki ravna v nasprotju s četrtnim odstavkom tega člena, odgovorna oseba upravljavca ceste pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Krožno križišče

48. člen

(1) Na krožnem križišču mora biti promet s prometno signalizacijo urejen tako, da ima voznik na vozišču krožnega križišča prednost pred voznikom, ki se vključuje na to vozišče.

(2) Voznik, ki zapelje na krožno križišče, katerega vozišče ima dva ali več prometnih pasov, se razvrsti na notranji prometni pas in na ta način omogoči vključitev v promet na križišču tudi drugim voznikom, razen če zapušča križišče na najbližjem izvozu ali mu prometna ureditev ali prometna situacija tega ne dovoljuje.

(3) Pri vključevanju na krožno križišče po smernem vozišču, ki ima dva prometna pasova, se vozilo na desnem prometnem pasu razvrsti na zunanji prometni pas, vozilo na levem prometnem pasu pa na notranji prometni pas, vozišča krožnega križišča.

(4) Preden zapusti križišče iz prejšnjega odstavka, se mora voznik razvrstiti na zunanji prometni pas, razen na izvozu, na katerem je s predpisano prometno signalizacijo dovoljeno zavijanje desno tudi z notranjega prometnega pasu.

(5) Na izvozu s krožnega križišča, na katerem je dovoljeno zavijanje desno tudi z notranjega prometnega pasu, mora biti zunanji prometni pas namenjen izključno zavijanju desno.

(6) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim, tretjim ali četrtem odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali petim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Prehod za pešce

49. člen

(1) Prehodu za pešce se mora voznik približevati s potrebno previdnostjo in takšno hitrostjo, da lahko vozilo ustavi, če bi z vožnjo preko prehoda ogrožal pešce.

(2) Na prehodu za pešce, na katerem promet ni urejen s svetlobnimi prometnimi znaki ali ga ne ureja policist, morajo vozniki in drugi udeleženci cestnega prometa omogočiti pešcem varno prečkanje vozišča, ki so na prehodu ali stopajo nanj.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljata tudi na prehodu za pešce na kolesarski stezi ali drugi prometni površini.

(4) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 4 kazenske točke.

Prehod ceste čez železniško progo

50. člen

(1) Na prehodu ceste čez železniško progo ima vlak ali drugo prevozno sredstvo, ki se premika po železniških tirih (v nadaljnjem besedilu: vlak), prednost pred vsemi udeleženci cestnega prometa.

(2) Voznik, ki se približuje prehodu preko železniške proge, mora voziti s potrebno previdnostjo in s takšno hitrostjo, da lahko varno ustavi pred prehodom.

(3) Udeleženec cestnega prometa se mora ustaviti pred prehodom čez železniško progo:

– ko svetlobni znaki naznanjajo prihod vlaka oziroma da se bodo zapornice ali polzapornice začele spuščati;

– ko se zapornice ali polzapornice spuščajo ali so že spuščene;

– ko ustavlja promet pooblaščen železniški delavec s predpisanim znakom;

– na nezavarovanem prehodu pa tudi, ko se prehodu približuje vlak, čeprav udeleženec cestnega prometa na to ni posebej opozorjen.

Na prehodu pešpoti ali kolesarske poti čez železniško progo se lahko namesto svetlobnega znaka iz prve alineje tega odstavka uporabi enakomerno ponavljajoč zvočni znak, ki ima v tem primeru enak pomen, kot svetlobni znak.

(4) Prehod in približevanje prehodu ceste čez železniško progo mora biti označen s predpisano prometno signalizacijo.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena, drug udeleženec cestnega prometa pa z globo 30.000 tolarjev.

(7) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

51. člen

(1) Nezavarovan je prehod ceste čez železniško progo, ki je brez zapornic, polzapornic ali svetlobnih prometnih znakov, ki napovedujejo prihod vlaka.

(2) Na nezavarovanem prehodu ceste čez železniško progo mora biti udeležencem cestnega prometa:

– zagotovljena zadostna pregledna razdalja glede na hitrost vlakov na tem delu proge in

– omogočeno, da pravočasno in zlahka opazijo bližajoči se vlak.

(3) Ko se nezavarovanem prehodu približuje vlak, se morajo udeleženci cestnega prometa ustaviti pred prehodom in pustiti vlak mimo. Progo smejo prečkati šele, ko se prepričajo, da se prehodu ne približuje vlak.

(4) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(5) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek drug udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Ustavitev in parkiranje

52. člen

(1) Ustavitev ali parkiranje na vozišču je dovoljeno le na desni strani vozišča v smeri vožnje. Če so na desni strani vozišča tirnice, je dovoljena ustavitve ali parkiranje na levi strani vozišča. Na enosmerni cesti je dovoljena ustavitve ali parkiranje na obeh straneh smerne vozišča.

(2) Na vozišču ustavljeno ali parkirano vozilo mora biti vzporedno z robom vozišča in sme biti oddaljeno od roba največ 30 cm, razen če je drugače določeno s predpisano prometno signalizacijo. Parkiranje v drugi vrsti, ob parkiranih vozilih, je prepovedano.

(3) Če so parkirna mesta označena s predpisanimi označbami na vozišču ali na drugi prometni površini, je dovoljena ustavitve ali parkiranje le v skladu s temi označbami.

(4) Ustavitev in parkiranje je prepovedano:

1. na prehodu za pešce in na razdalji manj kot 5 m pred prehodom. Če so na vozišču pred prehodom označena parkirna mesta, mora biti prepoved iz te točke označena s predpisano označbo na vozišču;

2. na kolesarski stezi, kolesarski poti, pločniku, pešpoti, kolesarskem pasu ali na tirnicah. Če je s predpisano prometno signalizacijo dovoljeno parkiranje na pločniku, mora biti za pešce zagotovljen najmanj 1,60 m širok del pločnika, ki ne sme mejiti na vozišče;

3. na prehodu ceste čez železniško progo in na razdalji manj kot 15 m od najbližje železniške tirnice;

4. na križišču in na razdalji manj kot 15 m od najbližjega roba prečnega vozišča pred križiščem, razen če je drugače določeno s predpisano prometno signalizacijo;

5. v predoru, galeriji in podvozu, ter na viaduktu, mostu in nadvozu;

6. na označenem avtobusnem postajališču. Zaradi vstopa ali izstopa potnika je dovoljena ustavitev na postajališču, ki je zunaj vozišča, če s tem ni oviran avtobusni promet;

7. na ozkem ali nepreglednem delu ceste (v ovinku, pod vrhom klanca ipd.);

8. na delu ceste, kjer bi bil prost prehod med ustavljenim oziroma parkiranim vozilom in neprekinjeno ločilno črto ali usmerjevalnim poljem na vozišču ali nasprotnim robom vozišča ali kakšno drugo oviro na cesti širok manj kot 3 m;

9. na pospeševalnem, zaviralnem in odstavnem pasu. Na odstavnem pasu je za nujno potreben čas dovoljena ustavitev vozila v sili. Ob tem mora voznik storiti vse potrebno, da ustavljeno vozilo, osebe ali tovor ne ogrožajo udeležencev v cestnem prometu;

10. na mestu, na katerem bi vozilo zakrivalo postavljeni prometni znak;

11. na vozišču ceste zunaj naselja;

12. na smernem vozišču ceste v naselju z dvema ali več prometnimi pasovi;

13. na vseh prometnih in drugih javnih površinah, ki niso namenjene prometu vozil ali niso namenjene prometu tovrstnih vozil;

14. na mestu, na katerem bi parkirano vozilo onemogočilo vključitev v promet že parkiranemu vozilu ali onemogočilo dovoz na dvorišče stavbe, do garaže, skladiščnega prostora ali drugega podobnega objekta ali do zasebnega zemljišča. Dovoz na dvorišče, v objekt ali k objektu, pred katerim je prepovedana ustavitev ali parkiranje, mora biti na vhodu označen s predpisanim prometnim znakom, če pa so na vozišču pri vhodu označena parkirna mesta, pa tudi s predpisano označbo na vozišču;

15. na označenem parkirnem prostoru za invalide oziroma invalide (v nadaljnjem besedilu: invalide), razen za osebe iz četrtega odstavka 53. člena tega zakona;

16. na označenih poteh, namenjenih intervencijskim vozilom;

17. nad priključkom za vodovodno omrežje (hidrant). Prepoved iz te točke mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo;

18. v območju umirjenega prometa, razen kjer je izrecno dovoljeno s predpisano prometno signalizacijo, in v območju za pešce.

(5) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena ali s 1., ali 3., ali 4., ali 6., ali 10., ali 11., ali 12., ali 13., točko prejšnjega odstavka.

(6) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekrške voznik, ki ravna v nasprotju z 2., ali 5., ali 7., ali 8., ali 9., ali 14., ali 15., ali 16., ali 17., ali 18., točko četrtega odstavka tega člena.

Parkiranje na kraju, kjer to ni dovoljeno

53. člen

(1) Zdravstveni delavci, delavci socialnih služb in delavci invalidskih organizacij smejo ob obiskih oskrbovancev (bolnikov oziroma bolnic, ostarelih, onemoglih in invalidov) na domu zaradi nujnih in neodložljivih storitev, potrebnih za njihovo zdravje in življenje, za največ dve uri parkirati vozila na krajih, kjer to sicer ni dovoljeno, če tako parkirano vozilo ne ogroža drugih udeležencev v cestnem prometu ali jih ne ovira v smislu 2. do 7. točke petega odstavka 123. člena tega zakona. Na način iz prejšnjega stavka lahko parkirajo tudi osebe iz četrtega odstavka tega člena.

(2) Na način iz prejšnjega odstavka smejo za nujno potreben čas parkirati tudi policisti pri opravljanju nalog policije.

(3) Kadar upravičenec oziroma upravičenka (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) iz prvega ali drugega odstavka tega člena parkira vozilo na pločniku, mora pustiti prost najmanj 1,60 m širok del pločnika za pešce, ki ne sme mejiti na vozišče.

(4) Na označenem parkirnem prostoru za invalida sme parkirati vozilo:

– oseba, ki ima zaradi izgube, okvare ali paraliziranosti spodnjih ali zgornjih okončin ali medenice priznana najmanj 60% telesno okvaro, osebe z multiplo sklerozo in osebe z mišičnimi in živčno mišičnimi obolenji z ocenjeno najmanj 30% telesno okvaro,

– težko telesno prizadeta oseba, ki ji je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb,

– spremljevalec, ki vozi in spremlja osebo iz prve ali druge alineje tega odstavka, ki sama ne more ali ne sme voziti motornega vozila, težko duševno prizadeto osebo, ki ji je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb ali osebo, ki je slepa,

– spremljevalec, ki vozi in spremlja mladoletno osebo, ki je težko telesno ali duševno prizadeta oziroma je zaradi izgube, okvare, paraliziranosti spodnjih okončin ali medenice ovirana pri gibanju.

(5) Voznik vozila, parkiranega v skladu s prvim ali četrtem odstavkom tega člena, mora označiti parkirano vozilo z veljavno parkirno karto.

(6) Osebi iz četrtega odstavka tega člena in zdravstveni službi, socialni službi oziroma invalidski organizaciji, katere delavci obiskujejo oskrbovance na domu zaradi nujnih in neodložljivih storitev, potrebnih za njihovo zdravje in življenje, izda parkirno karto na njeno zahtevo upravna enota, na območju katere ima stalno prebivališče ali začasno prebivališče oziroma sedež.

(7) Obliko parkirne karte, njeno veljavnost, postopek in stroške za njeno izdajo, evidenco izdanih parkirnih kart in način označevanja vozila predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(8) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ima veljavno parkirno karto in ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena.

(9) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba iz prvega odstavka tega člena, ki ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom tega člena.

(10) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki neupravičeno uporabi parkirno karto.

(11) Neupravičeno uporabljeno parkirno karto policist ali občinski redar odvzame in jo pošlje upravni enoti, ki jo je izdala. O odvzemu izda potrdilo.

Odpiranje vrat vozila

54. člen

(1) Med vožnjo morajo biti vrata vozila zaprta.

(2) Na ustavljenem ali parkiranem vozilu voznik ali potnik ne sme odpreti vrat, če bi s tem oviral ali ogrozil drugega udeleženca cestnega prometa.

(3) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Zapustitev vozila

55. člen

(1) Voznik, ki zapusti vozilo, mora ukreniti vse potrebno, da se vozilo ne more samo premakniti in vozilo zavarovati pred neupravičeno uporabo.

(2) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom.

Območja kratkotrajnega parkiranja

56. člen

(1) Na določenih cestah ali delih ceste se lahko parkiranje časovno omeji (območja kratkotrajnega parkiranja) tako, da sme trajati največ 2 uri.

(2) Območja kratkotrajnega parkiranja morajo biti označena s predpisano prometno signalizacijo. Označbe na vozlišču ali drugi prometni površini, s katerimi so označena posamezna mesta ali pas za parkiranje, na katerih je parkiranje časovno omejeno, morajo biti modre barve.

(3) Na območju kratkotrajnega parkiranja mora voznik označiti čas prihoda na vidnem mestu v vozilu in po izteku dovoljenega časa vozilo odpeljati.

(4) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(5) Z globo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 30.000 tolarjev.

Označitev ustavljenih vozil

57. člen

(1) Če dvosledno vozilo obstane zaradi okvare, prometne nesreče ali drugega vzroka na cesti in zato predstavlja nevarnost za druge udeležence cestnega prometa, mora voznik takoj vklopiti varnostne utripalke. Na nevarnih oziroma nepreglednih delih ceste ali če vozilo nima naprave za vklop varnostnih utripalk ali ta ne deluje, mora voznik postaviti varnostni trikotnik.

(2) Ustavljeno skupino vozil, razen motornega vozila z lahkim ali bivalnim priklopnikom, kolono vozil ali vozilo, ki prevažata nevarno blago, je treba označiti z dvema varnostnima trikotnikoma.

(3) Varnostni trikotnik je treba postaviti ob desni rob vozišča:

– tako, da ga vozniki, ki prihajajo od zadaj, pravočasno in zlahka opazijo;

– na takšni razdalji od vozila, da ima voznik, ki prihaja od zadaj in vozi s predpisano hitrostjo, dovolj časa, da varno ustavi vozilo ali zapelje mimo ustavljenega vozila.

Dva trikotnika se postavita vzporedno eden poleg drugega tako, da sta oddaljena eden od drugega za dolžino stranice.

(4) Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti je treba vozilo iz prvega odstavka tega člena osvetliti v skladu z določbo sedmega odstavka 61. člena tega zakona. Če zaradi tehničnega stanja vozila to ni mogoče ali če vozilo kljub temu ni vidno na potrebnih razdaljah, je treba ustavljeno vozilo označiti z rumeno utripajočo lučjo, baklo ali na drug primeren način.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Ustavljeno vozilo na železniški progi

58. člen

(1) Če vozilo obstane na železniški progi, ga mora voznik takoj odstraniti. Če tega ne more storiti, mora nemudoma obvestiti center za obveščanje ali policijo in pravočasno opozoriti strojevodjo vlaka.

(2) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom.

III. VOZILA V CESTNEM PROMETU

Naprave in oprema

59. člen

(1) Vozilo mora imeti v cestnem prometu brezhibne predpisane naprave in opremo ter izpolnjevati predpisane pogoje glede varstva okolja.

(2) Motorno in priklopno vozilo, registrirano v tujini, sme biti v cestnem prometu v Republiki Sloveniji, če ima brezhibne naprave in opremo, predpisano z veljavno mednarodno konvencijo o cestnem prometu. V zimskih razmerah mora imeti zimsko opremo, predpisano za motorna in priklopna vozila, registrirana v Republiki Sloveniji.

(3) V vozilu in na njem smejo biti vgrajene samo naprave, nadomestni deli, oprema ali posamezni sklopi, ki so homologirani, če se za takšne naprave, dele, opremo ali posamezne sklope zahteva homologacija, in tipsko ali posamično odobreni za to vozilo.

(4) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi v cestnem prometu vozilo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede varstva okolja ali nima brezhibnih predpisanih naprav za upravljanje, naprav za ustavljanje, naprav za povezavo vlečnega in priklopnega vozila, pnevmatik ali tahografa, ali če te ne delujejo brezhibno.

(5) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi v cestnem prometu vozilo, ki nima brezhibnih predpisanih naprav ali predpisane opreme, razen naprav iz prejšnjega odstavka ali zimske opreme, ali če te ne delujejo brezhibno.

(6) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, registriranega v tujini, ki vozi v cestnem prometu vozilo, ki ni označeno s predpisano označbo države, v kateri je registrirano.

(7) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki vgradi napravo v vozilo v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena, in voznik, ki vozi takšno vozilo.

(8) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

(9) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Luči in odsevniki na vozilu

60. člen

(1) Na vozilih v cestnem prometu smejo biti nameščene samo homologirane luči in odsevniki, predpisani s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Vozniki motornih vozil in drugi udeleženci cestnega prometa smejo uporabljati predpisane luči le po določilih tega zakona.

(3) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek drug udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Uporaba luči na vozilu

61. člen

(1) Voznik motornega vozila ali skupine vozil mora voziti v cestnem prometu s prižganimi lučmi.

(2) Ponoči uporablja voznik iz prejšnjega odstavka praviloma žaromete z dolgim snopom svetlobe, ki jih mora pravočasno zasenčiti, ko mu prihaja nasproti drugo vozilo, skupina pešcev ali vlak, če vodi cesta ob železniški progi, ali če je spredaj vozeče vozilo tako blizu, da bi dolgi snop svetlobe motil voznika. Ob zasenčenju žarometov je treba prilagoditi hitrost vozila dolžini osvetljenega dela ceste. Vožnja samo s pozicijskimi lučmi (luči za označevanje vozila) v cestnem prometu ni dovoljena.

(3) Na cesti, osvetljeni s cestno razsvetljavo, ki zagotavlja dobro vidnost, in v predoru ni dovoljeno uporabljati žarometov z dolgim snopom svetlobe.

(4) Ob zmanjšani vidljivosti se praviloma uporablja zasenčene žaromete ali žaromete za meglo (meglenke) ali kombinacijo teh luči. Uporaba meglenk je dovoljena le, kadar je vidljivost manjša od 50 m. Uporaba zadnjih meglenk ni dovoljena na vozilu, za katerim vozi na majhni razdalji drugo vozilo (npr. v koloni vozil).

(5) Luči in odsevniki na vozilu med vožnjo ne smejo biti zakriti ali umazani.

(6) Voznik iz prvega odstavka tega člena mora voziti podnevi s prižganimi lučmi za dnevno vožnjo. Kot luči za dnevno vožnjo se lahko uporabljajo tudi zasenčeni žarometi, katerih svetilnost je v takem primeru lahko zmanjšana za največ 25%. Luči za dnevno vožnjo ali zasenčeni žarometi, ki se uporabljajo kot luči za dnevno vožnjo, so lahko prižgane, ne da bi bile sočasno prižgane pozicijske luči.

(7) Na vozišču ustavljeno ali parkirano vozilo mora biti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti osvetljeno s pozicijskimi lučmi. V naselju zadostuje, da je vozilo osvetljeno s pozicijskimi lučmi na tisti strani vozila, ki je obrnjena proti sredini ceste. Označitev vozila s pozicijskimi lučmi ni potrebna na cesti, na kateri cestna razsvetljava zagotavlja dobro vidnost vozila ali če je vozilo ustavljeno ali parkirano na označenem parkirnem prostoru.

(8) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti ali v predoru ne uporabi luči v skladu z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(9) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrtem, petim, šestim ali sedmim odstavkom tega člena.

Žaromet za osvetljevanje okolice vozila

62. člen

(1) Žaromet za osvetljevanje okolice vozila sme biti prižgan le pri opravljanju dela in ne sme slepiti ali kako drugače motiti udeležence cestnega prometa.

(2) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

Osvetlitev živali ali črede

63. člen

(1) Gonič, vodič živali ali črede in jahač mora poskrbeti, da je žival ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti v cestnem prometu označena s svetilko, čreda pa spredaj in zadaj z najmanj po eno svetilko. Svetilke morajo oddajati belo svetlobo in morajo biti nameščene tako, da jih lahko drugi udeleženci v cestnem prometu pravočasno in zlahka opazijo. Jezdna žival je lahko namesto svetilke označena z odsevnimi trakovi na spodnjih delih nog.

(2) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gonič, vodič živali oziroma črede ali jahač, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

Zvočni in svetlobni opozorilni znaki

64. člen

(1) Zvočne in svetlobne opozorilne znake sme uporabiti voznik le kadar je ogrožen on sam ali kdo drug in pri prehitevanju zunaj naselja. Pri prehitevanju vprežnih vozil ali jahačev in pri prehitevanju v naselju sme opozarjati le s svetlobnimi opozorilnimi znaki. Pri dajanju svetlobnih opozorilnih znakov mora paziti, da ne zaslepi drugega voznika.

(2) Voznik mora vklopiti varnostne utripalke na vozilu tudi:

- pri vstopanju otrok v avtobus ali drugo motorno vozilo, s katerim se opravlja prevoz skupine otrok, in izstopanju iz njega;

- ko je treba opozoriti druge udeležence cestnega prometa na nevarnost na cesti, zlasti če je zadnji v ustavljeni ali počasi vozeči koloni vozil na cesti zunaj naselja.

(3) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Tovor na vozilu

65. člen

(1) Tovor in naprave, ki so namenjene za prevoz ali pritrditev tovora, morajo biti na in v vozilu naložene in pritrjene oziroma pokrite tako, da:

- ne predstavljajo nevarnosti ali ovire za druge udeležence cestnega prometa;
- ne povzročajo škode na cesti in objektih;
- ne onesnažujejo okolja;
- ne zmanjšujejo stabilnosti vozila;
- ne povzročajo več hrupa, kot je dovoljeno;
- ne zmanjšujejo preglednosti vozniku;
- ne zakrivajo naprav vozila, registrskih tablic in drugih predpisanih označb;
- se ne razsipajo ali padajo z vozila.

(2) Če tovor, naložen na motornem ali priklopnem vozilu, ali naprave, ki so namenjene za prevoz ali pritrditev tovora, zakrivajo mesto, na katerem je nameščena registrska tablica ali luči na zadnji strani vozila, mora biti kot najbolj izpostavljen del na zadnji strani vozila nameščen nosilec z registrsko tablico in predpisanimi lučmi in odsevniki.

(3) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila ali skupine vozil, ki opravlja prevoz, in oseba, ki naloži tovor v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja prevoz, in pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki naloži tovor v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 40.000 tolarjev.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

66. člen

(1) Tovor ne sme segati čez sprednji del vozila. Lažje predmete je dovoljeno prevažati na zunanjem prtljažniku na osebnem avtomobilu ali tovornem vozilu tako, da sega tovor največ 1 m preko sprednjega dela vozila. Del tovora, ki sega preko sprednjega dela vozila, ne sme biti nižje od nivoja strehe vozila.

(2) Tovor lahko sega največ 1,5 m preko zadnjega dela vozila oziroma skupine vozil. Na tovornem ali priklopnem vozilu mora biti tovor oprt na najmanj 5/6 svoje dolžine.

(3) Na enoslednih vozilih tovor lahko sega največ pol metra preko sprednjega in zadnjega dela vozila, njegova širina pa ne sme presegati enega metra. Na enoslednih vozilih ni dovoljeno prevažati nezavarovanega nevarnega orodja (kose, vile ipd.).

(4) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja prevoz, in pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki naloži tovor v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 40.000 tolarjev.

(6) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Označevanje tovora

67. člen

(1) Če sega tovor več kot 1 m preko zadnjega dela vozila, mora biti na najbolj izpostavljeni točki označen:

- na osebnih avtomobilih, trikolesih, lahkih štirikolesih, štirikolesih in lahkih priklopnikih, ki jih vlečejo osebni avto-

mobili – s tablo, veliko najmanj 25 × 25 cm, pobarvano izmenično s poševnimi trakovi oranžne in bele barve, ki odseva svetlobo, nameščeno prečno na smer vožnje;

– na drugih vozilih – s tablo, veliko 50 × 50 cm, pobarvano izmenično s poševnimi trakovi oranžne in bele barve, ki odseva svetlobo, nameščeno prečno na smer vožnje.

(2) Ob zmanjšani vidljivosti in ponoči je treba znaku iz druge alinee prejšnjega odstavka dodati rdečo neslepečo luč.

(3) Izjemoma je lahko podnevi ob dobri vidljivosti tovor, ki se prevaža na osebнем avtomobilu, označen z rdečo tkanino, veliko najmanj 50 × 50 cm.

(4) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 40.000 tolarjev.

68. člen

(1) Če sega tovor čez vozilo na bočnih straneh, mora biti glede na vrsto vozila označen na bočno najbolj izpostavljenih mestih na sprednji in zadnji strani s tablami iz prve oziroma druge alinee prvega odstavka prejšnjega člena, ki morajo biti nameščene prečno na smer vožnje. Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti mora biti tak tovor označen na bočno najbolj izpostavljenih mestih tudi z belima lučema na sprednji strani in z rdečima lučema na zadnji strani.

(2) V primeru, da tovor na vozilu zakriva vidno polje v vzvratnih ogledalih, je treba namestiti dodatni vzvratni ogledali, ki omogočata normalno vidno polje. Dodatnih vzvratnih ogledal ni treba namestiti na vozila, s katerimi se opravlja izredni prevoz, pri katerem zagotavljata varnost prevoza najmanj dve spremljevalni vozili.

(3) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 40.000 tolarjev.

Obremenitev in dimenzije vozila

69. člen

(1) Skupna masa vozila ne sme presegati največje dovoljene mase vozila ali s prometnim znakom omejene skupne mase.

(2) Tovor ne sme obremenjevati posameznih osi vozila nad dovoljeno osno obremenitvijo po določilih proizvajalca vozila.

(3) Tovor ne sme obremenjevati posameznih osi vozila preko predpisane ali s prometnim znakom omejene osne obremenitve. Vozilo s tovorom ne sme presegati predpisane ali s prometnim znakom omejene skupne mase ali dimenzije, predpisane za posamezno vrsto vozil ali omejeno s prometnim znakom, razen v primerih in pod pogoji iz 70. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena so dovoljene tolerance do 3% pri skupni masi in osni obremenitvi motornih in priklopnih vozil.

(5) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki opravlja prevoz, in oseba, ki naloži tovor, ki se opravlja v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena. Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi oseba, ki je naročnik prevoza, če se opravlja prevoz v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena na njeno zahtevo.

(6) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja prevoz, in pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki naloži tovor, ki se opravlja v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z glo-

bo najmanj 50.000 tolarjev. Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je naročnik prevoza, če se opravlja prevoz v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena na njeno zahtevo, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Izredni prevoz

70. člen

(1) Izredni prevoz je prevoz z vozilom, ki samo ali skupaj s tovorom presega predpisano ali s prometnim znakom omejeno osno obremenitev, predpisano ali s prometnim znakom omejeno skupno maso ali za posamezno vrsto vozil predpisano ali s prometnim znakom omejeno dimenzijo.

(2) Izredni prevoz se lahko opravi le, če je pristojni organ izdal zanj dovoljenje.

(3) Izredni prevoz se lahko opravi le pod pogoji, navedenimi v dovoljenju.

(4) Ne glede na določbi drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko opravi izredni prevoz v primerih in pod pogoji, določenimi v zakonu o javnih cestah, tudi brez dovoljenja za izredni prevoz. Brez dovoljenja se lahko opravi izredni prevoz tudi v primeru vleke pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa ali tovornega vozila, ustavljenega na vozišču, vendar le do najbližjega kraja, kjer se lahko to vozilo izloči iz prometa, ter plujevanja in posipanja cest pri zimskem vzdrževanju cest.

(5) Voznik, spremljevalec in organizator oziroma organizatorica (v nadaljnjem besedilu: organizator) izrednega prevoza morajo biti za izvajanje izrednih prevozov usposobljeni po predpisanem programu. Med izvajanjem izrednega prevoza morajo imeti potrdilo o usposobljenosti pri sebi in ga na zahtevo dati policistu na vpogled.

(6) Minister, pristojen za promet, predpiše program usposabljanja za organizatorje, spremljevalce in voznike izrednih prevozov, pogoje, ki jih mora izpolnjevati izobraževalna ali druga organizacija za izvajanje tega programa, obrazec potrdila o uspešno opravljenem programu, način vodenja evidence o izdanih potrdilih, in pooblasti organizacije za izvajanje tega programa.

(7) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki opravlja izredni prevoz, oseba, ki naloži tovor in oseba, ki je naročnik prevoza, ki se opravlja v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, ter voznik, spremljevalec ali organizator, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena.

(8) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja izredni prevoz, pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki naloži tovor, in pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je naročnik prevoza, ki se opravlja v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, ter pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja izredni prevoz v nasprotju s petim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Nalaganje in razlaganje tovora

71. člen

(1) Nalaganje ali razlaganje tovora na cesti je dovoljeno pod pogojem, da zaradi tega ni ustavljen promet vozil ali onemogočen promet drugih udeležencev cestnega prometa.

(2) Če je vozilo ustavljeno na cesti zaradi nalaganja ali razlaganja tovora, ustavitev ne sme trajati dlje, kot je nujno potrebno.

(3) Če je treba zaradi nalaganja ali razlaganja tovora vozilo ustaviti na pešpoti ali kolesarski poti, mora imeti voznik za to dovoljenje pristojnega organa lokalne skupnosti.

(4) Z nalaganjem ali razlaganjem tovora se ne sme onesnažiti ceste ali povzročiti čezmernega hrupa.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(6) Z globo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 40.000 tolarjev.

IV. POSEBNE OBVEZNOSTI VOZNIKOV

Prepoved uporabe določenih naprav ali opreme

72. člen

(1) Voznik med vožnjo ne sme uporabljati opreme ali naprav na način, ki bi zmanjševale njegovo slušno ali vidno zaznavanje ali zmožnost obvladovanja vozila (maska, slušalke, telefon itd.).

(2) Voznik med vožnjo ne sme poslušati radia ali drugih zvočnih naprav s takšno glasnostjo, ki mu onemogoča normalno slušno zaznavanje v cestnem prometu.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka je med vožnjo dovoljeno telefoniranje, vendar le ob uporabi v vozilo vgrajene naprave za prostoročno telefoniranje ali brezžične slušalke za eno uho, če vozniku pri tem ni treba fizično upravljati s telefonskim aparatom. Pri opravljanju nalog, potrebnih za reševanje življenja ali premoženja, preprečitev ali odpravo velike materialne škode, preprečitev ali odpravo onesnaženja okolja in nalog policije, je med vožnjo dovoljena uporaba radijske postaje.

(4) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Trajanje vožnje

73. člen

(prenehal veljati)

Odmor

74. člen

(prenehal veljati)

Dnevni počitek

75. člen

(prenehal veljati)

Prekinitev dnevnega počitka

76. člen

(prenehal veljati)

Tedenski počitek

77. člen

(prenehal veljati)

Prepovedano nagrajevanje

78. člen

(prenehal veljati)

Tahograf

79. člen

(prenehal veljati)

Zapisni list in zapisna kartica

80. člen

(prenehal veljati)

Izjeme

81. člen

(prenehal veljati)

Gospodarska vožnja

82. člen

(1) Gospodarske vožnje se smejo opravljati v kmetijski dejavnosti z delovnimi stroji ali z vozili za prevoz tovora, pri prevozu oseb v okviru turistične ponudbe pa tudi s cestnim turističnim vlakom. Gospodarske vožnje se lahko opravljajo le na kratkih razdaljah na nekategoriziranih, občinskih in državnih cestah.

(2) Ob upoštevanju prostega profila ceste in cestnih objektov lahko odstopa širina vozila ali skupine vozil, s katerim se pri gospodarski vožnji opravlja prevoz tovora, od določil tega zakona oziroma predpisov, izdanih na njegovi podlagi, za največ 20%, višina pa za največ 10%.

(3) Če v skladu s prejšnjim odstavkom širina tovora presega predpisano, mora biti tovor na najbolj izpostavljenih bočnih točkah na sprednji in zadnji strani označen s predpisanimi tablam na način, določen v prvem odstavku 68. člena tega zakona. Cestni turistični vlak mora biti na vlečnem in na zadnjem priklopnem vozilu označen z dobro vidnima rumenima utripajočima lučema.

(4) Gospodarske vožnje se smejo opravljati le podnevi. Na cesti, osvetljeni s cestno razsvetljavo, ki zagotavlja dobro vidnost vozil, se lahko ponoči opravljajo vožnje s cestnim turističnim vlakom. Na cesti, na kateri je največja dovoljena hitrost v skladu z drugim odstavkom 32. člena tega zakona večja od 50 km/h, je vožnja cestnega turističnega vlaka prepovedana.

(5) Če se gospodarske vožnje opravljajo zgoščeno na določenem območju in v določenem časovnem obdobju, mora upravljavec ceste na to opozoriti druge udeležence cestnega prometa s predpisano prometno signalizacijo. Cesto ali njen del, po katerem poteka proga cestnega turističnega vlaka, mora označiti s predpisano prometno signalizacijo ter urediti in označiti končni postaji in morebitna vmesna postajališča. Končni postaji cestnega turističnega vlaka morajo biti zunaj vozišča.

(6) Prevoz oseb s cestnim turističnim vlakom zunaj označene proge iz prejšnjega odstavka je prepovedan.

(7) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtim ali šestim odstavkom tega člena.

(8) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Varnostni pas

83. člen

(1) Med vožnjo morajo biti voznik in potniki oziroma potnice (v nadaljnjem besedilu: potnik) v motornem vozilu, na vseh sedežih, kjer so vgrajeni varnostni pasovi, pripeti na način, ki ga je predvidel proizvajalec oziroma proizvajalka (v

nadaljnem besedilu: proizvajalec) vozila glede na konstrukcijo zadrževalnega sistema.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za avtobuse mestnega potniškega prometa in za avtobuse, ki imajo stojišča, na katerih potniki stojijo.

(3) Varnostnega pasu ni treba uporabljati osebi iz prvega odstavka tega člena, ki z veljavnim zdravniškim potrdilom dokaže, da pasu zaradi zdravstvenih razlogov ne more uporabljati.

(4) Minister, pristojen za zdravje, izda natančnejši predpis o zdravstvenih razlogih, zaradi katerih osebam iz prejšnjega odstavka ni treba uporabljati varnostnih pasov ter o obliki in vsebini zdravniškega potrdila.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

Zaščitna čelada

84. člen

(1) Voznik in potnik na kolesu z motorjem, motornem kolesu, trikolesu, lahkem štirikolesu in štirikolesu brez zaprte kabine, mora med vožnjo nositi na glavi pripeto homologirano zaščitno motoristično čelado.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka zaščitne čelade ni treba uporabljati vozniku in potniku na vozilu z vgrajenim zadrževalnim sistemom, ki izpolnjuje pogoje, predpisane s posebnim predpisom, ki ga izda minister, pristojen za homologacijo vozil, kadar uporabljata v vozilo vgrajeni zadrževalni sistem.

(3) Oseba, mlajša od 14 let, ki vozi kolo ali kolo s pomožnim motorjem, mora med vožnjo nositi na glavi pripeto homologirano zaščitno kolesarsko ali motoristično čelado. Enako velja tudi za otroka, ki se na kolesu ali kolesu s pomožnim motorjem vozi kot potnik.

(4) Jahač mora imeti med ježo na glavi zaščitno čelado.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, in jahač, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom.

Vleka pokvarjenega vozila

85. člen

(1) Vleka dvoslednega motornega vozila je dovoljena le, če se to zaradi okvare ne more premikati samo. Vleka enoslednega vozila je prepovedana.

(2) Vleka pokvarjenega vozila je prepovedana na avtocesti in na cesti, rezervirani za motorna vozila.

(3) Če se dvosledno motorno vozilo pokvari na cesti iz prejšnjega odstavka, je vleka dovoljena le do najbližjega izvoza.

(4) V vlečenem vozilu ne sme biti potnikov.

(5) Med vleko morata imeti obe vozili vklopljene varnostne utripalke. Če katero od vozil nima varnostnih utripalk ali te ne delujejo, mora biti na vlečenem vozilu prižgana najmanj ena rumena utripajoča luč, ki mora biti dobro vidna z vseh strani. Če rumena utripajoča luč ni dobro vidna z zadnje strani, mora biti taka luč tudi na vlečenem vozilu.

(6) Ne glede na določbi drugega in tretjega odstavka tega člena je po avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila, dovoljena vleka pokvarjenega tovornega vozila ali avtobusa do najbližjega kraja, kjer je mogoče okvaro odpraviti, če vleka takega vozila po cesti niže kategorije ni mogoča.

(7) Pri vleki po avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila, mora biti vlečeno vozilo oprto na vlečno vozilo ali na priklopno vozilo za vleko pokvarjenih vozil, na obeh vozilih pa morata biti prižgani najmanj po dve dobro vidni rumeni utripajoči luči, in sicer na vlečenem vozilu na sprednji strani, na vlečenem vozilu pa na zadnji strani.

(8) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(9) Z globo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 30.000 tolarjev.

86. člen

(1) Pokvarjeno motorno vozilo je dovoljeno vleči z vrvjo ali drogom:

– z vrvjo samo trikolo, lahko štirikolo, štirikolo ali osebni avtomobil, ki ima brezhibno delovno zavoro in brezhibno napravo za upravljanje, ki delujeta tudi, kadar motor ne deluje;

– z drogom vozilo, ki ima brezhibno napravo za upravljanje, če pa njegova skupna masa presega maso vlečnega vozila, pa tudi brezhibno delovno zavoro, ki deluje tudi, kadar motor ne deluje.

(2) Če pogoj iz prejšnjega odstavka ni izpolnjen, se lahko vleče motorno vozilo le tako, da je oprto na vlečno vozilo.

(3) Pri vleki z vrvjo razdalja med vlečnim in vlečenim vozilom ne sme biti manjša od 3 m in ne večja od 5 m.

(4) Motornega vozila, ki ni označeno z veljavno prometno nalepko, ni dovoljeno vleči z vrvjo ali drogom.

(5) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(6) Z globo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 30.000 tolarjev.

87. člen

(1) Vlečeno vozilo sme upravljati oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 138. člena tega zakona.

(2) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki odredi vožnjo v nasprotju z določbo tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

88. člen

(1) Vleka pokvarjenega motornega vozila s pripetimi priklopnimi vozili je dovoljena le do najbližjega primerne prostora zunaj vozišča, kjer se priklopno vozilo izloči iz prometa.

(2) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

89. člen

(1) Pri vleki ponoči morajo biti na vlečenem vozilu prižgane najmanj pozicijske luči. Na vlečenem vozilu mora biti prižgana najmanj ena rumena utripajoča luč, ki mora biti dobro vidna z vseh strani. Če rumena utripajoča luč ni dobro vidna z zadnje strani, mora biti taka luč tudi na vlečenem vozilu.

(2) Kadar je vidljivost zmanjšana na manj kot 50 metrov, je vleka pokvarjenih vozil prepovedana. Če se takšne razmere pojavijo med vleko ali se vozilo na cesti pokvari v takšnih razmerah, je vleka dovoljena le do najbližjega kraja, kjer je mogoče pokvarjeno vozilo izločiti iz prometa.

(3) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 30.000 tolarjev.

Vleka priklopnega vozila

90. člen

(1) Z motornim vozilom je dovoljeno vleči največ eno priklopno vozilo, s traktorjem in pri gospodarski vožnji pa največ dve priklopni vozili, razen pri gospodarski vožnji za prevoz oseb v turistične namene (turistični vlak), pri kateri so dovoljena največ tri priklopna vozila.

(2) Z motornim vozilom je dovoljeno vleči priklopno vozilo le, če je na vozilu vgrajena homologirana vlečna naprava tako, kot je določil proizvajalec vozila.

(3) V primeru, da priklopno vozilo ali tovor na njem zakriva vidno polje v vzvratnem ogledalu vlečnega vozila, morata biti na vlečnem vozilu nameščeni dodatni vzvratni ogledali, ki omogočata normalno vidno polje.

(4) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 40.000 tolarjev.

V. VARSTVO UDELEŽENCEV CESTNEGA PROMETA

Varstvo otrok

91. člen

(1) Otroci morajo biti kot udeleženci v cestnem prometu deležni posebne pozornosti in pomoči vseh drugih udeležencev.

(2) Kadar je treba poskrbeti za varnost otrok, posebno če se pričakuje večje število otrok na enem mestu (prihod ali odhod iz šole, vrtca ipd.), lahko šole, organizirane skupine staršev, organizacije za varnost cestnega prometa, ustanove, društva ali druge institucije organizirajo in izvajajo varstvo otrok v cestnem prometu.

(3) Pri varovanju otrok iz prejšnjega odstavka na prehodu za pešce, mora biti oseba, ki varuje otroke pri prečkanju vozišča, stara najmanj 21 let. Oblečena mora biti v oblačila živo rumene barve z vdelanimi odsevnimi trakovi bele barve, pri varovanju pa mora uporabljati predpisani, obojestransko označeni prometni znak »ustavi«, s katerim ustavi prometni tok vozil in omogoči otrokom varno prečkanje vozišča.

(4) Voznik mora na znak iz prejšnjega odstavka ustaviti vozilo pred prehodom in pustiti otroke mimo.

(5) Otroci morajo imeti na poti v vrtec in prvi razred osnovne šole ter domov spremstvo polnoletne osebe. Spremljevalci so lahko tudi otroci, starejši od 10 let in mladoletniki oziroma mladoletnice (v nadaljnjem besedilu: mladoletniki), če to dovolijo starši, posvojitelji oziroma posvojiteljice (v nadaljnjem besedilu: posvojitelji), skrbniki oziroma skrbnice (v nadaljnjem besedilu: skrbniki) oziroma rejniki oziroma rejnice (v nadaljnjem besedilu: rejniki) otroka. Otroci, ki obiskujejo prvi razred osnovne šole, lahko prihajajo v območju umirjenega prometa in v območju za pešce v šolo tudi brez spremstva, če to dovolijo starši, posvojitelji, skrbniki oziroma rejniki.

(6) Otroci smejo samostojno sodelovati v cestnem prometu šole, ko se starši, posvojitelji, skrbniki oziroma rejniki prepričajo, da so otroci sposobni razumeti nevarnosti v prometu in da so seznanjeni s prometnimi razmerami na prometnih površinah, kjer se srečujejo s cestnim prometom.

(7) O kršitvi določb tega zakona, ki jo stori otrok ali mladoletnik, sme policist obvestiti njegove starše, posvojitelje, skrbnike oziroma rejnike.

(8) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrnim odstavkom tega člena.

Prevoz skupine otrok

92. člen

(1) Skupino otrok je dovoljeno prevažati le z motornim vozilom, ki poleg splošnih pogojev, predpisanih v tem zakonu, izpolnjuje tudi posebne pogoje glede starosti, naprav in opreme in je označeno s predpisanim znakom. Avtobus, s katerim se prevažata skupina otrok, ki presega predpisano starost, mora poleg rednih tudi na preventivne tehnične preglede.

(2) Skupino otrok, ki se vozi z avtobusom, mora, razen pri prevozu v šolo in iz šole v posebnem linijskem prevozu, spremljati najmanj en pedagoški spremljevalec (učitelj oziroma učiteljica, vzgojitelj oziroma vzgojiteljica, trener oziroma trenerka ipd.), ki skrbi za varnost otrok pri vstopanju v vozilo in izstopanju iz njega ter za red in varnost otrok v vozilu.

(3) Otroci morajo med vožnjo sedeti na sedežih, vgrajenih v vozilo. Na sedežih, pred katerimi ni drugega sedeža ali predpisane varnostne pregrade, smejo sedeti le, če so pripeti z vgrajenimi varnostnimi pasovi.

(4) Voznik, ki vozi skupino otrok, mora poleg splošnih pogojev, predpisanih v tem zakonu, izpolnjevati posebne pogoje glede posedovanja vozniškega dovoljenja oziroma voznških izkušenj.

(5) Voznik iz prejšnjega odstavka ne sme v delovnem dnevu, ko vozi skupino otrok, opravljati drugega dela, ki bi lahko vplivalo na njegovo zmožnost varnega upravljanja motornega vozila (npr. vodenje ali sodelovanje pri vodenju izleta ali ekskurzije, izvedba ali sodelovanje pri izvedbi športne vadbe ali treninga ipd.).

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše posebne pogoje, ki jih mora izpolnjevati voznik, ki vozi skupino otrok, in vozilo, s katerim se prevažata skupina otrok. Minister, pristojen za šolstvo in šport, predpiše število pedagoških spremljevalcev glede na število otrok v vozilu in druge, za varnost pomembne okoliščine, njihove naloge pri spremljanju skupine otrok, ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati.

(7) Skupina otrok je skupina najmanj pet otrok, ki predstavlja večino potnikov v vozilu. Skupina pet ali več otrok, sestavljena v družinskem krogu, se ne šteje za skupino otrok po tem zakonu.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo v javnem linijskem avtobusnem prevozu.

(Opomba: razveljavitev, ki začne učinkovati eno leto po objavi v Uradnem listu RS – odločba Ustavnega sodišča RS, opr. št. U-I-32/05-13, Uradni list RS, št. 67/05).

(9) Določbe tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo v prometu v naselju, ko se opravljajo prevozi otrok z mestnimi avtobusi.

(10) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pedagoški spremljevalec, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

(11) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi skupino otrok v nasprotju z določili tega člena ali podzakonskega akta, izdanega na njegovi podlagi.

(12) Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki prevažata skupino otrok v nasprotju z določbami tega člena ali podzakonskega akta, izdanega na njegovi podlagi, odgovorna oseba pa z globo najmanj 80.000 tolarjev.

93. člen

(1) Otroci morajo ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, odsevnik, ki ne sme biti rdeče barve in katerega odsevna površina na vsaki strani meri najmanj 20 cm².

(2) Učenci oziroma učenke prvega in drugega razreda osnovne šole, morajo na poti v šolo in iz nje nositi poleg odsevnika iz prejšnjega odstavka tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu.

Odgovornost staršev, posvojiteljev, skrbnikov in rejnikov

94. člen

(1) Če otrok ali mladoletnik prekrši predpise o varnosti cestnega prometa, pa je prekršek posledica opustitve dolžne skrbi ali nadzorstva nad njim, se za prekršek opustitve dolžne skrbi ali nadzorstva kaznujejo z globo najmanj 20.000 tolarjev njegovi starši, posvojitelji, skrbniki oziroma rejniki.

(2) Starši, posvojitelji, skrbniki oziroma rejniki so v primeru iz prejšnjega odstavka dolžni plačati tudi stroške iz 24., 123., 240., 241., 243. in 248. člena tega zakona.

(3) Opustitev dolžne skrbi ali nadzorstva iz prvega odstavka tega člena nastopi zlasti tedaj, ko starši, posvojitelji, skrbniki oziroma rejniki omogočijo, dovolijo ali dopustijo vožnjo vozila v nasprotju s predpisi o varnosti cestnega prometa.

Pešci

95. člen

(1) Pešci morajo uporabljati prometne površine, namenjene hoji pešcev.

(2) Če na vozišču ali ob njem ni pasu za pešce, pešpoti ali pločnika, je pa kolesarska pot ali steza, smejo hoditi pešci po kolesarski poti ali stezi, vendar tako, da ne ovirajo kolesarjev in voznikov koles s pomožnim motorjem.

(3) Pešec ne sme hoditi po vozišču ali se zadrževati na njem, prav tako ne sme nanj nenadoma stopiti.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka smejo hoditi pešci po vozišču tam, kjer ni pločnika, pešpoti ali kolesarske steze. Pešci morajo hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje.

(5) Izjemoma lahko pešci hodijo po desni strani vozišča v smeri hoje, kjer je to zanje varneje (nepregledni ovinek, ovira na vozišču ipd.).

(6) Pešec, ki potiska enosledno vozilo, ročni voziček ali drugo prevozno sredstvo in organizirana skupina pešcev, mora v primeru iz četrtega odstavka tega člena hoditi ob desnem robu vozišča v smeri hoje. Pešec, ki potiska ob sebi enosledno vozilo, ga mora voditi na svoji levi strani. Določba velja tudi za osebo, ki se vozi v invalidskem vozičku.

(7) Pešec mora prečkati vozišče na prehodu za pešce, če je ta oddaljen od njega manj kot 100 metrov. Pešec ne sme prečkati vozišča zunaj prehoda za pešce, če sta smerni vozišči fizično ločeni ali ju loči neprekinjena ločilna črta.

(8) Pešec mora prečkati vozišče brez ustavljanja in po najkrajši poti. Preden stopi na vozišče, se mora prepričati, če to lahko varno stori.

(9) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pešec, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem, šestim, sedmim ali osmim odstavkom tega člena.

(10) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator skupine pešcev, ki ne zagotovi hoje organizirane skupine skladno s šestim odstavkom tega člena.

Posebna prevozna sredstva

96. člen

(1) Posebna prevozna sredstva so invalidski vozički, otroška prevozna sredstva ter športni pripomočki in naprave, ki omogočajo gibanje, hitrejšje od hoje pešca, kot so: skiro, kotalke, rolke, rolerji, smuči, sanke, otroško kolo in po namenu uporabe podobna prevozna sredstva, ki niso vozila po tem zakonu.

(2) Posebna prevozna sredstva se lahko uporabljajo v cestnem prometu samo tam, kjer je dovoljena hoja pešcev oziroma vožnja koles. Pri tem uporabniki teh prevoznih sredstev ne smejo ovirati ali ogrožati pešcev ali kolesarjev. Način in hitrost gibanja morajo prilagoditi razmeram v prometu, na površinah, namenjenih pešcem, pa ne smejo presegati hitrosti, s kakršno se gibljejo pešci.

(3) Posebnih prevoznih sredstev, razen invalidskih vozičkov, ni dovoljeno uporabljati na vozišču ceste, namenjene prometu motornih vozil.

(4) Za promet posebnih prevoznih sredstev se uporabljajo predpisi, ki se uporabljajo za pešce oziroma kolesarje.

(5) Uporaba posebnih prevoznih sredstev, ki jih poganja motor, in ki presegajo hitrost gibanja pešcev (gokart, motorne sani, ipd.), v cestnem prometu ni dovoljena. Izjemoma je dovoljena uporaba motornih sani v cestnem prometu, če je to potrebno za reševanje človeških življenj ali premoženja, preprečitev ali odpravo velike materialne škode ali odpravo posledic onesnaženja okolja. V takih primerih sme v skladu s prometnimi pravili, ki se uporabljajo za vožnjo motornih vozil, upravljati motorne sani oseba, ki sme voziti motorno vozilo.

(6) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena.

Osvetlitev pešcev

97. člen

(1) Pešec, ki vleče ali potiska po vozišču ročni voziček ali se vozi po vozišču v invalidskem vozičku, mora imeti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti na vozičku prižgano najmanj eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo, pritrjeno na levi strani, ki mora biti vidna od spredaj in zadaj. Svetloba svetilke ne sme slepiti drugih udeležencev v cestnem prometu.

(2) Pešec, ki ponoči hodi zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju, kjer ni pločnika ali pešpoti, po vozišču ali tik ob njem, mora nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, svetilko, ki oddaja belo svetlobo, ki je vidna s sprednje in zadnje strani, ali odsevnik iz prvega odstavka 92. člena tega zakona.

(3) Organizirana skupina pešcev, ki hodi ponoči zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju po vozišču, mora uporabljati na začetku in na koncu skupine najmanj po eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo. Svetilke morajo biti nameščene tako, da jih lahko drugi udeleženci v cestnem prometu pravočasno opazijo.

(4) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pešec, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator skupine pešcev, če skupina ni osvetljena, kot to določa tretji odstavek tega člena.

Območje umirjenega prometa

98. člen

(1) Za območje umirjenega prometa lahko pristojni organ določi del ceste ali cesto v naselju ali del naselja.

(2) V območju umirjenega prometa imajo pešci prednost pred drugimi udeleženci cestnega prometa.

(3) Vozniki morajo v območju umirjenega prometa voziti posebno previdno, še zlasti pa morajo biti pozorni na otroke, ki jim je dovoljena igra v tem območju.

(4) V območju umirjenega prometa so prepovedane prireditve na cestah, v katerih so udeležena motorna vozila v vožnji.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z drugim, ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator prireditve, ki ravna v nasprotju s četrtem

odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Območje za pešce

99. člen

(1) Pristojni organ lahko določi kot območje za pešce del ceste ali cesto v naselju ali del naselja.

(2) V območjih za pešce je dovoljen tudi promet uporabnikov posebnih prevoznih sredstev in kolesarjev, vendar le tako, da ne ovirajo ali ogrožajo pešcev.

(3) V območju za pešce smejo zaradi opravljanja dejavnosti zapeljati vozila nujne medicinske pomoči, gasilska vozila, vozila zaščite in reševanja, vozila policije, vozila, s katerimi se opravljajo naloge občinskega redarstva, vozila, ki se uporabljajo za vzdrževanje cest in vozila za zbiranje in odvoz odpadkov in vozila, ki jih vozijo vozniki iz prvega odstavka 53. člena tega zakona. Druga vozila smejo zapeljati v območje za pešce le, če je to dovoljeno s predpisano prometno signalizacijo.

(4) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

Območje omejene hitrosti

100. člen

Za območje omejene hitrosti lahko pristojni organ določi naselje ali del naselja, ki predstavlja funkcionalno celoto, v kateri je treba zaradi gostote ali drugih značilnosti prometa pešcev ali kolesarjev in njihove varnosti omejiti hitrost na manj kot 50 km/h.

Vstopanje in izstopanje potnikov

101. člen

(1) Mimo avtobusa, ustavljenega na postajališču, morajo vozniki voziti tako, da je zagotovljena varnost pešcev. Če potniki vstopajo ali izstopajo, je treba voziti mimo z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno.

(2) Vozilu iz prejšnjega odstavka je treba v naselju omogočiti speljevanje s postajališča, ko voznik to nakaže s predpisanim znakom. Da bi mu to omogočili, morajo drugi udeleženci v cestnem prometu zmanjšati hitrost in, če je potrebno, tudi ustaviti. Voznik avtobusa sme dati znak, da bo odpeljal s postajališča, šele ko zapre vrata in je pripravljen za vključitev v cestni promet. V promet se sme vključiti le, če s tem ne ogroža drugih udeležencev cestnega prometa.

(3) Mimo vozila, ustavljenega na cesti zunaj vozišča, ki je posebej označeno za prevoz otrok in ima vključene varnostne utripalke, ker otroci vstopajo ali izstopajo, je voznik dolžan voziti z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno ter po potrebi vozilo ustaviti.

(4) Kadar je vozilo, ki je posebej označeno za prevoz otrok in ima vključene varnostne utripalke, ker otroci vstopajo ali izstopajo, ustavljeno na smernem vozišču, voznika mimo za vozila, ki vozijo po istem smernem vozišču, ni dovoljena, vozniki vozil, ki vozijo mimo po smernem vozišču za vožnjo v nasprotni smeri, pa morajo voziti z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno ter po potrebi vozilo ustaviti.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju s tretjim ali četrtnim odstavkom tega člena. Izreče se mu tudi 4 kazenske točke.

(7) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Prevoz oseb

102. člen

(1) V motornem in priklopnem vozilu ali na njem se sme voziti le toliko oseb, kolikor je v vozilu sedežev oziroma stojišč.

(2) V bivalnem in lahkem priklopniku ni dovoljeno prevažati oseb.

(3) Voznik sme v avtobusu, ki v prometnem potrdilu nima vpisanih stojišč, voziti le toliko oseb, kolikor ima vozilo vgrajenih sedežev. Potniki morajo med vožnjo sedeti na sedežih, vgrajenih v vozilu.

(4) Voznik ne sme pričeti z vožnjo avtobusa, dokler potniki niso varno vstopili oziroma izstopili, in dokler vrata avtobusa niso zaprta.

(5) Na delovnem vozilu, ki ima prigradena stojišča ali sedeže, se sme voziti le toliko oseb, kolikor je teh stojišč ali sedežev. Na delovnem vozilu v cestnem prometu mora biti v takem primeru prižgana rumena utripajoča luč.

(6) V bivalnem vozilu se sme voziti le toliko oseb, kolikor je v prometnem potrdilu vpisanih sedežev. Potniki morajo med vožnjo sedeti na sedežih.

(7) Na sedežu poleg voznika ni dovoljeno voziti osebe, ki je očitno pod vplivom alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil.

(8) Na tovornem vozilu oziroma na priklopnem vozilu, ki ga vleče traktor, se sme voziti v prostoru za tovor največ pet oseb, ki so potrebne za nalaganje oziroma razlaganje tovora.

(9) Osebe, ki se vozijo v vozilih iz petega ali osmega odstavka tega člena, ne smejo biti očitno pod vplivom alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil.

(10) Osebe iz osmega odstavka tega člena ne smejo v vozilu stati, sedeti na stranicah tovornega prostora ali na nestabilnem oziroma nepritrjenem tovoru, kot tudi ne na tovoru, ki presega višino stranic tovornega prostora.

(11) Na tovornem vozilu, ki nima stranic tovornega prostora, in na prekucniku ni dovoljeno voziti oseb.

(12) Na traktorju in delovnem stroju se sme poleg voznika voziti druga oseba le, če je v ta namen na njem vgrajen sedež za prevoz oseb, ki je vpisan v prometnem potrdilu. Otrok, mlajši od 12 let, se sme na traktorju ali na delovnem stroju voziti le, če je zavarovan z njegovi telesni rasti primernim zadrževalnim sistemom.

(13) Na traktorskem priključku, na priključku delovnega stroja ali motokultivatorja ni dovoljeno prevažati osebe.

(14) Med vožnjo v dvoslednem motornem vozilu z vgrajenim zadrževalnim sistemom mora biti otrok, mlajši od 12 let ali manjši od 150 cm, zavarovan z zadrževalnim sistemom, ki je primeren otrokovi telesni rasti in telesni masi. V osebni avtomobilu, v katerem zaradi konstrukcijskih lastnosti avtomobila otroka ni mogoče zavarovati na tak način, sme sedeti tak otrok le na zadnjem sedežu.

(15) Voznik začetnik ne sme voziti vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali prevoz oseb za lastne potrebe.

(16) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(17) Z globo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki odredi vožnjo v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, petim, osmim, enajstim, dvajsetim, trinajstim ali petnajstim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 30.000 tolarjev.

Kolesa in kolesa s pomožnim motorjem

103. člen

(1) Kolesarji morajo voziti po kolesarskem pasu, kolesarski stezi ali kolesarski poti. Kjer teh prometnih površin ni, smejo voziti ob desnem robu smernega vozišča v smeri vožnje.

(2) Kolesarji morajo voziti drug za drugim, razen na kolesarski poti, kjer smeta voziti dva kolesarja vzporedno, če širina poti to omogoča.

(3) Med vožnjo s kolesom je prepovedano:

1. izpustiti iz rok krmilo kolesa;
2. dvigniti noge s pedal;
3. voditi, vleči ali potiskati druga vozila;
4. pustiti se vleči ali potiskati;
5. prevažati predmete, ki ovirajo kolesarja pri vožnji;
6. voziti druge osebe, razen če ta zakon ne določa drugače.

(4) Če je kolesu dodano priklopno vozilo, mora biti vez med kolesom in priklopnim vozilom takšna, da kolesar lahko obvlada kolo in priklopno vozilo in da se priklopno vozilo ne more samo odpeti. Priklopno vozilo ne sme biti širše od 80 cm. Na sredini zadnje strani priklopnega vozila mora biti nameščen rdeč odsevnik, predpisan za priklopna vozila, ponoči in ob zmanjšani vidljivosti pa mora biti nad njim prižgana rdeča pozicijska luč.

(5) V priklopnem vozilu, ki je dodano kolesu, ni dovoljeno prevažati oseb, razen v priklopnem vozilu, konstruiranem in namenjenem za prevoz enega ali dveh otrok. Takšno priklopno vozilo mora ustrezati pogojem iz prve in četrte alineje šestega odstavka tega člena.

(6) Na kolesu je dovoljeno prevažati otroka mlajšega od osem let, če je na kolesu pritrjen poseben sedež za otroka in je kolo dodatno opremljeno s stopalkami za noge, ki morajo biti prilagojene velikosti otroka. Sedež za otroka mora biti narejen tako:

- da ustreza velikosti otroka;
- da je trdno povezan s kolesom;
- da je nameščen tako, da ne ovira voznika, mu ne zmanjšuje preglednosti in gibljivosti;
- da onemogoča poškodovanje otroka.

(7) Dve ali več oseb se sme voziti le na kolesu posebne konstrukcije, ki je izdelano tako, da omogoča varno vožnjo dveh ali več oseb in mora imeti za vsako osebo poseben sedež, držalo za roke in pedala.

(8) Na kolesu in v priklopnem vozilu, ki je dodano kolesu, sme prevažati otroka le polnoletna oseba.

(9) Voznik kolesa mora imeti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti prižgano na sprednji strani belo luč za osvetljevanje ceste, na zadnji strani pa rdečo pozicijsko luč. Na zadnji strani kolesa mora imeti nameščen rdeč odsevnik, na obeh straneh pedal rumene ali oranžne odsevnike, na kolesih pa rumene ali oranžne bočne odsevnike.

(10) Parkirano kolo mora biti postavljeno tako, da ne ovira prometa.

(11) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za kolo s pomožnim motorjem.

(12) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju s šestim, osmim ali desetim odstavkom tega člena.

(13) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem, petim, sedmim ali devetim odstavkom tega člena.

Motorna kolesa in kolesa z motorjem

104. člen

(1) Motornemu kolesu sme biti priklopljen lahki priklopnik za prtljago na največ dveh kolesih, ki ga vleče za seboj. Ta priklopnik ne sme biti širši od enega metra in mora biti pripet tako, da se ne more sam odpeti in da je zagotovljena njegova stabilnost.

(2) Voznik motornega kolesa sme prevažati potnika samo, če je na vozilu vgrajen za potnika poseben sedež in stopalke za noge ali če ima stranski priklopnik. Potnik na motornem kolesu mora imeti med vožnjo noge na stopalkah.

(3) Potnik na motornem kolesu je lahko le oseba, starejša od 12 let.

(4) Voznik motornega kolesa ne sme voziti osebe, ki je očitno pod vplivom alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil.

(5) Voznik motornega kolesa mora voziti tako, da ne zmanjšuje stabilnosti vozila, zlasti ne sme izpuščati krmila, se voziti po enem kolesu, se držati za drugo vozilo, prevažati, vleči ali potiskati predmetov, ki bi ga ovirali pri vožnji, ali potiskati oziroma vleči drugih udeležencev cestnega prometa.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za kolo z motorjem.

(7) Voznik kolesa z motorjem, mlajši od 16 let, ne sme prevažati potnika.

(8) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali sedmim odstavkom tega člena.

(9) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrtem ali petim odstavkom tega člena.

Vprežna vozila

105. člen

(1) Voznik vprežnega vozila mora voditi vozilo ves čas, dokler se premika v prometu na cesti, in sicer čim bližje desnemu robu vozišča.

(2) Vprežnega vozila ni dovoljeno puščati na cesti brez nadzorstva.

(3) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik vprežnega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

106. člen

(1) Voznik vprežnega vozila in spremljevalec morata biti stara najmanj 14 let in sposobna obvladati vprežne živali.

(2) Spremljevalec mora biti za vprežnim vozilom, če je to potrebno zaradi tovora oziroma za priklopnim vozilom, kadar je to dodano vprežnemu vozilu. Spremljevalca zagotovi voznik.

(3) Vprežno vozilo, tovor na vozilu in priklopno vozilo ne smejo presegati predpisanih dimenzij, razen pri gospodarski vožnji.

(4) Vprežno vozilo mora biti opremljeno z napravo za zaviranje.

(5) Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti mora imeti vprežno vozilo oziroma vprežno vozilo s priklopnim vozilom na sprednji strani najmanj eno luč, ki oddaja belo svetlobo in na zadnji strani najmanj eno luč, ki oddaja rdečo svetlobo, ki morata biti nameščeni levo od vzdolžne osi vozila. Vprežno vozilo mora imeti na zadnji strani dva rdeča odsevnika, ki ne smeta biti trikotne oblike, priklopno vozilo pa dva trikotna rdeča odsevnika, nameščena simetrično na vzdolžno os vozila.

(6) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik vprežnega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

107. člen

(1) Voznik mora zagotoviti, da je vprežna žival sposobna vleči vozilo. Nesposobna je vprežna žival, ki je vidno utrujena, bolna ali poškodovana.

(2) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik vprežnega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

108. člen

(1) Vprežnemu vozilu se ne sme dodati priklopnega vozila, razen kadar se z njim opravlja gospodarska vožnja, ko se mu sme dodati največ eno priklopno vozilo.

(2) Vez med voziloma mora biti toga in izvedena tako, da se ne more zlomiti oziroma da se priklopno vozilo ne more samo odpeti.

(3) Voznik mora zagotoviti, da vprežno vozilo, ki mu je dodano priklopno vozilo, vlečeta najmanj dve vprežni živali.

(4) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik vprežnega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Živali v prometu

109. člen

(1) Za jahače, goniče in vodiče živali, udeležene v cestnem prometu, se uporabljajo določbe tega zakona o pešcih, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Domače živali (psi, mačke, drobnica in večje živali), ki lahko ogrozijo varnost cestnega prometa, so lahko na cestah, namenjenih prometu motornih vozil, le v spremstvu osebe, ki jih varno vodi. Živali je prepovedano voditi iz vozila ali z vozilom.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je na posameznih občinskih cestah dovoljeno voditi živino na pašo s traktorjem, če tako določi občina v skladu s prvim odstavkom 16. člena tega zakona in na teh cestah opozori na to druge udeležence cestnega prometa s predpisano prometno signalizacijo.

(4) Jahač mora biti telesno sposoben za ježo in mora obvladati žival, na kateri jezdi. Jahač, mlajši od 14 let, smejo jezdit le v spremstvu polnoletne osebe.

(5) Jahači smejo uporabljati poti za jahače in nekategorizirane ceste, občinske ceste pa le, če to ni v nasprotju s prometno ureditvijo na njih. Jezdenje na državnih cestah ni dovoljeno.

(6) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za policiste pri opravljanju nalog policije.

(7) Jahač, ki jaha po vozišču, mora jahati ob desnem robu vozišča v smeri ježe.

(8) Gonič ali vodič živali mora biti sposoben voditi ali goniti živali. Pri presoji sposobnosti je treba upoštevati število in vrsto živali, ki jih goni ali vodi.

(9) Čredo živali mora spremljati primerno število gonilcev ali vodičev glede na število in vrsto živali ter značilnosti cestnega prometa.

(10) Gonjenje živali je treba organizirati tako, da jih gonijo v čredi. Če je živali veliko, jih je treba razdeliti v več skupin in med njimi pustiti dovolj prostora za druge prometne udeležence.

(11) Živali je treba voditi ali goniti čim bližje desnemu robu vozišča, če je le mogoče, pa po robu vozišča ali bankini.

(12) Živali, ki so ob cestah, morajo biti pod nadzorstvom ali zavarovane tako, da ne morejo priti na cesto.

(13) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek jahač, gonič ali vodnik živali, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena ter voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena in lastnik živali ali druga oseba, ki bi morala nadzirati ali zavarovati živali v skladu z enajstim odstavkom tega člena, pa tega ne stori.

Avtocesta in cesta, rezervirana za motorna vozila

110. člen

(1) Na avtocesto ali cesto, rezervirano za motorna vozila, lahko zapeljejo in vozijo po njej le vozniki motornih vozil in skupin vozil, ki po deklaraciji proizvajalca dosegajo hitrost, večjo od 60 km/h.

(2) V promet na avtocesti in cesti, rezervirani za motorna vozila, se sme voznik vključiti in izključiti le na označenih priključkih.

(3) Vozila, ki že vozijo po smernem vozišču avtoceste ali ceste, rezervirane za motorna vozila, imajo prednost pred vozili, ki se vključujejo v promet na tej cesti.

(4) Voznik, ki se z motornim vozilom vključuje v promet na avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila, mora

voziti po pospeševalnem pasu in se z ustrezno hitrostjo vključiti v promet, pri tem ne sme ovirati ali ogroziti vozil, ki vozijo po njej.

(5) Voznik, ki se izključuje iz prometa na avtocesti ali na cesti, rezervirani za motorna vozila, se mora z vozilom pravočasno pomakniti na desni prometni pas in brez zmanjševanja hitrosti zapeljati na začetek zaviralnega pasu.

(6) Na avtocesti in cesti, rezervirani za motorna vozila, z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer, morajo motorna vozila voziti po skrajnem desnem prometnem pasu, ki ni zaseden z vozili v koloni.

(7) Na avtocesti in cesti, rezervirani za motorna vozila, ki ima tri ali več prometnih pasov za promet vozil v eni smeri, smejo vozniki tovornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, in vozniki vozil in skupin vozil, daljših od 7 m, voziti le po dveh prometnih pasovih, ki sta na desni strani smernega vozišča.

(8) Pri vožnji ponoči z zasenčenimi žarometi po avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila, ki ima dva ali več prometnih pasov za vožnjo v eno smer, hitrosti ni treba prilagoditi vidni razdalji:

- če so dobro vidne pozicijske luči spredaj vozečega vozila;

- če je rob vozišča oziroma robnega ali odstavnega pasu označen z odsevniki za označevanje poteka ceste;

- če so pričakovane ovire pravočasno vidne tudi brez uporabe žarometov z dolgim snopom svetlobe.

(9) Na vozišču avtoceste in ceste, rezervirane za motorna vozila, je prepovedano obračanje, vzvratna vožnja, ustavitev ali parkiranje.

(10) Na odstavnem pasu je prepovedana vožnja, parkiranje ali ustavitev, razen ustavitve v sili.

(11) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko vozijo in ustavijo na odstavnem pasu vozila izvajalca rednega vzdrževanja avtoceste pri pregledu in vzdrževanju ceste ter pri izločanju vozil, vozila policije pri nadzoru in urejanju cestnega prometa in vozila inšpektorjev pri opravljanju inšpekcijskega nadzora. Pri tem morajo biti označena s predpisanimi svetlobnimi znaki oziroma s pomičnimi signalnimi ali zapornimi tablam.

(12) V primeru zastoja prometa morajo vozniki pustiti med kolonama vozil, ustavljenima na prometnih pasovih, ki sta najbližje levemu robu smernega vozišča, dovolj prostora za vožnjo intervencijskih vozil.

(13) Pešci ne smejo stopiti na avtocesto ali cesto, rezervirano za motorna vozila, ali hoditi po njej.

(14) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za:

1. policiste pri opravljanju uradne dolžnosti;
2. osebe, ki opravljajo ogled prometne nesreče ali so vključene v ogled;

3. zdravstvene delavce, gasilce in druge osebe, ki nudijo in zagotavljajo potrebno pomoč;

4. inšpektorje, pristojne za nadzor cest in druge pooblaščen delavce, kadar nadzirajo stanje ceste;

5. delavce, ki delajo na označenem gradbišču na avtocesti ali cesti, rezervirani za motorna vozila;

6. delavce izvajalca rednega vzdrževanja ceste pri opravljanju delovnih nalog;

7. izvajalce izrednega prevoza, ki zaradi okvare obstane na avtocesti, pri označevanju ovire.

(15) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik ali pešec, ki ravna v nasprotju s prvim ali šestim ali sedmim ali trinajstim odstavkom tega člena.

(16) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrtrim ali petim ali enajstim ali dvanajstim odstavkom tega člena.

(17) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim ali devetim ali desetim odstavkom tega člena.

Uporaba ceste

111. člen

(1) Cesta se lahko uporablja le za cestni promet, za druge namene pa samo v primerih ter na način in pod pogoji, določenimi s predpisi o javnih cestah.

(2) O uporabi ceste, ki je v nasprotju s prejšnjim odstavkom, policist takoj obvesti upravljavca ceste in pristojni organ oziroma službo za nadzor cest ter odredi nujne ukrepe za zavarovanje ceste in prometa na njej.

(3) Na cesti ali ob njej je prepovedano opravljati kakršno koli dejavnost (trženje, reklamiranje, uporaba zvočnih naprav itd.), ki bi bila v nasprotju s predpisi o javnih cestah ali pa bi njeno opravljanje lahko vplivalo na varen in tekoč potek prometa na cesti ali odvracalo pozornost udeležencev v prometu.

(4) V primeru, da je zaradi opravljanja dejavnosti na cesti ali ob njej ali izredne uporabe ceste ogrožena varnost prometa, oviran promet na njej ali nastanejo zastoji, lahko policist odredi začasno prenehanje take dejavnosti ali druge začasne ukrepe, da se odpravijo vzroki ogrožanja, oviranja ali zastoja prometa na cesti.

(5) Izredna uporaba ceste pomeni, da je promet na cesti oviran zaradi neobičajno velikega števila udeležencev cestnega prometa, njihovega ravnanja v cestnem prometu, ali zaradi uporabe ceste teh udeležencev cestnega prometa, ki zavzemajo na cesti več prostora, kot je običajno.

(6) Stroške, nastale zaradi izvajanja začasnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena, nosi tisti, ki povzroči oviro ali ogroža varnost cestnega prometa.

(7) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom tega člena.

(8) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Lokalni promet

112. člen

(1) Lokalni promet je promet vprežnih vozil, koles, koles s pomožnim motorjem, koles z motorjem, lahkih štrikoles, traktorjev in motokultivatorjev, ter promet motornih vozil, s katerimi se kandidati usposabljaajo za vožnjo motornih vozil ali opravljajo izpite za voznike motornih vozil.

(2) Lokalni promet je na določenem območju tudi promet motornih vozil, ki imajo na tem območju izhodišče ali cilj, promet motornih vozil, katerih lastniki oziroma imetniki oziroma imetnice (v nadaljnjem besedilu: imetniki) pravice uporabe imajo na tem območju prebivališče, promet motornih vozil, ki so v lasti oziroma v uporabi pravne ali fizične osebe, registrirane za opravljanje prevozov, ki ima na tem območju sedež ali podružnico in urejeno parkirišče ali avtošole, ki ima na tem območju sedež ali podružnico in urejeno parkirišče.

Varstvo cest in okolja

113. člen

(1) Z uporabo vozila se ne sme povzročati čezmernega hrupa oziroma ropota ali kako drugače onesnažiti okolja.

(2) Ko voznik na cesti vozilo ustavi za več kot tri minute ali ga parkira, mora takoj ugasniti motor. Ta določba se ne uporablja za vozila, pri katerih motor poganja naprave za opravljanje določenih del (vozilo za zbiranje in odvoz odpadkov, vozilo za čiščenje kanalov, avtomobilsko dvigalo ipd.). Prepovedano je sunkovito speljevanje, zaviranje ali ustavljanje.

(3) Na cesti ali ob njej je prepovedano izpuščati, puščati, odlagati, odmetavati ali postavljati karkoli, kar bi oviralo potek prometa, ogrozilo njegovo varnost, škodovalo ljudem,

živalim, rastlinam ali onesnažilo okolje. Zlasti je prepovedano vozišče močiti ali ovirati odtekanje vode z njega, odlagati nanj sneg ali led, postavljati stebričke, verige ali druge naprave za ograjevanje parkirnih prostorov oziroma preprečevanje parkiranja, puščati na njem zabojnike za smeti ali druge predmete, razsipati po njem sipek material, ga pomazati z mazili ali drugače pomastiti ali kako drugače onesnažiti.

(4) Preden se vključi v promet na cesti s kolovozne poti ali druge zemljiške površine, mora voznik odstraniti z vozila zemljo ali blato, ki bi lahko onesnažilo vozišče.

(5) Izvajalec gradbenih ali drugih del mora pri izvozu z gradbišča ali druge zemljiške površine, na kateri se izvajajo dela, očistiti zemljo ali blato z vozil, ki se s te površine vključujejo v cestni promet.

(6) Zemljo ali blato, ki v primeru iz četrtega ali petega odstavka tega člena onesnaži vozišče, mora voznik oziroma izvajalec del takoj odstraniti z vozišča. Če tega ne stori, očisti vozišče na njegove stroške pristojni izvajalec rednega vzdrževanja cest.

(7) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(8) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik ali druga fizična oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

(9) Z globo najmanj 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega ali petega odstavka tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 60.000 tolarjev.

Zima in zimske razmere

114. člen

(1) Od 15. novembra do 15. marca naslednjega leta morajo imeti motorna in priklopna vozila v cestnem prometu predpisano zimsko opremo. Predpisano zimsko opremo morajo imeti tudi v zimskih razmerah.

(2) Na motornih in priklopnih vozilih v cestnem prometu ne sme biti snega, ledu, vode ali drugih snovi, ki bi lahko vplivale na vozne lastnosti vozila ali ki bi se lahko raztresale ali razlivale z njega. Stekla vozila in vzvratna ogledala morajo biti čista, da je vozniku omogočena normalna vidljivost.

(3) Če se vozilo, ki nima predpisane zimske opreme, pa bi jo moralo imeti, ali je v prometu, ko ne bi smelo biti, ustavi na cesti in ovira promet, ga mora voznik nemudoma odstraniti.

(4) Če v primeru iz prejšnjega odstavka voznik ne odstrani vozila, odredi odstranitev policist. Odstranitev vozila opravi na stroške lastnika vozila izvajalec rednega vzdrževanja ceste.

(5) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, in voznik, ki ravna v nasprotju s pomenom prometnega znaka za obvezno uporabo snežnih verig. Če je zaradi tega prekrška oviran ali onemogočen promet, se kaznuje voznik z globo 100.000 tolarjev.

(6) Z globo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 30.000 tolarjev. Če je zaradi tega prekrška oviran ali onemogočen promet, se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik z najmanj 1.000.000 tolarjev, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Omejitve prometa

115. člen

(1) V Republiki Sloveniji se sme omejiti oziroma prepovedati promet udeležencev cestnega prometa ali vozil zaradi zagotavljanja varnosti ali nemotenega poteka cestnega prometa, vzdrževanja javnega reda ali varovanja okolja.

(2) Če je treba zagotoviti varnost prometa ali če to zahtevajo razlogi vzdrževanja javnega reda, lahko minister, pristojen za notranje zadeve, z odredbo prepove ali omeji promet vseh ali posameznih vrst udeležencev cestnega prometa ali vozil.

(3) Minister, pristojen za promet, lahko na predlog ministra, pristojnega za okolje in prostor, z odredbo omeji ali prepove promet vseh ali posameznih udeležencev cestnega prometa ali vozil na območjih, ki so zaradi varstva okolja varovana s posebnimi predpisi.

(4) Če je treba zagotoviti nemoten potek cestnega prometa, lahko minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, z odredbo prepove ali omeji promet vseh ali posameznih vrst udeležencev cestnega prometa ali vozil.

(5) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z odredbo iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

(6) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek drug udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z odredbo drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, katerega voznik ravna v nasprotju z odredbo iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

VI. NAPRAVE ZA UREJANJE PROMETA

Prometna signalizacija

116. člen

(1) Javne ceste in nekategorizirane ceste, ki se uporabljajo za javni cestni promet, morajo biti opremljene s predpisano prometno signalizacijo in opremo, ki udeležence cestnega prometa opozarja na nevarnost na cesti ali delu ceste, jim naznanja omejitve, prepovedi in obveznosti, jim daje potrebna obvestila za varen in neoviran promet ter jih vodi v cestnem prometu.

(2) Prometna signalizacija mora ustrezati prometni ureditvi in prometno-tehničnim ter prometnovarnostnim razmeram na cesti oziroma delu ceste.

(3) S prometno signalizacijo morajo biti označene tudi začasne nevarnosti, zlasti tiste, ki nastanejo zaradi nenadne okvare vozila ali onesposobitve ceste, ter začasne obveznosti, omejitve ali prepovedi v prometu.

(4) Prometno signalizacijo iz prejšnjega odstavka je treba odstraniti takoj, ko preneha vzrok, zaradi katerega je bila postavljena, oziroma jo prekriti za čas, ko ni potrebna (npr.: ko se ne izvajajo dela na cesti).

(5) Udeleženci cestnega prometa morajo ravnati skladno z omejitvami, prepovedmi in obveznostmi, izraženimi s prometno signalizacijo. Tako morajo ravnati tudi tedaj, ko je to v nasprotju s prometnimi pravili.

(6) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

(7) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena, razen tistega, ki ravna v nasprotju s prometnim znakom za omejitev hitrosti, s prometnim znakom, s katerim je urejena prednost vozil, s prometnim znakom za obvezno uporabo snežnih verig ali s prometnim znakom za omejitev skupne mase, osne obremenitve ali dimenzije.

117. člen

(1) Prepovedano je poškodovati, odstraniti, zakriti ali spremeniti pomen prometne signalizacije ali prometne opre-

me na cestah ali jih postaviti tako, da bi njihova uporaba lahko zavajala udeležence cestnega prometa.

(2) Prometno signalizacijo in prometno opremo na cestah iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko postavljajo, vzdržujejo, odstranjujejo ali prekrivajo le fizične in pravne osebe, ki so za to pooblaščen z zakonom ali s predpisom lokalne skupnosti.

(3) Prometno signalizacijo za začasno označitev izrednega prevoza smejo na cestah iz prvega odstavka prejšnjega člena postaviti in odstraniti tudi izvajalci izrednega prevoza, prometno signalizacijo za označitev kraja, na katerem opravljajo nadzor prometa in za označitev kraja prometne nesreče pa tudi policisti.

(4) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

(5) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

118. člen

(1) Prometno signalizacijo je treba postavljati, označevati in vzdrževati tako, da jo lahko udeleženec cestnega prometa, kateremu je namenjena, ob upoštevanju prometnih pravil pravočasno in zlahka opazi.

(2) Prometni znaki morajo biti po obliki, barvi in sporočilu enaki pri dnevni svetlobi in svetlobi žarometov motornega vozila.

(3) Na prometni znak ali na nosilec, na katerem je prometni znak, je prepovedano namestiti karkoli, kar ni v neposredni zvezi s pomenom tega znaka.

(4) Prometni znaki in označbe na vozišču morajo odsevati svetlobo.

(5) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Svetlobni prometni znaki

119. člen

(1) Naprave za dajanje svetlobnih prometnih znakov so namenjene urejanju:

– prometa vozil – semaforji za vozila in semaforji za tirna vozila;

– prometa pešcev – semaforji za pešce;

– prometa na prehodu ceste čez železniško progo – svetlobni prometni znak na prehodu ceste čez železniško progo.

(2) Svetlobni prometni znaki za urejanje prometa vozil na križišču, razen rumene utripajoče luči, razveljavijo pomen prometnih znakov, s katerimi je urejena prednost vozil na tem križišču.

(3) Na semaforju za vozila je rdeča luč zgoraj, v sredini je rumena in spodaj zelena. Na semaforju, ki je nameščen horizontalno, si z leve proti desni sledijo rdeča, rumena in zelena luč. Luči na semaforju so lahko tudi v obliki barvne puščice na črni podlagi ali črne puščice na barvni podlagi.

(4) Luči na semaforju za vozila se prižigajo v naslednjem zaporedju: rdeča, rdeča in rumena, zelena, rumena in ponovno rdeča. Delovanje semaforjev, dopolnilnih svetlobnih znakov, rumene luči v obliki puščice in svetlobnih znakov za pešce na križišču mora biti medsebojno usklajeno tako, da zagotavlja varen in tekoč promet.

(5) Semaforju za vozila je lahko dodan dopolnilni svetlobni znak v obliki zelene puščice. Ta znak mora biti glede na smer puščice nameščen na ustrezni strani semaforja ob zeleni luči.

(6) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po barvah luči na semaforju, ki imajo naslednji pomen:

1. rdeča luč – prepovedana vožnja;
2. rumena luč – prepovedana vožnja, razen v primeru, ko se vozilo pri vožnji z dovoljeno hitrostjo ne more varno ustaviti zaradi premajhne oddaljenosti od semaforja;
3. zelena luč – prost prehod in obveznost za voznika, da brez odlašanja odpelje oziroma nadaljuje vožnjo;
4. zelena luč v obliki puščice pomeni:
 - na luči semaforja – voznik sme voziti le v smeri puščice;
 - kot dopolnilni znak na semaforju – kljub rdeči ali rumeni luči na semaforju sme voznik voziti v smeri puščice, pri tem pa ne sme ovirati vozil, ki vozijo po cesti, na katero se vključuje;

5. rdeča in rumena luč, ki gorita hkrati – prepovedana vožnja in napoved, da se bo prižgala zelena luč;

6. rumena utripajoča luč – vozi posebno previdno. Enak pomen ima rumena utripajoča luč, ki se uporablja kot samostojni svetlobni znak. Kadar je rumena utripajoča luč nameščena neposredno nad prometnim znakom (če je prometni znak nad voziščem, je lahko nameščena tudi ob njem ali pod njim), poudarja njegov pomen.

(7) Rumena luč v obliki puščice, ki je postavljena pri izhodu s križišča, obvešča voznike, ki so na križišču in zavijajo levo, da se je za vozila, ki prihajajo z nasprotne strani, na semaforju že prižgala rdeča luč in da lahko nadaljujejo vožnjo in zapustijo križišče.

(8) Glede medsebojne prednosti med vozili na križišču, na katerem je promet urejen s semaforji, se uporabljajo prometna pravila o prednosti, ki sicer veljajo na križišču.

(9) Če je prometnih pasov več, se lahko za vsak posamezen pas ali smer vožnje uporabi poseben semafor. V takem primeru morajo biti luči na vseh semaforjih v obliki puščice iz tretjega odstavka tega člena.

(10) Če so svetlobni znaki namenjeni le pešcem ali kolesarjem, mora biti to označeno s simbolom pešca ali kolesarja.

(11) Za pešca velja zaporedje zelena-rdeča-zelena luč. Če se namesto zelene prižge rdeča luč, medtem ko prečka vozišče, mora prečkanje nadaljevati.

(12) Kolesarji morajo upoštevati svetlobne znake za pešce, če potekata pešpot in kolesarska pot ena ob drugi in ni posebnih svetlobnih znakov za kolesarje.

(13) Stalno svetleč svetlobni znak nad prometnim pasom pomeni:

1. rdeč X – promet na prometnem pasu je prepovedan;
2. zelena puščica, usmerjena navpično navzdol – prometni pas je odprt za promet;
3. rumena utripajoča puščica, usmerjena poševno navzdol – prometni pas je treba zapustiti v smeri puščice.

(14) Luči na napravah za dajanje svetlobnih prometnih znakov ne smejo biti utripajoče, razen rdečih utripajočih luči na svetlobnem znaku na prehodu ceste čez železniško progo in rumene utripajoče luči.

(15) Kjer je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki in sta na smernem vozišču najmanj dva prometna pasova, lahko vozila vozijo drugo poleg drugega, tudi če gostota prometa tega ne zahteva.

(16) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom, razen 1. in 6. točke, dvanajstim ali trinajstim odstavkom, razen 1. točke tega člena.

(17) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s 1. ali 6. točko šestega odstavka ali s 1. točko trinajstega odstavka tega člena.

(18) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek drug udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom tega člena.

(19) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s tretjim, četrtim, petim, devetim ali desetim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

120. člen

(1) Voznik pri zeleni luči na semaforju ne sme zapeljati na križišče, če bi zaradi gostote prometa ali ovire obstal na križišču tudi po spremembi svetlobnega znaka in oviral ali onemogočil promet vozil z leve ali desne.

(2) Voznik, ki pri zeleni luči na semaforju zapelje na križišče, mora omogočiti zapustitev križišča vozniku, ki je po spremembi svetlobnega znaka ostal na križišču.

(3) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Naprave in ukrepi za umirjanje cestnega prometa

121. člen

(1) Naprave za umirjanje cestnega prometa so fizične, svetlobne ali druge naprave in ovire, s katerimi se udeležencem cestnega prometa onemogoči vožnja z neprimerno hitrostjo ali se jih opozori na omejitve hitrosti na delu ceste.

(2) Ovire za umirjanje prometa, s katerimi se udeležencem cestnega prometa fizično prepreči vožnja z neprimerno hitrostjo, je dovoljeno postaviti le na delih regionalnih cest II. ali III. reda in občinskih cest v naselju, na katerih so zaradi pogostih kršitev omejitev hitrosti vožnje ogroženi udeleženci cestnega prometa ali se zaradi tega vzroka dogajajo prometne nesreče in na drugačen način oziroma z drugimi napravami ali ukrepi za umirjanje prometa ni mogoče zagotoviti njihove varnosti.

(3) Ovire iz prejšnjega odstavka morajo biti označene s predpisano prometno signalizacijo.

(4) Ukrepi za umirjanje prometa so tudi tehnične rešitve na cestnem omrežju in na vozišču ter oblikovanje prometnih površin.

(5) Ne glede na razloge iz drugega odstavka tega člena je obvezna postavitev naprav oziroma izvedba ukrepov za umirjanje prometa pred šolami, vrtci in drugimi objekti, ob katerih je zaradi varnosti otrok dodatno zmanjšana največja dovoljena hitrost v naselju.

(6) Minister, pristojen za promet, izda tehnične predpise za izvedbo in postavitev naprav in ukrepov za umirjanje cestnega prometa.

(7) Z globo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim, tretjim ali petim odstavkom tega člena ali postavi oviro oziroma izvede ukrep, ki ni v skladu s tehničnim predpisom iz prejšnjega odstavka, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 200.000 tolarjev.

Znaki, ukazi in odredbe, ki jih dajejo policisti

122. člen

(1) Znaki, ukazi in odredbe, ki jih dajejo policisti, razveljavijo prometna pravila in prometno signalizacijo.

(2) Znake, ki jih dajejo policisti, predpiše minister, pristojen za notranje zadeve. Ukazi oziroma odredbe, razen tistih, za katere je predpisana pisna oblika, dajejo policisti ustno.

(3) Z najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ne ravna po predpisanem znaku, s katerim ga policist ustavlja. Izreče se mu tudi najmanj 6 kazenskih točk.

(4) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ne ravna po drugem predpisanem znaku ali ukazu oziroma odredbi policista.

(5) Z globo najmanj 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek drug udeleženec cestnega prometa, ki ne ravna po znaku ali ukazu oziroma odredbi policista.

VII. OVIRE IN DRUGE POSEBNOSTI V CESTNEM PROMETU

Ovire v cestnem prometu

123. člen

(1) Ovire v cestnem prometu so:

- delovišče na cesti ali ob cesti, če vpliva na cestni promet;
- predmet ali material na cesti ali ob cesti, ki ovira ali ogroža udeležence cestnega prometa;
- na cesti ustavljeno poškodovano ali pokvarjeno vozilo, če ovira ali ogroža udeležence cestnega prometa;
- izredni prevoz;
- onesnažena cesta (npr.: z zemljo, peskom, listjem, gnojem, oljem), če ogroža ali ovira udeležence cestnega prometa;
- prireditve na cesti ali ob njej, ali drugo dogajanje ob njej, če vpliva na varnost ali pretočnost prometa;
- skupina udeležencev cestnega prometa.

(2) Oseba, ki je odgovorna za povzročitev ovire, ki ni posledica nepričakovanega dogodka, mora imeti dovoljenje pristojnega organa.

(3) Oseba, ki brez dovoljenja povzroči oviro na cesti, jo mora takoj odstraniti. Pokvarjeno ali v prometni nesreči poškodovano vozilo mora takoj umakniti z vozišča ali z dela ceste, na katerem ovira ali ogroža druge udeležence cestnega prometa, z drugih delov ceste pa najkasneje v 12 urah.

(4) Če ovire ni mogoče takoj odstraniti z vozišča, jo mora oseba iz prejšnjega odstavka na primerni oddaljenosti označiti z varnostnim trikotnikom, ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti pa tudi z rumeno utripajočo lučjo, baklo, ali na drug, okoliščinam primeren način, in o tem takoj obvestiti najbližjega občinskega redarja oziroma občinsko redarstvo, policista, policijsko postajo ali izvajalca rednega vzdrževanja ceste. Pristojni izvajalec rednega vzdrževanja ceste mora označiti oviro s predpisano prometno signalizacijo in jo ob zmanjšani vidljivosti ali ponoči tudi osvetliti.

(5) Če oseba iz tretjega odstavka tega člena ne odstrani ovire v predpisanem času, jo mora na podlagi odredbe uradne osebe organa, pristojnega za inšpekcijsko nadzorstvo cest, občinskega redarja ali policista, odstraniti pristojni izvajalec rednega vzdrževanja ceste, če:

1. ogroža varnost cestnega prometa;
2. onemogoča normalen promet vozil na prometnem pasu, zlasti na ozkem in nepreglednem delu ceste, v predoru, podvozu, galeriji, na mostu, nadvozu ali na križišču;
3. onemogoča promet tirnih vozil ali vlaka na prehodu ceste čez železniško progo;
4. onemogoča dovoz do garaže, dvorišča, skladiščnega prostora ali drugih, po namenu podobnih objektov, ali onemogoča dovoz do zasebnega objekta oziroma zemljišča;
5. onemogoča pešcem, zlasti osebam z otroškimi in invalidskimi vozički, uporabo pešpoti ali pločnika;
6. onemogoča kolesarjem uporabo kolesarske steze, kolesarskega pasu ali kolesarske poti;
7. onemogoča dostop do označenega priključka za vodovodno omrežje ali dovoz na označeno intervencijsko pot oziroma vožnjo po takšni poti.

(6) Vse stroške zavarovanja in odstranitve ovire ter morebitnega obvoza nosi tisti, ki je oviro povzročil. Če je ovira vozilo, mora stroške poravnati lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vozila, razen če dokaže, da mu je bilo neupravičeno odvzeto.

(7) Če je zaradi varnosti cestnega prometa treba začasno spremeniti prometno ureditev, mora organizator prireditve oziroma izvajalec del ali izrednega prevoza označiti oviro in urediti promet s semaforji ali s posebej usposobljenimi delavci izvajalca rednega vzdrževanja ceste ali izvajalca izrednega prevoza. Ti delavci morajo nositi predpisana oblačila in pri urejanju prometa uporabljati predpisane znake.

(8) Če je zaradi varnosti cestnega prometa pri opravljanju izrednega prevoza potrebna kratkotrajna ustavitev prometa (npr. pri vključevanju v promet na vozišču, pri vožnji na zoženem delu vozišča ali pri vožnji skozi krivine), lahko izvedejo ustavitev prometa tudi usposobljeni delavci izvajalca izrednega prevoza. Pri tem morajo biti predpisano oblečeni in uporabljati predpisane znake.

(9) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim ali četrtem odstavkom tega člena.

(10) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim ali petim ali sedmim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

(11) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator prireditve oziroma izvajalec del, ki ravna v nasprotju s sedmim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Organizirana kolona vozil

124. člen

(1) Za premike organiziranih kolon vojaških vozil, ki se izvajajo zaradi obrambnih potreb ali mednarodnih obveznosti države, ki jih spremljajo vojaški policisti, ne veljajo določbe tega zakona o hitrosti vozil v organizirani koloni, načinu prevoza in številu oseb, ki se smejo prevažati na tovornih vozilih, in o izrednih prevozech.

(2) Vojaški policisti spremljajo kolono vozil iz prejšnjega odstavka na čelu in začetju, pri tem pa morajo uporabljati svetlobne znake iz 128. člena tega zakona. Pri spremljanju kolone vojaških vozil smejo vojaški policisti urejati promet vozil, pri tem morajo uporabljati znake, ki jih dajejo policisti v skladu s tem zakonom in podzakonskim aktom, izdanim na njegovi podlagi.

(3) Minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, podrobneje predpiše izjeme glede prometa vozil iz prvega odstavka tega člena.

125. člen

Za premike organiziranih kolon vozil, ki jih zaradi vzdrževanja javnega reda izvaja policija, ne veljajo določbe tega zakona o hitrosti vozil v organizirani koloni, načinu prevoza in številu oseb, ki se smejo prevažati na tovornih vozilih, in o izrednih prevozech.

Vozila s prednostjo in vozila za spremstvo

126. člen

(1) Vozila s prednostjo in vozila za spremstvo so motorna vozila, na katerih se za izvršitev določenih nujnih nalog uporabljajo posebni svetlobni in zvočni znaki.

(2) Posebni svetlobni in zvočni znaki so:

1. Na vozilu s prednostjo:

– najmanj dve modri utripajoči luči (v nadaljnjem besedilu: modra luč). Ne glede na to določbo se sme za zagotavljanje prednosti na vozilih policije brez policijskih oznak izjemoma uporabljati samo ena modra utripajoča luč. Ta svetlobni znak se sme na teh vozilih uporabiti tudi za opozarjanje na nesrečo, zgostitev prometa ali druge okoliščine, ki predstavljajo nevarnost za udeležence cestnega prometa.

– zvočni znak spreminjajoče se frekvence (v nadaljnjem besedilu: sirena).

2. Na vozilu za spremstvo (vozilo, ki spremlja eno, dve ali več vozil):

– rdeča in modra utripajoča luč (v nadaljnjem besedilu: rdeča in modra luč);

– zelena in modra utripajoča luč (v nadaljnjem besedilu: zelena in modra luč);

– zvočni znak spreminjajoče se frekvence (sirena).

Modra oziroma rdeča in modra luč se uporabljata skupaj s sireno. Na vozilih s prednostjo ali vozilih za spremstvo se lahko uporablja tudi svetlobni znak z belima žarometoma na sprednji strani vozila, ki enakomerno izmenično utripata, vendar le podnevi.

(3) Pomen posebnih svetlobnih in zvočnih znakov:

1. modra luč: udeleženci cestnega prometa morajo takoj dati prosto pot vozilu, ki daje tak znak. Vozniki se morajo z vozili umakniti k robu vozišča, če je zaradi neovirane vožnje vozila s prednostjo potrebno, morajo ustaviti ob robu ali zunaj vozišča, drugi udeleženci cestnega prometa se morajo umakniti z vozišča;

2. modra luč in kratek zvočni znak s sireno: voznik, za katerim vozi policijsko vozilo, ki daje tak znak, mora postopno zmanjšati hitrost in ustaviti ob robu ali zunaj vozišča. Voznik in potniki ne smejo izstopiti iz oziroma z vozila, dokler jim policist tega ne dovoli;

3. rdeča in modra luč: vozniki morajo takoj ustaviti vozila, drugi udeleženci cestnega prometa se morajo takoj umakniti z vozišča, in dati vozilu, ki daje tak znak, in vozilom, ki jih spremlja, prosto pot. Vozniki morajo ustaviti vozila ob robu ali zunaj vozišča. Vožnjo smejo nadaljevati šele, ko odpeljejo mimo vsa vozila v koloni, vključno z zaključnim vozilom, ki daje znake z zeleno in modro lučjo;

4. zelena in modra luč: kolone vozil s spremstvom je konec in s tem je konec tudi vseh prepovedi in omejitev, ki so veljale zaradi uporabe rdeče in modre luči.

(4) Voznikom vozil s prednostjo, vozil za spremstvo in vozil v spremstvu ni treba upoštevati prometnih pravil in prometne signalizacije, vendar morajo voziti na tak način in s takšno hitrostjo, da ves čas obvladujejo vozilo in da ne ogrožajo drugih udeležencev cestnega prometa ali njihovega premoženja.

(5) Prepovedano se je priključiti vozilu s prednostjo, vozilu za spremstvo ali vozilu v spremstvu ali jih prehiteti.

(6) Vozilo s prednostjo ali vozilo za spremstvo sme med vožnjo izjemoma uporabljati tudi samo posebne svetlobne znake brez sirene, kadar je ob zadostni vidnosti tega vozila zagotovljena varnost udeležencev cestnega prometa, vozilo s prednostjo pa tudi, kadar s temi znaki opozarja na nesrečo, zgostitev prometa ali druge okoliščine, ki predstavljajo nevarnost za udeležence cestnega prometa.

(7) Naprave za dajanje posebnih svetlobnih in zvočnih znakov iz tega člena smejo biti nameščene samo na vozilih, na katerih jih je dovoljeno uporabljati.

(8) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi vozila s prednostjo in vozila za spremstvo, na katerih je dovoljeno namestiti in uporabljati naprave za dajanje posebnih svetlobnih in zvočnih znakov, vrste posebnih svetlobnih in zvočnih znakov ter pogoje in način njihove uporabe.

(9) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki nepooblaščen uporablja posebne svetlobne ali zvočne znake iz tega člena ali jih uporablja v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena ali določbo podzakonskega akta iz prejšnjega odstavka. Z globo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za tak prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, odgovorna oseba pa z globo najmanj 200.000 tolarjev.

(10) Z globo najmanj 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami 1. ali 3. točke tretjega odstavka tega člena.

(11) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo 2. točke tretjega odstavka tega člena.

(12) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek potnik, ki ravna v nasprotju z 2. točko tretjega odstavka tega člena.

(13) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo petega ali sedmega odstavka tega člena ali drug udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo 1. točke tretjega odstavka tega člena.

(14) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo sedmega odstavka tega člena, se kaznuje za prekršek z globo najmanj 1.000.000 tolarjev, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

127. člen

(1) Vozila s prednostjo in vozila za spremstvo sme voziti oseba, ki:

– ni voznik začetnik;

– ima najmanj dve leti veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil tiste kategorije, v katero spada vozilo, ki ga vozi;

– v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena in ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče IV. kategorije ali za kaznivo dejanje zapustitve poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči;

– v evidenci nima več kot 5 kazenskih točk v cestnem prometu.

(2) Oseba, zaposlena kot voznik vozila iz prejšnjega odstavka ali ki vozi takšno vozilo pri opravljanju svojega poklica, mora takoj obvestiti organ ali organizacijo, pri katerem je zaposlena, o neizpolnjevanju kateregakoli pogoja iz prejšnjega odstavka.

(3) Organi in organizacije, ki uporabljajo vozila s prednostjo oziroma vozila za spremstvo so dolžni za vse svoje voznike, ki vozijo ta vozila, redno preverjati, če izpolnjuje pogoje, predpisane v prejšnjem odstavku. Organi, ki vodijo evidence podatkov iz prvega odstavka tega člena, jim morajo na njihovo zahtevo brezplačno posredovati te podatke.

(4) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

(5) Z globo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila s prednostjo ali vozila s spremstvom v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 200.000 tolarjev.

Rumena utripajoča luč na vozilu

128. člen

(1) Na vozilih, ki se uporabljajo pri nadzoru in vzdrževanju cest, nameščanju in vzdrževanju prometne signalizacije in opreme, električnih, telekomunikacijskih in drugih naprav in napeljav na cesti ali ob njej, na vozilih inšpektorjev, pristojnih za nadzor cest, na vozilih za pomoč in odvoz poškodovanih in pokvarjenih vozil, odvoz napačno parkiranih vozil, odvoz odpadkov, ter na vozilih občinskega redarstva se pri opravljanju dela na cesti uporablja rumena utripajoča luč. Ta vozila smejo ustaviti na cesti za toliko časa, kot je nujno potrebno za opravljanje del in smejo zapeljati tudi v območje za pešce in v območje umirjenega prometa, če je to potrebno zaradi opravljanja del.

(2) Udeleženci cestnega prometa so dolžni omogočiti nemoteno delo osebam, ki ga opravljajo z vozili iz prejšnjega odstavka, in odstraniti svoja vozila, če je to treba, zlasti v primeru, če je dan javni poziv za odstranitev vozil z določenega območja zaradi izvajanja del večjega obsega ali javne prireditve oziroma javnega shoda.

(3) Rumena utripajoča luč se uporablja tudi na vozilih v cestnem prometu, s katerimi se opravlja izredni prevoz, in na vozilih, ki spremljajo takšna vozila, na posebno počasnih vozilih, delovnih strojih in vozilih, ki jim je dodano priklonno vozilo za vleko pokvarjenih vozil, ter na traktorjih s traktorski-mi priključki, ki presegajo širino traktorja.

(4) Rumena utripajoča luč se lahko uporablja tudi kot opozorilo na prometno nesrečo, prireditev na cesti ali drugo oviro na cesti ter za označitev vozil, ki prevažajo nevarno blago in za označitev kolone vozil, ki niso vozila v spremstvu.

(5) Rumena utripajoča luč se sme uporabljati samo v primerih iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

Nameščena sme biti samo na vozilih, na katerih jo je dovoljeno uporabljati, in sicer na enak način kot modra luč na vozilih s prednostjo.

(6) Voznik, ki sreča, dohiti ali pripelje do vozila z rumeno utripajočo lučjo, mora voziti posebno previdno in po potrebi ustaviti vozilo.

(7) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznika, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(8) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

(9) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek drug udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbami drugega odstavka tega člena.

VIII. PSIHOFIZIČNO STANJE UDELEŽENCEV CESTNEGA PROMETA

Alkohol

129. člen

(1) Voznik ne sme voziti vozila v cestnem prometu, niti ga začeti voziti, če je pod vplivom alkohola. Učitelj vožnje oziroma učiteljica (v nadaljnjem besedilu: učitelj) ne sme usposabljam kandidata za voznika motornega vozila in spremljevalec iz drugega odstavka 139. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: spremljevalec) ne sme spremljati voznika, če je pod vplivom alkohola.

(2) Pod vplivom alkohola je voznik, učitelj vožnje oziroma spremljevalec, ki ima v organizmu več alkohola, kot dovoljuje ta zakon, in voznik, ki tudi pri manjši koncentraciji alkohola kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nevarno ravnanje v cestnem prometu.

(3) Količina alkohola v organizmu je določena s koncentracijo alkohola v krvi ali tej ustrezno koncentracijo alkohola v izdihanem zraku.

(4) Ali je voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec pod vplivom alkohola, se ugotavlja s sredstvi, napravami ali s strokovnim pregledom.

130. člen

(1) V cestnem prometu ne sme imeti alkohola v organizmu:

1. voznik motornega vozila ali skupine vozil kategorije C, D1, D, B+E, C+E, D1 + E in D+E;
2. voznik vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz oseb za lastne potrebe;
3. voznik vozila, s katerim se prevaža nevarno blago;
4. poklicni voznik motornega vozila, kadar opravlja ta poklic;
5. učitelj vožnje med usposabljanjem kandidata za voznika v vožnji motornega vozila;
6. kandidat za voznika med usposabljanjem v vožnji motornega vozila;
7. spremljevalec;
8. voznik začetnik;
9. voznik motornega vozila, ki nima vozniškega dovoljenja ali v vozniškem dovoljenju nima vpisane kategorije motornega vozila, ki ga vozi;
10. voznik motornega vozila, ki se mu izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila ali mu je vozniško dovoljenje odvzeto;
11. voznik, ki prevaža skupino otrok.

(2) Drugi vozniki imajo lahko največ do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, pod pogojem, da tudi pri nižji koncentraciji alkohola ne kažejo znakov motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nevarno ravnanje v cestnem prometu.

(3) Voznika, učitelja vožnje ali spremljevalca, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

a) če ima do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, s 30.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila, učitelju vožnje in spremljevalcu se izreče tudi 3 kazenske točke;

b) če ima več kot 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, s 40.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila, učitelju vožnje in spremljevalcu se izreče tudi 4 kazenske točke;

c) če ima več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, s 60.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila, učitelju vožnje in spremljevalcu se izreče tudi 5 kazenskih točk;

d) če ima več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, z najmanj 120.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila, učitelju vožnje in spremljevalcu se izreče tudi najmanj 10 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila.

(4) Voznika, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

a) če ima do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama v litru izdihanega zraka in kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nevarno ravnanje v cestnem prometu, z 30.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke;

b) če ima več kot 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, s 40.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 4 kazenske točke;

c) če ima več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, s 60.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk;

d) če ima več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, z najmanj 120.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče najmanj 10 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila.

(5) Vozniku, učitelju vožnje in spremljevalcu iz tretjega odstavka in vozniku iz četrtega odstavka tega člena, ki ima več kot 1,50 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,71 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, se poleg globe izreče tudi 18 kazenskih točk.

Mamila, psihoaktivna zdravila in druge psihoaktivne snovi

131. člen

(1) Voznik ne sme voziti vozila v cestnem prometu niti ga začeti voziti, če je pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za vožnjo. Učitelj vožnje ne sme usposabljam kandidata za voznika motornega vozila in spremljevalec ne sme spremljati voznika, če je pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za vožnjo.

(2) Pod vplivom snovi iz prejšnjega odstavka je voznik, učitelj vožnje oziroma spremljevalec, pri katerem se s posebnimi sredstvi, napravami ali s strokovnim pregledom ugotovi prisotnost takih snovi v organizmu.

(3) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznika, učitelja vožnje ali spremljevalca, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče najmanj 10 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila.

Preverjanje psihofizičnega stanja

132. člen

(1) Policist sme zaradi ugotovitve, ali ima udeleženec cestnega prometa oziroma udeleženec prometne nesreče (v nadaljnjem besedilu: udeleženec cestnega prometa) v organizmu alkohol ali več alkohola, kot je dovoljeno, izvesti preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Če se s preizkusom ugotovi, da ima voznik v organizmu več alkohola, kot je dovoljeno, mu policist prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila začasno odvzame vozniško dovoljenje, zoper druge udeležence v cestnem prometu, ki so očitno pod vplivom alkohola in ovirajo ali ogrožajo cestni promet, pa sme odrediti ukrepe, s katerimi jim onemogoči oviranje ali ogrožanje cestnega prometa.

(2) Če se s preizkusom iz prejšnjega odstavka ugotovi, da ima udeleženec cestnega prometa v organizmu več alkohola, kot dovoljuje ta zakon, izpolni policist zapisnik o preizkusu, ki ga podpiše tudi preizkušeni udeleženec cestnega prometa. Če voznik odkloni podpis, vpiše policist vzrok odklonitve v zapisnik in mu odredi preizkus z merilnikom alkohola v izdihanem zraku (etilometrom) ali strokovni pregled.

(3) Udeleženec cestnega prometa, od katerega policist zahteva, da opravi preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola, mora ravnati po zahtevi policista. Če preizkus odkloni, policist vozniku prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa tudi začasno odvzame vozniško dovoljenje. Če zaradi zdravstvenega stanja ali zaradi drugega, s tem povezanega objektivnega vzroka, ne more opraviti preizkusa ali če ga ne opravi po navodilih proizvajalca, mu policist odredi strokovni pregled. Če zdravnik, ki opravi strokovni pregled, ugotovi, da je pod vplivom alkohola, policist vozniku prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa začasno odvzame vozniško dovoljenje.

(4) Za odklonitev preizkusa ali strokovnega pregleda šteje poleg neposredne odklonitve tudi ravnanje udeleženca v cestnem prometu, s katerim ovira ali onemogoči izvedbo preizkusa oziroma strokovnega pregleda ali poškoduje oziroma uniči vzorec za analizo.

(5) Če udeleženec cestnega prometa oporeka rezultatu preizkusa z indikatorjem alkohola v izdihanem zraku, iz katerega je razvidno, da ima v organizmu več alkohola, kot dovoljuje ta zakon, mu policist odredi preizkus z merilnikom alkohola v izdihanem zraku (etilometrom) ali strokovni pregled. Na preizkus z merilnikom alkohola oziroma strokovni pregled odpelje udeleženca cestnega prometa policist s službenim vozilom. Če se s preizkusom z merilnikom alkohola ali strokovnim pregledom ugotovi, da je udeleženec cestnega prometa v takšnem psihofizičnem stanju, da sme voziti vozilo v cestnem prometu, ga policist s službenim vozilom odpelje nazaj k vozilu, ki ga je pred tem vozil. Stroški prevoza do kraja, kjer se opravi preizkus z merilnikom alkohola oziroma strokovni pregled in nazaj k vozilu ter stroški preizkusa oziroma pregleda so stroški postopka o prekršku.

(6) Udeležencu cestnega prometa, ki kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v cestnem prometu, rezultat preizkusa s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola pa kaže na prisotnost alkohola v dovoljenih mejah, odredi policist strokovni pregled.

(7) Neposrednemu udeležencu prometne nesreče sme policist odrediti strokovni pregled, ne da bi pred tem izvedel preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola, neposrednemu udeležencu prometne nesreče, ki ravna v nasprotju s četrtrim odstavkom 133. člena tega zakona, pa ga mora odrediti.

(8) Policist sme zaradi ugotovitve, ali je udeleženec cestnega prometa pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za vožnjo, izvesti postopek za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica teh snovi v organizmu. V okviru tega postopka lahko izvede tudi preizkus z napravo

za hitro ugotavljanje prisotnosti mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu. V primeru prepoznave takega znaka oziroma simptoma, če ni bil izveden preizkus z napravo za hitro ugotavljanje prisotnosti mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu ali če udeleženec cestnega prometa odkloni sodelovanje v postopku za prepoznavo znakov oziroma simptomov ali postopka ni mogoče opraviti, mu policist odredi strokovni pregled. Če je bil preizkus z napravo za hitro ugotavljanje prisotnosti mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu izveden in se ugotovi, da ima udeleženec cestnega prometa prisotnost takih snovi v organizmu, izpolni policist zapisnik o preizkusu, ki ga podpiše tudi preizkušeni udeleženec cestnega prometa. Če voznik odkloni podpis ali oporeka rezultatu preizkusa, vpiše policist vzrok odklonitve oziroma zanikanje rezultata preizkusa v zapisnik in mu odredi strokovni pregled. Policist sme zaradi ugotovitve, ali je pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu, odrediti udeležencu prometne nesreče III. ali IV. kategorije strokovni pregled, ne da bi pred tem izvedel postopek za prepoznavo znakov oziroma simptomov. Stroški prevoza do kraja, kjer se opravi strokovni pregled, in stroški postopka za prepoznavo znakov oziroma simptomov ter strokovnega pregleda so stroški postopka o prekršku.

(9) Udeleženec cestnega prometa, kateremu je policist odredil strokovni pregled, mora ravnati po policistovi odredbi. Vozniku, kateremu je odredil strokovni pregled, policist prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa tudi začasno vzame vozniško dovoljenje, razen v primeru iz tretjega odstavka tega člena, ko voznik zaradi zdravstvenega stanja ali drugega, s tem povezanega objektivnega vzroka, ne more opraviti preizkusa, zdravnik oziroma zdravnica (v nadaljnjem besedilu: zdravnik) pa ugotovi, da ni pod vplivom alkohola.

(10) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše postopek za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu.

(11) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s policistovo zahtevo ali odredbo iz tretjega ali devetega odstavka tega člena. Poleg globe se mu izreče tudi 18 kazenskih točk.

Strokovni pregled

133. člen

(1) Strokovni pregled iz četrtega odstavka 129. člena in drugega odstavka 131. člena tega zakona obsega zdravniški pregled, s katerim se ugotavljajo znaki motenj v vedenju, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje v prometu, in odvzem vzorcev krvi, urina ali drugih telesnih tekočin oziroma tkiv zaradi ugotavljanja prisotnosti alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki vplivajo na zmožnost varne udeležbe v cestnem prometu.

(2) Obseg odvzema vzorcev iz prejšnjega odstavka se določi glede na potrebe preiskave, s katero se ugotavlja prisotnost navedenih snovi v organizmu.

(3) O strokovnem pregledu mora zdravnik takoj izdelati pisno mnenje, kri, urin, drugo telesno tekočino oziroma tkivo mora takoj izročiti policistu, ki jih mora poslati v najbližjo pooblaščen strokovno ustanovo oziroma laboratorij, kjer se opravi analiza. Ustanova oziroma laboratorij mora opraviti analizo najkasneje v petnajstih dneh in o rezultatih takoj obvestiti tistega, ki je odredil strokovni pregled.

(4) Če zaradi zdravstvenega stanja ali iz drugega, s tem povezanega objektivnega vzroka ni mogoče opraviti celotnega strokovnega pregleda, mora zdravnik opraviti tisti del pregleda, ki ga je mogoče opraviti, in podati mnenje o znakih motenj v vedenju, ki kažejo na vpliv alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(5) Analizo krvi, urina, drugih telesnih tekočin in tkiva opravljajo pooblašteni laboratoriji, ki imajo ustrezno usposobljene delavce in opremo.

(6) Laboratorije iz prejšnjega odstavka pooblasti minister, pristojen za zdravje, ter predpiše način in postopek ustreznih pregledov in analiz.

(7) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

IX. PROMETNA NESREČA

134. člen

(1) Prometna nesreča je nesreča na javni cesti ali ne-kategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet v kateri je bilo udeleženo vsaj eno premikajoče se vozilo in je v njej najmanj ena oseba umrla ali je bila telesno poškodovana ali je nastala materialna škoda;

(2) Prometne nesreče se glede na posledice delijo na štiri kategorije:

- prometna nesreča I. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je nastala samo materialna škoda;
- prometna nesreča II. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je najmanj ena oseba lahko telesno poškodovana;
- prometna nesreča III. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je najmanj ena oseba hudo telesno poškodovana;
- prometna nesreča IV. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je kdo umrl ali je zaradi posledic nesreče umrl v 30 dneh po nesreči.

(3) Prometna nesreča z neznatno nevarnostjo je prometna nesreča, ki ima za posledico le majhno materialno škodo in je povzročena s prekrškom, za katerega je predpisana samo globa in je bil storjen v okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega.

(4) Udeleženec prometne nesreče je vsak udeleženec cestnega prometa, ki je s svojim ravnanjem pripomogel k nastanku prometne nesreče, in vsakdo, ki je v prometni nesreči utrpel materialno škodo ali je bil telesno poškodovan ali je zaradi posledic nesreče umrl.

(5) Neposredni udeleženec prometne nesreče je voznik v nesreči udeleženega vozila, učitelj vožnje, ki je v času nesreče usposabljal kandidata za voznika motornega vozila, ki je vozil v nesreči udeleženo vozilo, spremljevalec, v nesreči udeleženi pešec in drug udeleženec prometne nesreče, ki je bil pred nesrečo samostojno udeležen v cestnem prometu.

135. člen

(1) Vsakdo mora pomagati pri prometni nesreči, če je treba:

- rešiti človeška življenja;
- preprečiti ogrožanje drugih udeležencev cestnega prometa;
- preprečiti ali omiliti ekološko nesrečo.

(2) Po prometni nesreči mora udeleženec prometne nesreče:

- ustaviti vozilo;
- zavarovati in označiti kraj nesreče, pri prometni nesreči I. kategorije pa vozilo čimprej odstraniti z vozišča;
- pomagati poškodovanim;
- obvestiti policijo ali koga drugega, ki lahko obvesti policijo, razen pri prometni nesreči I. kategorije;
- soudeleženi ali oškodovanim v prometni nesreči posredovati ime in priimek ter naslov, posredovati podatke iz voziškega dovoljenja in prometnega potrdila ter posredovati podatke o obveznem zavarovanju ali izpolniti Evropsko poročilo o prometni nesreči;
- osebi, ki ji je povzročena škoda, pa je ni na kraju nesreče, posredovati svoje osebne podatke;

– ostati na kraju prometne nesreče, dokler ni končan ogled, razen če tisti, ki vodi ogled, ne odloči drugače. Če je treba rešiti človeško življenje, lahko udeleženec prometne nesreče začasno zapusti kraj prometne nesreče, vendar se mora takoj, ko je to mogoče vrniti.

(3) Neposredni udeleženec prometne nesreče, ki je zapustil mesto prometne nesreče, mora nemudoma obvestiti upravičenca do podatkov iz prejšnjega odstavka ali policijo, da je bil udeležen v prometni nesreči, posredovati podatke o kraju in ostalih okoliščinah nesreče, svoje podatke, registrsko številko vozila in navesti kraj, kjer se nahaja, ter omogočiti naknadno ugotavljanje dejstev.

(4) Neposredni udeleženci prometne nesreče od trenutka nesreče do zaključka ogleda ne smejo uživati alkoholnih pijač, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njihovo sposobnost za varno udeležbo v prometu.

(5) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek neposredni udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju s sedmo alineo drugega odstavka ali s tretjim odstavkom tega člena.

(6) V prometni nesreči udeleženi voznik motornega vozila iz prvega odstavka 130. člena tega zakona, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena, se kaznuje za prekršek z globo najmanj 120.000 tolarjev

- če ima v organizmu alkohol ali
- če ima v organizmu mamilo, psihoaktivno zdravilo ali drugo psihoaktivno snov, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(7) V prometni nesreči udeleženi voznik iz drugega odstavka 130. člena tega zakona, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena, se kaznuje za prekršek z globo najmanj 120.000 tolarjev

- če ima v organizmu več kot 0,20 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,10 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka ali

- če ima v organizmu mamilo, psihoaktivno zdravilo ali drugo psihoaktivno snov, ki zmanjšuje njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(8) Vozniku, ki povzroči prometno nesrečo, razen prometne nesreče z neznatno nevarnostjo za druge udeležence cestnega prometa, in ima v organizmu več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka ali mamilo, psihoaktivno zdravilo ali drugo psihoaktivno snov, ki zmanjšuje njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu, se izreče poleg globe tudi 18 kazenskih točk.

(9) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek drug neposredni udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju s četrtim odstavkom tega člena.

(10) Z globo najmanj 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom ali s prvo, drugo, tretjo, četrto, peto ali šesto alineo drugega odstavka tega člena.

136. člen

(1) Policist mora priti na kraj prometne nesreče II., III. ali IV. kategorije, opraviti vse potrebno za zavarovanje kraja prometne nesreče in opraviti ogled.

(2) Policist mora priti na kraj prometne nesreče I. kategorije in ugotoviti dejstva ter zbrati dokaze, potrebne za odločitev o prekršku.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka policistu pri prometni nesreči z neznatno nevarnostjo ni treba ugotavljati dejstev in zbirati dokazov iz prejšnjega odstavka, razen če neposredni udeleženec prometne nesreče ali udeleženec prometne nesreče, ki je v nesreči utrpel materialno škodo, to izrecno zahteva. O tem policist obvesti udeležence prometne nesreče.

(4) Priča prometne nesreče mora udeležencu nesreče in policistu posredovati osebne podatke. Če to ni mogoče, mora te podatke nemudoma sporočiti policijski postaji ali tistemu, ki vodi ogled.

(5) Sledi prometne nesreče II., III. in IV. kategorije se smejo odstraniti šele po končanem ogledu oziroma ko tako odloči tisti, ki opravlja ogled. Pri taki prometni nesreči ni dovoljeno spreminjati stanja na kraju prometne nesreče, dokler ni opravljena potrebna preiskava, razen kadar to zahteva reševanje udeležencev prometne nesreče.

(6) Za umrle udeležence prometne nesreče sme določiti preiskovalni sodnik ali policist odvzem telesnih tekočin za analizo.

(7) Pri prometni nesreči, v kateri je kdo umrl ali bil poškodovan in odpeljan v bolnišnico, mora policist:

- poskrbeti za premoženje, ki je ostalo na kraju nesreče,

- poskrbeti za odstranitev in hrambo vozil,
- poskrbeti, da so najbližji sorodniki umrlega ali poškodovanega obveščeni o nesreči.

(8) Na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika ali policista mora zdravnik odvzeti udeležencu prometne nesreče kri, urin, drugo telesno tekočino oziroma tkivo za analizo.

(9) Izvajalec rednega vzdrževanja ceste mora na zahtevo policista zagotoviti:

- odstranitev in hrambo vozil, za katera ne morejo poskrbeti udeleženci nesreče,
- odstranitev vseh ovir na cesti, nastalih zaradi nesreče,

- zavarovanje ovir iz prejšnje točke, ki se ne dajo odstraniti, v skladu z določili tega zakona o zavarovanju ovir na cesti.

(10) Zdravstvena organizacija, zavod ali zasebni zdravnik morajo obvestiti najbližjo policijsko postajo o:

- sprejemu poškodovanca, za katerega obstaja sum, da je bil poškodovan v prometni nesreči in
- smrti poškodovanega v prometni nesreči.

(11) Minister, pristojen za zdravje, predpiše vrste in način zbiranja podatkov ter vodenje evidenc o umrlih in poškodovanih v prometnih nesrečah.

(12) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju s četrtem ali petim odstavkom tega člena.

(13) Z globo najmanj 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zdravnik, ki ravna v nasprotju z osmim ali desetim odstavkom tega člena.

(14) Z globo najmanj 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s osmim, devetim ali desetim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 60.000 tolarjev.

X. VOZNIKI

1. Pogoji za vožnjo vozil

137. člen

(1) Otrok do šestega leta starosti sme voziti kolo le na pešpoti ali v območju za pešce, v spremstvu polnoletne osebe pa tudi v območju umirjenega prometa.

(2) Otrok do 14. leta starosti, ki nima opravljenega kolesarskega izpita, sme voziti kolo v cestnem prometu le v spremstvu polnoletne osebe, ki lahko ob upoštevanju prometnih razmer spremlja največ dva otroke.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme učitelj, ki v osnovni šoli usposablja otroke v vožnji kolesa, spremljati največ pet otrok hkrati, če so na cestah, na katerih poteka usposabljanje, drugi vozniki na to opozorjeni s predpisano prometno signalizacijo. Med opravljanjem kolesarskega izpita spremstvo iz prejšnjega odstavka ni potrebno, če so

na cestah, na katerih se izpit opravlja, drugi vozniki na to opozorjeni s predpisano prometno signalizacijo.

(4) Kolo sme samostojno voziti v prometu na cesti otrok, star najmanj osem let, ki ima pri sebi veljavno kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.

(5) Kolo s pomožnim motorjem sme voziti v cestnem prometu otrok od 12. do 14. leta starosti, ki ima pri sebi kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.

(6) Starostni pogoj za pridobitev pravice voziti kolo in kolo s pomožnim motorjem izpolni otrok z nastopom koledarskega leta, v katerem dopolni predpisano starost.

(7) Otrok se usposobi za vožnjo kolesa, opravi kolesarski izpit in dobi kolesarsko izkaznico v osnovni šoli.

(8) Program usposabljanja za vožnjo kolesa, program kolesarskega izpita in obrazec kolesarske izkaznice predpiše minister, pristojen za šolstvo.

138. člen

(1) Motorno oziroma motorno in priklopno vozilo sme voziti oseba, ki:

- je telesno in duševno zmožna voziti vozilo;
- je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil;
- ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi in ne vozi vozila ali skupine vozil v nasprotju z omejitvijo, vpisano v njenem vozniskem dovoljenju;
- ji v času, ko vozi vozilo, vozniško dovoljenje ni odvzeto ali se ji ne izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije;

- ji ni izrečen varnostni ukrep odvzema vozniskega dovoljenja ali ji ni izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniskega dovoljenja;

- uporablja pripomočke za vožnjo, ki so vpisani v njenem vozniskem dovoljenju.

(2) V cestnem prometu se ne sme uporabljati vozniskega dovoljenja, namesto katerega je izdan dvojnik.

(3) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki vozi z vozniskim dovoljenjem, katerega veljavnost je potekla, pa predložitev veljavnega zdravstvenega spričevala ni pogoj za podaljšanje njegove veljavnosti.

(4) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvo, drugo ali šesto alineo prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s peto alineo prvega odstavka ali z drugim odstavkom tega člena.

(6) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjo ali četrto alineo prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi najmanj 8 kazenskih točk.

(7) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki da motorno vozilo v uporabo osebi, ki ne sme voziti takega vozila.

Vožnja s spremljevalcem

139. člen

(1) Ne glede na določbi druge in tretje alinee prvega odstavka prejšnjega člena in določbo tretje alinee 150. člena tega zakona sme voziti osebni avtomobil ali štirikolo tudi oseba, starejša od 17 let:

- ki se je v avtošoli po predpisanem programu usposobila za voznika motornih vozil kategorije B in je po končanem usposabljanju opravila pred komisijo avtošole preizkus znanja predpisov o varnosti cestnega prometa in vožnje motornega vozila;

- ki ji vozniško dovoljenje ni odvzeto oziroma se ji ne izvršuje izrečena sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije oziroma se ji ne izvršuje varnostni ukrep odvzema vozniskega dovoljenja oziroma ji

ni izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja in v evidenci nima nobene kazenske točke v cestnem prometu, če ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil druge kategorije;

– če jo med vožnjo spremlja spremljevalec.

(2) Spremljevalec je lahko eden od staršev, posvojitelj, skrbnikov ali rejnikov osebe iz prejšnjega odstavka, ki je star najmanj 30 let in ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj sedem let in v evidenci nima več kot pet kazenskih točk. Pod enakimi pogoji so lahko spremljevalci tudi stari starši, strici in tete ter bratje in sestre osebe iz prejšnjega odstavka, če s tem pisno soglašajo starši, skrbniki ali rejniki. Spremljevalec mora biti vpisan v evidenčni karton vožnje. Vpis opravi izpitni center na podlagi ustreznih dokazil. Pred vpisom v evidenčni karton vožnje mora izpitni center spremljevalcu posredovati ustrezna navodila.

(3) Usposabljanje iz prve alineje prvega odstavka, sme pričeti oseba, ki ji ne manjka več kot šest mesecev do dopolnjenega 17. leta starosti. Usposabljanje iz vožnje motornega vozila ne sme biti krajše od 20 ur, preizkus znanja pa mora biti opravljen po programu in kriterijih za opravljanje vozniškega izpita pred dvočlansko komisijo avtošole. Najmanj eden od članov komisije, ki ocenjuje praktični del preizkusa znanja, mora imeti opravljen preizkus iz tretjega odstavka in izpolnjevati pogoj iz četrtega odstavka 173. člena tega zakona.

(4) V obdobju vožnje s spremljevalcem morata oseba iz prvega odstavka tega člena in spremljevalec opraviti vsaj dve uri vožnje z učiteljem vožnje.

(5) Med vožnjo motornega vozila mora imeti oseba iz prvega odstavka tega člena pri sebi evidenčni karton vožnje in veljavno zdravstveno spričevalo, spremljevalec pa veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B. Te listine morata na zahtevo izročiti policistu na vpogled.

(6) Pod pogoji, navedenimi v tem členu, sme oseba iz prvega odstavka tega člena voziti osebni avtomobil in štirikolo, dokler ne opravi vozniškega izpita za vožnjo motornih vozil kategorije B oziroma največ šest mesecev po dopolnjenem 18 letu starosti.

(7) Ne glede na določbi druge in tretje alineje prvega odstavka prejšnjega člena in določbe tretje alineje 150. člena tega zakona sme voziti osebni avtomobil ali štirikolo s spremljevalcem tudi oseba, starejša od 17 let, ki se usposablja v tuji državi za voznika motornih vozil ob pogoju vzajemnosti.

(8) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s prvim, petim, šestim ali sedmim odstavkom tega člena.

(9) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena ali če usposabljanja ali preverjanja znanja iz tretjega odstavka tega člena ne izvaja v skladu s predpisanim programom, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Voznik začetnik

140. člen

(1) Voznik začetnik, ki ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče in je v Republiki Sloveniji opravil vozniški izpit in pridobil vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A ali B in imetnik vozniškega dovoljenja, ki je skladno s tem zakonom pridobil slovensko vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A ali B na osnovi veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, če je od izdaje tega vozniškega dovoljenja minilo manj kot leto dni in v državi, kjer je pridobil vozniško dovoljenje, ni opravil programa za voznika začetnika, mora opraviti program dodatnega usposabljanja v skupnem trajanju dvanajst ur. Program vsebuje:

– vožnjo odličnosti,
– vadbo varne vožnje,
– skupinsko delavnico o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa.

(2) Programa iz prejšnjega odstavka se mora voznik začetnik udeležiti v predpisanem zaporedju, in sicer:

– prvega dela vožnje odličnosti, v obdobju dveh do šestih mesecev po izdaji vozniškega dovoljenja,
– enodnevno vadbo varne vožnje z vključeno skupinsko delavnico o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa v obdobju od štirih do desetih mesecev po izdaji vozniškega dovoljenja,
– drugega dela vožnje odličnosti v obdobju osmih do dvanajstih mesecev po izdaji vozniškega dovoljenja.

(3) Vožnjo odličnosti po posebnem programu izvajajo avtošole.

(4) Javna agencija zagotavlja izvajanje programa vadbe varne vožnje ter skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa.

(5) Javna agencija v soglasju z Vlado Republike Slovenije določi ceno vadbe varne vožnje in skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa, ki jo plača udeleženec.

(6) Program dodatnega usposabljanja za voznike začetnike lahko izvajajo:

– vožnjo odličnosti: učitelj vožnje;
– vadbo varne vožnje: oseba z ustreznim dovoljenjem;
– skupinsko delavnico o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa: oseba z ustreznim dovoljenjem.

(7) Vozniku začetniku se ob izdaji vozniškega dovoljenja izda tudi karton voznika začetnika za spremljanje dodatnega usposabljanja voznika začetnika, na katerega izvajalci programa potrjujejo opravljene obveznosti.

(8) Nadzor nad izvajanjem programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa opravljajo v javni agenciji zaposlene osebe, ki jih za to pooblasti direktor.

(9) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki ravna v nasprotju s sedmim odstavkom tega člena.

Dovoljenje za izvajanje programa varne vožnje in dovoljenje za izvajanje programa v skupinskih delavnicah

141. člen

(1) Dovoljenje za izvajanje programa varne vožnje pri dodatnem usposabljanju voznika začetnika lahko dobi fizična oseba, ki:

– ima najmanj srednjo strokovno ali srednjo splošno izobrazbo;
– ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj tri leta;
– v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa;
– ji v zadnjih dveh letih ni bil izrečen ukrep odvzema vozniškega dovoljenja ali prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali odklonitve preizkusa z ustreznimi sredstvi, napravami ali strokovnega pregleda zaradi preveritve, ali ima v organizmu alkohol;
– ji ni odvzeto vozniško dovoljenje ali ji ni izrečena kazen prepovedi vožnje motornega vozila, dokler traja taka prepoved in

– je uspešno opravila izpit za izvajanje programa varne vožnje po posebnem programu iz 145. člena tega zakona.

(2) Dovoljenje za izvajanje programa v skupinskih delavnicah o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih

med udeleženci cestnega prometa, pri dodatnem usposabljanju voznika začetnika lahko dobi fizična oseba, ki:

- ima ustrezno univerzitetno izobrazbo,
- ima znanje s področja varnosti cestnega prometa in dela s skupinami,
- v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa;
- uspešno opravila izpit za izvajanje programa v skupinskih delavnicah po posebnem programu iz 145. člena tega zakona.

(3) Dovoljenji iz prvega in drugega odstavka tega člena izda in podaljša javna agencija. Veljavnost dovoljenja se podaljša vsaka tri leta, na podlagi uspešno opravljenega posebnega programa iz 145. člena tega zakona.

Razveljavitev dovoljenja za izvajanje programa varne vožnje in dovoljenja za izvajanje programa v skupinskih delavnicah

142. člen

(1) Osebi iz prvega odstavka prejšnjega člena javna agencija razveljavi dovoljenje v naslednjih primerih:

- če mu je izrečen ukrep prepovedi opravljanja poklica voznika, odvzema vozniškega dovoljenja ali prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja ali sankcija prepovedi vožnje motornega vozila za čas, za katerega velja tak ukrep;
- če je bil v zadnjih treh letih pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa;
- če ne izvaja predpisanega programa.

(2) Osebi iz drugega odstavka prejšnjega člena javna agencija razveljavi dovoljenje v naslednjih primerih:

- če mu je izrečen ukrep prepovedi opravljanja poklica;
- če je bil v zadnjih treh letih pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa;
- če ne izvaja predpisanega programa.

(3) Pritožbe v zvezi z izdajo in razveljavitvijo dovoljenj iz prejšnjega in tega člena rešuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Koncesija za izvajanje vadbe varne vožnje in skupinske delavnice

143. člen

(1) Izvajanje programov vadbe varne vožnje in programov skupinskih delavnic kot del programa dodatnega usposabljanja za voznike začetnike je dejavnost, ki se opravlja kot javna služba.

(2) Koncesijo za izvajanje programov iz prejšnjega odstavka lahko pridobi pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki izpolnjuje pogoje glede kadrov, tehničnih sredstev in prostorov, ter ostale pogoje, določene v tem zakonu in v koncesijskem aktu na podlagi javnega razpisa. S koncesijskim aktom določi Vlada Republike Slovenije zlasti podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, postopek in izbire koncesionarja oziroma koncesionarke (v nadaljnjem besedilu: koncesionarja), začetek in čas trajanja koncesije, višino in način plačila koncesije, nadzor nad izvajanjem javne službe ter način prenehanja koncesijskega razmerja. Koncesnina je prihodek javne agencije.

(3) Koncesionarja za izvajanje navedenih programov pridobiva javna agencija kot koncedent.

(4) O izbiri koncesionarja odloči javna agencija z upravno odločbo. Medsebojna razmerja med javno agencijo in koncesionarjem se uredijo s koncesijsko pogodbo.

(5) Koncesija se podeljuje za določen čas, vendar ne več kot za 20 let.

(6) Koncesija se lahko na vlogo imetnika podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku koncesije predpisani za njeno pridobitev.

Evidenca javne agencije

144. člen

(1) Javna agencija vodi evidenco koncesijskih pogodb, sklenjenih na podlagi prejšnjega člena.

(2) Evidenca vsebujejo naslednje podatke:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, ime in priimek ter enotno matično številko občana odgovorne osebe, davčno številko in sedež oziroma naslov fizične ali pravne osebe;
 - o sklenjeni koncesijski pogodbi, času veljavnosti ter podatki o prenehanju pogodbe;
 - število izvedb programa in udeležencev.
- (3) Javna agencija vodi evidenco izdanih dovoljenj za osebe iz prvega in drugega odstavka 141. člena tega zakona.
- (4) Evidenca vsebujejo naslednje podatke:
- priimek in ime;
 - EMŠO;
 - datum in kraj rojstva;
 - datum izdaje dovoljenja in veljavnost;
 - prebivališče imetnika dovoljenja.

Pooblastila

145. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, na predlog javne agencije predpiše:

- program dodatnega usposabljanja za voznike začetnike;
- program usposabljanja in izpita za izvajalce programa varne vožnje in skupinskih delavnic ter program rednega izpopolnjevanja znanja za osebe, ki izvajajo program varne vožnje in skupinskih delavnic;
- obrazec kartona voznika začetnika iz sedmega odstavka 140. in obrazec dovoljenj iz 141. člena tega zakona;
- postopek izdaje in podaljšanja veljavnosti in zamenjave dovoljenj iz 141. člena tega zakona.

Izdaja in podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja

146. člen

(1) Vozniško dovoljenje se izda oziroma podaljša njegovo veljavnost osebi, ki ima v Republiki Sloveniji stalno prebivališče oziroma začasno prebivališče več kot šest mesecev.

(2) Vozniško dovoljenje izda oziroma podaljša njegovo veljavnost upravna enota, ne glede na stalno prebivališče upravičenca oziroma začasno prebivališče, če upravičenec v Republiki Sloveniji nima stalnega prebivališča.

(3) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil se izda upravičencu s statusom voznika začetnika z veljavnostjo do dopolnjenega 21. leta starosti oziroma za dobo dveh let po prvi pridobitvi vozniškega dovoljenja.

(4) Upravičencu iz prejšnjega odstavka lahko pristojni organ v roku največ enega leta od izteka njegove veljavnosti podaljša veljavnost vozniškega dovoljenja za obdobje, potrebno za izpolnitev predpisanih obveznosti, vendar ne več kot za eno leto, če ta iz utemeljenih razlogov, ugotovljenih v posebnem ugotovitvenem postopku, ni opravil programa usposabljanja za voznika začetnika. Po izteku veljavnosti se izda novo vozniško dovoljenje le, če upravičenec ponovno opravi vozniški izpit.

(5) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil se izda z veljavnostjo do 80. leta starosti upravičencu, ko predloži potrjeno o uspešno opravljenem programu usposabljanja za voznika začetnika oziroma ko mu preneha veljati status voznika začetnika.

(6) Od 80. leta starosti se podaljšuje veljavnost vozniškega dovoljenja upravičencu, ki predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije.

(7) Zdravniško spričevalo iz prejšnjega odstavka izda imetniku vozniškega dovoljenja pooblaščen zdravstvena organizacija pooblaščen zasebni zdravnik oziroma osebni zdravnik. V zdravniškem spričevalu mora biti, v skladu z ugotovljenimi psihofizičnimi sposobnostmi voznika, določen datum naslednjega pregleda.

(8) Ne glede na določbi tretjega in petega odstavka tega člena se veljavnost vozniškega dovoljenja lahko omeji na rok, določen v zdravniškem spričevalu pooblaščenega zdravstvene organizacije, pooblaščenega zasebnega zdravnika oziroma osebnega zdravnika o telesni in duševni zmožnosti osebe za vožnjo motornega vozila.

(9) Veljavnost vozniškega dovoljenja preneha s potekom roka veljavnosti, za katerega je izdano, z dnem pravnomočnosti sodbe, s katero je bil imetniku vozniškega dovoljenja izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja oziroma z dnem pravnomočnosti odločbe, s katero mu je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(10) Pri izrekanju kazenskih točk v cestnem prometu se šteje, da ima veljavno vozniško dovoljenje, izdano v Republiki Sloveniji, tudi imetnik vozniškega dovoljenja, kateremu je potekel rok veljavnosti.

Pogoji za izdajo vozniškega dovoljenja

147. člen

(1) Vozniško dovoljenje se izda na lastno zahtevo osebi, ki poleg pogojev iz prve in druge alineje prvega odstavka 138. člena tega zakona izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je opravila vozniški izpit pred pristojno izpitno komisijo iz 173. člena tega zakona;
- da je uspešno opravila tečaj o varnem delu s traktorjem in traktorskimi priključki, če zahteva izdajo vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil kategorije F;
- da ji ni odvzeto ali začasno odvzeto vozniško dovoljenje;

- da se ji ne izvršuje stranska kazen prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije;

- da ji ni prepovedana izdaja vozniškega dovoljenja v zvezi z ukrepom odvzema vozniškega dovoljenja, dokler taka prepoved traja;

- da je zahtevi priložila ustrezno fotografijo.

(2) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A brez omejitev se izda osebi, ki je dopolnila 21 let starosti in je opravila vozniški izpit za vožnjo motornih vozil kategorije A, katerega praktični del je obsegal tudi posebni praktični del vozniškega izpita.

(3) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A brez omejitev se izda osebi, ne da bi opravljala vozniški izpit in ne da bi predložila zdravstveno spričevalo, ki poleg pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena, izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je stara najmanj 21 let;

- da ima najmanj dve leti veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil podkategorije oziroma kategorije:

- a) A1 (A do 125 ccm in največ 11 kW) ali

- b) A, katerih moč motorja ne presega 25 kW in razmerje moč motorja/masa vozila ne presega 0,16 kW/kg.

Pri tem se doba, ko je oseba imela vozniško dovoljenje iz točke a) in iz točke b) te alineje skupaj več kot dve leti, sešteva.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A brez omejitev izda osebi ne da bi predložila zdravstveno spričevalo, ki poleg pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je stara najmanj 21 let;

- da ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih koles, katerih prostornina motorja ne presega

125 ccm in moč ne presega 11 kW oziroma katerih moč motorja ne presega 25 kW in razmerje moč motorja/masa vozila ne presega 0,16 kW/kg;

- da je opravila posebni praktični del vozniškega izpita za vožnjo motornih koles kategorije A brez omejitev.

(5) Osebi, ki opravi vozniški izpit za vožnjo motornih vozil kategorije A, pa ne izpolnjuje pogojev za pridobitev vozniškega dovoljenja kategorije A brez omejitev, določenih v drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena, se izda vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A z omejitvijo, da sme voziti motorna kolesa brez bočne priklovice, katerih moč motorja ne presega 25 kW in razmerje moč motorja/masa vozila ne presega 0,16 kW/kg in motorna kolesa z bočno priklovcico, katerih razmerje moč motorja/masa vozila ne presega 0,16 kW/kg.

(6) Osebi, ki ima najmanj dve leti veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil podkategorije A1 (A do 125 ccm in največ 11 kW) in je dopolnila 18 let starosti, se lahko izda vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A z omejitvijo, da sme voziti motorna kolesa brez bočne priklovice, katerih moč motorja ne presega 25 kW in razmerje moč motorja/masa vozila ne presega 0,16 kW/kg in motorna kolesa z bočno priklovcico, katerih razmerje moč motorja/masa vozila ne presega 0,16 kW/kg ne da bi opravljala vozniški izpit in ne da bi predložila zdravstveno spričevalo.

(7) Vozniško dovoljenje za vožnjo vozil podkategorije A1 (A do 125 ccm in največ 11 kW) se izda osebi, ki poleg pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena, izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je stara najmanj 16 let;

- da je opravila vozniški izpit podkategorije A1 (A do 125 ccm in največ 11 kW).

(8) Osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B, B+E, C, C+E, D1, D1+E, D ali D+E, se izda tudi vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije F, če uspešno opravi tečaj o varnem delu s traktorjem in traktorskimi priključki.

(9) Osebi, ki opravi praktični del vozniškega izpita na vozilu, katerega prestavno razmerje med motorjem in kolesi se spreminja z uporabo stopalke za plin ali zavore – vozila z avtomatskim menjalnikom, se to zabeleži v vozniško dovoljenje, izdano taki osebi. Z vozniškim dovoljenjem s tako opombo se sme voziti samo vozila z avtomatskim menjalnikom.

(10) V vozniškem dovoljenju se potrjuje vse tiste kategorije vozil, ki jih sme imetnik voziti oziroma jih bo smel voziti po dopolnjeni predpisani starosti (kategorija G).

(11) Osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje izdano v tujini, se slovensko vozniško dovoljenje ne izda oziroma se ne podaljša njegove veljavnosti, razen v primeru zamenjave v tujini izdanega vozniškega dovoljenja za slovensko vozniško dovoljenje ali če veljavno vozniško dovoljenje, izdano v tujini, odda organu, ki ji izda oziroma podaljša veljavno slovensko vozniško dovoljenje.

148. člen

(1) Oseba, ki ji je v postopku za prekršek izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, mora na poziv upravne enote oddati vozniško dovoljenje. Če oseba ne odda vozniškega dovoljenja v roku, določenem v pozivu, ji ga odvzamejo policisti na njene stroške. Novo vozniško dovoljenje lahko pridobi po prvem izrečenem prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja po šestih mesecih, po drugem prenehanju po enem letu, po nadaljnjih izrečenih prenehanjih pa po dveh letih od dneva oddaje vozniškega dovoljenja. Pogoji za pridobitev novega vozniškega dovoljenja je, da taka oseba ponovno opravi vozniški izpit.

(2) Če je imela oseba iz prejšnjega odstavka v vozniškem dovoljenju, za katerega ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti, vpisanih več kategorij motornih vozil, se ji v vozniško dovoljenje vpišejo vse te kategorije, če opravi vozniški izpit za motorna vozila tiste oziroma tistih kategorij, s katerimi

je storila prekršek ali prekrške, za katere so ji bile izrečene kazenske točke in izpolni druge pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena.

149. člen

(1) Vozniško dovoljenje se izda na enotnem obrazcu za vožnjo motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v kategorije A, B, B+E, C, C+E, D, D+E in podkategorije A1, D1 in D1+E.

(2) V kategorijo A spadajo motorna kolesa na dveh kolesih, s stransko prikolico ali brez nje. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij G in H.

(3) Znotraj kategorije A se vozniško dovoljenje izda za vožnjo motornih koles podkategorije A1, v katero spadajo motorna kolesa na dveh kolesih, s stransko prikolico ali brez nje, katerih prostornina motorja ne presega 125 ccm in katerih moč motorja ne presega 11 kW, ali kategorije A z omejitvijo 25 kW, v katero spadajo motorna kolesa na dveh kolesih, s stransko prikolico ali brez nje, katerih moč motorja ne presega 25 kW, pri katerih razmerje med močjo motorja in maso vozila ne presega 0,16 kW/kg.

(4) V kategorijo B spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije A, F, G in H, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg in poleg sedeža za voznika nimajo več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij G in H.

(5) V kategorijo B+E spadajo skupine vozil, sestavljene iz motornega vozila kategorije B, ki mu je dodano priklopno vozilo, katerega največja dovoljena masa presega maso vlečnega vozila ali če največja dovoljena masa te skupine vozil presega 3.500 kg.

(6) V kategorijo C spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije F in kategorije D, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij B, G in H.

(7) V kategorijo C+E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega motornega vozila kategorije C in priklopnega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B+E, v kombinaciji z vozniškim dovoljenjem podkategorije D1 pa tudi podkategorije D1+E ter v kombinaciji z vozniškim dovoljenjem D kategorije pa tudi kategorije D+E.

(8) V kategorijo D spadajo motorna vozila za prevoz oseb, ki imajo poleg sedeža za voznika več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B, C, G in H in podkategorije D1.

(9) Znotraj kategorije D se izda vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil podkategorije D1, v katero spadajo avtobusi, ki imajo poleg sedeža za voznika največ 16 sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te podkategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij B, G in H.

(10) V kategorijo D+E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega motornega vozila kategorije D in priklopnega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B+E in podkategorije D1+E.

(11) Znotraj kategorije D+E se izda vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil podkategorije D1+E, v katero spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega motornega vozila podkategorije D1 in priklopnega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg in največja dovoljena masa skupine vozil ne presega 12.000 kg ter se priklopno vozilo ne uporablja za prevoz oseb. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B+E.

(12) Vozniško dovoljenje se izda tudi za vožnjo drugih motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v nacionalne kategorije F, G in H.

(13) V kategorijo F spadajo traktorji in traktorski priklopniki. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije G.

(14) V kategorijo G spadajo delovni stroji in motokultivatorji.

(15) V kategorijo H spadajo kolesa z motorjem in lahka štirikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije G.

(16) Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije A brez omejitev smejo voziti v Republiki Sloveniji tudi trikotlesa.

(17) Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorij B, C ali D in podkategorije D1 smejo voziti motorna vozila navedenih kategorij tudi, kadar so jim dodani lahki priklopniki. Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti motorno vozilo te kategorije tudi, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, njegova največja dovoljena masa pa ne presega mase vlečnega vozila, če največja dovoljena masa teh vozil ali skupine vozil ne presega 3.500 kg.

(18) Vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B+E, C+E ali D+E in podkategorije D1+E, se izda le osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B, C, D oziroma podkategorije D1.

(19) Ob uporabi in zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega na obrazcu vozniškega dovoljenja, določenega s Pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/2000) ali Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 117/02, 100/03 in 59/04) in na podlagi 128.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000-odl.US, 39/2000-popr. odl. US, 61/2000, 100/2000-odl. US, 21/02 in 67/02) določena vozniška dovoljenja, se za vozniško dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, upošteva naslednja ekvivalentnost med kategorijami:

DOSEDANJE VOZNIŠKO DOVOLJENJE		NOVO VOZNIŠKO DOVOLJENJE
A do 125 ccm	=	A1
A do 125 ccm in 11 kW	=	A1
A = 125 ccm in = 11kW	=	A1
A = 25 kW in = 0,16 kW/kg	=	A – A z omejitvijo = 25 kW in = 0,16 kW/kg
A do 350 ccm	=	A – ko imetnik vozniškega dovoljenja dopolni 20 let
A	=	A
B	=	B
C	=	C
D	=	D
E le z vozili kategorije B	=	B + E
E	=	B + E, C + E in če ima imetnik vozniškega dovoljenja kategorijo D, tudi D + E
F	=	F in H
G	=	G
H	=	H
A – le do 50 km/h	=	H
I	=	H

Predpisana starost za vožnjo motornih vozil

150. člen

Za vožnjo motornih vozil posamezne kategorije mora imeti voznik dopolnjeno naslednjo starost:

- za vozila podkategorije A1 16 let;
- za vozila kategorije A 18 let;
- za vozila kategorije B 18 let;
- za vozila kategorije C 18 let;
- za vozila kategorije B + E in C + E 18 let;
- za vozila podkategorije D1 21 let;
- za vozila kategorije D 21 let;
- za vozila podkategorije D1+E 21 let;
- za vozila kategorije D + E 21 let;
- za vozila kategorije F, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h 15 let;
- za vozila kategorije F, katerih konstrukcijsko določena hitrost presega 40 km/h 18 let;
- za vozila kategorije G – motokultivatorji 15 let;
- za vozila kategorije G – delovni stroji 18 let;
- za vozila kategorije H 14 let.

Dvojniki

151. člen

(1) Namesto pogrešanega ali ukradenega veljavnega vozniškega dovoljenja se na zahtevo stranke izda novo vozniško dovoljenje. Zahtevi za izdajo takega vozniškega dovoljenja mora stranka, poleg svoje fotografije, priložiti tudi dokazilo o preklicu veljavnosti pogrešanega oziroma ukradenega vozniškega dovoljenja v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba iz prejšnjega odstavka, ki poda lažno izjavo o pogrešitvi ali kraji vozniškega dovoljenja.

Vožnja z vozniškim dovoljenjem, izdanim v tujini

152. člen

(1) Tujec oziroma tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), ki prebiva v Republiki Sloveniji, sme z veljavnim vozniškim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ tuje države, in ob vzajemnosti, voziti v Republiki Sloveniji tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniskem dovoljenju, izdanem v tujini, in sicer največ eno leto od pričetka prebivanja v Republiki Sloveniji.

(2) Državljan oziroma državljanka (v nadaljnjem besedilu: državljan) Republike Slovenije, ki začasno ali stalno prebiva v tujini in pride začasno v Republik Slovenijo, sme z veljavnim vozniskim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ tuje države, voziti tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniskem dovoljenju izdanem v tujini, dokler začasno biva v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena mora oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, izdano v tujini, ki ni v skladu s Konvencijo o cestnem prometu (Uradni list RS – MP, št. 9-55/92), imeti med vožnjo motornega vozila po cesti pri sebi poleg veljavnega vozniskega dovoljenja, izdanega v tujini, tudi veljavno mednarodno vozniško dovoljenje, ki ga je izdal pristojni organ ali organizacija tuje države.

(4) Oseba iz prvega in drugega odstavka tega člena v Republiki Sloveniji ne sme voziti motornega vozila po cesti, če ji je bila v tuji državi, v kateri ji je bilo izdano vozniško dovoljenje, prepovedana vožnja vozil kategorije oziroma vrste, v katero spada vozilo, ki ga vozi. Prav tako ne sme voziti motornega vozila kategorije B, B+E, C ali C+E, če še ni dopolnila starosti 18 let, in kategorije D ali D+E ter podkategorij D1 ali D1+E, če še ni dopolnila starosti 21 let.

(5) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena sme z veljavnim vozniskim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ druge države članice Evropske unije, voziti v Republiki Sloveniji tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniskem dovoljenju, izdanem v drugi državi članici Evropske unije.

(6) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom

tega člena, če uporabi vozniško dovoljenje, izdano v tujini, v roku do dveh let od pričetka prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma vrnitvi v Republik Slovenijo z namenom stalnega prebivanja oziroma od pričetka začasnega prebivanja v Republiki Sloveniji, in voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena, če uporabi vozniško dovoljenje, izdano v tujini, po več kot dveh letih od pričetka prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma vrnitvi v Republik Slovenijo z namenom stalnega prebivanja oziroma od pričetka začasnega prebivanja v Republiki Sloveniji, in voznik, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

Zamenjava vozniskega dovoljenja, izdanega v tujini

153. člen

(1) Tujec, ki prebiva v Republiki Sloveniji, in državljan Republike Slovenije, ki se vrne iz tujine v Republik Slovenijo z namenom stalnega prebivanja, ali če začasno prebiva v Republiki Sloveniji, lahko, če izpolnjujeta druge s tem zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, v dveh letih od pričetka prebivanja v Republiki Sloveniji zahtevata zamenjavo veljavnega vozniskega dovoljenja, izdanega v tujini, za slovensko vozniško dovoljenje.

(2) Tujcu in državljanu Republike Slovenije, ki po določbi prejšnjega odstavka ne zahtevata zamenjave vozniskega dovoljenja v dveh letih po pričetku prebivanja v Republiki Sloveniji ali vrnitvi iz tujine v Republik Slovenijo z namenom prebivanja v njej, prične teči dveletni rok, v katerem lahko zahtevata zamenjavo vozniskega dovoljenja, izdanega v tujini, za slovensko vozniško dovoljenje, ponovno šteti, če zapusti Republik Slovenijo za najmanj eno leto in se vrne v Republik Slovenijo.

(3) Slovensko vozniško dovoljenje se izda, če imetnik veljavnega vozniskega dovoljenja, izdanega v tujini, opravi praktični del vozniskega izpita za tiste kategorije vozil, ki jih sme voziti z vozniskim dovoljenjem, izdanem v tujini in tistim, ki so že imeli veljavno slovensko vozniško dovoljenje.

(4) Praktičnega dela vozniskega izpita ni treba opraviti imetnikom vozniskih dovoljenj tistih tujih držav, ki jih določi s pravilnikom minister, pristojen za notranje zadeve, na podlagi ocene kakovosti izobraževanja, teoretičnega znanja in znanja vožnje motornih vozil voznikov ter prometno varnostnih razmer v posamezni tuji državi.

(5) Slovensko vozniško dovoljenje se izda namesto vozniskega dovoljenja, izdanega v tujini.

(6) Izjemoma in ob vzajemnosti se od oseba diplomatskih in konzularnih predstavništev misij tujih držav in predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji ob zamenjavi vozniskega dovoljenja, izdanega v tujini, ne zahtevajo dokazila o telesni in duševni zmožnosti voziti motorna vozila ter opravljanja praktičnega dela vozniskega izpita.

(7) Tujcu in državljanu Republike Slovenije se zamenja vozniško dovoljenje, izdano v tujini, s slovenskim vozniskim dovoljenjem, če ga je pridobil med najmanj šestmesečnim bivanjem v državi, v kateri je bilo izdano.

(8) Če se iz besedila vozniskega dovoljenja, izdanega v tujini, ne da sklepati, za katero kategorijo oziroma vrsto vozila velja in ali še velja, se sme vozniško dovoljenje, izdano v tujini, zamenjati po prvem odstavku tega člena, če oseba, ki prosi za zamenjavo, priloži listino, iz katere je razvidno, katera motorna vozila sme voziti, oziroma listino o veljavnosti vozniskega dovoljenja.

(9) Mednarodnega vozniskega dovoljenja ni mogoče zamenjati za slovensko vozniško dovoljenje.

(10) Vozniško dovoljenje, izdano v tujini, ki se zamenja za slovensko vozniško dovoljenje, in vozniško dovoljenje, ki je bilo oddano v skladu z enajstim odstavkom 147. člena tega zakona, se vrne organu tuje države, ki ga je izdal.

Zamenjava voznškega dovoljenja, izdanega v drugi državi
Evropske unije

154. člen

(1) Imetnik veljavnega voznškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, ki stalno ali začasno prebiva v Republiki Sloveniji, lahko brez opravljanja voznškega izpita in predložitve dokazila o duševni in telesni zmožnosti za vožnjo vozil, zamenja veljavno voznško dovoljenje za slovensko voznško dovoljenje, če izpolnjuje druge s tem zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, in sicer za tiste kategorije vozil, ki jih sme voziti po voznškem dovoljenju, katerega zamenjavo zahteva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se tiste nacionalne kategorije, ki jih po določbi 149. člena tega zakona ne vsebuje slovensko voznško dovoljenje, opustijo, podkategorije pa se označijo s potrditvijo kategorije in vpisom ustrezne usklajene kode Evropske unije v rubriko Omejitve voznškega dovoljenja.

(3) Imetnik voznškega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora veljavno voznško dovoljenje države članice Evropske unije zamenjati za slovensko voznško dovoljenje, če mu je v Republiki Sloveniji izrečen odvzem voznškega dovoljenja ali prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja ali če na voznškem dovoljenju države članice Evropske unije ni prostora za vpis izrečene prepovedi vožnje motornega vozila, ter imetnik takega voznškega dovoljenja, pri katerem je ugotovljena telesna ali duševna nezmožnost za vožnjo motornih vozil.

(4) Imetniku voznškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, ki v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka ne zamenja za slovensko voznško dovoljenje, odvzame voznško dovoljenje pristojni organ Republike Slovenije.

(5) Vozniško dovoljenje, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki se zamenja za slovensko voznško dovoljenje, in voznško dovoljenje, ki je bilo oddano v skladu z enajstim odstavkom 147. člena tega zakona, se vrne organu tuje države, ki ga je izdal.

Mednarodno voznško dovoljenje

155. člen

(1) Imetnik veljavnega slovenskega voznškega dovoljenja lahko dobi na lastno zahtevo tudi mednarodno voznško dovoljenje, če mu ni izrečen varnostni ukrep odvzema voznškega dovoljenja ali prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja oziroma se mu ne izvršuje kazen ali varstveni ukrep prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Mednarodna voznška dovoljenja izdaja organizacija, ki jo pooblasti minister, pristojen za notranje zadeve.

(3) Mednarodnega voznškega dovoljenja, izdanega v Republiki Sloveniji, ni mogoče uporabljati za vožnjo motornih vozil v Republiki Sloveniji.

(4) Izdajanje mednarodnih voznških dovoljenj in vodenje registra nadzoruje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Evidenca o voznških dovoljenjih

156. člen

(1) Evidenca izdanih voznških dovoljenj vsebuje naslednje podatke:

- enotno matično številko občana, ime in priimek, datum in kraj rojstva in fotografijo;
- organ oziroma organizacijo, ki je izdal voznško dovoljenje oziroma podaljšal njegovo veljavnost;
- datum izdaje in spremembe;
- številko vpisa;
- serijsko številko izdanega voznškega dovoljenja;
- veljavnost voznškega dovoljenja;

– zaznamke o veljavnosti, zamenjavi zaradi obrabljenosti, zamenjavi tujega voznškega dovoljenja za slovensko, pogrešitvi ali kraji oziroma deponiranju ali ostalih spremembah, ki se nanašajo na voznško dovoljenje;

– kategorije vozil in podkategorije vozil, za katere velja, in datum pridobitve dovoljenja za vožnjo vozil posamezne kategorije;

– da je oseba voznik začetnik;

– omejitve: pripomočke, ki jih mora voznik uporabljati med vožnjo, oziroma omejitve za vožnjo vozil posameznih kategorij (A z omejitvijo, da sme voziti motorna kolesa kategorije A, katerih moč motorja ne presega 25 kW in katerih razmerje moč motorja/masa ne presega 016 kW/kg).

(2) Evidenco voznških dovoljenj vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravne enote pa vnašajo podatke v evidenco.

Pooblastilo

157. člen

(1) Minister, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, predpiše program usposabljanja za varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati organizacije oziroma zavodi za izvajanje tega programa, način izdaje potrdil o uspešno opravljenem tečaju in vodenja evidenc ter pooblasti organizacije oziroma zavode za izvajanje tega programa.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše obrazec voznškega dovoljenja ter postopek za izdajo, podaljšanje veljavnosti, nadomestitev in zamenjavo voznških dovoljenj, enotne kode pripomočkov, ki jih mora voznik uporabljati pri vožnji vozila in omejitev ter način vodenja evidenc.

2. Usposabljanje kandidatov za voznike motornih vozil

Opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil

158. člen

(1) Usposabljanje kandidatov oziroma kandidat (v nadaljnjem besedilu: kandidatov) za voznike motornih vozil ali skupine vozil (v nadaljnjem besedilu: dejavnost usposabljanja kandidatov) opravljajo gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki, izobraževalni zavodi in pravne osebe zasebnega prava, ki izpolnjujejo pogoje, določene v tem zakonu in drugih predpisih (v nadaljnjem besedilu: avtošola).

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda odločbo o registraciji avtošole za tisto kategorijo motornih vozil, za katero usposablja kandidate za voznike.

(3) Avtošola sme opravljati dejavnost usposabljanja kandidatov, ko izpolni pogoje iz 159. člena tega zakona ter drugih predpisov in jo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve vpiše v register avtošol.

(4) Register avtošol vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Register vsebuje naslednje podatke:

- številko vpisa v register;
- naziv avtošole;
- statusno obliko;
- sedež avtošole;
- sedež podružnice;
- kategorije, za katere je registrirana;
- datum vpisa v register;
- datum in razloge za izbris iz registra.

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o obliki, načinu in pogojih vodenja registra avtošol.

(5) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda odločbo o izbrisu avtošole iz registra avtošol:

- če je pravna oseba črtana iz evidence pravnih oseb;
- če pravna oseba sporoči, da je prenehala z opravljanjem dejavnosti usposabljanja kandidatov;

– če samostojni podjetnik posameznik umre ali preneha z opravljanjem dejavnosti usposabljanja kandidatov;
 – če ne izpolnjuje pogojev iz 159. člena tega zakona;
 – če v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti, ugotovljenih z odločbo iz 229. člena tega zakona;
 – če ji je bila v roku dveh let dvakrat izdana odločba o začasni prepovedi dela zaradi neizpolnjevanja predpisanih pogojev, ki se nanašajo na prostore, kadre, učila in izvajanje programov.

(6) V primeru izbrisa avtošole iz registra avtošol na podlagi šeste alineje prejšnjega odstavka se sme ponovni vpis v register izvesti po preteku petih let od izdane odločbe o izbrisu iz registra.

(7) Avtošola mora na predpisan način voditi register kandidatov ter evidenčni karton vožnje, dnevni razvid vožnje in dnevnik usposabljanja iz teorije.

(a) Register kandidatov vsebuje:

- registrsko številko kandidata;
- datum vpisa;
- priimek in ime kandidata;
- naslov, prebivališče;
- datum rojstva;
- številko evidenčnega kartona in datum njegove izdaje;

- podatke o usposabljanju;
- podatke o izpisu kandidata iz avtošole.

(b) Evidenčni karton vožnje poleg podatkov iz registra vsebuje še ime, priimek učitelja vožnje ter ime, priimek, rojstne podatke in sorodstveno razmerje spremljevalca.

(c) Dnevni razvid vožnje vsebuje podatke o avtošoli, ki ga je izdala, številki in datumu izdaje dnevnega razvida vožnje, imenu in priimku učitelja vožnje, registrski označbi vozila, podatke o številu prevoženih kilometrov, podatke o kandidatu in podatke o usposabljanju kandidata.

(d) Dnevnik usposabljanja iz teorije vsebuje zaporedno številko dnevnika, čas usposabljanja, ime in priimek predavatelja, podatke o kandidatu iz registra ter podatke o poteku usposabljanja.

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o obliki, načinu in pogojih vodenja registra kandidatov, evidenčnega kartona vožnje, dnevnega razvida vožnje ter dnevnika usposabljanja.

(8) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s tretjim ali petim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Pogoji za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov

159. člen

(1) Avtošola mora imeti:

- predpisano opremljeno šolsko učilnico za poučevanje teorije;
- pisarniški prostor za sprejem kandidatov in za delo vodje avtošole;
- najmanj eno vozilo, opremljeno za poučevanje kandidatov za voznike motornih vozil, tistih kategorij za katere je vpisana v register avtošol, razen za kategorijo B, kjer mora imeti dve vozili;
- površino, ki meri najmanj 1.000 m² uporabne površine, ki omogoča izvajanje vaj iz tehnike vožnje vozila in od avtošole ali podružnice ni oddaljena več kot 30 km.

Šolska učilnica, pisarniški prostor, vozila in površina iz četrte alineje morajo biti opremljeni v skladu s predpisi iz 163. člena tega zakona.

(2) Avtošola mora imeti:

- v delovnem razmerju za določen ali nedoločen čas s polnim delovnim časom najmanj tri učitelje vožnje;
- v delovnem razmerju za določen ali nedoločen čas s polnim delovnim časom vodjo avtošole, ki ima dovoljenje za

strokovnega vodjo avtošole in veljavno dovoljenje za učitelja vožnje.

(3) Izobraževalnim zavodom ni treba izpolnjevati pogojev iz prejšnjega odstavka, če usposabljaajo kandidate, ki imajo v tem izobraževalnem zavodu status dijaka in se izobražujejo po izobraževalnih programih za pridobitev izobrazbe ter imajo za dokončanje programa določeno kot pogoj opravljen vozniški izpit določene kategorije motornih vozil. Kandidate za voznike motornih vozil smejo usposabljaati učitelji, ki izpolnjujejo pogoje po tem zakonu in drugih predpisih ter so v delovnem razmerju v tem zavodu.

(4) Avtošola sme usposabljaati kandidate za voznike motornih vozil tudi v podružnici zunaj kraja svojega sedeža, če podružnica izpolnjuje materialne pogoje, navedene v tem členu, in ji ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda odločbo o vpisu v register.

(5) V avtošolah smejo usposabljaati kandidate za voznike motornih vozil samo učitelji vožnje oziroma učitelji predpisov o varnosti cestnega prometa.

(6) Predpise o varnosti cestnega prometa, osnove delovanja naprav in opreme na motornem vozilu, psihologijo v cestnem prometu in prometno etiko smejo v avtošoli poučevati:

– učitelji predpisov z ustreznim veljavnim dovoljenjem za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa in učitelji vožnje z veljavnim dovoljenjem za učitelja vožnje, ki imajo najmanj višjo strokovno izobrazbo;

– osebe, ki so bile zaposlene kot učitelji predpisov o varnosti cestnega prometa na dan 1. maja 1998 in imajo veljavno dovoljenje za učitelja vožnje.

(7) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(8) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Poučevanje vožnje

160. člen

(1) Vožnjo v cestnem prometu lahko v avtošoli poučuje učitelj vožnje, ki imajo veljavno dovoljenje za učitelja vožnje (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za učitelja vožnje) tiste kategorije, za katero poučujejo kandidata za voznika motornih vozil.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko poučuje kandidata za voznika motornih vozil kategorije F učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije B in veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije F, kandidata za voznika motornih vozil kategorije H pa učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije A.

(3) Pri poučevanju vožnje je učitelj vožnje odgovoren za varnost vožnje in za prekršek, ki ga je storil kandidat za voznika, razen, če ga ni mogel preprečiti.

(4) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba ali učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(5) Z globo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 30.000 tolarjev.

Program usposabljanja

161. člen

(1) Program usposabljanja za voznike motornih vozil vsebuje teoretični in praktični del.

1. Teoretični del, v trajanju najmanj 40 pedagoških ur, obsega:

– pravila cestnega prometa, prometne znake in njihov pomen, znake, ki jih dajejo policisti in druge s tem zakonom pooblaščen osebe, ter nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki nasprotujejo prometnim predpisom;

– izvedbo operacij z motornim vozilom, katerih namen je uspešna in varna vožnja, v skladu s prometnimi pravili, okoliščinami na cesti in v prometu ter s prometno etiko;

– osnove delovanja naprav na motornem vozilu, ki so pomembne za varen cestni promet;

– vpliv nezadostnega znanja in spretnosti za vožnjo vozila, alkohola, mamil in psihoaktivnih zdravil, na katerih je označeno, da se ne smejo uživati pred vožnjo in med njo, utrujenosti, boleznim in drugih neugodnih duševnih in telesnih stanj, vremenskih razmer ter stanja vozila in ceste na varnost prometa;

– teme, ki prispevajo k razvijanju humanih odnosov, odnosov vzajemnega spoštovanja in razumevanja med vsemi udeleženci v prometu po načelih zaupanja in solidarnosti ter k ravnanju ob prometni nesreči.

2. Praktični del obsega:

– spoznavanje vozila in učenje osnovnih elementov tehnike vožnje na površini iz četrte alineje prvega odstavka 159. člena;

– učenje vožnje po cestah z redkim prometom v naselju in zunaj njega;

– učenje vožnje v gostem prometu v naselju in zunaj njega podnevi in ponoči, vožnja preko križišča, kjer je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki, vožnja preko križišča, kjer promet ureja policist, in razvrščanje, vožnja po cesti, rezervirani za motorna vozila, vožnja po avtocesti, vožnja skozi predor, vožnja po enosmerni cesti, vožnja po večpasovni cesti in razvrščanje z enega na drugi prometni pas, dohitevanje in prehitevanje.

(2) Kandidat za voznika mora biti pri teoretičnem delu programa usposabljanja v avtošoli prisoten najmanj 80 odstotkov učnih ur v predpisano opremljeni učilnici. Preostalih 20 odstotkov učnih ur se lahko izobražuje samostojno s pomočjo literature ali elektronskih medijev. Po končanem teoretičnem oziroma praktičnem delu programa usposabljanja v avtošoli mora kandidat za voznika motornih vozil opraviti pred komisijo avtošole preizkus znanja tistega dela programa usposabljanja, za katerega se je pripravljaval v avtošoli.

(3) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek učitelj vožnje ali učitelj predpisov, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

(4) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Pogoji za usposabljanje kandidatov

162. člen

(1) Kandidat za voznika se sme v avtošoli začeti usposablјati, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da mu ne manjka več kot šest mesecev do starosti, predpisane za pridobitev pravice voziti motorno vozilo določene kategorije, razen za kategorijo H, za katero se sme pričeti usposablјati v koledarskem letu, v katerem dopolni 14 let starosti;

2. da je telesno in duševno zmožen voziti vozilo, za vožnjo katerega se usposablјa, in ima veljavno zdravstveno spričevalo.

3. da uporablјa med usposablјanjem pripomočke za vožnjo vozila, ki so vpisani v zdravstveno spričevalo.

(2) Pred pričetkom praktičnega dela usposablјanja mora kandidat za voznika uspešno opraviti preizkus znanja iz teoretičnega dela programa usposablјanja, kar mora avtošola oziroma njena komisija vpisati v evidenčni karton vožnje kandidata za voznika.

(3) Kandidat za voznika, ki se usposablјa za vozniški izpit, sme za usposablјanje tudi pred vozniškim izpitom voziti po cesti motorno vozilo tiste kategorije, za katero se pripravlja, če ga vozi pod nadzorstvom učitelja vožnje.

(4) Z globo najmanj 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 20.000 tolarjev.

Opremljenost vozil, na katerih se kandidati učijo vožnje

163. člen

(1) Avtošola sme poučevati kandidata za voznika na vozilu, ki izpolnjuje pogoje, določene v podzakonskem aktu.

(2) Med učenjem kandidata za voznika smejo biti v motornem vozilu ali na njem samo kandidati avtošole, ki imajo pri sebi evidenčne kartone vožnje, učitelji vožnje in kandidati za učitelje vožnje, spremljevalci ter osebe, ki opravljajo nadzor nad izvajanjem praktičnega dela programa usposablјanja.

(3) Motorna vozila, na katerih se kandidati za voznika usposablјajo za praktični del programa, morajo imeti na strehi svetlobno tablo z napisom »AVTO ŠOLA L« in na bočnih straneh vozila napis z nazivom in naslovom avtošole. Vozila, ki nimajo strehe, priklopna vozila in vozila, pri katerih se zaradi konstrukcije z zadnje strani ne vidi svetlobna tabla z napisom »AVTO ŠOLA L«, pa morajo biti med usposablјanjem kandidata za voznika motornega vozila označena s predpisanimi »L« tablicami. Vozila, na katerih se usposablјajo kandidati za voznike motornih vozil kategorij A, B in H ne smejo biti starejša od osem let, vozila drugih kategorij pa ne starejša od 12 let.

(4) Minister, pristojen za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o opremljenosti in delu avtošol, načinu vođenja predpisanih evidenc ter natančnejše določi program usposablјanja kandidatov za voznike motornih vozil. Minister, pristojen za notranje zadeve, izda tudi natančnejše predpise o označevanju vozil, na katerih se usposablјa kandidate za voznike, o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati ta vozila, in predpiše vsebino, barvo, obliko in dimenzije svetlobnih tabel ter »L« tablic.

(5) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekrške učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 20.000 tolarjev.

Usposabljanje za vožnjo

164. člen

(1) Učitelj vožnje sme v praktičnem delu programa usposablјanja pripravljati samo kandidata za voznika motornih vozil tiste avtošole, v kateri je v delovnem razmerju oziroma opravlja v njej to delo na podlagi podjemne pogodbe.

(2) Učitelj vožnje mora imeti med pripravljanjem kandidata za voznika motornih vozil po cesti pri sebi svoje veljavno vozniško dovoljenje in veljavno dovoljenje za učitelja vožnje, dnevni razvid vožnje, evidenčni karton vožnje in veljavno zdravstveno spričevalo kandidata za voznika, ki ga pripravlja. Na zahtevo policista oziroma pristojnega inšpektorja mora navedene dokumente pokazati.

(3) Učitelj vožnje, ki je v avtošoli v delovnem razmerju za določen ali nedoločen čas s polnim delovnim časom, sme pripravljati kandidate za voznike v praktičnem delu programa usposablјanja po cesti v nedeljenem delovnem času največ osem učnih ur dnevno, v deljenem delovnem času pa največ devet učnih ur dnevno. Učitelj vožnje, ki opravlja delo na podlagi podjemne pogodbe, pa največ tri učne ure dnevno.

(4) Učno uro praktičnega dela programa usposabljanja sestavljajo priprava kandidata na vožnjo, vožnja motornega vozila in analiza vožnje. Učna ura traja 50 minut. Učitelj vožnje mora imeti najkasneje po petih učnih urah najmanj 30 minut počitka.

(5) Učitelj vožnje mora na predpisan način voditi evidenčni karton vožnje kandidata, ki ga pripravlja, in dnevni razvid vožnje.

(6) Z globo najmanj 25.000 tolarjev se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim, ali drugim, ali tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s četrtem, ali petim odstavkom tega člena.

(8) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, tretjim, ali petim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Zdravstveni pogoji za usposabljanje

165. člen

(1) Učitelj vožnje ne sme pripravljati kandidata za voznika v vožnji motornega vozila po cesti, če je utrujen, bolan, če je pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, oziroma je v takem duševnem stanju, da ne more zanesljivo nadzirati kandidata, ki ga uči. Če ima telesne okvare ali poškodbe pa v primeru, da ga to onemogoča pri njegovem delu.

(2) Učitelj vožnje kandidatu za voznika ne sme dovoliti vožnje po cesti, če je očitno, da kandidat zaradi telesne okvare ali poškodbe, utrujenosti, bolezni, duševnega stanja, vpliva alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih sredstev ne more zanesljivo voziti.

(3) Z globo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom.

Strokovni nadzor

166. člen

Strokovni nadzor nad delom avtošol in nad izpolnjevanjem pogojev za delo avtošol predpisanimi s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi, izvaja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Dovoljenja za poučevanje in delo

167. člen

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje določene kategorije lahko dobi oseba, ki:

1. ima najmanj srednjo strokovno ali srednjo splošno izobrazbo;

2. je uspešno končala program usposabljanja za učitelja vožnje ustrezne kategorije motornih vozil;

3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije;

4. ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje ustrezne kategorije;

5. v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa;

6. ji v zadnjih dveh letih ni bil izrečen ukrep odvzema vozniškega dovoljenja ali sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali odklonitve preizkusa z ustreznimi sredstvi, napravami ali strokovnega pregleda zaradi preveritve, ali ima v organizmu alkohol;

7. ji ni odvzeto vozniško dovoljenje v zvezi z ukrepom odvzema vozniškega dovoljenja oziroma izrečena kazen prepovedi vožnje motornega vozila, dokler traja taka prepoved;

8. je telesno in duševno zmožna za učitelja vožnje.

(2) Dovoljenje za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa lahko dobi oseba, ki ima najmanj višjo strokovno izobrazbo, je uspešno končala program usposabljanja za učitelja predpisov, ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B.

(3) Dovoljenje za strokovnega vodjo oziroma strokovno voditeljico (v nadaljnjem besedilu: strokovni vodja) avtošole dobi oseba, ki ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na delovnem mestu učitelja vožnje, ima najmanj višjo izobrazbo, veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za vozila kategorije B in je uspešno končala program usposabljanja za vodjo avtošole.

(4) Program usposabljanja za učitelja vožnje obsega:

1. predpise o varnosti cestnega prometa z načeli varne vožnje in nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki niso v skladu s cestnoprometnimi predpisi;

2. osnove psihologije z načeli etike v cestnem prometu;

3. osnove teorije pouka (didaktika);

4. poznavanje motornih vozil in cest;

5. vožnjo motornega vozila;

6. vsebino in izvedbo učne ure vožnje motornega vozila – praktično poučevanje;

7. preizkus znanja slovenskega jezika.

(5) Program usposabljanja za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa obsega vsebino 1., 2., 3., 4. in 7. točke programa iz prejšnjega odstavka ter vsebino in izvedbo učne ure teoretičnega pouka.

(6) Program usposabljanja za strokovnega vodjo avtošole obsega zlasti poznavanje organizacije in dela avtošole.

(7) Minister, pristojen za notranje zadeve, natančneje predpiše program usposabljanja za učitelja vožnje, program usposabljanja za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa in program usposabljanja za strokovnega vodjo avtošole.

Pooblastilo za določitev posebnega programa

168. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi poseben program, po katerem morata učitelja vožnje in učitelj predpisov o varnosti cestnega prometa redno obnavljati in dopolnjevati svoje znanje. Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, nadzoruje izvajanje tega programa in programov iz četrtega, petega in šestega odstavka prejšnjega člena.

(2) Program iz prejšnjega odstavka ter programe iz četrtega, petega in šestega odstavka prejšnjega člena izvaja javna agencija.

(3) Učitelj vožnje in učitelj predpisov o varnosti cestnega prometa morata pred podaljšanjem veljavnosti dovoljenja za učitelja vožnje oziroma učitelja predpisov uspešno opraviti preizkus znanja predpisov o varnosti cestnega prometa pred pristojno izpitno komisijo iz 173. člena tega zakona.

Izdaja in podaljšanje veljavnosti dovoljenj

169. člen

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole izda in podaljša veljavnost upravn enota.

(2) Dovoljenje za učitelja vožnje in dovoljenje za učitelja predpisov se izda oziroma podaljša njegova veljavnost za tri leta. Veljavnost dovoljenja se podaljša na podlagi potrdila o uspešno opravljenem posebnem programu iz prvega odstavka prejšnjega člena in potrdila izpitne komisije iz 173. člena tega zakona o uspešno opravljenem preizkusu znanja cestnoprometnih predpisov. Dovoljenje za strokovnega vodjo avtošole se izda brez omejitve veljavnosti.

(3) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, vodi evidence izdanih dovoljenj za učitelje vožnje, dovoljenj za učitelje

telje predpisov o varnosti cestnega prometa in dovoljenj za strokovne vodje avtošole.

(4) Evidence vsebujejo naslednje podatke:

- priimek in ime;
- EMŠO;
- datum in kraj rojstva;
- datum izdaje dovoljenja in veljavnost;
- prebivališče imetnika dovoljenja;
- kategorijo, za katero je izdano dovoljenje za učitelja vožnje;

– upravo enoto, ki je izdala oziroma podaljšala veljavnost dovoljenja;

– podatke o ugotovljeni začasni ali trajni zdravstveni nezmožnosti opravljanja poklica voznika oziroma učitelja vožnje.

Pooblastilo

170. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše obrazec dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole ter določi postopek izdaje in podaljšanja veljavnosti, zamenjave dovoljenj in vodenja evidenc ter ceno obrazcev.

Odvzem dovoljenja za učitelja vožnje

171. člen

(1) Učitelju vožnje, pri katerem je ugotovljena začasna ali trajna zdravstvena nezmožnost opravljanja poklica voznika oziroma učitelja vožnje, mu je izrečen ukrep odvzema vozniškega dovoljenja ali prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja ali sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije, se dovoljenje za učitelja vožnje odvzame ali se mu dovoljenje odvzame za čas, za katerega velja taka ugotovitev, ukrep ali sankcija.

(2) Dovoljenje za učitelja vožnje se odvzame tudi učitelju vožnje, ki postane telesno ali duševno nezmožen voziti motorno vozilo, dokler traja taka nezmožnost.

(3) Odločbo o odvzemu dovoljenja za učitelja vožnje izda na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena upravna enota.

3. Vozniški izpiti

Pogoji za opravljanje vozniškega izpita

172. člen

(1) Vozniški izpit za voznika motornih vozil lahko v Republiki Sloveniji opravljajo kandidati, ki imajo v Republiki Sloveniji stalno prebivališče ali začasno prebivališče več kot šest mesecev.

(2) Vozniški izpit za voznika motornega vozila ali skupine vozil, razen vozil kategorije G, sme opravljati kandidat za voznika, ki se je v avtošoli usposobil za voznika.

(3) Kandidati za voznike motornih vozil se lahko prijavijo k izpitu pri izpitnem centru oziroma upravni enoti. Kandidati za voznike motornih vozil smejo opravljati vozniški izpit, če izpolnjujejo pogoje, določene za pridobitev pravice voziti motorno vozilo.

(4) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije C smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena, smejo kandidati za voznike motornih vozil kategorije C opravljati vozniški izpit, če jim je bila izrečena kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in so pred izrekom kazni imeli veljavno vozniško dovoljenje kategorije C.

(6) Kandidati za voznike motornih vozil podkategorije D1 smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj tri leta.

(7) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije D smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj tri leta in imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije C ali podkategorijo D1.

(8) Kandidati za voznike skupine vozil (B+E, C+E, D1+E ali D+E kategorije) smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za tisto kategorijo oziroma podkategorijo, v katero spada vlečno vozilo oziroma če so opravili vozniški izpit za to kategorijo oziroma podkategorijo vozil.

(9) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije H smejo opravljati vozniški izpit, če v koledarskem letu dopolnijo starost najmanj 14 let.

Izpitna komisija

173. člen

(1) Kandidati za voznike motornih vozil opravljajo v Republiki Sloveniji vozniški izpit pred komisijo izpitnega centra, ki ga sami izberejo.

(2) Člani izpitne komisije morajo imeti najmanj višjo izobrazbo, predsednik komisije pa najmanj visoko izobrazbo.

(3) Član izpitne komisije je lahko oseba, ki je najmanj dve leti delala kot učitelj vožnje v avtošoli, je telesno in duševno zmožna za to delo, ima veljavno vozniško dovoljenje za voznika vozil kategorij, za katere ocenjuje kandidate za voznike, ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj kategorije B in opravljen preizkus usposobljenosti pred komisijo po programu, ki ga določi minister, pristojen za notranje zadeve. Preizkus usposobljenosti se opravi za kategorijo, za katero bo ocenjeval kandidate za voznike. Komisijo imenuje minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Člani izpitne komisije morajo vsaka tri leta obnavljati znanje po programu, ki ga določi minister za notranje zadeve.

(5) Član izpitne komisije ne more biti oseba, ki je v delovnem razmerju v avtošoli, ki izobražuje kandidate za voznike ali v njej opravlja začasna ali občasna dela.

(6) Določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena veljajo tudi za predsednika izpitne komisije.

Prva pomoč

174. člen

(1) Izpit iz prve pomoči, kot del izpita za voznike motornih vozil kategorij A, B, B+E, C, C+E, D in D+E ali podkategorij A1, D1 in D1+E opravi kandidat pri pristojni organizaciji Rdečega križa, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje usposabljanj iz prve pomoči. Pogoje določi minister, pristojen za zdravje, s pravilnikom, s katerim predpiše tudi program izpita in način vodenja evidenc o opravljenem izpitu.

(2) Če pristojna organizacija Rdečega križa ne izpolnjuje pogojev za izvajanje usposabljanj iz prve pomoči iz prejšnjega odstavka, minister, pristojen za zdravje, za opravljanje izpita in izvajanje usposabljanj iz prve pomoči na podlagi javnega razpisa lahko pooblasti drugo organizacijo, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(3) O opravljenem izpitu organizacija iz prejšnjega odstavka vodi evidenco in izda potrdilo o opravljenem izpitu.

(4) Minister, pristojen za zdravje, v pravilniku določi, kateri izpit iz prve pomoči in kakšna zdravstvena izobrazba sta pogoji, da je kandidat za voznika oproščen izpita iz prve pomoči. Izpita ne opravlja kandidat za voznika, ki že ima vozniško dovoljenje kategorij A, B, B+E, C, C+E, D in D+E ali podkategorij A1, D1 in D1+E.

Evidence

175. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, vodi evidenco o opravljanju voznških izpitov, ki vsebuje naslednje podatke:

– ime in priimek, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča ter rojstni datum in kraj rojstva kandidata;

– podatke o datumu izdaje zdravstvenega spričevala ter podatke o številki in datumu izdaje potrdila o opravljenem izpitu iz prve pomoči;

– ime in priimek člana oziroma članov izpitne komisije, ki so bili prisotni na teoretičnem in praktičnem delu vozniškega izpita;

– ime in priimek učitelja vožnje in naziv avtošole, pri kateri se je kandidat za voznika usposabljal;

– datum kandidatovega opravljanja teoretičnega in praktičnega dela vozniškega izpita, njegovo uspešnost in število praktičnih ur vožnje;

– opombe.

(2) Podatke v evidenco vnašajo izpitni centri.

Program vozniškega izpita

176. člen

(1) Na vozniskem izpitu se ugotavlja, ali kandidat za voznika motornih vozil razen kategorije G obvlada teoretično znanje, ki je predpisano s programom usposabljanja in vožnjo motornega vozila oziroma motornega vozila s priklopnim vozilom določene kategorije na cesti s potrebno spretnostjo.

(2) Na vozniskem izpitu za kategorijo G se ugotavlja, ali kandidat za voznika motornih vozil te kategorije obvlada teoretično znanje, ki je predpisano s programom usposabljanja.

(3) Oseba, ki zaradi telesnih zmožnosti, za vožnjo motornih vozil sme voziti v cestnem prometu le tem zmožnostim prilagojeno vozilo, mora opravljati praktični del vozniškega izpita na tako prilagojenem motornem vozilu. Oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, pa ji je obveza voziti motorno vozilo, prilagojeno njenim telesnim zmožnostim, bila določena po opravljenem vozniskem izpitu za to kategorijo vozil, mora ponovno opraviti praktični del vozniškega izpita na tako prilagojenem vozilu, za čas, dokler tega dela vozniškega izpita ne opravi, pa se ji odvzame vozniško dovoljenje za vožnjo vozil take kategorije. V izdano vozniško dovoljenje take osebe se vpiše podatek, da sme voziti le prilagojeno vozilo ter številko šasije oziroma podatke o prilagoditvi vozila.

(4) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi vozilo v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka.

Pooblastilo

177. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o pogojih, ocenjevanju in načinu opravljanja vozniškega izpita za voznika motornih vozil, delu izpitnih komisij, strokovnem izobraževanju članov izpitnih komisij in o evidencah iz 175. člena tega zakona, ki jih vodijo izpitni centri.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi izpitne centre in njihova območja ter kraj, kjer se opravlja vozniški izpit, in kategorije vozil, za katere se v posameznem izpitnem centru glede na gostoto prometa, urejenost prometnih površin, opremljenost križišč, število kandidatov za voznike, opravljajo vozniški izpiti, ter imenuje predsednika in člane izpitne komisije.

Stroški izpita

178. člen

Stroške vozniškega izpita plača kandidat. Ceno določi minister, pristojen za notranje zadeve.

4. Zdravstveni pregledi voznikov

Dolžnost opraviti zdravstveni pregled

179. člen

(1) Kandidati za voznike motornih vozil, razen kategorije G, morajo pred začetkom praktičnega dela usposabljanja opraviti zdravstveni pregled.

(2) Vozniki motornih vozil morajo opravljati tudi kontrolne zdravstvene preglede.

(3) Kandidati za voznike motornih vozil, ki ponovno opravljajo vozniški izpit zaradi izrečenega prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, morajo pred začetkom praktičnega dela usposabljanja opraviti zdravstveni pregled, ki vključuje pregled pri psihologu oziroma psihologinji (v nadaljnjem besedilu: psihologu), po potrebi pa tudi pri drugih specialistih.

Pogoji za opravljanje zdravstvenega pregleda

180. člen

(1) Na zdravstvenih pregledih iz prejšnjega člena se ugotavlja, ali ima kandidat za voznika ali voznik potrebno telesno in duševno zmožnost za vožnjo motornega vozila.

(2) Zdravstvene preglede kandidatov za voznike in voznikov opravljajo pooblaščenec zdravstvene organizacije oziroma pooblaščenec zasebni zdravniki.

(3) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 50.000 tolarjev. Zasebni zdravnik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, se kaznuje z globo najmanj 150.000 tolarjev.

Ugovor zoper zdravniško spričevalo

181. člen

(1) Kandidat za voznika motornega vozila in voznik, ki se ne strinja z zdravniškim spričevalom o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil, lahko zahteva ponovni zdravstveni pregled pred posebno zdravstveno komisijo.

(2) Mnenje komisije iz prejšnjega odstavka je dokončno.

Pooblastilo

182. člen

Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve:

– izda predpise o vrsti in obsegu zdravstvenih pregledov, ki jih morajo opravljati vozniki motornih vozil in učitelji vožnje, in kontrolnih zdravstvenih pregledov;

– določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pooblaščenec zdravstvene organizacije oziroma zasebni zdravniki;

– določi način in postopek izdajanja zdravstvenih spričeval za voznike motornih vozil;

– pooblasti zdravstvene organizacije oziroma zasebne zdravnike za opravljanje zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznike motornih vozil;

– pooblasti zdravstvene organizacije oziroma zasebne zdravnike za opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov in zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike, ki jim je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja;

– imenuje komisijo iz prejšnjega člena tega zakona;

– določi organizacije, ki določajo potrebno prilagojenost vozil telesnim zmožnostim oseb iz tretjega odstavka 176. člena tega zakona in ugotavljajo ustreznost prilagoditve vozil.

Izdaja zdravniškega spričevala

183. člen

(1) Zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika motornega vozila, imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil ali učitelja vožnje, izda pooblaščen zdravstvena organizacija oziroma pooblaščen zasebni zdravnik na podlagi pregleda osebe in vpogleda v zdravstveno dokumentacijo izbranega osebnega zdravnika.

(2) Pred izdajo zdravniškega spričevala lahko zdravnik iz prejšnjega odstavka glede na rezultate pregleda in zdravstveno dokumentacijo izbranega osebnega zdravnika napoti kandidata za voznika, voznika in učitelja vožnje motornega vozila na pregled še k drugemu zdravniku specialistu ali organizaciji iz pete alineje prejšnjega člena tega zakona, po potrebi pa tudi k psihologu. Po potrebi sme pridobiti tudi podatke o cestnoprometnih prekrških in kaznivih dejanjih v cestnem prometu in prometnih nesrečah kandidata za voznika in voznika motornih vozil in podatke o opravljanju vozniških izpitov iz uradnih evidenc od upravljalcev zbirk podatkov, ki vsebujejo te podatke.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, osebni zdravnik izda zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika in imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil za kategorije F, G in H na podlagi predhodnega pregleda kandidata oziroma voznika.

(4) Zdravniško spričevalo velja dve leti.

(5) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali zasebni zdravnik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled

184. člen

(1) Na kontrolni zdravstveni pregled je treba poslati imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja takrat, ko je bil v obdobju dveh let, tri ali večkrat kaznovan zaradi vožnje pod vplivom alkohola, mamil ali drugih psihoaktivnih snovi ali ko se pri njem pojavi bolezensko stanje, okvara ali hiba, katere simptomi lahko predstavljajo nevarnost v cestnem prometu ali ko je v zadnjih treh letih povzročil tri ali več prometnih nesreč.

(2) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled lahko predlagajo policist, državni tožilec oziroma državna tožilka, sodnik oziroma sodnica, zdravstvena organizacija, zdravnik zasebnik in delodajalec oziroma delodajalka. V predlogu za napotitev morajo navesti razloge za podan sum, da imetnik vozniškega dovoljenja telesno ali duševno ni zmožen za vožnjo motornega vozila.

(3) Pod pogoji iz prvega odstavka tega člena napoti kandidata za voznika na kontrolni zdravstveni pregled z odločbo upravná enota.

Opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov

185. člen

(1) Kontrolne zdravstvene preglede in pregled po prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja (ponovna pridobitev vozniškega dovoljenja) opravljajo zdravniki specialiste medicine dela, prometa in športa, ki jih za opravljanje teh pregledov pooblasti minister, pristojen za zdravje.

(2) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja, ki ne gre na kontrolni zdravstveni pregled, na katerega je bil poslan ali ga ne opravi v celoti, se odvzame vozniško dovoljenje, dokler ne opravi tega pregleda oziroma dokler ne predloži dokazila o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil.

Stroški pregleda

186. člen

(1) Stroške zdravstvenega pregleda krije kandidat za voznika oziroma imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja.

(2) Stroške kontrolnega zdravstvenega pregleda imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja, ki opravljajo delo voznika, krije vselej pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem je imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja zaposlen, stroške kontrolnih zdravstvenih pregledov drugih imetnikov veljavnega vozniškega dovoljenja plačajo imetniki sami, razen invalidov, ki vozijo izključno svojim zmožnostim prilagojena motorna vozila, katerih stroške kontrolnega zdravstvenega pregleda krije Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

(3) Stroške kontrolnega zdravstvenega pregleda krije v primerih iz prvega odstavka 184. člena imetnik vozniškega dovoljenja.

Dvom o sposobnosti za vožnjo

187. člen

(1) Če se med pregledom ali zdravljenjem utemeljeno podvomi o telesni ali duševni zmožnosti imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja za vožnjo motornega vozila, mora zdravnik imetnika na to opozoriti in ga napotiti na kontrolni zdravstveni pregled k pooblaščen zdravstveni organizaciji oziroma zasebnem zdravniku. Zdravnik mora to zabeležiti v zdravstveni karton in o tem obvestiti pooblaščen zdravstveno organizacijo ali zasebnega zdravnika.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka tega člena ne gre na kontrolni zdravstveni pregled, na katerega je bila napotena, pooblaščen zdravstvena organizacija oziroma zasebni zdravnik obvesti upravno enoto o tem, da je podan sum, da imetnik vozniškega dovoljenja telesno in duševno ni zmožen za vožnjo motornih vozil.

(3) Če se pri pregledu v pooblaščen zdravstveni organizaciji ali pri zasebnem zdravniku ugotovi, da je imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja postal telesno ali duševno nezmožen voziti motorno vozilo, mora zdravstvena organizacija oziroma zasebni zdravnik to sporočiti upravni enoti tako, da ji posreduje zdravniško spričevalo.

(4) Z globo najmanj 250.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali zasebni zdravnik, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 25.000 tolarjev.

Odvzem in omejitev vozniškega dovoljenja iz zdravstvenih razlogov

188. člen

(1) Upravna enota oziroma izpitni center na podlagi zdravstvenega spričevala odvzame imetniku vozniško dovoljenje za toliko časa, dokler se z zdravstvenim pregledom ne ugotovi, da je telesno in duševno zmožen voziti motorna vozila.

(2) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja ali učitelju vožnje, ki ima dovoljenje za vožnjo motornih vozil več kategorij, vendar mu je ta pravica iz razlogov, določenih v prejšnjem odstavku, omejena na določen čas ali le za posamezno ali posamezne kategorije, se izda novo vozniško dovoljenje oziroma dovoljenje za učitelja vožnje, v katero se vpišejo tiste kategorije motornih vozil, ki jih sme voziti, oziroma omeji njegovo veljavnost.

Program izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo

189. člen

(1) Imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja, ki doseže ali preseže 8 kazenskih točk, organ, ki vodi evidenco o kazenskih točkah, o tem pisno obvesti.

(2) Imetnik veljavnega voznškega dovoljenja, ki doseže ali preseže 13 kazenskih točk, pa ne preseže 17 kazenskih točk, se mora udeležiti programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o varnosti cestnega prometa in o psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu. Imetnik veljavnega voznškega dovoljenja, ki doseže ali preseže 13 kazenskih točk, pa ne preseže 17 kazenskih točk, od katerih jih doseže več kot polovico zaradi kršitev vožnje pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil, ali drugih psihoaktivnih snovi, se mora udeležiti programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o nevarnostih vožnje pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil, ali drugih psihoaktivnih snovi. Po uspešno zaključenem seminarju se vozniku, enkrat v dveh letih, izbrišejo iz evidence 4 kazenske točke.

(3) Organ, ki vodi evidenco o kazenskih točkah, napoti imetnika veljavnega voznškega dovoljenja na izobraževanje in usposabljanje za varno vožnjo v skladu z drugim odstavkom tega člena in določi rok za uspešno udeležbo na izobraževanju in usposabljanju za varno sodelovanje v prometu. Stroške izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo v skladu z drugim odstavkom tega člena krije imetnik veljavnega voznškega dovoljenja.

(4) Minister, pristojen za notranje zadeve, na predlog javne agencije predpiše program izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o varnosti cestnega prometa in o psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, na predlog javne agencije predpiše program izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o nevarnostih vožnje pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(6) Program iz drugega odstavka tega člena izvaja javna agencija.

(7) Voznik, ki se v določenem roku ne udeleži obveznega programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, se kaznuje z globo 80.000 tolarjev.

XI. VOZILA

Pogoji za udeležbo v prometu

190. člen

(1) Motorna in priklopna vozila smejo biti v cestnem prometu, če:

– so registrirana in imajo veljavno prometno dovoljenje oziroma veljavno prometno dovoljenje za začasno registrirano vozilo ali če imajo veljavno potrdilo za preizkusno vožnjo;

– so označena s predpisanimi registrskimi ali preizkusnimi tablicami, ki so izdane za njihovo označitev.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka smejo biti v cestnem prometu motokultivatorji, lahki priklopniki in delovni stroji, če imajo brezhibne predpisane naprave in opremo, lahki priklopniki pa morajo biti označeni s ponovljeno registrsko tablico vlečnega vozila in morajo imeti veljavno dokazilo o opravljenem tehničnem pregledu, na katerem je označen rok, ko mora vozilo opraviti tehnični pregled.

(3) Motorna in priklopna vozila diplomatskih in konzularnih predstavništev in misij tujih držav ter predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji in njihovega osebja, tujih trgovinskih, prometnih, kulturnih in drugih predstavništev, tujcev, ki stalno ali začasno prebivajo v Republiki Sloveniji več kot šest mesecev, ter druga motorna in priklopna vozila, ki so v Republiki Sloveniji na podlagi carinske deklaracije za sprostitev blaga v prost promet ali začasni uvoz, ki traja dalj kot šest mesecev, smejo biti v prometu v Republiki Sloveniji, če so registrirana v Republiki Sloveniji.

(4) Določba prejšnjega odstavka ne velja za motorna in priklopna vozila tujcev, ki stalno ali začasno prebivajo v Republiki Sloveniji več kot šest mesecev in so registrirana v eni od držav članic Evropske unije.

(5) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvo ali drugo alineo prvega odstavka ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se kaznuje z globo 20.000 tolarjev za prekršek voznik motornega ali priklopnega vozila, ki ravna v nasprotju s prvo alineo prvega odstavka tega člena, če od poteka veljavnosti prometnega dovoljenja ni preteklo več kot 30 dni.

(7) Z globo najmanj 1.200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvo ali drugo alineo prvega odstavka ali tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 200.000 tolarjev.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek se kaznuje z globo najmanj 500.000 tolarjev za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvo alineo prvega odstavka tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 50.000 tolarjev, če od poteka veljavnosti prometnega dovoljenja ni preteklo več kot 30 dni.

(9) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

(10) Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 40.000 tolarjev.

191. člen

(1) Motorna in priklopna vozila, registrirana v tujini, smejo biti v cestnem prometu v Republiki Sloveniji, če imajo registrsko številko, listino o registraciji vozila in označbo države, v kateri je vozilo registrirano, kot to predpisuje veljavna mednarodna konvencija o cestnem prometu. Oznaka države sme biti, namesto na posebni nalepki, na registrski oziroma registrskih tablicah.

(2) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom tega člena.

Registracija vozil

192. člen

(1) Registracija vozila je vpis podatkov o registrski označbi, določenih podatkov o vozilu in lastniku vozila v evidenco registriranih motornih in priklopnih vozil.

(2) V Republiki Sloveniji so registrirana motorna in priklopna vozila, katerih lastniki imajo v Republiki Sloveniji prebivališče oziroma sedež ter motorna in priklopna vozila diplomatskih in konzularnih predstavništev in misij tujih držav ter predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji ter tujih trgovinskih, prometnih, kulturnih in drugih predstavništev v Republiki Sloveniji.

(3) Če je vozilo v lasti več oseb, se registrira na ime osebe, ki jo določijo solastniki oziroma skupni lastniki. Vozilo, ki je predmet pogodbe o lizingu ali pogodbe o zakupu ali prodaje s pridržkom lastninske pravice, se lahko registrira na ime uporabnika vozila, če poda lastnik vozila pisno soglasje. V tem primeru se določbe zakona, ki veljajo za lastnika vozila, smiselno uporabljajo tudi za uporabnika. V takem primeru se v prometnem dovoljenju navede tudi lastnika vozila.

Stvarna pristojnost za registracijo vozil

193. člen

(1) Registracijo vozil opravljajo upravne enote in organizacije, ki opravljajo tehnične preglede motornih in priklopnih vozil, ter gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki, ki opravljajo dejavnost prodaje motornih oziroma priklopnih vozil, ki jih z javnim pooblastilom določi minister,

pristojen za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: registracijska organizacija). Gospodarska družba in samostojni podjetnik posameznik mora izpolnjevati pogoje glede prostorov, kadrov in opreme, kot je to določeno za registracijo vozil v organizacijah za tehnične preglede.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve opravlja strokovni nadzor nad delom registracijskih organizacij.

(3) Registracijo vozil diplomatskih in konzularnih predstavništev, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji, in predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji ter tujcev, zaposlenih v teh predstavništvih, opravi upravna enota.

(4) Registracijo vozil policije in Slovenske obveščevalno-varnostne agencije opravi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Pogoji za registracijo vozil

194. člen

(1) Vozilo se registrira na predlog lastnika vozila. Predlogu za registracijo vozila je treba priložiti naslednja dokazila:

- dokaz o izvoru in lastništvu vozila oziroma posameznih delov vozila, ki so bili naknadno vgrajeni (šasija, motor itd.);

- dokument o skladnosti vozila s tehničnimi predpisi, ki urejajo področje vozil;

- dokaz o sklenjenem zavarovanju avtomobilske odgovornosti;

- dokaz o poravnani obveznosti iz naslova plačila povračila za uporabo cest;

- dokazilo o tehnični brezhibnosti vozila, ki ne sme biti starejše od 30 dni, razen za vozila, za katera skladno z določbo 211. člena tega zakona tehnični pregled ni obvezen.

(2) Ne glede na določbo prve alineje prejšnjega odstavka, se registrira motorno vozilo, ki predstavlja del tehnične kulture (starodobno vozilo).

(3) Starodobno vozilo je mehanično gnano vozilo, izdelano pred več kot petindvajsetimi leti, ohranjeno in tehnično vzdrževano v zgodovinsko pravilnem stanju, za katerega skrbi oseba ali organizacija, in se ga zaradi njegovega zgodovinskega in tehničnega pomena praviloma ne uporablja za vsakodnevne prevoze. Ministrstvo, pristojno za homologacijo vozil, izda odločbo o statusu takega vozila.

(4) Traktor in traktorski priklopnik se registrira ne glede na določbo prve alineje prvega odstavka tega člena, če je bil izdelan pred letom 1977, pa po letu 1976 ni bil registriran in lastništvo vozila ni sporno.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se ne registrira vozila, če ministrstvo, pristojno za homologacijo vozil, ugotovi, da je določen tip, varianta ali izvedba vozila nevarna za cestni promet in prepove registracijo takih vozil ter izdajo dokumenta o skladnosti vozila s tehničnimi predpisi, ki urejajo področje vozil.

(6) Za registrirano vozilo se izda prometno dovoljenje in predpisano število registrskih tablic. Prometno dovoljenje izda oziroma podaljša njegovo veljavnost registracijska organizacija iz prvega odstavka 193. člena tega zakona, za čas veljavnosti tehničnega pregleda in čas, za katerega je sklenjeno obvezno zavarovanje in poravnana obveznost iz naslova plačila povračila za uporabo cest. Za podaljšanje veljavnosti prometnega dovoljenja se upravna taksa za vlogo ne zaračuna; to velja tudi v primeru, ko se izda nov obrazec prometnega dovoljenja.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se zaradi izvajanja operativnih nalog pri odkrivanju prekrškov in kaznivih dejanj in njihovih storilcev ter varovanju oseb in objektov izda za posamezna vozila policije in Slovensko obveščevalno-varnostne agencije dve ali več prometnih dovoljenj in registrskih tablic v primerih, ko tako odredi minister, pristojen za notranje zadeve.

Označitev tujih vozil za protokolarne namene

194.a člen

(1) Motorna in priklopna vozila, ki so registrirana v eni izmed držav članic Evropske unije in jih Republika Slovenija najame za protokolarne namene na območju Republike Slovenije, se označijo z registrskimi tablicami Republike Slovenije in se zanje izda prometno dovoljenje za čas najema.

(2) Registrske tablice in prometno dovoljenje za vozila iz prejšnjega odstavka izda ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Po končanem najemu vozila se izdano prometno dovoljenje uniči, registrske tablice pa se znova lahko uporabijo za označitev vozil iz prvega odstavka tega člena.

(4) Zavarovanje avtomobilske odgovornosti je pri uporabi vozila na območju Republike Slovenije vezano na zavarovanje, sklenjeno v državi, v kateri je vozilo registrirano, in zanj ni treba skleniti zavarovanja avtomobilske odgovornosti v Republiki Sloveniji.

Vsebina registrskih tablic

195. člen

(1) Registrska tablica vključuje razpoznavni znak Republike Slovenije (evropski logo), registracijsko območje in prostor, predviden za grb in registrsko označbo, ki jo sestavlja kombinacija črk in števil oziroma kombinacija črk. Registrska tablica, izdana za označitev vozila, ki ga uporablja predsednik Republike Slovenije, vključuje namesto razpoznavnega znaka Republike Slovenije zastavo Slovenije.

(2) Registracijska območja so zaokrožena območja več upravnih enot, ki jih s podzakonskim predpisom določi minister, pristojen za notranje zadeve.

(3) Na registrski tablici sta oznaka registracijskega območja, kjer je bilo vozilo registrirano, in grb občine, v kateri je sedež upravne enote, na območju katere so bile izdane registrske tablice. Na podlagi predhodnega naročila lastnika vozila se registrska tablica lahko izda z oznako registracijskega območja in grbom občine, v kateri je sedež upravne enote, kjer ima lastnik vozila sedež oziroma stalno ali začasno prebivališče.

(4) Motorna vozila morajo biti v cestnem prometu označena z dvema registrskima tablicama, razen motornih koles, štirikoles, lahkih štirikoles, trikoles, koles z motorjem, priklopnih vozil, traktorjev in traktorskih priklopnikov, ki morajo biti označeni z eno registrsko tablico.

(5) Izdane registrske tablice so vezane na vozilo, za označitev katerega so izdane. Oznacbo registrske tablice je mogoče na posebno zahtevo izbrati po lastni želji. Registrske tablice z izbranim delom označbe so vezane na lastnika vozila.

(6) Registrske tablice morajo biti pritrjene na mestu, ki ga je predvidel proizvajalec vozila, in sicer tako, da so dobro vidne in čitljive, da niso poškodovane, upognjene, zakrite, dodatno prevlečene ali prekrite.

(7) Vsebine, barve, mere in oblike registrskih tablic na vozilu ni dovoljeno spreminjati. Vozilo, ki je v prometu s spremenjeno vsebino, barvo, merami ali obliko registrske tablice od predpisanih, ni označeno s predpisanimi registrskimi tablicami.

(8) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s šestim ali sedmim odstavkom tega člena.

Zamenjava registrskih tablic

196. člen

(1) Lastnik vozila mora zamenjati registrske tablice za nove:

- kadar je vsaj ena registrska tablica pogrešana ali uničena;

- kadar postanejo zaradi obrabljenosti neuporabne.

(2) Namesto pogrešane, uničene ali obrabljene registrske tablice se na zahtevo lastnika vozila izda nova registrska tablica, ki ima registrske oznake pogrešane, uničene oziroma obrabljene registrske tablice.

(3) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek lastnik vozila, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(4) Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 20.000 tolarjev.

Odjava vozila

197. člen

(1) Lastnik registriranega vozila mora odjaviti vozilo pri registracijski organizaciji in hkrati z odjavo izročiti registrske tablice, če:

1. je vozilo uničeno;
2. je vozilo odsvojeno v tujino ali če bo registrirano v tujini zaradi preselitve lastnika vozila oziroma iz drugih razlogov;
3. je vozilo ukradeno;
4. je potekla veljavnost prometnega dovoljenja za začasno registrirano vozilo;
5. je veljavnost prometnega dovoljenja potekla pred več kot 30 dnevi oziroma več kot letom dni za kolesa z motorjem, motorna kolesa, trikolesa, lahka štirikolesa, štirikolesa, bivalna vozila, bivalne priklopnike ter starodobna vozila;
6. je v času veljavnosti prometnega dovoljenja prenehala veljati zavarovalna pogodba, ker ta ni bila obnovljena oziroma ker ni bila poravnana letna obveznost v skladu z zavarovalnimi pogoji.

(2) Registrskih tablic lastniku vozila ni treba izročiti, če so pogrešane, če je bilo vozilo ukradeno in lastniku vozila, za katerega so izdane registrske tablice z izbrano označbo.

(3) Registracijska organizacija hrani izročene registrske tablice 15 dni od dneva izročitve. Če v tem roku s temi registrskimi tablicami ni registrirano isto vozilo, se izročene registrske tablice uničijo.

(4) Če v primerih iz 4., 5. ali 6. točke prvega odstavka tega člena lastnik ne odjavi vozila in ne izroči registrskih tablic, upravna enota, na območju katere ima lastnik motornega ali priklopnega vozila svoje stalno prebivališče ali sedež oziroma začasno prebivališče, če v Republiki Sloveniji nima stalnega prebivališča, pisno opozori lastnika vozila na izpolnitev njegove obveznosti iz prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu opozorila. Če lastnik vozila v tem roku ne izpolni obveznosti, upravna enota črta vozilo iz evidence registriranih vozil in o tem obvesti policijo, ki registrske tablice odvzame z neposredno fizično prisilitvijo na stroške lastnika vozila.

(5) Lastnik registriranega vozila mora v 15 dneh prijaviti registracijski organizaciji vsako spremembo (tehnično spremembo, spremembo lastništva, prebivališča oziroma sedeža, odjavo itd.), ki vpliva na spremembo podatkov v prometnem dovoljenju. K prijavi spremembe, ki vpliva na spremembo podatkov v prometnem dovoljenju, mora lastnik vozila priložiti listine, s katerimi dokazuje spremembo. Če se sprememba lastništva dokazuje s pogodbo, sklenjeno med fizičnima osebama ali fizično in pravno osebo oziroma s komisijso pogodbo, mora biti podpis fizične osebe, ki je bila lastnik vozila pred sklenitvijo pogodbe, overjen.

(6) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek lastnik vozila, ki ravna v nasprotju s prvim ali petim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali petim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 40.000 tolarjev.

(8) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki uporabi registrske tablice na vozilu, za katerega niso bile izdane.

198. člen

(1) Lastnik vozila, ki je izrabljeno po predpisih o varstvu okolja, mora ob odjavi vozila predložiti potrdilo o uničenju vozila, ki ga registracijska organizacija posreduje ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja.

(2) Lastnik vozila, ki ni izrabljeno po predpisih o varstvu okolja, mora ob odjavi vozila izpolniti izjavo o lokaciji vozila. Odjavljeno vozilo se mora nahajati na lokaciji, ki je navedena v izjavi.

(3) Vrsto vozil, vsebino, obliko potrdila iz prvega odstavka in izjave o lokaciji vozila iz drugega odstavka tega člena ter obvezna ravnanja v zvezi z izdajanjem, izpolnjevanjem in hrambo teh potrdil in izjav predpiše minister, pristojen za varstvo okolja.

(4) Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, sme pridobiti in uporabljati podatke o izrabljenih vozilih po predpisih o varstvu okolja in njihovih lastnikih iz obstoječih uradnih evidenc. Prav tako sme pridobiti in uporabljati podatke o vozilih in njihovih lastnikih, ki so objavljena iz prometa in je zanje izdana izjava o lokaciji vozila.

(5) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek lastnik vozila, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

(6) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Preizkusne tablice

199. člen

(1) Potrdilo za preizkusno vožnjo in preizkusna tablica sta javni listini, ki dovoljujeta njenemu uporabniku začasno uporabo neregistriranega vozila na območju Republike Slovenije za čas, ki je potreben, da se vozilo registrira. Minister za notranje zadeve lahko pooblasti za izdajo preizkusnih tablic in potrdil za preizkusno vožnjo registracijske organizacije.

(2) Potrdilo za preizkusno vožnjo in preizkusno tablico izda registracijska organizacija za dobo do pet dni.

Registracija vozil Slovenske vojske in policije

200. člen

(1) Način registracije vozil Slovenske vojske in obliko ter vsebino registrskih tablic predpiše minister, pristojen za obrambo.

(2) Način registracije vozil policije in obliko ter vsebino registrskih tablic predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

Začasna registracija

201. člen

(1) Začasno se registrirajo motorna in priklopna vozila, katerih lastniki so tujci, ki imajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji prijavljeno začasno prebivališče oziroma državljani Republike Slovenije, ki imajo v Republiki Sloveniji le začasno prebivališče. Začasno se registrirajo na domačo pravno ali fizično osebo tudi v skladu s carinskimi predpisi začasno uvožena vozila, ki se uporabljajo po pogodbi o lizingu ali pogodbi o poslovnem sodelovanju, sklenjeni med domačim in tujim podjetjem, oziroma za sejme ali športna tekmovanja.

(2) Prometno dovoljenje za vozilo iz prejšnjega odstavka se izda z veljavnostjo do enega leta.

(3) Začasno se registrirajo tudi vozila, ki jih tujec po končanem bivanju odpelje iz Republike Slovenije, vozila, kupljena v Republiki Sloveniji, ki bodo registrirana v drugi državi, in vozila, ki bodo po končani predelavi oziroma dodelavi odpeljana iz Republike Slovenije in za katera je ministrstvo, pristojno za homologacijo, izdalo dokument o skladnosti vozila s tehničnimi predpisi oziroma soglasje k registraciji vozila.

(4) Prometno dovoljenje za vozilo iz prejšnjega odstavka se izda z veljavnostjo za čas, ki je potreben, da se vozilo prepelje v državo, kjer bo registrirano, oziroma največ za 30 dni.

(5) Začasno se registrira tudi vozila, ki so bila registrirana v Republiki Sloveniji in so bila ukradena, pa so jih tuji varnostni organi izsledili.

(6) Prometno dovoljenje za vozilo iz prejšnjega odstavka se izda z veljavnostjo za čas, ki je potreben, da se vozilo prepelje v Republiko Slovenijo, oziroma največ za 30 dni.

(7) Začasno registrirana vozila so registrirana do poteka veljavnosti prometnega dovoljenja.

Evidenca registriranih vozil

202. člen

(1) Evidenca registriranih vozil vsebuje naslednje podatke:

- registrsko označbo;
- datum registracije;
- registracijsko organizacijo, ki je vozilo registrirala;
- številko vpisa;
- datum prve registracije vozila (datum, kraj, registrska označba);
- serijsko številko, datum izdaje in datum veljavnosti prometnega dovoljenja in registracijsko organizacijo, ki ga je izdala;
- podatke o osebi, na katero je vozilo registrirano, pa ni lastnik vozila: ime in priimek oziroma naziv, naslov stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji oziroma sedež;
- podatke o lastniku: ime in priimek oziroma firma, naziv, naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedeža;
- podatke o vozilu: vrsta in kategorija, znamka, tip, varianta in izvedba, komercialna oznaka vozila, identifikacijska številka vozila, tip ali koda motorja, moč in prostornina motorja, masa vozila, največja dovoljena masa vozila, razen za motorna kolesa in kolesa z motorjem, število sedežev in stojišč, oblika ali namen karoserije ali okvirja, barvo vozila in vrsta goriva, ki ga vozilo troši, razmerje med močjo motorja in maso vozila za motorna kolesa v kW/kg;
- podatke o tehničnem pregledu vozila (organizacija, ki je opravila pregled, datum pregleda, ugotovljeno stanje, vizualno ugotovljene napake in izmerjene vrednosti na posameznih napravah in opremi vozila);
- podatke o sklenjenem obveznem zavarovanju (številka zavarovalne police in zavarovalnica ter trajanje zavarovalne police);
- številko in datum dokumenta o skladnosti vozila;
- po potrebi tudi podatke o vozilu, ki jih vsebuje dokument iz prejšnje alineje.

(2) Evidenco registriranih vozil vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Podatke v evidenco vnašajo registracijske organizacije.

203. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve:

- izda natančnejše predpise o registraciji oziroma začasni registraciji, izdaji prometnega dovoljenja, odjavi motornih in priklopnih vozil, prijavi sprememb in podaljšanju veljavnosti prometnega dovoljenja in določi obrazec prometnega dovoljenja za registrirano oziroma za začasno registrirano vozilo

ter potrdila za preizkusno vožnjo, vrste, obliko, barvo, vsebino in mere registrskih in preizkusnih tablic ter registracijska območja in njihove oznake;

- določi postopek, pogoje in stroške za izbiro dela označbe registrske tablice,
- določi pogoje in postopek za izdajo potrdila za preizkusno vožnjo in preizkusne tablice,
- določi način vodenja evidenc registriranih vozil in evidenc vozil, za katera je izdano potrdilo za preizkusno vožnjo in preizkusne tablice;
- določi ceno za registrske in preizkusne tablice, ki jo plača lastnik vozila.

3. Tehnični pregledi

204. člen

Tehnični pregled motornega oziroma priklopnega vozila je postopek, s katerim organizacija za tehnične preglede ugotavlja podatke o vozilu, stanje naprav in opreme vozila in izpolnjevanje drugih pogojev za vozilo, določenih s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov.

Podelitev pooblastila

205. člen

(1) Tehnične preglede motornih in priklopnih vozil opravljajo pravne osebe, ki jih za to pooblasti minister, pristojen za notranje zadeve.

(2) Pooblastilo za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil se podeli pravni osebi, ki izpolnjuje pogoje glede poslovnih prostorov, predpisane opreme in naprav ter strokovnih delavcev, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi in izpolnjuje pogoje za opravljanje registracije motornih in priklopnih vozil.

206. člen

(1) Organizacija za tehnične preglede, ki opravlja tehnične preglede vozil na več kot eni lokaciji, mora izpolnjevati pogoje, ki so določeni za poslovne prostore, predpisano opremo in naprave ter strokovne delavce, na vsaki lokaciji.

(2) Z globo najmanj 1.200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 200.000 tolarjev.

207. člen

(1) Organizacija za tehnične preglede mora imeti naslednje strokovne delavce: vodjo tehničnih pregledov in kontrolorje tehničnih pregledov ter delavce, ki opravljajo postopke registracije motornih in priklopnih vozil. Strokovni delavci morajo imeti delovno razmerje sklenjeno v organizaciji za tehnične preglede, za določen ali nedoločen čas s polnim delovnim časom.

(2) Vodja tehničnih pregledov vodi opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil in mora imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo ter opravljen izpit po programu za vodjo tehničnih pregledov.

(3) Tehnične preglede motornih in priklopnih vozil smejo opravljati kontrolorji tehničnih pregledov, ki imajo najmanj srednjo izobrazbo tehniške smeri in tri leta delovnih izkušenj ter opravljen izpit za kontrolorja tehničnih pregledov (v nadaljnjem besedilu: kontrolor).

(4) Postopke registracije motornih in priklopnih vozil smejo opravljati delavci, ki imajo najmanj srednjo strokovno izobrazbo in opravljen preizkus usposobljenosti.

(5) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa se kaznuje z globo najmanj 100.000 tolarjev.

Opravljanje izpita in obnavljanje znanja

208. člen

(1) Kandidati za vodjo tehničnih pregledov in za kontrolorja opravljajo izpit, kandidati za delavce, ki opravljajo postopke registracije motornih in priklopnih vozil, pa preizkus usposobljenosti. Izpit in preizkus usposobljenosti se opravlja pred komisijo, ki jo imenuje minister, pristojen za notranje zadeve, ki določi tudi program opravljanja izpitov in preizkusov usposobljenosti in vodi evidenco o opravljenih izpitih in preizkusih usposobljenosti.

(2) Kandidatu, ki uspešno opravi izpit oziroma preizkus usposobljenosti, izda izpitna komisija potrdilo o opravljenem izpitu oziroma preizkusu usposobljenosti.

(3) Strokovni delavci iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona morajo vsaka tri leta obnavljati znanje po programu, ki ga določi minister, pristojen za notranje zadeve. Strokovni delavec, ki ne opravi tega obnavljanja znanja, ne sme opravljati dela iz prejšnjega člena tega zakona, dokler tega ne opravi.

(4) Minister, pristojen za notranje zadeve, izda dovoljenje organizacijam, ki usposabljaajo kandidate in strokovne delavce iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa se kaznuje z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Poslovni prostori

209. člen

Organizacija za tehnične preglede mora imeti ustrezne poslovne prostore z urejenim prostorom za dovoz in odvoz vozil ter potrebne parkirne površine in preizkuševalne steze za opravljanje tehničnih pregledov tistih vrst motornih in priklopnih vozil, za katere si je pridobila pooblastilo.

Merilne naprave

210. člen

(1) Organizacija za tehnične preglede mora imeti za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil predpisane merilne naprave in opremo.

(2) Merilne naprave iz prejšnjega odstavka morajo biti pregledane, overjene in tipsko odobrene, skladno z določbami predpisov o meroslovju. Merilne naprave, za katere ni predpisanih meroslovnih zahtev, morajo biti kalibrirane.

(3) Organizacija za tehnične preglede ne sme opravljati tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, če katera merilnih naprav ni pregledana, overjena ali kalibrirana oziroma če se pokvari dvigalo ali katera od merilnih naprav.

(4) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

211. člen

(1) Tehnični pregledi motornih in priklopnih vozil, razen motokultivatorjev in delovnih strojev, se opravljajo najmanj enkrat na leto.

(2) Tehnični pregledi motornih in priklopnih vozil, s katerimi se opravlja javni prevoz potnikov, avtobusov, motornih in priklopnih vozil, ki prevažajo nevarno blago, motornih vozil, opremljenih kot vozila s prednostjo oziroma vozila za spremstvo, in vozil, ki se uporabljajo za učenje vožnje v avtošolah, se opravljajo vsakih šest mesecev. Vozilo, ki se uporablja v te namene, mora imeti v prometnem dovoljenju vpisan namen oziroma obliko karoserije.

(3) Prvi tehnični pregled se opravi:

1. eno leto po prvi registraciji:

– za tovorna in vlečna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg;

– za delovna vozila;

– za avtobuse;

– za priklopna vozila, razen za lahke, bivalne in traktor-ske priklopnike;

– za motorna vozila, s katerimi se opravlja javni prevoz potnikov;

– za motorna vozila, ki se uporabljajo za usposabljanje kandidatov za voznike;

– za motorna vozila za izposajo brez voznika;

– za intervencijska vozila, ki so opremljena kot vozila s prednostjo ali vozila za spremstvo;

2. tri leta po prvi registraciji za vsa druga motorna in priklopna vozila;

3. tri leta po nakupu s strani prvega dokončnega kupca za lahke priklopnike.

(4) Tehnični pregled motornih in priklopnih vozil iz 2. točke prejšnjega odstavka, katerih prvi tehnični pregled je že bil opravljen, pa niso starejša od sedem let, mora biti opravljen vsaki dve leti. Lahki priklopniki morajo biti tehnično pregledani vsaka tri leta.

(5) O opravljenem tehničnem pregledu se vodi in izda zapisnik na predpisanem obrazcu.

(6) Tehnični pregled motornega ali priklopnega vozila mora biti opravljen v skladu z veljavnimi predpisi in navodili proizvajalca naprave, s katero se opravi posamezen pregled.

(7) Za motorno ali priklopno vozilo, ki je bilo na tehničnem pregledu spoznano kot sposobno za vožnjo v cestnem prometu, se izda dokazilo, na katerem je označen rok, ko mora vozilo opraviti tehnični pregled.

(8) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pred pričetkom uporabe lahkega priklopnika v cestnem prometu izda dokazilo, na katerem je označen rok, ko mora vozilo opraviti tehnični pregled. Dokazilo izda registracijska organizacija na predlog lastnika lahkega priklopnika.

(9) O opravljenem tehničnem pregledu motornih in priklopnih vozil pooblaščen organizacija vodi evidenco, ki vsebuje podatke iz zapisnika o tehničnem pregledu. Evidenco vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za opravljeni tehnični pregled plača lastnik vozila organizaciji za tehnične preglede ceno storitve po tarifi, ki jo določi Vlada Republike Slovenije.

(11) Na zahtevo ministrstva, pristojnega za cene, mu mora organizacija za tehnične preglede vozil posredovati vso zahtevano poslovno dokumentacijo in podatke, ki so povezani z opravljanjem tehničnih pregledov, na posebno zahtevo pa tudi letno poročilo o poslovanju. Osebi, pooblaščen od ministra, pristojnega za cene, mora pooblaščen organizacija za tehnične preglede omogočiti vpogled v vso dokumentacijo povezano s tehničnimi pregledi motornih in priklopnih vozil.

(12) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizacija za tehnične preglede, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pa se kaznuje z globo najmanj 100.000 tolarjev.

(13) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki opravlja javni prevoz potnikov, prevažajo nevarno blago ali usposablja kandidate za voznike motornih vozil v nasprotju z določili drugega odstavka tega člena.

(14) Z globo najmanj 1.200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja javni prevoz potnikov, prevažajo nevarno blago, ali usposablja kandidate za voznike motornih vozil v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 200.000 tolarjev.

Posamična izdelava, predelava ali dodelava vozil

212. člen

Motorna in priklopna vozila, ki se posamično izdelujejo, predelujejo ali dodeljujejo, morajo biti pregledana v skladu s predpisi o homologaciji pred pričetkom uporabe v cestnem

prometu. Določba se smiselno uporablja tudi za predelavo posameznih naprav in opreme vozila.

Odvzem pooblastila za opravljanje tehničnih pregledov

213. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, lahko organizaciji za tehnične preglede odvzame pooblastilo za opravljanje tehničnih pregledov vozil:

- če poslovni prostor ne izpolnjuje pogojev za opravljanje teh pregledov, če predpisane naprave niso brezhibne ali če nima ustrezno usposobljenih strokovnih delavcev, poslovnega prostora ali predpisanih naprav;
- če je proti njej uveden postopek stečaja ali likvidacije ali je prenehala poslovati na podlagi sodne odločbe ali iz drugega razloga;
- če tehničnih pregledov vozil ne opravlja v skladu z veljavnimi predpisi in navodili proizvajalca naprav, s katerimi opravlja posamezne preglede;
- če obračunava stroške tehničnega pregleda vozila v višini, ki presega s tarifo določeni najvišji znesek za posamezno vrsto vozila;
- če nima poravnanih zapadlih finančnih obveznosti do Republike Slovenije ali lokalne skupnosti.

Pooblastila

214. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve:

- izda natančnejše predpise: o pogojih za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, o načinu opravljanja tehničnih pregledov in vodenju evidence o opravljenih tehničnih pregledih, o številu in vrsti preizkuševalnih stez, ki jih mora imeti organizacija za tehnične preglede;
 - predpiše pogoje in način izvajanja javnega pooblastila iz 193. člena tega zakona;
 - predpiše obliko, vsebino in postopek izdaje dokazila iz sedmega in osmega odstavka 211. člena tega zakona, zapisnika o tehničnem pregledu, program izpita za vodjo tehničnih pregledov in kontrolorja ter program preizkusa usposobljenosti za delavce, ki opravljajo postopke registracije motornih in priklopnih vozil;
 - določi ceno tiskovin in obrazcev, ki se uporabljajo pri izvrševanju predpisov o varnosti cestnega prometa, ki jo plača stranka;
 - določi višino stroškov izpitov za kontrolorja, vodjo tehničnih pregledov, delavcev, ki opravljajo postopke registracije motornih in priklopnih vozil ter članje izpitnih komisij za vozniške izpite.
- (2) Minister, pristojen za promet, izda natančnejše predpise o dimenzijah, skupni masi in osni obremenitvi vozil, o napravah, opremi in delih vozil ter o osnovnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati naprave, oprema in deli vozil v cestnem prometu;

XII. JAVNE PRIREDITVE NA CESTI

Uporaba predpisov

215. člen

Določbe zakona, ki urejajo javna zbiranja, veljajo tudi za javne prireditve na cesti, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Izdaja dovoljenja

216. člen

(1) Javna prireditve na cesti pomeni izredno uporabo ceste in se lahko izvede le na podlagi dovoljenja. V primeru, da prireditve poteka na območju dveh ali več upravnih enot,

si morajo v postopkih izdaje dovoljenja upravne enote, na območju katerih poteka prireditve, nuditi medsebojno pravno pomoč.

(2) Za javno prireditve na cesti izda dovoljenje upravna enota, na območju katere se bo prireditve pričela.

(3) Z globo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator, ki je fizična oseba, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(4) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna osebe pa z globo najmanj 150.000 tolarjev.

Prireditvena proga in prireditveni prostor

217. člen

(1) Prireditvena proga je cesta ali njen del, na katerem poteka prireditve, po kateri se udeleženci prireditve vozijo, tečejo ali kako drugače premikajo.

(2) Prireditveni prostor javne prireditve na cesti je prireditvena proga, prostori za gledalce in prostori za vozila udeležencev prireditve in gledalcev.

Vloga za izdajo dovoljenja za javno prireditve

218. člen

(1) Vlogo za izdajo dovoljenja za javno prireditve na cesti mora organizator vložiti pri pristojnemu organu najmanj sedem dni pred dnevom prireditve, razen za tekmovalne športne prireditve v kolesarstvu ter avto-moto športu in prireditve, ki potekajo na območju dveh ali več upravnih enot, za katere mora organizator podati vlogo najmanj 30 dni pred dnevom prireditve.

(2) Organizator mora podati vlogo za izdajo dovoljenja za javno prireditve na cesti v skladu s predpisi, ki urejajo javna zbiranja.

(3) Pri odločanju o izdaji dovoljenja za tekmovalno športne prireditve v kolesarstvu ter avto-moto športih na cesti, mora pristojni organ upoštevati tudi določbe zakona o športu in koledarje prireditve nacionalnih panožnih športnih zvez.

(4) Poleg priloge, ki jih določajo predpisi iz drugega odstavka tega člena, je vlogi za izdajo dovoljenja za tekmovalno športno prireditve v kolesarstvu ter avto-moto športu na cesti potrebno priložiti dovoljenje za zaporo ceste pristojnega upravnega organa za promet in prometno-tehnično dokumentacijo začasne prometne ureditve ob zapori ceste, ki jo izdela pravna oseba, ki je registrirana za to dejavnost.

(5) Dovoljenje za zaporo ceste mora organizator prireditve priložiti vlogi tudi za vse druge javne prireditve na cesti, če je zaradi njih potrebno omejiti, preusmeriti ali prepovedati promet.

Red na prireditveni progi

219. člen

(1) Na prireditveni progi smejo reditelji in spremljevalno osebe spremljati udeleženci prireditve le z vozili, označenimi s posebnim znakom, ki ga določi organizator prireditve.

(2) Opis, oblike, barve, vsebine in dimenzije posebnega znaka iz prejšnjega odstavka mora organizator prireditve priložiti vlogi iz prejšnjega člena tega zakona.

(3) Z globo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator, ki je fizična oseba, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(4) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 150.000 tolarjev.

Stroški sodelovanja policistov

220. člen

(1) Če je zaradi zagotavljanja varnosti določeno sodelovanje policije, mora organizator prireditve povrniti policiji stroške, ki s tem nastanejo.

(2) Stroški sodelovanja policije pri zagotavljanju varnosti velikih mednarodnih športnih prireditev, ki so v letnem programu prireditev, bremenijo proračunska sredstva policije.

Vzpostavitev prireditvenega prostora v prejšnje stanje

221. člen

(1) Organizator javne prireditve na cesti in javne prireditve ob cesti, ki vpliva na cestni promet, mora po končani prireditvi takoj odstraniti s ceste prometne znake, druge označbe, naprave in predmete, ki so bili postavljeni za izvedbo prireditve oziroma v zvezi s prireditvijo, in na prireditvenem prostoru vzpostaviti prejšnje stanje, očistiti cesto in prireditveni prostor.

(2) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo 150.000 tolarjev.

XIII. STROKOVNI IN INŠPEKCIJSKI NADZOR

Strokovni nadzor

222. člen

Strokovni nadzor nad izvajanjem predpisov o vozniških dovoljenjih, usposabljanjem kandidatov za voznike motornih vozil, vozniških izpitih, registraciji motornih in priklopnih vozil, tehničnih pregledih motornih in priklopnih vozil in izdajo dovoljenj za javne prireditve na cesti opravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Strokovni nadzor nad izvajanjem predpisov o ugotavljanju skladnosti vozil opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

Inšpekcijski nadzor

223. člen

(1) Inšpekcijski nadzor izvajanja določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, nad delom subjektov, ki usposablajo kandidate za voznike motornih vozil, izvajajo programe za voznike začetnike, opravljajo registracijo motornih in priklopnih vozil ter tehnične preglede motornih in priklopnih vozil, opravljajo inšpektorji za upravne zadeve prometa ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

(2) Inšpektorji so pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora v okviru svojih pooblastil samostojni. Za izvajanje svojih nalog lahko zahtevajo pomoč policije, carinskih organov in drugih organov za inšpekcijski nadzor.

224. člen

(1) Inšpekcijski nadzor opravljajo inšpektorji v prostorih avtošol, registracijskih organizacijah ter organizacijah za tehnične preglede. Inšpekcijski nadzor nad usposabljanjem kandidatov za voznike motornih vozil opravljajo inšpektorji tudi v vozilih, s katerimi se kandidati za voznike motornih vozil usposabljujejo v vožnji.

(2) Inšpekcijski nadzor smejo opravljati inšpektorji tudi v cestnem prometu, v okviru svojih pooblastil, pri čemer imajo pravico ustaviti vozilo in pregledati naprave in opremo na vozilu, dokumente in druga dokazila, ki jih mora imeti pri sebi voznik, učitelj vožnje, spremljevalec ali kandidat za voznika motornih vozil in so predmet inšpekcijskega nadzora. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično in svetlobno opremo.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše načine in postopke kontrole ter opremo prometnih inšpektorjev.

(4) Z globo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje, spremljevalec, kandidat za voznika motornih vozil ali oseba, ki na znak inšpektorja ne ustavi vozila oziroma, če inšpektorju ne pokaže oziroma izroči na vpogled zahtevanih dokumentov in dokazil ali če mu ne omogoči pregleda vozila, naprav in opreme na vozilu.

225. člen

(1) Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, najmanj pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja ter izpolnjevati tudi druge posebne pogoje in funkcionalna znanja, določena v aktu o sistemizaciji delovnih mest.

(2) Inšpektor, ki nima strokovnega izpita za inšpektorja, mora opraviti strokovni izpit za inšpektorja v enem letu od dneva imenovanja za inšpektorja.

(3) Strokovni izpit za inšpektorja opravlja inšpektor pred komisijo, ki jo imenuje minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi vsebino in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja.

(5) Inšpektor ima pravico in dolžnost izpolnjevati svoje strokovno znanje in se usposablja za delo.

226. člen

Inšpektor izkazuje pooblastilo za opravljanje nalog inšpekcijskega nadzora s službeno izkaznico in značko, ki jo izda minister, pristojen za notranje zadeve.

227. člen

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pregledati poslovne prostore, naprave in opremo, ki se uporablja pri izvajanju določb tega zakona ter pogodbe, listine, spise in druge dokumente organizacije, ki se nanašajo na izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov.

(2) Inšpektor sme ugotavljati istovetnost oseb, ki v organizaciji opravljajo dela, nad izvajanjem katerih se opravlja nadzor ter preveriti, ali te osebe izpolnjujejo pogoje za opravljanje dela, predpisane s tem zakonom.

(3) Inšpektor, ki opravlja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, sme od voznika motornega vozila zahtevati, da omogoči opravljanje ponovnega tehničnega pregleda vozila.

(4) Če se pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da je kontrolor potrdil tehnično brezhibnost vozila, ki nima brezhibnih naprav ali predpisane opreme, inšpektor odredi ponoven tehnični pregled vozila.

(5) Če se pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da se kandidat za voznika motornih vozil ni usposabljal po predpisanem programu, z odločbo odredi, da se mora ta kandidat ponovno usposobiti po predpisanem programu, stroške ponovnega usposabljanja pa krije avtošola, ki kandidata ni usposabljala po predpisanem programu.

(6) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev.

(7) Z globo 40.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba iz drugega odstavka tega člena, če ne izkaže svoje identitete na inšpektorjevo zahtevo.

(8) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

228. člen

Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pri organizaciji ima inšpektor pravico:

1. pregledati evidence, ki jih organizacija vodi na podlagi tega zakona;

2. brezplačno pridobiti in uporabljati osebne in druge podatke iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki so potrebni za izvedbo inšpekcijskega nadzora;

3. pridobiti podatke in opraviti pregled tehničnega in drugega varovanja prostorov, naprav, opreme, evidenc in listin, obrazcev ter pečatov;

4. brezplačno dobiti kopije listin in drugih dokumentov, ki jih potrebuje v zvezi z izvedbo inšpekcijskega pregleda in izvedbo ukrepov;

5. zaseči listine in druge dokumente;

6. zaslišati stranke in priče v upravnem postopku;

7. opraviti ponovni tehnični pregled vozila na napravah in opremi organizacije;

8. opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom inšpekcijskega nadzora.

229. člen

(1) Če inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da organizacija krši določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;

2. organizaciji začasno prepovedati opravljanje dela za izvajanje določb tega zakona za čas, ki ga določi kot rok za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;

3. prepovedati, da opravlja delo oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje dela ali če ga opravlja v času, ko ji je omejena pravica opravljanja to delo;

4. izdati plačilni nalog in izvesti druge postopke v skladu z zakonom o prekrških;

5. podati kazensko ovadbo za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;

6. predlagati uvedbo disciplinskega postopka za delavca organizacije;

7. z odločbo napotiti delavca organizacije na ponovno opravljanje izpita oziroma preizkusa, ki je predpisan s tem zakonom;

8. predlagati pristojnemu organu odvzem pooblastila, dovoljenja, izbris iz registra oziroma izvedbo ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;

9. odrediti ukrepe za odpravo in preprečitev nepravilnosti pri vodenju, uporabi ali posredovanju podatkov iz evidenc, predpisanih s tem zakonom.

(2) Delavec organizacije, ki je z odločbo inšpektorja napoten na ponovno opravljanje izpita oziroma preizkusa, ne sme opravljanje dela v zvezi z izvajanjem tega zakona, dokler ne opravi izpita oziroma preizkusa, na katerega je bil napoten.

230. člen

(1) Inšpektor sme izločiti iz prometa motorno ali priklopno vozilo:

– ki ima vgrajene nehomologirane dele, naprave, opremo ali posamezne sklope, če se za takšne naprave, dele, opremo ali posamezne sklope zahteva homologacija;

– pri katerem vgrajeni del, naprava, oprema ali sklop ni tipsko ali posamično odobren za to vozilo;

– ki ni registrirano ali nima veljavnega potrdila za preizkusno vožnjo ali za katero je potekla veljavnost prometnega dovoljenja;

– ki ni tehnično brezhibno;

– katerega voznik ne omogoči ali ne sodeluje pri pregledu vozila, naprav ali opreme;

– ki ni obvezno zavarovano v skladu s predpisi;

– za katerega niso poravnane obveznosti iz naslova plačila letnega povračila za uporabo cest;

– ki ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varstva okolja;

– ki ni ali ni na predpisan način označeno z registrskimi tablicami;

– ki je označeno z registrskimi ali preizkusnimi tablicami, ki niso izdane za to vozilo.

(2) Inšpektor, ki izloči iz prometa vozilo iz prejšnjega odstavka, lahko odvzame registrske oziroma preizkusne tablice.

(3) Če v primeru iz prejšnjega odstavka voznik ne odstrani registrskih ali preizkusnih tablic z vozila, se jih odstrani z neposredno fizično prisilovitvijo na voznikove stroške.

(4) Odvzete registrske tablice se v roku treh dni od odvzema vrnejo uporabniku ali lastniku vozila, s katerega so bile odvzete, če je odpravljen razlog, zaradi katerega so bile odvzete. Po tem roku se pošljejo registracijski organizaciji, ki jih je izdala. Odvzete preizkusne tablice se uničijo.

231. člen

(1) Inšpektor napoti vozilo na tehnični pregled in odvzame registrske tablice, če sumi, da:

– motorno ali priklopno vozilo ni tehnično brezhibno zaradi napak na podvozju ali na napravah za upravljanje ali zaviranje,

– je vozilo predelano tako, da ne ustreza tehničnim normativom, ki jih je določil proizvajalec,

– so v vozilo vgrajene nehomologirane naprave, nadomestni deli ali oprema, ki bi morali biti homologirani,

– vgrajeni del, naprava ali oprema ni tipsko ali posamično odobren za to vozilo,

– ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede emisij snovi in energije v zrak ali

– je tako poškodovano v prometni nesreči, da ni sposobno varne udeležbe v cestnem prometu.

(2) V primeru iz zadnje alinee prejšnjega odstavka se napoti vozilo na tehnični pregled, ko je popravljeno.

(3) Stroške tehničnega pregleda plača voznik. Vozniku se ti stroški, razen v primeru iz prejšnjega odstavka, povrnejo, če se na tehničnem pregledu ugotovi, da je vozilo tehnično brezhibno.

232. člen

Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za inšpektorja in inšpekcijski nadzor uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

XIV. VARNOSTNI UKREPI, POOBLASTILA IN DRUGA POSEBNA DOLOČILA

Odgovornost lastnika vozila

233. člen

(1) Če je prekršek zoper varnost cestnega prometa storjen z vozilom, pa ni mogoče ugotoviti, kdo je storilec, se za prekršek kaznuje lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vozila, razen če dokaže, da tega prekrška ni storil.

(2) Če je lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vozila, s katerim je storjen prekršek iz prejšnjega odstavka, pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, državni organ ali samoupravna lokalna skupnost, se kaznuje za prekršek odgovorna oseba.

Ogrožanje ali povzročitev prometne nesreče

234. člen

(1) Če udeleženec cestnega prometa s prekrškom iz tega zakona ogrozi drugega udeleženca cestnega prometa ali povzroči prometno nesrečo, razen prometne nesreče z neznatno nevarnostjo, se kaznuje za prekršek z najmanj 30.000 tolarjev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi najmanj tri kazenske točke.

(2) Vozniku motornega vozila, ki ogrozi drugega udeleženca cestnega prometa in vozniku motornega vozila, ki povzroči prometno nesrečo zaradi kršitve prometnega pravila

oziroma določbe o hitrosti, varnostni razdalji, strani oziroma smeri vožnje, prehitevanju, vožnji mimo ustavljenega avtobusa ali vozila, s katerim se prevaža skupina otrok, vzvratni vožnji ali obračanju na vozišču, nenadnem, zaviranju oziroma zmanjšanju hitrosti, vključevanju v promet oziroma prednosti vozil, vožnji pod vplivom alkohola, mamil ali drugih psihoaktivnih snovi, telesni ali duševni zmožnosti za vožnjo ali zaradi neupoštevanja prometnega znaka ali znaka policista, se izreče tudi prepoved vožnje motornega vozila.

(3) Sankcija, izrečena v skladu s prvim odstavkom tega člena, ne more biti nižja od sankcije, predpisane za enak temeljni prekršek.

(4) Vozniku motornega vozila, ki je obdolžen storitve prekrška, za katerega se po 32., 130., 131. členu tega zakona in tem členu izreče sankcija prepovedi vožnje motornega vozila, policist na kraju samem proti potrdilu začasno odvzame vozniško dovoljenje, če je imetnik tujega vozniškega dovoljenja ali bi se lahko z odhodom zaradi prebivanja v tujini izognil izvršitvi sodbe sodišča.

(5) Začasno odvzeto vozniško dovoljenje se pošlje hkrati z obdolžilnim predlogom pristojnemu sodišču. Če sodišče s sodbo izreče sankcijo prepovedi vožnje motornega vozila, se začasno odvzeto vozniško dovoljenje, hkrati s predlogom za izvršitev sodbe, posreduje pristojnemu državnemu organu, ki to opravi v poslovnem času, sicer pa ga vrne imetniku.

(6) V čas trajanja ukrepa prepovedi vožnje motornega vozila se všteva tudi čas začasnega odvzema vozniškega dovoljenja.

Izrekanje kazenskih točk v prometu s prenehanjem
veljavnosti vozniškega dovoljenja

235. člen

(1) O prekršku iz tega zakona odloča prekrškovni organ v hitrem postopku tudi, če je za prekršek poleg globe predpisana stranska sankcija največ pet kazenskih točk v cestnem prometu v določenem številu. Prekrškovni organ izreče kazenske točke v cestnem prometu v predpisanem številu.

(2) Podatke o kazenskih točkah, izrečenih v skladu s prejšnjim odstavkom, in o storilcu prekrška, ki so mu bile na ta način izrečene kazenske točke, prekrškovni organ posreduje ministrstvu, ki je v skladu z zakonom pristojno za vodenje skupne evidence o številu izrečenih kazenskih točk za posamezne storilce prekrškov in pravnomočnih odločbah o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(3) Imetniku vozniškega dovoljenja, ki z odločbo prekrškovnega organa doseže ali preseže 18 kazenskih točk v cestnem prometu, izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja sodišče, na območju katerega ima stalno ali začasno prebivališče.

(4) Vozniku začetniku se izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, če v času treh let doseže ali preseže sedem kazenskih točk v cestnem prometu.

Posredovanje osebnih podatkov

236. člen

(1) Ministrstvo za notranje zadeve, policija, upravna enota in javna agencija imajo v zvezi s svojim delom pravico pridobiti in uporabljati podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, kandidatih za voznike motornih vozil, vozilih, prekrških in kaznivih dejanjih voznikov, storjenih v cestnem prometu, ter o izrečenih kaznih in ukrepih.

(2) Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, lastnikih motornih in priklopnih vozil in vozilih, ki jih potrebujejo v zvezi s svojim delom pri izvajanju tega zakona in podzakonskih aktov, izdanih na njegovi podlagi, imajo pravico pridobiti in uporabljati tudi drugi organi in organizacije, kadar izvajajo javna pooblastila.

(3) Organi in organizacije, ki zbirajo podatke iz prvega odstavka tega člena, so jih dolžni na njihovo zahtevo brez

plačno posredovati organom in organizacijam iz prvega in drugega odstavka tega člena.

237. člen

(1) Voznik je dolžan imeti pri sebi listino, s katero dokaže, da sme voziti vozilo v cestnem prometu, veljavno prometno dovoljenje oziroma veljavno prometno dovoljenje za začasno registrirano vozilo, listine o tovoru, dovoljenje o izredni uporabi ceste, dovoljenje za izredni prevoz in potrdilo o usposobljenosti za izvajanje izrednega prevoza ter dovoljenje za vožnjo v času prepovedi prometa in jih na zahtevo policista izročiti na vpogled. Spremljevalec in organizator izrednega prevoza morata imeti pri sebi dokazilo o usposobljenosti za izvajanje izrednega prevoza in ga na zahtevo policista izročiti na vpogled.

(2) Voznik mora na policistovo zahtevo omogočiti pregled vozila, opreme, naprav, tovara in pri njem sodelovati.

(3) Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena. Z enako globo se kaznuje za tak prekršek tudi spremljevalec oziroma organizator izrednega prevoza.

(4) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

Prepoved vožnje in začasen odvzem vozniškega dovoljenja

238. člen

(1) Poleg primerov iz 132. člena tega zakona prepove policist vozniku nadaljevanje vožnje in mu začasno odvzame vozniško dovoljenje:

- če je zaradi telesnega ali duševnega stanja zmanjšana njegova sposobnost za vožnjo;
- če ne uporablja pripomočkov, ki so vpisani v njegovem vozniskem dovoljenju;
- če vozi vozilo v nasprotju z omejitvami, ki so vpisane v njegovo vozniško dovoljenje;
- če prekorači dovoljeni čas trajanja vožnje ali ne izkoristi predpisanega počitka;
- če je vozniško dovoljenje neveljavno zaradi zdravstvenih razlogov, ali je odvzeto ali se izvršuje izrečena kazen prepovedi vožnje motornega vozila.

(2) Vozniško dovoljenje, ki je bilo odvzeto zaradi vožnje pod vplivom alkohola, vožnje pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil, drugih psihoaktivnih snovi ali odklonitve preizkusa s sredstvi ali napravami ali strokovnega pregleda, se vrne vozniku po preteku 24 ur od odvzema. Vozniško dovoljenje, ki je bilo odvzeto iz drugih razlogov, se vrne vozniku, ko prenehajo razlogi za odvzem. Odvzeto neveljavno vozniško dovoljenje se pošlje organu, ki ga je izdal.

(3) Če imetnik vozniškega dovoljenja ne prevzame odvzetega vozniškega dovoljenja v treh dneh od dne, ko mu je bilo odvzeto, se to pošlje organu, ki ga je izdal.

Izločitev vozila iz prometa

239. člen

(1) Policist prepove nadaljnjo vožnjo in izloči iz prometa motorno ali priklopno vozilo:

- ki ima vgrajene nehomologirane dele, naprave, opremo ali posamezne sklope, če se za takšne naprave, dele, opremo ali posamezne sklope zahteva homologacija;
- pri katerem vgrajeni del, naprava, oprema ali sklop ni tipsko ali posamično odobren za to vozilo;
- ki ni registrirano ali nima veljavnega potrdila za preizkusno vožnjo ali za katero je potekla veljavnost prometnega dovoljenja;
- ki ni tehnično brezhibno;
- katerega voznik ne omogoči ali ne sodeluje pri pregledu vozila, naprav, opreme ali tovara ali tehtanju vozila;
- ki v zimskih razmerah nima predpisane zimske opreme ali če je na njem sneg, led, voda ali druge snovi, ki bi

lahko vplivale na vozne lastnosti vozila ali ki bi se lahko raztresale ali razlivale z njega ali če stekla vozila ali vzvratna ogledala niso čista;

- ki ni obvezno zavarovano v skladu s predpisi;
- ki je obremenjeno nad največjo dovoljeno maso ali osno obremenitvijo po določilih proizvajalca vozila ali pri katerem obremenitev presega predpisano razmerje med bruto močjo motorja, izraženo v kW, in največjo dovoljeno maso vozila, izraženo v tonah;

- na katerem je tovor naložen ali pritrjen v nasprotju z določili tega zakona;

- ki samo ali skupaj s tovorom prekoračuje predpisane dimenzije ali dovoljeno osno obremenitev ali dovoljeno skupno maso, pa zanj ni bilo izdano dovoljenje za izredni prevoz ali ne izpolnjuje posebnih pogojev, določenih v dovoljenju za izredni prevoz, ali ne izpolnjuje določb tega zakona o izredni uporabi cest;

- ki ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varstva okolja;

- ki mu v skladu z veljavnimi predpisi ni dovoljen vstop v državo;

- ki ni ali ni na predpisan način označeno z registrskimi tablicami;

- ki je označeno z registrskimi ali preizkusnimi tablicami, ki niso izdane za to vozilo;

- ki vozi po cesti, po kateri je vožnja tovrstnih vozil prepovedana.

Če je prepoved iz zadnje alinee začasna, ga izloči za toliko časa, dokler prepoved vožnje ne preneha.

(2) Policist lahko prepove nadaljnjo vožnjo in izloči iz prometa tudi motorna ali priklopna vozila, ki ne izpolnjujejo drugih predpisanih pogojev za vožnjo v cestnem prometu, če bi to lahko vplivalo na varnost prometa.

(3) Policist prepove nadaljnjo vožnjo motornega vozila, če voznik ali potnik ne uporablja ali ne uporablja na predpisan način varnostnega pasu, dokler ga ne uporabi, ali če otrok, ki se vozi v vozilu, ni zavarovan v skladu s štirinajstim odstavkom 102. člena tega zakona. Nadaljnjo vožnjo prepove tudi, če voznik ali potnik na kolesu, kolesu s pomožnim motorjem, kolesu z motorjem, motornem kolesu, trikolesu, lahko štirikolesu ali štirikolesu, ne uporablja predpisane zaščitne čelade oziroma je ne uporablja tako, kot je to predvideval proizvajalec, dokler je ne uporabi na način, ki ga je predvideval proizvajalec.

(4) Policist, ki izloči iz prometa vozilo iz prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko odvzame registrske oziroma preizkusne tablice.

(5) Če v primeru iz prejšnjega odstavka voznik ne odstrani registrskih ali preizkusnih tablic z vozila, se jih odstrani z neposredno fizično prisilitvijo na voznikove stroške.

(6) Odvzete registrske tablice se v roku treh dni od odvzema vrnejo uporabniku ali lastniku vozila, s katerega so bile odvzete, če je odpravljen razlog, zaradi katerega so bile odvzete. Po tem roku se pošljejo registracijski organizaciji, ki jih je izdala. Odvzete preizkusne tablice se uničijo.

(7) Policist začasno izloči iz prometa tudi motorna vozila ali skupino vozil, za katerimi je zaradi počasne vožnje nastala kolona vozil.

(8) V primeru, da so v vozilo vgrajene nehomologirane naprave, nadomestni deli ali oprema, ki bi morali biti homologirani, ali vgrajeni del, naprava, oprema ali sklop ni tipsko ali posamično odobren za to vozilo, lahko izloči vozilo iz prometa in odvzame registrske tablice tudi pristojni inšpektor.

240. člen

(1) Izločitev vozila traja toliko časa, dokler se ne odpravijo razlogi, zaradi katerih je bila odrejena, ali se pridobi ustrezno dovoljenje.

(2) Lastnik vozila mora odstraniti izločeno vozilo s ceste v roku 24 ur. Če tega ne stori, odstrani vozilo na njegove stroške izvajalec rednega vzdrževanja cest.

(3) Z globo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek lastnik vozila, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

(4) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Odreditev tehničnega pregleda

241. člen

(1) Policist napoti vozilo na tehnični pregled in odvzame registrske tablice, če sumi, da:

- motorno ali priklopno vozilo ni tehnično brezhibno zaradi napak na podvozju ali na napravah za upravljanje ali zaviranje,

- je vozilo predelano tako, da ne ustreza tehničnim normativom, ki jih je določil proizvajalec,

- so v vozilo vgrajene nehomologirane naprave, nadomestni deli ali oprema, ki bi morali biti homologirani,

- vgrajeni del, naprava ali oprema ni tipsko ali posamično odobren za to vozilo,

- ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede emisij snovi in energije v zrak, ali

- je tako poškodovano v prometni nesreči, da ni sposobno varne udeležbe v cestnem prometu.

(2) V primeru iz zadnje alinee prejšnjega odstavka se tehnični pregled opravi, ko je vozilo popravljeno.

(3) Stroške tehničnega pregleda plača voznik. Vozniku se ti stroški, razen v primeru iz prejšnjega odstavka, povrnejo, če se na tehničnem pregledu ugotovi, da je vozilo tehnično brezhibno.

Tehtanje vozila

242. člen

(1) Policist sme napotiti na tehtanje vozilo, za katerega sumi, da je tovor, ki se na njem prevaža, naložen v nasprotju z določbami predpisov o cestnem prometu. Voznik mora na policistovo zahtevo omogočiti tehtanje vozila. Če na kraju postopka vozila ni mogoče stehtati, mora na policistovo zahtevo odpeljati vozilo na tehtanje.

(2) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s policistovo zahtevo iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo najmanj 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, katerega voznik ravna v nasprotju s policistovo zahtevo iz prvega odstavka tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 60.000 tolarjev.

Odstranitev nepravilno parkiranega vozila

243. člen

(1) Policist odredi odstranitev oziroma odvoz vozila, ki je parkirano v nasprotju z določili tega zakona (nepravilno parkirano vozilo), če onemogoča drugemu udeležencu cestnega prometa varno nadaljevanje poti tako, da je pri izogibanju temu vozilu on ali kdo drug ogrožen ali bi glede na okoliščine lahko bil ogrožen, ali ovira druge udeležence cestnega prometa v smislu 2. do 7. točke petega odstavka 123. člena ali 15. ali 18. točke četrtega odstavka 52. člena tega zakona.

(2) Odstranitev vozila, nepravilno parkiranega na cesti, razen na državni cesti zunaj naselja, odredi v skladu s prejšnjim odstavkom tudi občinski redar.

(3) Odstranitev vozila se opravi na stroške lastnika vozila.

Odstranitev zapuščenega vozila

244. člen

(1) V primeru, da policist, občinski redar ali inšpektor, pristojen za nadzor cest, najde zapuščeno vozilo, namesti nanj pisno odredbo, s katero naloži lastniku vozila, da ga odstrani v roku treh dni od dneva izdaje odredbe.

(2) Če lastnik ne odstrani zapuščenega vozila v treh dneh, ga na njegove stroške odstrani pristojni izvajalec rednega vzdrževanja cest. Po treh mesecih se zapuščeno vozilo lahko uniči.

(3) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek lastnik zapuščenega vozila, ki vozila ne odstrani, kljub temu, da je bila odredjena odstranitev v skladu s prvim odstavkom tega člena.

Prepoved vleke vozil

245. člen

(1) Če policist ugotovi, da vleka vozila ni v skladu s predpisi, prepove nadaljnjo vleko, dokler pomanjkljivosti niso odpravljene.

(2) Izjemoma lahko policist dovoli nadaljnjo vleko do najbližjega kraja, kjer je mogoče vozilo popraviti ali odpraviti napake pri vleki.

Začasni ukrepi ob ugotovljenih pomanjkljivostih na cesti

246. člen

(1) Policist, ki ugotovi pomanjkljivosti na cesti, ki neposredno ogrožajo varnost prometa, izvede začasne ukrepe, s katerimi se prepreči ogrožanje udeležencev v cestnem prometu, in o tem obvesti pristojnega izvajalca rednega vzdrževanja cest.

(2) Policist sme odrediti odstranitev predmetov, objektov, drugih naprav ali ovir na cesti ali ob njej, če:

- slepijo udeležence v cestnem prometu,
- zmanjšujejo preglednost ceste,
- zmanjšujejo vidnost prometne signalizacije ali prometne opreme na cesti,
- zavajajo udeležence v prometu,
- ovirajo udeležence v prometu in zmanjšujejo pretočnost prometa,
- odvrčajo pozornost voznikov, ali
- so postavljeni v nasprotju z določbami predpisov o varnosti cestnega prometa ali predpisov o javnih cestah.

(3) Izvajalec rednega vzdrževanja cest mora takoj zavarovati nevarno mesto s predpisano prometno signalizacijo in opremo in v najkrajšem možnem času odpraviti pomanjkljivosti iz prvega odstavka tega člena oziroma odstraniti predmete, objekte, druge naprave ali ovire iz prejšnjega odstavka.

(4) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s policistovo odredbo iz drugega odstavka tega člena, se kaznuje za prekršek z globo najmanj 500.000 tolarjev, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

247. člen

(1) Policist, ki ugotovi, da za delo na cesti, za športno ali drugo prireditev na cesti ali ob njej ni izdano ustrezno dovoljenje, da je dovoljenju potekla veljavnost, da se delo oziroma prireditev ne izvaja v skladu s predpisanimi pogoji, da je nezadostno zavarovana oziroma je promet neprimerno urejen, lahko na kraju samem odredi začasne ukrepe za zavarovanje kraja oziroma za ureditev prometa ali začasno prepove nadaljnje izvajanje del ali prireditve na cesti ali ob njej.

(2) O ugotovitvah in začnih ukrepih iz prejšnjega odstavka mora policist takoj obvestiti organ, ki je izdal do-

voljenje za delo ali prireditev na cesti in pristojni organ za nadzor cest, če je treba pa tudi pristojnega izvajalca rednega vzdrževanja cest.

(3) Začasni ukrepi iz prvega odstavka tega člena, veljajo do dokončne odločitve pristojne policijske uprave oziroma pristojnega organa za nadzor cest.

Izločitev predelanih vozil

248. člen

(1) Če policist ugotovi, da je v cestnem prometu vozilo, ki je predelano tako, da ne ustreza tehničnim normativom, ki jih je določil proizvajalec, in ta predelava ni vpisana v dokumentu o skladnosti vozila, tako vozilo izloči iz prometa in odvzame registrske tablice.

(2) Policist zaseže kolo s pomožnim motorjem, kolo z motorjem, motorno kolo, lahko štirikolo ali štirikolo, ki je predelano tako, da presega največjo moč motorja ali največjo konstrukcijsko določeno hitrost, določeno v deklaraciji proizvajalca vozila, ali največjo konstrukcijsko hitrost, določeno v tem zakonu za posamezno vrsto vozil in odvzame registrske oziroma preizkusne tablice.

(3) Če v primeru iz prvega ali drugega odstavka tega člena, voznik ne odstrani z vozila registrskih ali preizkusnih tablic, se jih odstrani z neposredno fizično prisilitvijo na voznikove stroške.

(4) Odvzete registrske tablice se pošljejo registracijski organizaciji, ki jih je izdala. Odvzete preizkusne tablice se uničijo.

(5) Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz drugega odstavka tega člena lastnik predelanega vozila.

(6) Z globo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali podjetnik posameznik, ki predela kolo s pomožnim motorjem, kolo z motorjem, motorno kolo, lahko štirikolo ali štirikolo tako, da presega največjo moč motorja ali največjo konstrukcijsko določeno hitrost, določeno v deklaraciji proizvajalca vozila ali največjo hitrost, določeno v predpisih o varnosti cestnega prometa, odgovorna oseba pa z globo najmanj 100.000 tolarjev. Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za tak prekršek fizična oseba.

Prepoved vožnje osebi, ki ni sposobna voziti

249. člen

Če policist ugotovi, da v cestnem prometu vozi vozilo oseba, ki nima pravice voziti takega vozila ali za katero iz upravičenih razlogov meni, da ni sposobna voziti takega vozila, ji sme preprečiti nadaljnjo vožnjo.

Sodelovanje policije

250. člen

(1) Policija sodeluje v strokovnih in revizijskih komisijah, ki obravnavajo prometno ureditev, ter v komisijah, ki opravljajo tehnične preglede in prevzeme cest in cestnih objektov.

(2) Policija sme zaradi varnosti prometa zahtevati spremembo ali dopolnitev prometne ureditve.

251. člen

(1) O vsaki spremembi prometne ureditve mora upravitelj ceste obvestiti pristojno policijsko postajo najmanj sedem dni pred spremembo.

(2) Z globo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, odgovorna oseba pa z globo najmanj 50.000 tolarjev.

Zakon o varnosti cestnega prometa – ZVCP-1 (Uradni list RS, št. 83/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

252. člen – upoštevana sprememba iz ZVCP-1B

(1) Vlada Republike Slovenije ustanovi Javno agencijo za varnost cestnega prometa v treh letih od uveljavitve tega zakona. Z dnem ustanovitve javne agencije preneha delovati Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije.

(2) Sredstva za delovanje, oprema in zaposleni v Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu se prenesejo oziroma preidejo v javno agencijo.

(3) Organi, ki opravljajo naloge, določene z Zakonom o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000 – odločba US, 39/2000 – popravek odločbe US, 61/2000, 100/2000 – odločba US, 21/02 in 67/02), ki so s tem zakonom prenesene na javno agencijo, izvajajo te naloge do ustanovitve javne agencije.

(4) Organi, ki vodijo evidenco o izdanih dovoljenjih za voznika inštruktorja, učitelja predpisov in vodjo avtošole, določene z Zakonom o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000 – odločba US, 39/2000 – popravek odločbe US, 61/2000, 100/2000 – odločba US, 21/02 in 67/02), prenesejo podatke iz teh evidenc na javno agencijo.

253. člen

Prehode za pešce iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona je potrebno opremiti v skladu s predpisanimi pogoji v treh letih od uveljavitve tega zakona.

254. člen

Naprave in ovire iz prvega odstavka 121. člena tega zakona je potrebno uskladiti s tehničnimi predpisi v treh letih od uveljavitve tega zakona.

255. člen

Določba štirinajstega odstavka 119. člena tega zakona, ki se nanaša na prepoved utripajočih luči na napravah za dajanje svetlobnih prometnih znakov, se prične uporabljati 18 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

256. člen – upoštevana sprememba iz ZVCP-1B

(1) Določbe 139. člena tega zakona o vožnji s spremljevalcem se začnejo uporabljati v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe 140. člena tega zakona o vozniku začetniku se začnejo uporabljati v štirih letih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Program iz četrtega, petega in šestega odstavka 167. člena, program iz prvega odstavka 168. člena in program iz drugega odstavka 189. člena tega zakona do ustanovitve javne agencije izvajajo organizacije, ki jih za to pooblasti minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Program iz drugega odstavka 189. člena tega zakona do ustanovitve javne agencije predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, na predlog Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije.

257. člen

Določbe 147., 148., 149. in 150. člena tega zakona se pričnejo uporabljati v enem letu od uveljavitve tega zakona. Do takrat se uporabljajo določbe 124., 128. in 129. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000 – odločba US, 39/2000 – popravek odločbe US, 61/2000, 100/2000 – odločba US, 21/02 in 67/02).

258. člen

Vozniška dovoljenja, izdana na obrazcu vozniskega dovoljenja, določenega s Pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniskega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/2000) ali Pravilnikom o vozniskih dovoljenjih (Uradni list RS, št. 117/02, 100/03 in 59/04) ter na podlagi 128.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000 – odločba US, 39/2000 – popravek odločbe US, 61/2000, 100/2000 – odl. US, 21/02 in 67/02) ostanejo v uporabi do poteka roka veljavnosti.

259. člen

Učitelj vožnje, ki na dan uveljavitve tega zakona poučuje predpise o varnosti cestnega prometa, osnove delovanja naprav in opreme na motornem vozilu, psihologijo v cestnem prometu in prometno etiko in nima izobrazbe določene v šestem odstavku 159. člena tega zakona, si mora predpisano izobrazbo pridobiti v petih letih od uveljavitve tega zakona.

260. člen

(1) Predsednik ali član izpitne komisije, ki je na dan uveljavitve tega zakona zaposlen na takem delovnem mestu in nima izobrazbe določene v 173. členu tega zakona, si mora v petih letih od dneva uveljavitve tega zakona, pridobiti predpisano izobrazbo.

(2) Za predsednika ali člana izpitne komisije, ki ima več kot deset let delovnih izkušenj na tem delovnem mestu in je starejši od 45 let, pogoj iz prejšnjega odstavka ne velja.

261. člen

Ne glede na določbi prve alineje prvega odstavka in četrtega odstavka 194. člena tega zakona se traktor in traktorski priklopnik registrira, če je bil izdelan do uveljavitve tega zakona ter ni bil registriran in lastništvo vozila ni sporno, če lastnik vozila poda predlog za registracijo vozila v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

262. člen

(1) Določbe prvega in tretjega odstavka 195. člena tega zakona, ki se nanašajo vsebino registrskih tablic se pričnejo uporabljati v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Registrske tablice, ki so bile izdane na podlagi 178. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000 – odl. US, 39/2000 – popr. odl. US, 61/00, 100/00 – odl. US, 21/02 in 67/02), ostanejo v veljavi tudi po uveljavitvi tega zakona.

263. člen

Imetniki vozniskega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije H smejo voziti tudi motorna kolesa, izdelana do 27. julija 2002, katerih delovna prostornina motorja ne presega 50 ccm, in konstrukcijsko določena hitrost ne presega 50 km/h.

264. člen – upoštevana sprememba iz ZVCP-1A

Avtošole, ki so bile registrirane do sprejema tega zakona, lahko opravljajo svojo dejavnost do izdaje novih odločb o vpisu v register avtošol, vendar najdalj dve leti od uveljavitve tega zakona.

265. člen

Podzakonski predpisi iz tega zakona morajo biti izdani najkasneje v enem letu, od uveljavitve tega zakona, koncesijski akti in tarifa iz desetega odstavka 211. člena tega zakona pa najkasneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

266. člen – upoštevana sprememba iz ZVCP-1A

Pooblastila, izdana organizacijam na podlagi Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000

– odl. US, 39/2000 – popr. odl. US, 61/00, 100/00 – odl. US, 21/02 in 67/02), ostanejo v veljavi do izdaje novih pooblastil, vendar ne več kot tri leta od uveljavitve tega zakona.

267. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve, organizacijam, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona pooblastilo za opravljanje registracije motornih in priklopnih vozil, izda javno pooblastilo za registracijo v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Organizacije, pooblašene za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, smejo opravljati registracijo na podlagi pooblastila iz drugega odstavka 175. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/00 – odl. US, 39/00 – popr. odl. US, 61/00, 100/00 – odl. US, 21/02 in 67/02) najdalj eno leto od uveljavitve tega zakona.

268. člen

V kolikor v določbah tega poglavja ni drugače določeno, se podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/00 – odl. US, 39/00 – popr. odl. US, 61/00, 100/00 – odl. US, 21/02 in 67/02), uporabljajo do izdaje ustreznih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, v kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

269. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/00 – odl. US, 39/00 – popr. odl. US, 61/00, 100/00 – odl. US, 21/02 in 67/02).

(2) Določbe Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/00 – odl. US, 39/00 – popr. odl. US, 61/00, 100/00 – odl. US, 21/02 in 67/02) se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

270. člen

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2005.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 92. člena, petega odstavka 152. člena, 154. člena in desetega odstavka 211. člena tega zakona začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa – ZVCP-1A (Uradni list RS, št. 35/05) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

29. člen

(1) Prometne nalepke, izdane do uveljavitve tega zakona, ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Ob izteku veljavnosti prometne nalepke se za vozilo izda prometno dovoljenje, s katerim se nadomesti prometno dovoljenje oziroma potrdilo, ki je bilo za vozilo izdano po dosedanjih predpisih.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se do izdaje prometnih dovoljenj, določenih s tem zakonom, za registracijo vozil uporabljajo prometna potrdila, določena z Zakonom o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 83/04).

30. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa – ZVCP-1B (Uradni list RS, št. 69/05) vsebuje naslednjo končno določbo:

17. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa – ZVCP-1C (Uradni list RS, št. 108/05) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

5. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda predpis na podlagi prve alineje 203. člena zakona, ki se nanaša na vsebino registrskih tablic, najpozneje v treh letih od dneva uveljavitve tega zakona.

6. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati Pravilnik o registrskih tablicah motornih in priklopnih vozil (Uradni list RS, št. 74/05).

(2) Do začetka uporabe predpisa, izdanega na podlagi prve alineje 203. člena zakona, se za izdajanje registrskih tablic motornih in priklopnih vozil uporabljajo določbe Pravilnika o registrskih tablicah motornih in priklopnih vozil (Uradni list RS, št. 29/04).

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

1020. Sklep o višini sredstev, ki pripadajo posamezni politični stranki iz sredstev državnega proračuna v letu 2006

V skladu s tretjim in četrtem odstavkom 23. člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) in na podlagi 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 6. marca 2006 sprejel naslednji

S K L E P

o višini sredstev, ki pripadajo posamezni politični stranki iz sredstev državnega proračuna v letu 2006

V skladu s pogoji, določenimi v 23. členu Zakona o političnih strankah, pripadajo posameznim političnim strankam mesečno sredstva iz državnega proračuna v naslednji višini:

Št.	Politična stranka	Glasovi	Mesečni 10% delež	Mesečni delež v preostalih 90% sredstev	SKUPAJ mesečno
1	SDS	281.710	522.186	14.245.554	14.767.739
2	LDS	220.848	522.186	11.167.875	11.690.060
3	SD	98.527	522.186	4.982.328	5.504.514
4	NSi	88.073	522.186	4.453.689	4.975.875
5	SLS	66.032	522.186	3.339.116	3.861.302
6	SNS	60.750	522.186	3.072.015	3.594.201
7	DeSUS	39.150	522.186	1.979.743	2.501.929
8	AS	28.767	522.186	1.454.694	1.976.880
9	SJN	25.343	522.186	1.281.549	1.803.735
10	SMS	20.174	522.186	1.020.162	1.542.348
	SKUPAJ	929.374	5.221.860	46.996.725	52.218.583

Št. 411-01/93-30/34
Ljubljana, dne 6. marca 2006
EPA 679-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

VLADA

1021. Sklep o imenovanju generalnega konzula Republike Slovenije v Celovcu

Na podlagi 23. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) in 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo) in na predlog ministra za zunanje zadeve št. Z-ZKD-8/05-92 z dne 16. 12. 2005 je Vlada Republike Slovenije na 54. seji dne 22. 12. 2005 sprejela naslednji

SKLEP

o imenovanju generalnega konzula Republike Slovenije v Celovcu

1. člen

Za generalnega konzula Republike Slovenije v Celovcu se imenuje Matjaž Longar, spec.

2. člen

Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 50101-15/2005/2
Ljubljana, dne 22. decembra 2005
EVA 2005-1811-0173

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

MINISTRSTVA

1022. Pravilnik o spremembi Pravilnika o določitvi cene potnih listin

Na podlagi prvega odstavka 12. člena Zakona o potnih listinah (Uradni list RS, št. 3/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za notranje zadeve, v soglasju z ministrom za zunanje zadeve

PRAVILNIK

o spremembi Pravilnika o določitvi cene potnih listin

1. člen

V Pravilniku o določitvi cene potnih listin (Uradni list RS, št. 69/02, 68/03 in 61/05) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

“1. člen

Cene potnih listin so:

- potni list z 32 stranmi 6.600 tolarjev,
- potni list z 48 stranmi 6.600 tolarjev,
- diplomatski potni list 6.600 tolarjev,
- službeni potni list 6.600 tolarjev, in
- potni list za vrnitev 1.300 tolarjev.”

2. člen

Ta pravilnik začne veljati 10. marca 2006.

Št. 2122-44/2006
Ljubljana, dne 6. marca 2006
EVA 2006-1711-0028

Dragutin Mate l.r.
Minister
za notranje zadeve

Soglašam!
dr. Dimitrij Rupel l.r.
Minister
za zunanje zadeve

**1023. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o organizaciji in načinu dela komisij
za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami
ter o kriterijih za opredelitev vrste in stopnje
primanjkljajev, ovir oziroma motenj otrok s
posebnimi potrebami**

Na podlagi 26. člena Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 54/00) minister za šolstvo in šport v soglasju z ministrom za delo, družino in socialne zadeve izdaja

P R A V I L N I K
**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o organizaciji in načinu dela komisij
za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami
ter o kriterijih za opredelitev vrste in stopnje
primanjkljajev, ovir oziroma motenj otrok
s posebnimi potrebami**

1. člen

V Pravilniku o organizaciji in načinu dela komisij za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami ter o kriterijih za opredelitev vrste in stopnje primanjkljajev, ovir oziroma motenj otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 54/03, 93/04 in 97/05) se v 7. členu črta prva alineja.

2. člen

V 10. členu se črta šesta alineja.

3. člen

V prilogi »Kriteriji za opredelitev vrste in stopnje primanjkljajev, ovir oziroma motenj otrok s posebnimi potrebami«, se v poglavju »I. Otroci z motnjami v duševnem razvoju« drugi odstavek črta in dosednji tretji odstavek postane drugi odstavek.

Poglavje »VII. Otroci s primanjkljaji na posameznih področjih učenja« se spremeni tako, da se glasi:

»Otroci s primanjkljaji na posameznih področjih učenja so heterogena skupina otrok, pri katerih se zaradi znanih in neznanih motenj v delovanju centralnega živčnega sistema pojavljajo izrazite težave pri branju, pisanju, pravopisu in računanju ter zaostanki v razvoju pozornosti, pomnjenja, mišljenja, koordinacije, komunikacije, socialnih sposobnosti in v emocionalnem dozorevanju. Primanjkljaji na posameznih področjih učenja trajajo celo življenje in vplivajo na učenje in vedenje.

Otrok je lahko prepoznan kot otrok s primanjkljaji na posameznih področjih učenja le v primeru, ko so se izrazite učne težave pokazale že v dosedanjem šolanju in jih ni bilo mogoče odpraviti kljub prilagoditvam metod in oblik dela (notranja diferenciacija in individualizacija) oziroma z vključevanjem v dopolnilni pouk in v druge oblike individualne in skupinske pomoči ter strokovni pomoči in svetovanju šolske svetovalne službe, ki mu jih je šola nudila v skladu s tretjim. odstavkom 12. in 24. člena Zakona o osnovni šoli tako, da otrok kljub vsej pomoči na enem ali več področjih (branje, pisanje, računanje, pravopis, itd.) ni dosegel minimalnega standarda znanja. Šola je dolžna o vseh, v tem odstavku navedenih oblikah pomoči otroku, pisno seznanimi starše.

Za identifikacijo otroka s primanjkljaji na posameznih področjih učenja, je poleg učne neuspešnosti potrebno ugotoviti vseh pet naslednjih kriterijev:

1. kriterij predstavlja dokazano neskladje med strokovno določenimi in utemeljenimi pokazatelji globalnih intelektualnih sposobnosti in dejansko uspešnostjo na določenih področjih učenja.

2. kriterij so obsežne, izrazite težave (pervazivne) na enem ali več izmed štirih področij šolskih veščin (branje, pisanje, pravopis, računanje), ki so izražene do te mere,

da učencu izrazito otežkočajo napredovanje v procesu učenja.

3. kriterij vključuje slabšo učinkovitost učenja zaradi pomanjkljivih in/ali motenih kognitivnih in metakognitivnih strategij (sposobnosti organiziranja in strukturiranja učnih zahtev) in motenega tempa učenja (hitrost predelovanja informacij).

4. kriterij je dokazana motenost enega ali več psiholoških procesov, kot so pozornost, spomin, jezikovno procesiranje, socialna kognicija, percepcija, koordinacija, časovna in prostorska orientacija, organizacija informacij itd.

5. kriterij izključuje senzorne okvare, motnje v duševnem razvoju, čustvene in vedenjske motnje, kulturno in jezikovno različnost in neustrezno poučevanje kot glavne povzročitelje primanjkljajev na posameznih področjih učenja, čeprav se lahko pojavljajo tudi skupaj z njimi.◀

4. člen

Ne glede na določbo 2. člena tega pravilnika se lahko otrokom, ki so bili v postopku usmerjanja v skladu s šesto alinejo 10. člena Pravilnika o organizaciji in načinu dela komisij za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami ter o kriterijih za opredelitev vrste in stopnje primanjkljajev, ovir oziroma motenj otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 54/03, 93/04 in 97/05), usmerjeni kot otroci z mejnimi intelektualnimi sposobnostmi v izobraževalni program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, pri preverjanju ustreznosti usmeritve praviloma potrdi usmeritev v izobraževalni program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-03-39/2004
Ljubljana, dne 10. januarja 2006
EVA 2005-3311-0020

dr. Milan Zver l.r.
Minister
za šolstvo in šport

Soglašam!
Janez Drobnič l.r.
Minister
za delo, družino
in socialne zadeve

**1024. Pravilnik o dodatni strokovni in fizični
pomoči za otroke in mladostnike s posebnimi
potrebami**

Na podlagi 9. člena Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 54/00) minister za šolstvo in šport izdaja

P R A V I L N I K
**o dodatni strokovni in fizični pomoči za otroke
in mladostnike s posebnimi potrebami**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

S tem pravilnikom se določa obseg, način in pogoji za izvajanje dodatne strokovne in fizične pomoči otrokom in

mladostnikom (v nadaljnjem besedilu: otroci) s posebnimi potrebami.

2. člen

(dodatna strokovna pomoč)

Dodatna strokovna pomoč vključuje dejavnosti za premagovanje primanjkljajev, ovir oziroma motenj in učno pomoč, ki se izvaja individualno ali občasno v posebni skupini, za otroke, ki so usmerjeni v:

- program za predšolske otroke s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo,
- izobraževalni program osnovne šole s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo in
- izobraževalne programe poklicnega in strokovnega ter splošnega srednjega izobraževanja s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo.

3. člen

(fizična pomoč)

Fizična pomoč obsega različne oblike pomoči, ki težje ali težko gibalno oviranim otrokom omogočajo nemoteno vključevanje v dejavnosti v okviru vzgojnega oziroma izobraževalnega programa, če so usmerjeni v:

- program za predšolske otroke s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo,
- izobraževalni program osnovne šole s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo,
- izobraževalne programe poklicnega in strokovnega ter splošnega srednjega izobraževanja s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo in
- prilagojen izobraževalni program osnovne šole z nižjim izobrazbenim standardom.

II. DODATNA STROKOVNA POMOČ

4. člen

(obseg dodatne strokovne pomoči)

Otrokom, ki so usmerjeni v program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo za predšolske otroke in v izobraževalne programe poklicnega in strokovnega ter splošnega srednjega izobraževanja s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, se z odločbo o usmeritvi dodatna strokovna pomoč določi največ tri ure tedensko.

Gluhim in naglušnim, slepim in slabovidnim, gibalno oviranim otrokom in otrokom z govorno-jezikovnimi motnjami, ki so usmerjeni v izobraževalni program osnovne šole s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, se lahko ob prvi usmeritvi določi največ pet ur, ob vseh nadaljnjih usmeritvah pa največ tri ure tedensko dodatne strokovne pomoči.

Dolgotrajno bolnim otrokom, ki so usmerjeni v izobraževalni program osnovne šole s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, se ob vseh usmeritvah določi največ pet ur dodatne strokovne pomoči.

Otrokom s primanjkljaji na posameznih področjih učenja in otrokom z motnjami vedenja in osebnosti, ki so usmerjeni v izobraževalni program osnovne šole s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, se lahko ob prvi usmeritvi določi največ tri ure, ob vseh nadaljnjih usmeritvah pa največ dve uri tedensko dodatne strokovne pomoči.

Ne glede na določilo prvega odstavka tega člena se lahko otrokom s primanjkljaji na posameznih področjih učenja, ki so usmerjeni v izobraževalne programe poklicnega in strokovnega ter splošnega srednjega izobraževanja s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, ob prvi usmeritvi določi največ tri ure, ob vseh nadaljnjih usmeritvah pa največ dve uri tedensko dodatne strokovne pomoči.

Dodatna strokovna pomoč se za predšolske otroke izvaja v času otrokovega bivanja v vrtcu, za učence in dijake pa praviloma v času pouka.

Ura dodatne strokovne pomoči traja praviloma 45 minut.

5. člen

(razširjen obseg dodatne strokovne pomoči za slepe in slabovidne)

Za slepe in slabovidne otroke, ki so usmerjeni v program za predšolske otroke s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo in v izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, se lahko z odločbo o usmeritvi določi večje število ur dodatne strokovne pomoči, kot je določeno v 4. členu tega pravilnika, in sicer v delu, ki se nanaša na premagovanje primanjkljajev, ovir oziroma motenj:

- 1 dodatna ura tedensko za predšolske otroke,
- največ 3 dodatne ure tedensko za otroke v prvem in drugem vzgojno-izobraževalnem obdobju izobraževalnega programa devetletne osnovne šole,
- 1 dodatna ura tedensko za otroke v tretjem vzgojno-izobraževalnem obdobju izobraževalnega programa devetletne osnovne šole in
- 1 dodatna ura tedensko za dijake v izobraževalnih programih poklicnega in strokovnega ter splošnega srednjega izobraževanja.

Način izvajanja oblike dodatne strokovne pomoči iz prejšnjega odstavka, se glede na stopnjo primanjkljaja, ovire oziroma motnje, opredeli z individualiziranim programom, izvaja pa se praviloma skupinsko v seminarski obliki, v organizaciji zavoda za slepe.

6. člen

(odločba o usmeritvi)

V odločbi o usmeritvi se na podlagi strokovnega mnenja komisije za usmerjanje določi:

- razmerje ur dodatne strokovne pomoči, ki se nanaša na premagovanje primanjkljajev, ovir oziroma motenj in tiste dodatne strokovne pomoči, ki se nanaša na učno pomoč,
- način izvajanja, ki je lahko individualen ali v posebni skupini, v oddelku ali izven oddelka, lahko pa tudi delno v oddelku, delno izven oddelka, ter
- izvajalce dodatne strokovne pomoči.

Podrobna opredelitev vrste dodatne strokovne pomoči, dinamika izvajanja ter način izvajanja dodatne strokovne pomoči se določi z individualiziranim programom.

7. člen

(vsebina dodatne strokovne pomoči za otroke z motnjami vedenja in osebnosti)

Dodatna strokovna pomoč se lahko za otroke z motnjami vedenja in osebnosti izvaja tudi v obliki vzgojnih, socialno integrativnih, preventivnih, kompenzacijskih in korekcijskih programov, ki so sestavni del vzgojnega programa.

8. člen

(izvajalci)

Dodatno strokovno pomoč izvajajo strokovni delavci, ki izpolnjujejo s predpisi določene pogoje.

III. FIZIČNA POMOČ

9. člen

(način in pogoji za izvajanje)

Z odločbo o usmeritvi se fizična pomoč otroku dodeli kot občasna ali stalna.

Stalna fizična pomoč se dodeli otroku, ki potrebuje pomoč v času poteka vzgojnega dela v vrtcu, v času izvajanja obveznega in razširjenega programa osnovnošolskega izobraževanja oziroma v času izvajanja organiziranega izobraževalnega dela v srednji šoli.

Občasna fizična pomoč se dodeli otroku, ki potrebuje pomoč pri posameznih delih vzgojnega programa za predšol-

ske otroke, pri posameznih delih obveznega in razširjenega programa osnovnošolskega izobraževanja, posameznega dela organiziranega izobraževalnega dela v srednji šoli ter pri osnovnih življenjskih aktivnostih v času izvajanja naštetih dejavnosti.

Otrokom, ki imajo v skladu z odločbo o usmeritvi pravico do občasne fizične pomoči, se v individualiziranem programu, v skladu s predlogom komisije za usmerjanje, določijo dejavnosti, pri katerih potrebujejo pomoč.

10. člen

(predšolski otroci)

Otroku, ki je usmerjen v program za predšolske otroke s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, se praviloma določi občasna fizična pomoč. Če ima otrok dodeljenega spremljevalca, se število otrok v oddelku ne zmanjša.

11. člen

(izvajalci)

Fizično pomoč nudi delavec, ki izpolnjuje s predpisi določene pogoje.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

Za postopke usmerjanja, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo tega pravilnika in pri postopku preverjanja ustreznosti usmeritve, se dodatna strokovna pomoč in fizična pomoč dodeljujeta v skladu z določili tega pravilnika.

13. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehata veljati 9. in 10. člen Pravilnika centrom za socialno delo o načinu izvajanja nalog šolskih uprav, ki jih določa Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 44/01, 48/02, 106/01 in 117/02).

14. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-03-53/2005

Ljubljana, dne 11. januarja 2006

EVA 2005-3311-0025

dr. Milan Zver l.r.

Minister

za šolstvo in šport

1025. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o specializacijah zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev

Na podlagi drugega odstavka 68. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – prečiščeno besedilo) izdaja minister za zdravje

P R A V I L N I K

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o specializacijah zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev

1. člen

V Pravilniku o specializacijah zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev (Uradni list RS, št. 37/04) se v 1. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Ta pravilnik se ne uporablja za zdravnike, doktorje dentalne medicine in magistre farmacije.«.

2. člen

Za 29. členom se doda nov 29.a člen, ki se glasi:

»29.a člen

Specializant, ki specialističnega izpita ne opravi, se lahko v treh dneh po razglasitvi rezultatov specialističnega izpita pritoži iz naslednjih razlogov:

- če izpit ni potekal v skladu s tem pravilnikom,
- če specializant meni, da je pokazal ustrezno znanje za uspešno oceno.

Obrazloženo pritožbo vloži ali priporočeno pošlje na ministrstvo.

Minister najpozneje v 30 dneh odloči o pritožbi. Če minister ugotovi, da so bile pri specialističnem izpitu kršene določbe tega pravilnika, ga razveljavi in določi, da ga specializant opravlja ponovno.

Odločitev ministra o pritožbi je dokončna.«.

3. člen

Naslov VI. Poglavja se spremeni tako, da se glasi:

»SPECIALIZACIJE ZDRAVSTVENIH DELAVCEV IN ZDRAVSTVENIH SODELAVCEV, KI SO KVALIFIKACIJO ZA OPRAVLJANJE REGULIRANEGA POKLICA PRIDOBILI V TRETJI DRŽAVI OZIROMA V DRUGI DRŽAVI ČLANICI EVROPSKE UNIJE«.

4. člen

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

»31. člen

Zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec (v nadaljnjem besedilu: delavec), ki je kvalifikacijo za opravljanje reguliranega poklica, določenega v Seznamu poklicev v zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 82/04 in 110/04-popr.), pridobil v tretji državi, lahko v Republiki Sloveniji opravlja specializacijo pod pogoji in v skladu s postopkom, ki so določeni z zakonom in s tem pravilnikom ter po programu, ki velja za delavca, ki je kvalifikacijo za opravljanje reguliranega poklica, določenega v Seznamu poklicev v zdravstveni dejavnosti, pridobil v Republiki Sloveniji.

Za odobritev specializacije mora delavec, poleg vloge, ministrstvu predložiti:

- dokazilo o zaključenem univerzitetnem oziroma visokošolskem izobraževanju in dokazilo o pravici do samostojnega opravljanja poklica v Republiki Sloveniji,
- izjavo delodajalca oziroma delodajalcev, da je delavec pri njem oziroma pri njih samostojno opravljal delo v zdravstveni dejavnosti,
- potrdilo pooblaščenice izobraževalne ustanove o uspešno opravljenem preizkusu znanja slovenščine.

Delavec, ki je kvalifikacijo za opravljanje reguliranega poklica, določenega v Evidenci reguliranih poklicev oziroma reguliranih poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 44/04), pridobil v drugi državi članici Evropske unije, mora vlogi za odobritev specializacije priložiti odločbo o priznanju kvalifikacije za opravljanje poklica v Republiki Sloveniji, pridobljeno v postopku za priznanje kvalifikacij v skladu z Zakonom o postopku priznavanja kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma reguliranih poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02) in izjavo delodajalca oziroma delodajalcev, da je delavec pri njem oziroma pri njih samostojno opravljal delo v zdravstveni dejavnosti.«.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-30/2005

Ljubljana, dne 10. februarja 2006

EVA 2005-2711-0057

Andrej Bručan l.r.

Minister
za zdravje

1026. Pravilnik o monitoringu in nadzoru salmonel

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05) izdaja ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K
o monitoringu in nadzoru salmonel

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

S tem pravilnikom se določajo metode monitoringa in nadzora salmonel v matičnih jatah kokoši, jatah kokoši nesnic in jatah brojlerjev v skladu s 4. členom Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/99/ES z dne 17. novembra 2003 o spremljanju zoonoz in povzročiteljev zoonoz, ki spreminja Odločbo Sveta 90/424/EGS in razveljavlja Direktivo Sveta 92/117/EGS (UL L št. 325 z dne 12. 12. 2003, str. 31, z vsemi spremembami) in za izvedbo Uredbe (ES) 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o nadzoru salmonel in drugih opredeljenih povzročiteljev zoonoz, ki se prenašajo z živali (UL L št. 325 z dne 12. 12. 2003, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2160/2003/ES).

2. člen

(pomen izrazov)

Za potrebe tega pravilnika se uporabljajo izrazi iz Uredbe (ES) 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. februarja 2002, str. 1, z vsemi spremembami) in izrazi, ki imajo naslednji pomen:

1. enodnevni piščanci so vsa perutnina, stara manj kot 72 ur, ki še ni bila krmljena, vendar pa so lahko krmljene brazilske race (*Cairina moschata*) in njihovi križanci;

2. matična jata je perutnina, stara 72 ur ali več, ki je namenjena za proizvodnjo valilnih jajc;

3. brojlerji so piščanci domačih kokoši, ki se vzrejajo za proizvodnjo mesa;

4. nesnice so perutnina, stara 72 ur ali več, ki se vzreja za proizvodnjo konzumnih jajc;

5. jata je vsa perutnina z enakim zdravstvenim statusom, ki se goji v istih nastanitvenih prostorih ali v isti ogradi, in predstavlja eno samo epizootiološko enoto; pri perutnini, ki se goji v hlevski reji, jata zajema vse živali, ki si delijo isti zračni prostor;

6. vzrejna jata je jata perutnine pred nesnostjo;

7. odrasla jata je jata perutnine v fazi nesnosti;

8. pozitivna jata za namen spremljanja je jata, v kateri so bile ugotovljene salmonеле; v primeru matičnih jat in jat

nesnic je pozitivna jata tista, v kateri so bile ugotovljene salmonеле v potrditvenem vzorcu uradnega vzorčenja;

9. sumljiva jata je matična jata oziroma jata nesnic, pri kateri so bile izolirane salmonеле pri izvajanju načrta spremljanja in nadzora nosilca dejavnosti (vzorčenje nosilca dejavnosti v reji ali valilnici);

10. gospodarstvo je uradno nadzorovan obrat, na katerem se redno vzreja perutnina za razplod, proizvodnjo ali zakol;

11. sumljivo gospodarstvo je gospodarstvo, na katerem je sumljiva jata;

12. valilnica je obrat, kjer se inkubirajo in valijo jajca in dobavljajo enodnevni piščanci;

13. nosilec dejavnosti je nosilec dejavnosti proizvodnje valilnih jajc, nosilec dejavnosti valilnice in nosilec živilske dejavnosti.

3. člen

(odgovornost nosilcev dejavnosti)

Nosilec dejavnosti mora:

– imeti izdelan lasten načrt za monitoring in nadzor, ki mora ustrezati pogojem iz tega pravilnika;

– na lastne stroške poskrbeti za odvzem in analizo vzorcev za odkrivanje salmonel na podlagi izdelanega načrta;

– voditi evidenco o odvzemu vzorcev in rezultatih opravljenih preiskav;

– na lastne stroške izvesti ukrepe na podlagi izdelanega načrta oziroma vsaj ukrepe v skladu s tem pravilnikom.

4. člen

(obveščanje)

(1) Če nosilec dejavnosti pri monitoringu posumi na prisotnost salmonel v jati, razen pri brojlerjih, mora o tem takoj obvestiti območni urad Veterinarske uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS). Po prejemu laboratorijskega poročila o prisotnosti salmonel mora nosilec dejavnosti o tem pisno obvestiti območni urad VURS.

(2) Potrdilo o zdravstvenem stanju za brojlerje, ki se pošiljajo v zakol, mora imeti v primeru pozitivnih jat tudi pripis »v jati ugotovljene salmonеле« z navedbo serovara.

5. člen

(uradni nadzor)

(1) Uradni nadzor nad izvajanjem monitoringa in nadzora salmonel se izvaja v skladu z letnimi programi, ki jih območni uradi VURS sprejmejo najkasneje do konca novembra za naslednje leto in posredujejo na glavni urad VURS.

(2) Uradni nadzor izvajajo uradni veterinarji na naslednji način:

– na vsakem gospodarstvu matičnih jat ali v valilnici se vsakih 8 tednov vzame uradne vzorce, ki nadomestijo vzorčenje nosilca dejavnosti; poleg tega se najmanj enkrat letno na vsakem gospodarstvu izvede fizični pregled jat, pregled nastanitvenih pogojev, pregled načrta za monitoring in nadzor ter evidenc in pregled proizvodnih pogojev, načrta za monitoring in nadzor ter evidenc v valilnici;

– na vsakem gospodarstvu odraslih jat kokoši nesnic se najmanj enkrat letno izvede fizični pregled jat, pregled nastanitvenih pogojev, pregled načrta za monitoring in nadzor ter evidenc;

– na gospodarstvih jat brojlerjev se izvaja pregled pred vsakim zakolom; poleg tega se najmanj enkrat letno na vsakem gospodarstvu izvede fizični pregled jat, pregled nastanitvenih pogojev, pregled načrta za monitoring in nadzor ter evidenc.

(3) Generalni direktor VURS izda obvezno navodilo o načinu poročanja o podatkih, pridobljenih na gospodarstvu pod nadzorom.

II. MONITORING

6. člen

(vzorčenje)

(1) Vzorčenje za namen spremljanja se mora izvajati:

– v vseh matičnih jatah z najmanj 250 kokoši na način iz Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika;

– v matičnih jatah z do 250 kokoši, katerih jajca se izvalijo v valilnicah s celotno zmogljivostjo inkubatorja 1000 jajc ali več na način iz točke b) drugega odstavka II. Dela Priloge 1;

– v vseh jatah kokoši nesnic na gospodarstvih z registriranimi hlevi na način iz Priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika;

– v jatah brojlerjev na naslednji način: vzorci fecesa se morajo odvzeti 1 do 3 tedne pred zakolom. Rezultati analiz vzorcev morajo biti znani preden so živali odpremljene v klavnico. Število mest, na katerih se odvzamejo posamezni vzorci fecesa za pripravo zbirnega vzorca, je določeno v Prilogi 3, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) Pri odvzemu vzorcev se izpolni obrazec iz Priloge 4, ki je sestavni del tega pravilnika, in se ga skupaj z vzorci dostavi v laboratorij. Pri vzorčenju uradnega veterinarja je obrazec iz Priloge 4 dopolnilo zapisniku o uradnem odvzemu vzorcev.

(3) Laboratorij ob prejemu vzorca izda potrdilo o prejemu vzorca in zadrži original obrazca. Fotokopijo obrazca pošlje laboratorij, skupaj s fotokopijo poročila o preiskavi, na glavni urad VURS, originalno poročilo pa nosilcu dejavnosti in v primeru uradnega vzorčenja uradnemu veterinarju.

(4) V primeru pozitivnega rezultata vzorčenja iz prvega odstavka tega člena mora uradni veterinar zaradi potrditve rezultatov odvzeti potrditvene uradne vzorce kokoši iz objekta, v katerem se je perutnina zadrževala. V ta namen se odvzame naključni vzorec kokoši iz vsakega objekta, praviloma najmanj pet kokoši na objekt, katerih jetra, jajčniki in črevesje se pregledajo na salmonele v nacionalnem referenčnem laboratoriju.

(5) Fotokopijo zapisnika o odvzemu potrditvenih uradnih vzorcev ter fotokopijo poročila o preiskavi pošlje nacionalni referenčni laboratorij na glavni urad VURS, originalno poročilo o preiskavi pa uradnemu veterinarju, ki je potrditveni uradni vzorec odvezel. Uradni veterinar mora o rezultatih opravljenih preiskav seznaniti nosilca dejavnosti s kopijo poročila o preiskavi.

7. člen

(laboratorijske metode)

(1) Laboratoriji, ki izvajajo preiskave na prisotnost salmonel, jih morajo izvajati po metodi, ki je primerna za posamezno vrsto vzorca, je validirana in je:

– opisana v standardu ISO,

– opisana v priročniku Mednarodne organizacije za zdravje živali (O.I.E.) ali

– jo priporoča referenčni laboratorij Skupnosti.

(2) Potrditvene analize opravi nacionalni referenčni laboratorij po akreditirani metodi.

III. UKREPI V MATIČNIH JATAH KOKOŠI

8. člen

(ukrepi uradnega nadzora v primeru ugotovitve prisotnosti salmonel)

(1) Uradni veterinar mora najkasneje v 24 urah po prejemu pisnega obvestila o prisotnosti salmonel iz prvega odstavka 4. člena oziroma tretjega odstavka 6. člena tega pravilnika v matični jati, odvzeti uradne vzorce za potrditveno analizo v skladu s četrtem odstavkom 6. člena tega pravilnika.

(2) Poleg odvzema uradnih vzorcev iz prejšnjega odstavka uradni veterinar na sumljivem gospodarstvu odredi naslednje ukrepe:

– prepoved gibanja in odtujitve živali iz sumljive jate;

– prepoved izdaje zdravstvenih spričeval za živali iz sumljive jate;

– prepoved trgovanja in prometa z jajci iz sumljive jate;

– prepoved valjenja jajc iz sumljive jate;

– prepoved zakola živali iz sumljive jate;

– v primeru večih jat omejitev gibanja oseb, ki prihajajo v stik z živalmi iz sumljive jate;

– preiskava krme na gospodarstvu na prisotnost salmonel;

– epizootiološka poizvedba.

(3) Ukrepi iz prejšnjega odstavka ostanejo v veljavi, dokler se prisotnost serovarov *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Typhimurium, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow in *Salmonella* Infantis uradno ne izključi na podlagi rezultatov potrditvene analize.

9. člen

(ukrepi nosilca dejavnosti v primeru potrditve prisotnosti salmonel)

(1) Po potrditvi prisotnosti serovarov *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Typhimurium, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow in *Salmonella* Infantis v matični jati, mora nosilec dejavnosti v skladu z lastnimi načrtom za monitoring in nadzor zagotoviti izvedbo naslednjih ukrepov:

1. nobena kokoš iz jate, v kateri so bile ugotovljene salmonele, ne sme zapustiti gospodarstva, razen v primeru zakola v klavnici oziroma usmrčitve in uničenja pod uradnim veterinarskim nadzorom, pri čemer:

– mora biti zakol izveden v klavnici kot zadnja serija klavnega procesa v proizvodnem dnevu na način, ki omeji možnost širjenja salmonel na najmanjšo možno mero, v skladu s predpisi, ki urejajo higieno živil;

– proizvodi, pridobljeni iz take perutnine, se lahko dajo na trg oziroma v promet, če so bili obdelani po postopku, ki zanesljivo uniči salmonele oziroma se jih odstrani in uporabi v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi; celoten postopek se izvaja pod nadzorom uradnega veterinarja;

– usmrčitev in uničenje morata biti izvedena v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi;

2. jajca, ki jih znesejo kokoši v pozitivni jati, se:

– pod uradnim veterinarskim nadzorom dostavijo v odobreni obrat za proizvodnjo oziroma obdelavo jajčnih izdelkov, kjer se mora zagotoviti obdelava, ki zagotavlja zanesljivo uničenje salmonel. Jajca, ki se pošiljajo v obrat za proizvodnjo in predelavo jajčnih izdelkov, morajo biti pred oddajo embalirana in pakirana na način, ki onemogoča odvoz posameznih jajc iz paketa. Paketi morajo biti označeni z oznako: PROIZVOD POZITIVNE JATE – OBVEZNA PREDPISANA OBDELAVA; ali

– uničijo na kraju samem oziroma obdelajo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi;

3. vsa jajca iz pozitivnih jat, ki so v valilnici in niso vložena v valilnik, se uničijo ali obdelajo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi;

4. usmrčitev in uničenje enodnevnih piščancev iz pozitivne jate;

5. po odstranitvi oziroma odpremi jate, v kateri so bile ugotovljene salmonele, se odstrani gnoj oziroma nastil v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi in izvede temeljito čiščenje ter razkuževanje;

6. pred ponovno naselitvijo se mora izvesti bakteriološka kontrola učinkovitosti čiščenja in razkuževanja, katere rezultat mora biti negativen.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko nosilec dejavnosti odloči za zdravljenje na podlagi antibiograma.

(3) V primeru zdravljenja jat mora nosilec dejavnosti v skladu z lastnimi načrtom za monitoring in nadzor zagotoviti izvedbo naslednjih ukrepov:

- nobena kokoš iz jate, v kateri so bile ugotovljene salmonеле, ne sme zapustiti gospodarstva;
- premestitev zdravljenе jate v očiščen in razkužen hlev na istem gospodarstvu; v primeru, da nosilec dejavnosti nima možnosti premestitve jate, mora z ostalimi ukrepi za sanacijo reje zagotoviti vzdrževanje higienskih razmer v objektu. V objektu se morajo odvzeti vzorci iz okolja za ugotovitev prisotnosti salmonel;
- jajca za valjenje se morajo takoj, ko so zbrana, razkužiti z baktericidnim plinom;
- izredna in prilagojena obdelava – čiščenje in razkuževanje prostorov, naprav, embalaže in opreme v valilnici;
- poostren mikrobiološki nadzor v valilnici-jemanje bri-sov;
- izredno in prilagojeno razkuževanje jajc v valilnici v prostoru za razkuževanje in jajc med postopkom inkubacije;
- izvaljena perutnina se, dokler je še vlažna in dokler je v valilniku, sanitarno obdela z baktericidnim plinom;
- neizvaljena jajca, izvaljeno zahirano perutnino in druge stranske živalske proizvode je potrebno odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo živalske stranske proizvode;
- izredno in prilagojeno čiščenje in razkuževanje prevoznih sredstev za prevoz jajc in perutnine;
- po končanem zdravljenju odvzem vzorcev svežega fecesa oziroma živali; prvo vzorčenje se izvede peti dan po končanem zdravljenju oziroma po izteku karence, če je ta daljša kot pet dni, drugo vzorčenje pa deseti dan po končanem zdravljenju oziroma po izteku dvakratne karence, če je ta daljša kot pet dni.

(4) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se prenehajo izvajati, če so bili rezultati bakterioloških preiskav prvega in drugega vzorčenja negativni.

(5) V primeru potrditve serovarov salmonel, ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, nosilec dejavnosti izvede ukrepe, določene v lastnem načrtu za monitoring in nadzor.

IV. UKREPI V JATAH KOKOŠI NESNIC

10. člen

(ukrepi uradnega nadzora v primeru ugotovitve prisotnosti salmonel)

(1) Uradni veterinar mora po prejemu pisnega obvestila o prisotnosti salmonel iz prvega odstavka 4. člena tega pravilnika v jati kokoši nesnic, odvzeti uradne vzorce za potrditveno analizo v skladu s četrtem odstavkom 6. člena tega pravilnika.

(2) Poleg odvzema uradnih vzorcev iz prejšnjega odstavka uradni veterinar na sumljivem gospodarstvu odredi naslednje ukrepe:

- prepoved gibanja in odtujitve živali iz sumljive jate;
 - prepoved izdaje zdravstvenih spričeval za živali iz sumljive jate;
 - prepoved trgovanja in prometa z jajci iz sumljive jate;
 - prepoved zakola živali iz sumljive jate;
 - v primeru več jat omejitev gibanja oseb, ki prihajajo v stik z živalmi iz sumljive jate;
 - preiskava krme na gospodarstvu na prisotnost salmonel;
 - epizootiološka poizvedba.
- (3) Ukrepi iz prejšnjega odstavka ostanejo v veljavi, dokler se prisotnost serovarov *Salmonella* Enteritidis, *Salmo-*

nella Typhimurium, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow in *Salmonella* Infantis uradno ne izključi na podlagi rezultatov potrditvenega uradnega vzorčenja.

11. člen

(ukrepi nosilca dejavnosti v primeru potrditve prisotnosti salmonel)

(1) Po potrditvi prisotnosti serovarov *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Typhimurium, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow in *Salmonella* Infantis v jati kokoši nesnic, mora nosilec dejavnosti v skladu z lastnimi načrtom za monitoring in nadzor zagotoviti izvedbo naslednjih ukrepov:

1. nobena kokoš iz jate, v kateri so bile ugotovljene salmonеле, ne sme zapustiti gospodarstva, razen v primeru zakola v klavnici oziroma usmrtnitve in uničenja pod uradnim veterinarskim nadzorom, pri čemer:

– mora biti zakol izveden kot zadnja serija klavnega procesa v proizvodnem dnevu, na način, ki omeji možnost širjenja salmonel na najmanjšo možno mero, v skladu s predpisi, ki urejajo higieno živil;

– proizvodi, pridobljeni iz take perutnine, se lahko dajo na trg oziroma v promet, če so bili obdelani po postopku, ki zanesljivo uniči salmonеле, oziroma se jih odstrani in uporabi v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi. Celoten postopek se izvaja pod nadzorom uradnega veterinarja;

– usmrtnitev in uničenje morata biti izvedena v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi;

2. jajca, ki jih znesejo kokoši v pozitivni jati, se lahko:

– pod uradnim veterinarskim nadzorom dostavijo v odobreni obrat za proizvodnjo oziroma obdelavo jajčnih izdelkov, kjer se mora zagotoviti obdelava, ki zagotavlja zanesljivo uničenje salmonel. Jajca, ki se pošiljajo v obrat za proizvodnjo in predelavo jajčnih izdelkov, morajo biti pred oddajo embalarana in pakirana na način, ki onemogoča odvzem posameznih jajc iz paketa. Paketi morajo biti označeni z oznako »PROIZVOD POZITIVNE JATE – OBVEZNA PREDPISANA OBDELAVA«; ali

– uničijo na kraju samem oziroma se obdelajo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi;

3. po odstranitvi oziroma odpremi jate, v kateri so bile ugotovljene salmonеле, se odstrani gnoj oziroma nastil v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi, in izvede temeljito čiščenje ter razkuževanje;

4. pred ponovno naselitvijo se mora izvesti bakteriološka kontrola učinkovitosti čiščenja in razkuževanja, katere rezultat mora biti negativen.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko nosilec dejavnosti v primeru ugotovitve serovarov *Salmonella* Enteritidis oziroma *Salmonella* Typhimurium v vzrejni jati kokoši nesnic odloči za zdravljenje na podlagi antibiograma. Za zdravljenje se lahko odloči tudi v primeru ugotovitve *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow in *Salmonella* Infantis ne glede na starost jate.

(3) V primeru zdravljenja mora nosilec dejavnosti v skladu z lastnimi načrtom za monitoring in nadzor zagotoviti izvedbo naslednjih ukrepov:

1. nobena kokoš iz jate, v kateri so bile ugotovljene salmonеле, ne sme zapustiti gospodarstva,

2. premestitev zdravljenе jate v očiščen in razkužen hlev na istem gospodarstvu, v primeru, da nosilec dejavnosti nima možnosti premestitve jate, mora z ostalimi ukrepi za sanacijo reje zagotoviti vzdrževanje higienskih razmer v objektu. V objektu se morajo odvzeti vzorci iz okolja za ugotovitev prisotnosti salmonel;

3. jajca, ki jih znesejo kokoši v pozitivni jati, se:

– po izteku karence dobe pod uradnim veterinarskim nadzorom dostavijo v odobreni obrat za proizvodnjo oziroma

obdelavo jajčnih izdelkov, kjer se mora zagotoviti obdelava, ki zagotavlja zanesljivo uničenje salmonel. Jajca, ki se pošiljajo v obrat za proizvodnjo in predelavo jajčnih izdelkov, morajo biti pred oddajo embalarana in pakirana na način, ki onemogoča odvzem posameznih jajc iz paketa. Paketi morajo biti označeni z oznako »PROIZVOD POZITIVNE JATE – OBVEZNA PREDPISANA OBDELAVA«; ali

– uničijo na kraju samem oziroma obdelajo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi;

4. po končanem zdravljenju odvzem vzorcev; prvo vzorčenje se izvede sedmi dan po končanem zdravljenju oziroma po izteku karence, če je ta daljša kot sedem dni, drugo vzorčenje pa štirinajsti dan po končanem zdravljenju oziroma po izteku dvakratne karence, če je ta daljša kot sedem dni.

(4) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se prenehajo izvajati, če so bili rezultati bakterioloških preiskav prvega in drugega vzorčenja negativni.

(5) V primeru potrditve serovarov salmonel, ki niso navedeni v tem členu, nosilec dejavnosti izvede ukrepe, določene v lastnem načrtu za monitoring in nadzor.

V. UKREPI V JATAH BROJLERJEV

12. člen

(ukrepi nosilca dejavnosti v primeru ugotovitve prisotnosti salmonel)

(1) Po ugotovitvi prisotnosti serovarov *Salmonella* Enteritidis ali *Salmonella* Typhimurium v jati brojlerjev mora nosilec dejavnosti v skladu s lastnimi načrtom za monitoring in nadzor zagotoviti izvedbo naslednjih ukrepov:

– nobena žival iz jate, v kateri so bile ugotovljene salmonеле, ne sme zapustiti gospodarstva, razen v primeru zakola v klavnici;

– zakol mora biti izveden kot zadnja serija klavnega procesa v proizvodnem dnevu, na način, ki omeji možnost širjenja salmonel na najmanjšo možno mero, v skladu s predpisi, ki urejajo higieno živil;

– proizvodi, pridobljeni iz take perutnine, se lahko dajo na trg oziroma v promet, če so bili obdelani po postopku, ki zanesljivo uniči salmonеле. Celoten postopek se izvaja pod nadzorom uradnega veterinarja;

– po odpremi jate, v kateri so bile ugotovljene salmonеле, se odstrani gnoj oziroma nastil v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi, in izvede temeljito čiščenje ter razkuževanje;

– pred ponovno naselitvijo se mora izvesti bakteriološka kontrola učinkovitosti čiščenja in razkuževanja, katere rezultat mora biti negativen.

(2) V primeru ugotovitve serovarov salmonel, ki niso navedeni v prejšnjem odstavku, nosilec dejavnosti izvede ukrepe, določene v lastnem načrtu za monitoring in nadzor.

VI. PREHODNA IN KONČNE DOLOČBE

13. člen

(prehodno obdobje)

Do odobritve laboratorijev v skladu z Uredbo 2160/2003/ES opravljajo analize po tem pravilniku laboratoriji Nacionalnega veterinarskega inštituta.

14. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o monitoringu zoonoz in njihovih povzročiteljev v vzrejnih jatah kokoši nesnic (Uradni list RS, št. 28/04, 67/04 in 93/05-ZVMS).

15. člen

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Navodilo o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje salmoneloze (*Salmonellosis*) (Uradni list RS, št. 82/99, 71/00, 33/01-ZVet-1 in 93/05-ZVMS) v delu, ki se nanaša na ukrepe pri perutnini.

16. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-58/2005

Ljubljana, dne 21. februarja 2006

EVA 2005-2311-0065

Marija Lukačič l.r.

Ministrica

za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

PRILOGA 1

VZORČENJE V MATIČNIH JATAH KOKOŠI

I. Vzrejne matične jate-matične jate pred prehodom v nesnost.

(1) Vzorci se pri živalih, ki se jih vzreja za razplod, odvzamejo vsaj:

- ko so piščanci stari en dan,
- ko so kokoši stare štiri tedne in
- dva tedna preden jarkice preidejo v fazo nesnosti.

(2) Način odvzema vzorcev:

a) pri enodnevnih piščancih se odvzame vzorce no-tranjih oblog škatek, v katerih se piščanci dostavijo na gospodarstvo, in trupla piščancev, katerih pogin se ugotovi ob prispetju;

b) pri štiri tedne starih jarkicah in dva tedna pred začetkom faze nesnosti se odvzame zbirne vzorce fecesa, ki sestojijo iz posameznih vzorcev svežega fecesa, od katerih vsak tehta najmanj 1 g in ki so odvzeti naključno na več mestih v objektu, kjer se zadržuje perutnina ali, če ima perutnina prost dostop do več kakor enega objekta na gospodarstvu, iz vsake skupine objektov na gospodarstvu, kjer se zadržuje perutnina. Število mest, na katerih se odvzamejo posamezni vzorci fecesa za pripravo zbirnega vzorca, je določeno v PRILOGI 3.

II. Odrasle matične jate-matične jate v fazi nesnosti

(1) Vse odrasle matične jate se vzorčijo vsaj vsak drugi teden med obdobjem nesnosti.

(2) Način odvzema vzorcev:

a) matične jate, katerih jajca se valijo v valilnici s celotno zmogljivostjo inkubatorja do 1000 jajc, se vzorčijo na gospodarstvu in odvzeti vzorci sestojijo iz zbirnega vzorca fecesa. Vzorci se odvzamejo na način iz točke b) drugega odstavka I. dela te priloge;

b) matične jate, katerih jajca se valijo v valilnici s celotno zmogljivostjo inkubatorja 1000 jajc ali več, se vzorčijo v valilnici. Odvzamejo se naslednji vzorci:

– zbirnih vzorcev mekonija, odvzetega 250 piščancem, ki so bili izvaljeni iz jajc, dostavljenih v valilnico iz vsake matične jate; ali

– vzorcev trupel 50 piščancev, ki so poginili v jajčnih lupinah ali se izvalili iz jajc, dostavljenih v valilnico iz vsake matične jate.

PRILOGA 2

VZORČENJE V JATAH KOKOŠI NESNIC**I. Vzrejne jate – jate pred prehodom v nesnost**

(1) Vzorci se odvzamejo v jatah kokoši nesnic vsaj:

- ko so piščanci stari en dan in
- dva tedna preden jarkice preidejo v fazo nesnosti.

(2) Način odvzema vzorcev:

a) pri enodnevnih piščancih se odvzame vzorce no-tranjih oblog škatel, v katerih se piščanci dostavijo na go-spodarstvo, in trupel piščancev, katerih pogin se ugotovi ob prispetju;

b) dva tedna pred začetkom faze nesnosti se odvzame zbirne vzorce fecesa, ki sestojijo iz posameznih vzorcev svežega fecesa, od katerih vsak tehta najmanj 1 g in ki so odvzeti naključno na več mestih v objektu, kjer se zadržuje perutnina, ali, če ima perutnina prost dostop do več kakor enega objekta na gospodarstvu, iz vsake skupine objektov na gospodarstvu, kjer se zadržuje perutnina.

Število mest, na katerih se odvzamejo posamezni vzorci fecesa za pripravo zbirnega vzorca, je določeno v PRILOGI 3.

II. Odrasle jate – jate v fazi nesnosti

(1) Vse odrasle jate kokoši nesnic se vzorčijo vsakih 15 tednov med obdobjem nesnosti.

(2) Način odvzema vzorcev:

Vzorci se odvzamejo na način iz točke b) drugega odstavka I. dela te priloge;

PRILOGA 3

ŠTEVILO MEST, NA KATERIH SE ODVZAMEJO POSAMEZNI VZORCI FECESA ZA PRIPRAVO ZBIRNEGA VZORCA

Število perutnine v objektu	Število vzorcev fecesa, ki se odvzamejo v objektu ali skupini objektov na gospodarstvu
< 250	100
250 – 499	200
500 – 1000	250
>1000	300

Celotno število vzorcev, ki se odvzamejo v vsakem objektu, se za analizo lahko združi v zbirni vzorec.

PRILOGA 4

OBRAZEC**I. NOSILEC DEJAVNOSTI**

1. Nosilec dejavnosti reje
 - Ime in priimek oziroma ime in naslov
 - Registrska številka hleva oziroma obrata za rejo (kjer je primerno)
2. Nosilec dejavnosti valilnice
 - Ime in naslov
 - Registrska številka valilnice

II. IDENTIFIKACIJA JATE

1. Vrsta jate (označi ustrezno)

☐ matična jata	☐ vzrejna jata
	☐ odrasla jata
☐ jata kokoši nesnic	☐ vzrejna jata
	☐ odrasla jata
☐ jata brojlerjev	

2. Oznaka jate na gospodarstvu-identifikacija

3. Datum vselitve jate*

4. Starost živali ob vselitvi (vpiši enodnevni piščanci ali starost v dnevih oziroma tednih)*

III: VZOREC

1. Vrsta vzorca (označi ustrezno)

☐ notranje obloge škatel	število vzorcev _____
☐ trupla piščancev	število vzorcev _____
☐ feces	število vzorcev _____
☐ mekonij	število vzorcev _____

2. Starost jarkic oziroma odraslih živali ob vzorčenju (v tednih)*

3. Datum vzorčenja

4. Vzorčevalec (označi ustrezno)

- ☐ nosilec dejavnosti
☐ drugo (navedi kdo)

IV. PREISKAVA

- ☐ prisotnost salmonel in v primeru izolacije serotipizacija
☐ drugo (navedi kaj)

V. PODPIS

nosilec dejavnosti

*obvezno vpisati v primeru vzorčenja na gospodarstvu, v primer vzorčenja v valilnici vpisati, če so podatki na voljo

**1027. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o minimalnih zahtevah pri
zagotavljanju medicinske oskrbe posadke na
ladjah**

Na podlagi tretjega odstavka 1. člena Zakona o varnosti in zdravju pri delu (Uradni list RS, št. 56/99 in 64/01) izdaja minister za delo, družino in socialne zadeve, v soglasju z ministrom za zdravje

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o minimalnih zahtevah pri zagotavljanju
medicinske oskrbe posadke na ladjah

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

V Pravilniku o minimalnih zahtevah pri zagotavljanju medicinske oskrbe posadke na ladjah (Uradni list RS, št. 28/01) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»1. člen

Ta pravilnik v skladu z direktivo Sveta 92/29/EGS z dne 31. marca 1992 o minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtevah za izboljšanje medicinske oskrbe na ladjah (UL L št. 113 z dne 30. 4. 1992, str. 19) določa minimalne zahteve pri zagotavljanju medicinske oskrbe posadke na ladjah, ki se nanašajo na:

- medicinsko opremo,
- ladijsko bolnišnico (ambulantno),
- zdravnika,
- odgovornost lastnika in poveljnika ladje,
- informiranje in usposabljanje poveljnika in pooblaščenih delavcev,
- medicinska posvetovanja po radijski zvezi in
- nadziranje medicinske opreme.«.

2. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

Sestavni del tega pravilnika so naslednje priloge:

- Priloga I »Kategorije ladij«;
- Priloga II »Medicinska oprema«;
- Priloga III »Nevarne snovi«;

- Priloga IV »Splošna merila za popis medicinske opreme«;
- Priloga V »Medicinsko usposabljanje kapitana in pooblaščenih delavcev.«.

3. člen

Priloge II »Medicinska oprema«, III »Nevarne snovi« in IV »Splošna merila za popis medicinske opreme« se nadomestijo z novimi prilogami II »Medicinska oprema«, III »Nevarne snovi« in IV »Splošna merila za popis medicinske opreme«, ki so sestavni del tega pravilnika.

4. člen

V 10. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Za zagotovitev pogojev nujne zdravstvene oskrbe delavcev na ladjah pooblasti minister, pristojen za zdravje, javni zdravstveni zavod, usmerjen v pomorsko medicino, ki zagotavlja neprekinjeno nujno medicinsko oskrbo preko radijsko-telefonske zveze.«.

5. člen

Za 12. členom se doda nov 12.a člen, ki se glasi:

»12.a člen

Ministrstvo, pristojno za varnost in zdravje pri delu poroča Komisiji, v skladu z 9. členom direktive iz 1. člena tega pravilnika, o praktičnem izvajanju določb te direktive.

Poročilu iz prejšnjega odstavka se priložijo stališča socialnih partnerjev.«.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01701-19/2005/18

Ljubljana, dne 21. februarja 2006

EVA 2005-2611-0066

mag. Janez Drobnič l.r.

Minister

za delo, družino
in socialne zadeve

Soglašam!

Spec. akad. st. Andrej Bručan dr. med. l.r.

Minister
za zdravje

PRILOGA I

KATEGORIJE LADIJ

- a) Ladje, namenjene plovbi po morju ali morskemu ribolovu, brez omejitev dolžine plovb.
- b) Ladje, namenjene plovbi po morju ali morskemu ribolovu, ki opravljajo plovbe, krajše od 150 navtičnih milj od najbližjega pristanišča in ki imajo ustrezno medicinsko opremo.

V to kategorijo sodijo tudi ladje, namenjene plovbi po morju ali morskem ribolovu, ki opravljajo potovanja, krajša od 175 navtičnih milj od najbližjega pristanišča in imajo ustrezno medicinsko opremo ter so ves čas znotraj območja helikopterske reševalne službe.(1)

- c) Pristaniške ladje, čolni in tovarne barke, ki se zadržujejo v bližini obale in plovila, ki razen krmarnice nimajo drugih kabin za posadko.

- a) Dve vrsti pripravkov za zdravljenje bakterijskih infekcij
- b) Antibakterijski sulfonamidi
- c) Urinski antiseptiki
- d) Antiparazitiki, insekticidi in repelenti
- e) Črevesna antiinfektivna sredstva
- f) Protitetanusna cepiva in imunoglobulini

KATEGORIJE LADIJ

	A	B	C
8. Preparati, ki pospešujejo rehidracijo, vnos energije in povečanje volumna plazme	x	x	
9. Pripravki za zunanjo uporabo			
A) pripravki za zdravljenje bolezni kože			
– Antimikotiki	x		
– Pripravki za mehčanje in varovanje kože	x	x	x
– Pripravki za oskrbo ran in razjed	x	x	
– Pripravki za lajšanje srbenja z vsebnostjo antihistaminikov, anestetikov, itd.	x	x	x
– Antibiotična mazila	x	x	
– Protivirusni pripravki	x	x	
– Kortikosteroidi-dermatiki	x	x	
– Protivnetna in blažilna mazila	x	x	x
– Preparati za opekline	x	x	x
B) Pripravki za zdravljenje očesnih bolezni			
– Pripravki za preprečevanje in zdravljenje infekcij	x	x	
– Protivnetni pripravki	x	x	
– Protivnetne učinkovine v kombinacijah s protimikrobnimi učinkovinami	x	x	
– Lokalni anestetiki	x	x	
– Učinkovine za paraliziranje ciliarne mišice	x	x	
– Pripravki za oženje krvnih žil in protialergični pripravki	x	x	
C) Pripravki za zdravljenje ušesnih bolezni			
– Pripravki za preprečevanje in zdravljenje infekcij	x	x	
– Protimikrobne učinkovine, kombinacije	x	x	
– Analgetiki in anestetiki	x	x	
D) Stomatološki pripravki			
– Protimikrobne učinkovine za lokalno oralno zdravljenje	x	x	
E) Lokalni anestetiki			
– Lokalni anestetiki z uporabo zmrzovanja	x		
– Lokalni anestetiki, ki se dajejo s podkožno injekcijo	x	x	
– Zobni anestetiki in razkužilne zmesi	x	x	

II. OPREMA

KATEGORIJE LADIJ

	A	B	C
1. Oprema za oživljanje			
– Ročna naprava za oživljanje s prozornimi maskami	x	x	
– Naprava za dajanje kisika z ventili za redukcijo pritiska, z možnostjo uporabe ladijskega industrijskega kisika ali kisika iz jeklenk	x	x ⁽¹⁾	
– Mehanični aspirator za čiščenje gornjih dihalnih poti	x	x	
– Tubus za ustno oživljanje	x	x	x
– Infuzijski seti	x	x	
– Nosila	x	x	
2. Obveze in oprema za šivanje			
– Sterilne rokavice	x	x	x
– Sterilni set za šivanje	x	x	
– Sterilni set za oskrbo rane	x	x	
– Lepljiv elastičen povoj	x	x	x
– Trakovi iz gaze	x	x	
– Cevasta gaza za prstne obveze	x	x	
– Sterilna obveza iz gaze	x	x	x
– Vata	x	x	
– Sterilne rjuhe za žrtve opeklin	x	x	
– Trikotna ruta	x	x	x
– Lepljive obveze	x	x	x
– Sterilne kompresijske obveze	x	x	x
– Lepljivi materiali za šivanje ali cink-oksidne obveze	x	x	x
– Nevpojni materiali za šivanje s šivanko	x	x	x
– Vazelinska gaza	x	x	
3. Instrumenti			
– Kaseta s sterilnimi kirurškimi instrumenti (škarje, pincete, peani, držala za skalpele, rezila za enkratno uporabo, hemostatične sponke, kompleti igel s svilo, raznih velikosti)	x	x	
– Skalpeli za enkratno uporabo	x	x	
– Posoda za instrumente iz nerjavečega jekla	x	x	
– Britvice za enkratno uporabo	x	x	
– Pean in pincete za odstranjevanje tujkov	x	x	
4. Oprema za pregled in kontrolo			
– Loparčki za pregled grla za enkratno uporabo	x	x	
– Indikatorski trakovi za analizo urina, za merjenje glukoze v krvi	x		
– Termometri za telesno temperaturo (aksilarni, rektalni)	x		
– Diagrami za telesno temperaturo	x		
– Rjuhe za medicinsko evakuacijo	x	x	
– Stetoskop	x	x	
– Aparat za merjenje krvnega tlaka	x	x	
– Standardni medicinski termometer	x	x	
– Hipotermični termometer	x	x	
– Otokop	x	x	
5. Oprema za injiciranje, perfuzijo, punktiranje in kateteriziranje			
– Urinski katetri, raznih velikosti	x		
– Vrečka za drenažo urina	x	x	
– Seti za infuzije (kanila z nepovratnim ventilom, plastične brizge in igle raznih velikosti, košarica)	x		
– Oprema za klistir	x		

¹ Pod predpisanimi pogoji uporabe.

KATEGORIJE LADIJ

6. Splošna medicinska oprema

- Nočna posoda
- Termofofor
- Steklenica za urin
- Vrečka za led
- Ledvičke raznih velikosti
- Posoda za odpadni material, kontaminiran

7. Imobilizacija in oprema za pričvrstitev

- Opornice po Boehlerju
- Opornice po Kramerju
- Napihljiva deščica
- Deščica za uravnavo stegen
- Manšeta za vratno hrbtenico
- Thomasova deščica ali valovita blazinica

8. Dezinfekcija, dezinselcija in profilaksa

- Vodna dezinfekcijska raztopina
- Tekoči insekticidi
- Insekticidi v prahu
- Tekočine za razkuževanje

A	B	C
x	x	
x	x	
x		
x	x	
x	x	
x	x	
x	x	
x	x	
x		
x	x	
x	x	
x	x	
x	x	

III. PROTISTRUPI

1. Zdravila:

1.1. splošni

1.2. specifični:

- kardio-vaskularni
- gastrointestinalni
- za živčni sistem
- za dihalni sistem
- antiinfekcijski
- za zunanjo uporabo

2. Medicinska oprema

- oprema za dovajanje kisika (z opremo za oživljanje)

PRILOGA III

NEVARNE SNOVI

Snovi, naštet v tej prilogi, je treba upoštevati v kateri koli obliki, ki se jo prevaža na krovu ladje, vključno v obliki odpadkov ali ostankov tovora.

- Eksplozivne snovi in predmeti
- Plini: stisnjeni, utekočinjeni ali razpadli pod pritiskom
- Oksidativne snovi
- Zelo lahko vnetljive snovi
- Lahko vnetljive snovi
- Vnetljive snovi
- Zelo strupene snovi
- Strupene snovi
- Zdravju škodljive snovi
- Jedke snovi
- Dražilne snovi
- Senzibilizirajoče snovi
- Rakotvorne snovi
- Mutagene snovi
- Teratogene snovi
- Okolju nevarne snovi
- Infekcijske snovi
- Radioaktivne snovi
- Organski peroksidi

SPLOŠNA MERILA ZA POPIS MEDICINSKE OPREME NA LADJI

	Zahtevane količine	Dejansko natovorjene količine	Pripombe (zlasti datum izteka uporabnosti)
1. ZDRAVILA			
1.1. Pripravki za zdravljenje bolezn srca in ožilja			
a) Adrenergiki in dopaminergiki	0	0	0
b) Vazodilatatorji za zdravljenje koronarne ishemije	0	0	0
c) Diuretiki	0	0	0
d) Antihemoragični preparati vključno z uterotoniki, če so na ladji prisotne ženske	0	0	0
e) Antihipertenzivi	0	0	0
1.2. Pripravki za zdravljenje bolezn prebavil			
a) Zdravila za želodčne bolečine in bolečine v dvanajsterniku	0	0	0
– Antiacidi	0	0	0
– Antiulkusni pripravki	0	0	0
– Spazmolitiki	0	0	0
b) Antiemetiki in pripravki proti slabosti	0	0	0
c) Laksativi	0	0	0
d) Antidiaroiki	0	0	0
e) Protivnetni in protimikrobni pripravki	0	0	0
f) Antihemeroidiki za lokalno zdravljenje	0	0	0
1.3. Analgetiki in zdravila proti krčem			
a) Analgetiki in antipiretiki	0	0	0
b) Močni analgetiki	0	0	0
c) Spazmolitiki	0	0	0
1.4. Preparati z delovanjem na živčevje			
a) Anksiolitiki	0	0	0
b) Hipnotiki in sedativi	0	0	0
c) Zdravila proti morskii bolezni	0	0	0
d) Antiepileptiki	0	0	0
1.5. Antialergiki za sistemsko zdravljenje			
a) Antihistaminiki za sistemsko zdravljenje	0	0	0
b) Glukokortikoidi	0	0	0
1.6. Pripravki za zdravljenje bolezn dihal			
a) Pripravki za zdravljenje bolezn nosne sluznice	0	0	0
b) Pripravki z učinkom na žrelo	0	0	0
c) Pripravki za zdravljenje astme	0	0	0
d) Pripravki za zdravljenje kašlja in prehlada	0	0	0

	Zahtevane količine	Dejansko natovorjene količine	Pripombe (zlasti datum izteka uporabnosti)
1.7. Pripravki za sistemsko zdravljenje infekcij			
a) Dve vrsti pripravkov za zdravljenje bakterijskih infekcij	0	0	0
b) Antibakterijski sulfonamidi	0	0	0
c) Urinski antiseptiki	0	0	0
d) Antiparazitiki, insekticidi in repelenti	0	0	0
e) Črevesna antiinfektivna sredstva	0	0	0
f) Protitetanusna cepiva in imunoglobulini	0	0	0
1.8. Preparati, ki pospešujejo rehidracijo, vnos energije in povečanje volumna plazme	0	0	0
1.9. Pripravki za zunanjo uporabo			
A) Pripravki za zdravljenje kože			
a) Antimikotiki	0	0	0
b) Pripravki za mehčanje in varovanje kože	0	0	0
c) Pripravki za lajšanje srbenja z vsebnostjo antihistaminikov, anestetikov itd.	0	0	0
d) Antibiotična mazila	0	0	0
e) Protivirusni pripravki	0	0	0
f) Kortikosteroidni-dermatiki	0	0	0
g) Protivnetna in blažilna mazila	0	0	0
h) Preparati za opekline	0	0	0
B) Pripravki za zdravljenje očesnih bolezni			
a) Pripravki za preprečevanje in zdravljenje infekcij	0	0	0
b) Protivnetni pripravki	0	0	0
c) Protivnetne učinkovine v kombinacijah s protimikrobnimi učinkovinami	0	0	0
d) Lokalni anestetiki	0	0	0
e) Učinkovine za paraliziranje ciliarne mišice	0	0	0
f) Pripravki za oženje krvnih žil in protialergični pripravki	0	0	0
C) Pripravki za zdravljenje ušesnih bolezni			
a) Pripravki za preprečevanje in zdravljenje infekcij	0	0	0
b) Protimikrobne učinkovine, kombinacije	0	0	0
c) Analgetiki, anestetiki	0	0	0
D) Stomatološki pripravki			
– Protimikrobne učinkovine za lokalno oralno zdravljenje	0	0	0
E) Lokalni anestetiki			
– Lokalni anestetiki z uporabo zmrzovanja	0	0	0
– Lokalni anestetiki, ki se dajejo s podkožno injekcijo	0	0	0
– Zobni anestetiki in razkužilne zmesi	0	0	0

	Zahtevane količine	Dejansko natovorjene količine	Pripombe (zlasti datum izteka uporabnosti)
2.7. Imobilizacija in oprema za pričvrstitev			
– Opornice po Boehlerju	0	0	0
– Opornice po Kramerju	0	0	0
– Napihljiva deščica	0	0	0
– Deščica za uravnavo stegen	0	0	0
– Manšeta za imobilizacijo vratu	0	0	0
– Thomasova deščica ali valovita blazinica	0	0	0
2.8. Dezinfekcija, dezinsekcija in profilaksa			
Vodna dezinfekcijska raztopina	0	0	0
Tekoči insekticidi	0	0	0
Insekticidi v prahu	0	0	0
Tekočine za razkuževanje	0	0	0
3. PROTISTRUPI			
3.0. Splošni (adsorbensi)	0	0	0
3.1 Specifični	0	0	0
3.2.Kardio-vaskularni	0	0	0
3.3. Gastro-intestinalni	0	0	0
3.4. Za živčni sistem	0	0	0
3.5. Za dihalni sistem	0	0	0
3.6. Antiinfekcijski	0	0	0
3.7. Za zunanjo uporabo	0	0	0
3.8. Drugo	0	0	0
3.9. Potrebni za dajanje kisika	0	0	0

Kraj in datum:.....

Podpis kapitana:.....

Privolitev pooblaščenega zdravnika:.....

RAZDELEK B**LADJE IZ KATEGORIJE B****Podatki o ladji**

Ime:.....

Zastava:.....

Domače pristanišče:.....

II. Medicinska oprema**1. ZDRAVILA****1.1. Pripravki za zdravljenje bolezni srca in ožilja**

	Zahtevane količine	Dejansko natovorjene količine	Pripombe (zlasti datum izteka uporabnosti)
a) Adrenergiki in dopaminergiki	0	0	0
b) Vazodilatatorji za zdravljenje koronarne ishemije	0	0	0
c) Diuretiki	0	0	0
d) Antihipertenzivni preparati vključno z uterotoniki, če so na ladji prisotne ženske	0	0	0

1.2. Pripravki za zdravljenje bolezni prebavil

a) Zdravila za želodčne bolečine in bolečine v dvanajsterniku	0	0	0
b) Antiacidi	0	0	0
c) Spazmolitiki	0	0	0
d) Antiemetiki in pripravki proti slabosti	0	0	0
e) Laksativi	0	0	0
f) Antidiaroički	0	0	0
g) Protivnetni in protimikrobni pripravki	0	0	0
h) Antihipertenzivni preparati za lokalno zdravljenje	0	0	0

1.3. Analgetiki in zdravila proti krčem

a) Analgetiki in antipiretiki	0	0	0
b) Močni analgetiki	0	0	0
c) Spazmolitiki	0	0	0

1.4. Preparati z delovanjem na živčevje

a) Anksiolitiki	0	0	0
b) Hipnotiki in sedativi	0	0	0
c) Zdravila proti morskemu boleznim	0	0	0

1.5. Antialergiki za sistemsko zdravljenje

a) Antihistaminiki za sistemsko zdravljenje	0	0	0
b) Glukokortikoidi	0	0	0

1.6. Pripravki za zdravljenje bolezni dihal

a) Pripravki za zdravljenje bolezni nosne sluznice	0	0	0
b) Pripravki z učinkom na žrelo	0	0	0
c) Pripravki za zdravljenje astme	0	0	0
d) Pripravki za zdravljenje kašlja in prehlada	0	0	0

1.7. Pripravki za sistemsko zdravljenje infekcij

a) Dve vrsti pripravkov za zdravljenje bakterijskih infekcij	0	0	0
b) Antibakterijski sulfonamidi	0	0	0
c) Antiparazitiki, insekticidi in repelenti	0	0	0
d) Črevesna antiinfektivna sredstva	0	0	0
e) Protitetanusna cepiva in imunoglobulini	0	0	0

1.8. Preparati, ki pospešujejo rehidracijo, vnos energije in povečanje volumna plazme

	0	0	0

	Zahtevane količine	Dejansko natovorjene količine	Pripombe (zlasti datum izteka uporabnosti)
1.9. Pripravki za zunanjo uporabo			
A) Pripravki za zdravljenje kože			
a) Antimikotiki	0	0	0
b) Pripravki za mehčanje in varovanje kože	0	0	0
c) Pripravki za lajšanje srbenja z vsebnostjo antihistaminikov, anestetikov itd.	0	0	0
d) Antibiotična mazila	0	0	0
e) Protivirusni pripravki	0	0	0
f) Kortikosteroidni-dermatiki	0	0	0
g) Protivnetna in blažilna mazila	0	0	0
h) Preparati za opekline	0	0	0
B) Pripravki za zdravljenje očesnih bolezni			
a) Pripravki za preprečevanje in zdravljenje infekcij	0	0	0
b) Protivnetni pripravki	0	0	0
c) Protivnetne učinkovine v kombinacijah s protimikrobnimi učinkovinami	0	0	0
d) Lokalni anestetiki	0	0	0
e) Učinkovine za paraliziranje ciliarne mišice	0	0	0
f) Pripravki za oženje krvnih žil in protialergični pripravki	0	0	0
C) Pripravki za zdravljenje ušesnih bolezni			
a) Pripravki za preprečevanje in zdravljenje infekcij	0	0	0
b) Protimikrobne učinkovine, kombinacije	0	0	0
c) Analgetiki, anestetiki	0	0	0
D) Stomatološki pripravki			
– Protimikrobne učinkovine za lokalno oralno zdravljenje	0	0	0
E) Lokalni anestetiki			
– Lokalni anestetiki, ki se dajejo s podkožno injekcijo	0	0	0
– Zobni anestetiki in razkužilne zmesi	0	0	0

	Zahtevane količine	Dejansko natovorjene količine	Pripombe (zlasti datum izteka uporabnosti)
2. OPREMA			
2.1. Oprema za oživljanje			
– Ročna naprava za oživljanje s prozornimi maskami	0	0	0
– Naprava za dajanje kisika z ventili za redukcijo pritiska, z možnostjo uporabe ladijskega industrijskega kisika ali kisika iz jeklenk	0	0	0
– Mehanični aspirator za čiščenje gornjih dihalnih poti	0	0	0
– Tubus za ustno oživljanje	0	0	0
– Nosila	0	0	0
2.2. Obveze in oprema za šivanje			
– Sterilne rokavice	0	0	0
– Sterilni set za šivanje	0	0	0
– Sterilni set za oskrbo rane	0	0	0
– Lepljiv elastični povoj	0	0	0
– Trakovi iz gaze	0	0	0
– Cevasta gaza za prstne obveze	0	0	0
– Sterilna obveza iz gaze	0	0	0
– Vata	0	0	0
– Sterilne rjuhe za žrtve opeklin	0	0	0
– Trikotna preveza	0	0	0
– Lepljive obveze	0	0	0
– Sterilne kompresijske obveze	0	0	0
– Lepljivi materiali za šivanje ali cink-oksidne obveze	0	0	0
– Nevpojni materiali za šivanje s šivanko	0	0	0
– Vazelinska gaza	0	0	0
2.3. Instrumenti			
– Kaseta s sterilnimi kirurškimi instrumenti	0	0	0
– Skalpeli za enkratno uporabo	0	0	0
– Posoda za instrumente iz nerjavečega jekla	0	0	0
– Britvice za enkratno uporabo	0	0	0
– Pean in pincete za odstrajevanje tujkov	0	0	0
2.4. Oprema za pregled in kontrolo			
– Loparčki za pregled grla za enkratno uporabo	0	0	0
– Indikatorski trakovi za analizo urina, za merjenje glukoze v krvi	0	0	0
– Medicinske rjuhe za evakuacijo	0	0	0
– Stetoskop	0	0	0
– Aparat za merjenje krvnega tlaka	0	0	0
– Standardni medicinski termometer	0	0	0
– Hipotermični termometer	0	0	0
– Otokop	0	0	0
2.5. Oprema za injiciranje, perfuzijo, punktiranje in kateteriziranje			
– Seti za infuzije	0	0	0
2.6. Splošna medicinska oprema			
– Nočna posoda	0	0	0
– Termofoor	0	0	0
– Steklenica za urin	0	0	0
– Vrečka za led	0	0	0
– Ledvičke raznih velikosti	0	0	0
– Posoda za odpadni material, kontaminiran	0	0	0

Privolitev pooblaščenega zdravnika:.....

Privolitev pooblaščenega zdravnika:.....

PRILOGA V

MEDICINSKO USPOSABLJANJE KAPITANA IN POOBLAŠČENIH DELAVCEV

- I.
 1. Osnovno znanje iz psihologije, fiziologije delovanja zdravega in bolnega organizma, osnovno zdravljenje
 2. Osnove preventivne medicine, zlasti individualna in kolektivna higiena, ter osnove možnih profilaktičnih ukrepov.
 3. Usposobitev za izvajanje osnovnih vrst zdravljenja in nadziranje izkrcanja na morju v sili.

Osebe, ki so odgovorne za zdravstveno nego na ladjah A kategorije, se morajo, če je to mogoče, praktično usposabljeni v bolnišnicah.
 4. Usposobitev za izvedbo medicinskega posvetovanja po radijsko – telefonski zvezi.
- II. Pri usposabljanju je potrebno upoštevati programe in navodila, ki jih za to področje vsebujejo ustrezni mednarodni dokumenti.

1028. Pravilnik o prepisovanju podatkov o delovnem času iz zapisovalnih naprav in vodenju evidence

Na podlagi 8. člena Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi (Uradni list RS, št. 76/05) izdaja minister za promet

P R A V I L N I K
o prepisovanju podatkov o delovnem času
iz zapisovalnih naprav in vodenju evidence

1. člen

(vsebina pravilnika)

S tem pravilnikom se določajo evidence, načini in pogoji prepisovanja v zapisovalno opremo in voznikovo kartico vpisanih in shranjenih podatkov, hranjenje tahografskih vložkov in izpisov, ki jih natisnejo kontrolne naprave, ter zapisov, ki jih sestavi voznik v skladu z Uredbo Sveta (EGS) 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu (UL L št. 370 z dne 31. 12. 1985, str. 34), z vsemi spremembami (v nadaljnjem besedilu: Uredba 3821/85/EGS).

2. člen

(evidence)

(1) Delodajalci evidentirajo delovni čas oseb, ki opravljajo mobilne dejavnosti v cestnem prevozu, ter v ta namen vzpostavijo in vodijo pisno evidenco delovnega časa (v nadaljnjem besedilu: evidenca). Podatki iz evidence se hranijo na sedežu prevoznika najmanj dve leti po preteku obdobja, na katerega se nanašajo.

(2) Podatki za posamezno osebo, ki opravlja mobilno dejavnost, se v evidenco vpisujejo sproti, nikakor pa ne kasneje kot 28 dni po prejšnjem vpisu podatkov za isto osebo.

(3) V evidenci se na obrazcu iz priloge, ki je sestavni del tega pravilnika, vodijo ločeno za vsako osebo, ki opravlja mobilno dejavnost, naslednji podatki:

– osebno ime, EMŠO;

– delovni čas, v katerem so zajeta časovna obdobja iz 2. točke prvega odstavka 3. člena Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi (Uradni list RS, št. 76/05; v nadaljnjem besedilu: zakon);

– nočno delo;

– skupni delovni čas;

– skupni tedenski delovni čas, iz katerega mora biti posebej razvidno, ali je bilo najvišje povprečje delovnega tedna preseženo.

(4) Vsak delodajalec pisno pozove osebo, ki opravlja mobilno dejavnost, k predložitvi evidence delovnega časa, opravljenega pri drugem delodajalcu. Vsaka oseba, ki opravlja mobilno dejavnost in je zaposlena pri več delodajalcih, pridobi podatke o delovnem času pri vsakem izmed njih in jih v pisni obliki posreduje ostalim delodajalcem.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko delodajalci zaradi lažjega in enostavnejšega poslovanja, s privolitvijo osebe, ki opravlja mobilno dejavnost, vzpostavijo sistem medsebojne izmenjave podatkov o delovnem času osebe, ki opravlja mobilno dejavnost.

3. člen

(prenos podatkov iz voznikove kartice in zapisovalne opreme v podatkovno bazo prevoznika)

(1) Prvi prenos podatkov iz voznikove kartice in zapisovalne opreme v podatkovno bazo prevoznika se opravi najpozneje 28 dni po prvi uporabi voznikove kartice in

zapisovalne opreme iz Priloge IB Uredbe 3821/85/EGS (v nadaljnjem besedilu: digitalni tahograf).

(2) Časovni presledek med dvema prenosoma elektronskih podatkov s kartice istega voznika v podatkovno bazo ne sme biti daljši od 28 dni. Prenos se opravi, kot je opredeljeno v 3. in 4. točki dodatka 7 k Prilogi IB Uredbe 3821/85/EGS.

(3) Časovni presledek med dvema prenosoma elektronskih podatkov iz pomnilnika digitalnega tahografa za posamezno vozilo ne sme biti daljši od 90 dni. Prenos se opravi, kot je opredeljeno v 2. točki dodatka 7 k Prilogi IB Uredbe 3821/85/EGS. Vsak prepis podatkov v podatkovno bazo vsebuje podatke, vpisane od predhodnega nalaganja dalje. Odgovorna oseba delodajalca pri vsakem prenosu podatkov zagotavlja kontinuiteto in sledljivost podatkov.

(4) Pred prodajo ali razgradnjo vozila ter v primeru vrnitve najetega vozila, zakupljenega vozila brez voznika ali testnega vozila delodajalec opravi prenos podatkov iz pomnilnika digitalnega tahografa v podatkovno bazo.

(5) Podatki iz tega člena se v podatkovni bazi hranijo dve leti po preteku obdobja, na katerega se nanašajo.

4. člen

(določitev vpisnih polj)

(1) V primeru prenosa podatkov iz digitalnega tahografa mora podatkovna baza vsebovati natanko 24 vpisnih polj:

– 3 vpisna polja za kodo države registracije vozila, kot je ta opredeljena v točki 2.71. dodatka 1 Priloge IB Uredbe 3821/85/EGS;

– 13 vpisnih polj za registrsko številko;

– 8 vpisnih polj za datum nalaganja na omrežje (v formatu LLLLMMDD / leto, mesec, dan).

(2) V primeru prenosa podatkov iz voznikovih kartic mora podatkovna baza vsebovati natanko 25 vpisnih polj:

– 3 vpisna polja za kodo države izdaje kartice, kot je ta opredeljena v točki 2.71. dodatka 1 Priloge IB Uredbe 3821/85/EGS;

– 14 vpisnih polj številke kartice;

– 8 vpisnih polj za datum nalaganja na omrežje (v formatu LLLLMMDD / leto, mesec, dan).

(3) V podatkovni bazi je uporaba znakov omejena na:

– številke od 0 do vključno 9,

– velike tiskane črke od A do vključno Ž,

– podčrtavanje (_) za izpolnjevanje polj.

5. člen

(hramba tahografskih vložkov)

(1) Delodajalec uporabljene tahografske vložke ter izpise, ki jih voznik opravi v skladu s sedmim odstavkom 15. člena, in zapise na podlagi drugega odstavka 16. člena Uredbe 3821/85/EGS pravilno arhivira na svojem sedežu, in sicer tekoče po datumu in posameznem vozilu.

(2) Časovni presledek med dvema zbiranjema tahografskih vložkov v podjetju ne sme biti daljši od 28 dni.

(3) Pred prodajo ali razgradnjo vozila delodajalec dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena iz vozila prenese v arhiv. Dokumentacija se prenese tudi v primeru vrnitve najetega vozila, zakupljenega vozila brez voznika ali testnega vozila.

(4) Dokumentacija iz tega člena se pri delodajalcu hrani dve leti po preteku obdobja, na katerega se nanaša.

6. člen

(hramba izpisov iz digitalnega tahografa)

Določbe prejšnjega člena se smiselno uporabljajo tudi za izpise iz digitalnega tahografa, ki jih vozniki opravijo na podlagi 9. člena tega pravilnika.

7. člen

(evidence v elektronski obliki)

Če delodajalec na podlagi računalniške obdelave podatkov iz podatkovne baze in iz arhiviranih tahografskih vložkov in izpisov iz digitalnega tahografa vzpostavi in zagotavlja vodenje evidence v smislu 2. člena tega pravilnika, mu posebne pisne evidence ni potrebno voditi.

8. člen

(način vodenja evidence)

(1) Delodajalec vodi evidence in vzdržuje podatke iz podatkovne baze tako, da lahko na zahtevo pristojnega nadzornega organa izroči evidenco na vpogled, opravi izpis podatkov iz evidence ali prepíše podatke iz evidence na drug medij.

(2) Na zahtevo nadzornega organa lahko delodajalec, če vodi evidence v elektronski obliki, podatke posreduje na CD-ROM tipa CD/R premera 12cm, na katerem so podatki zapisani po standardu ISO 9660:1998.

(3) Delodajalec lahko v soglasju z nadzornim organom podatke pošlje po pošti ali elektronski poti v skladu s predpisi o elektronskem poslovanju.

9. člen

(zapisovanje podatkov v posebnih primerih)

(1) Če je voznikova kartica poškodovana in/ali ne deluje pravilno, voznik ob zaključku vožnje izvede izpis aktivnosti voznika, v katerega vpiše podatke, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti njegovo istovetnost (osebno ime, številka voznikove kartice ali vozniškega dovoljenja), ter se podpiše.

(2) Potrebne tahografske vložke in neveljavno voznikovo kartico mora imeti voznik s seboj v vozilu v kontrolne namene še najmanj sedem dni po uporabi tahografskih vložkov oziroma po preteku veljavnosti voznikove kartice.

(3) Vozniki hranijo tahografske vložke in izpise iz digitalnega tahografa ter ostalo dokumentacijo v vozilu tako, da se ta ne zamaže, da se ne izpostavlja sončni svetlobi ter da se ohrani čitljivost zapisov.

10. člen

(prehodna določba)

Do vzpostavitve sistema izdajanja voznikovih kartic v Republiki Sloveniji vozniki po končanem delu vsakodnevno opravijo izpis voznikovih aktivnosti iz digitalnega tahografa in na ta izpis vpišejo podatke, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti njihovo istovetnost (osebno ime, številka vozniškega dovoljenja), in se podpišejo.

11. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2656-10/2005/83-0071114
Ljubljana, dne 23. februarja 2006
EVA 2006-2411-0002

mag. Janez Božič l.r.
Minister
za promet

Priloga - Evidence delovnega časa osebe, ki opravlja mobilno dejavnost

Naziv - firma

Evidence delovnega časa osebe, ki opravlja mobilno dejavnost
od _____ do _____LETO:.....
TEDEN:.....

Osebnostno ime:..... EMŠO:.....

Datum:	Delovni čas	Nočno delo (med 23.00 in 06.00 uro)	Skupni delovni čas (dnevni delovni čas + nočno delo)	Opombe:
SKUPAJ (tedenski delovni čas)				Presežek (nad 48 ur)

1029. Pravilnik o varnosti strojev

Na podlagi 2. člena Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (Uradni list RS, št. 99/04 – prečiščeno besedilo) izdaja minister za gospodarstvo

**P R A V I L N I K
o varnosti strojev****I. UVODNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina)

Ta pravilnik določa zahteve, ki jih morajo izpolnjevati stroji, ki so dani na trg, da bi se zagotovila njihov prost pretok ter njihova skladnost z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami.

Ta pravilnik prenaša v pravni red Republike Slovenije Direktivo 98/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o približevanju zakonov držav članic zvezi s stroji (UL L št. 207, z dne 23. julija 1998, str. 1), ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/79/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih (UL L št. 331, z dne 7. 12. 1998, str. 1).

2. člen

(veljavnost)

Določbe tega pravilnika se uporabljajo tudi za varnostne komponente strojev, ki so ločeno dane na trg.

Ta pravilnik ne velja za:

1. stroje, katerih edini vir moči je neposredno uporabljena človeška sila, razen če gre za stroj, ki se uporablja za dvigovanje ali spuščanje bremen,

2. medicinske pripomočke,

3. posebno opremo za uporabo na sejmiš in/ali v zabavišnih parkih,

4. parne kotle, cisterne in tlačne posode,

5. stroje, ki so posebej načrtovani ali dani v obratovanje za jedrske namene in bi ob okvari lahko povzročili radioaktivno sevanje,

6. radioaktivne vire, ki so sestavni del stroja,

7. strelna orožje,

8. skladiščne cisterne in cevovode za nafto, dizelsko gorivo, vnetljive tekočine in nevarne snovi,

9. transportna sredstva, to je vozila in njihove prikolice, ki so namenjeni izključno za prevoz potnikov ali pa so načrtovani za prevoz blaga po zraku, cesti ali železnici ali po vodi. Vozila, ki se uporabljajo pri pridobivanju rudnin, niso izključena,

10. morska plovila in premične priobalne enote, skupaj z opremo na krovu teh plovil ali enot,

11. žičnice, vključno z vzpenjačami, za javni ali zasebni prevoz ljudi,

12. kmetijske in gozdarske traktorje, to so kakršnakoli motorna vozila, opremljena s kolesi ali gosenicami, ki imajo najmanj dve osi, katerih glavna funkcija je v njihovi vlečni moči, in ki so posebej načrtovana za vleko, potiskanje, nošenje ali oskrbovanje z energijo določenih orodij, strojev ali prikolic, namenjenih za kmetijsko ali gozdarsko uporabo, pri čemer so lahko opremljena za prevoz tovora ali potnikov,

13. stroje, posebej načrtovane in izdelane za vojaške ali policijske namene,

14. dvigala, ki stalno delujejo med določenimi nivoji stavb in zgradb in imajo kabino gibljivo med nepremičnimi vodili z nagibom več kot 15 stopinj od horizontale in so načrtovana za prevoz:

- oseb,
- oseb in blaga,
- samo blaga, če je kabina dostopna, tako da lahko vanjo vstopi oseba brez težav in če je opremljena s krmiljem, ki je v kabini ali v dosegu osebe, ki je v njej,

15. sredstva za prevoz oseb z uporabo zobate železnice,

16. rudarske dvizne naprave,

17. gledališka dvigala,

18. gradbiščna dvigala, namenjena za dviganje oseb ali oseb in blaga.

Če so tveganja pri strojih ali varnostnih komponentah, ki so navedeni v tem pravilniku v celoti ali delno urejena v posebnih predpisih, se določbe tega pravilnika za take stroje ali varnostne komponente in za taka tveganja ne uporabljajo.

Če gre pri strojih predvsem za tveganja električnega izvora, se za take stroje uporabljajo določbe posebnega predpisa, ki ureja električno opremo, namenjeno za uporabo znotraj določenih napetostnih mej.

3. člen

(pomen izrazov)

Izraza, uporabljena v tem pravilniku, imata naslednji pomen:

1. »Stroj« je:

– sklop povezanih delov ali komponent, od katerih se vsaj eden giblje, z ustreznimi stikali, krmiljem in energetskimi napeljavami itd., ki so povezani zaradi določene uporabe, še posebej za predelavo, obdelavo, premikanje ali pakiranje materiala,

– sklop strojev, ki so, da se doseže isti cilj, razmeščeni in krmiljeni tako, da delujejo kot povezana celota,

– zamenljivo opremo, ki spreminja funkcijo stroja in je dana na trg z namenom, da jo upravljavec sam poveže s strojem ali nizom različnih strojev ali z vlečnim strojem, če ta oprema ni rezervni del ali orodje.

2. »Varnostne komponente« so komponente, ki niso zamenljiva oprema in jih proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen zastopnik) daje na trg, da bi ob uporabi izpolnjevale varnostno funkcijo, in katerih okvara ali nepravilno delovanje bi ogrozilo varnost ali zdravje izpostavljenih oseb.

**II. DAJANJE NA TRG IN V OBRATOVANJE
TER PREDSTAVITVE****4. člen**

(predstavitve)

Na sejmiš, razstavah, predstavitvah in podobnih prireditvah, se stroji in varnostne komponente lahko prikazujejo, tudi če niso v skladu z določbami tega pravilnika, pod pogojem, da je na njih vidno označeno, da niso skladni s tem pravilnikom in niso naprodaj, dokler jih proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ne uskladi.

Med predstavitvami strojev in varnostnih komponent je treba poskrbeti za zadostne varnostne ukrepe za zagotovitev varnosti ljudi.

5. člen

(bistvene zdravstvene in varnostne zahteve)

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik lahko daje stroje ali varnostne komponente na trg in v obratovanje samo, če ob pravilni namestitvi, vzdrževanju in uporabi za predvideni namen ne ogrožajo zdravja ali varnosti ljudi, domačih živali ali premoženja.

Stroji in varnostne komponente, za katere se uporabljajo določbe tega pravilnika, morajo izpolnjevati bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, določene v Prilogi I, ki je sestavni del tega pravilnika.

Za skladne z vsemi določbami tega pravilnika, vključno z določbami o ugotavljanju skladnosti iz III. poglavja tega pravilnika, veljajo:

- stroji, ki imajo oznako CE in imajo priloženo ES-izjavo o skladnosti, katere vsebina je določena v A) točki Priloge II, ki je sestavni del tega pravilnika,
- varnostne komponente, ki imajo priloženo ES-izjavo o skladnosti, katere vsebina je določena v C) točki Priloge II.

6. člen

(dajanje na trg)

Ne sme se prepovedati, omejiti ali preprečiti dajanja na trg strojev, ki so navedeni v 1. točki 3. člena tega pravilnika in izpolnjujejo zahteve tega pravilnika, če proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik izda ES-izjavo o skladnosti v skladu z A) točko Priloge II.

Ne sme se prepovedati, omejiti ali preprečiti da se da na trg stroj, ki ne more delovati samostojno, če proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik izjavi v skladu z B) točko Priloge II, da je namenjen vgrajevanju v stroje ali za sestavljanje z drugimi stroji, da bi tvorili stroje, za katere velja ta pravilnik.

Zamenljiva oprema, ki je navedena v tretji alineji 1. točke 3. člena tega pravilnika, mora imeti oznako CE. ES-izjava o skladnosti, ki je priložena zamenljivi opremi, mora biti v skladu z A) točko Priloge II.

Ne sme se prepovedati, omejiti ali preprečiti dajanja na trg varnostnih komponent, ki so navedene v 2. točki 3. člena tega pravilnika in izpolnjujejo zahteve tega pravilnika, če proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik izda ES-izjavo o skladnosti v skladu s C) točko Priloge II.

III. POSTOPEK ZAGOTAVLJANJA SKLADNOSTI IN OZNAKA CE

7. člen

(postopek zagotavljanja skladnosti)

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora pred dajanjem strojev ali varnostnih komponent na trg izpolniti naslednje zahteve:

- zagotoviti, da izpolnjujejo bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, določene v Prilogi I,
- izdati ES-izjavo o skladnosti v skladu z 9. členom tega pravilnika in Prilogo II in
- vsakemu stroju ali varnostni komponenti priložiti ES-izjavo o skladnosti.

1. Za stroje, ki niso navedeni v Prilogi IV, ki je sestavni del tega pravilnika:

- izdelati tehnično dokumentacijo v skladu z 10. členom tega pravilnika in 3. ter 4. točko Priloge V, ki je sestavni del tega pravilnika,
- pritrditi na vsak stroj oznako CE v skladu z 8. členom tega pravilnika in Prilogo III, ki je sestavni del tega pravilnika.

2. Za varnostne komponente, ki niso navedene v Prilogi IV:

- izdelati tehnično dokumentacijo v skladu z 10. členom tega pravilnika in 3. ter 4. točko Priloge V.

3. Za stroje, ki so navedeni v Prilogi IV:

- izdelati tehnično dokumentacijo v skladu z 10. členom tega pravilnika in 2. točko Priloge VI, ki je sestavni del tega pravilnika,
- izvajati postopek v skladu z 11. členom tega pravilnika,
- izdati ES-izjavo o skladnosti v skladu z 9. členom tega pravilnika in Prilogo II,
- pritrditi na vsak stroj oznako CE v skladu z 8. členom tega pravilnika in Prilogo III.

4. Za varnostne komponente, ki so navedene v Prilogi IV:

- izdelati tehnično dokumentacijo v skladu z 10. členom tega pravilnika in 2. točko Priloge VI,
- izvajati postopek v skladu z 11. členom tega pravilnika.

Če proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ne izpolnjujeta obveznosti iz prejšnjih dveh odstavkov, ali nista znana, preidejo te obveznosti na katerokoli osebo, ki stroje ali varnostne komponente daje na trg in v obratovanje. Enake obveznosti veljajo za vsako osebo, ki sestavlja stroje ali varnostne komponente različnih izvorov, ali izdeluje stroje ali varnostne komponente za lastno uporabo.

Obveznosti, navedene v prejšnjem odstavku, ne veljajo za osebe, ki stroju ali vlečnemu stroju priključijo zamenljivo opremo, vendar le, če so deli združljivi in ima vsak sestavni del sestavljenega stroja oznako CE in mu je priložena ES-izjava o skladnosti.

Pri strojih in varnostnih komponentah, ki niso navedeni v Prilogi IV in za katere se uporabljata prva in druga alineja 2. točke prvega odstavka 11. člena tega pravilnika, ES-izjava o skladnosti potrjuje samo skladnost z bistvenimi zahtevami tega pravilnika.

8. člen

(oznaka CE)

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora na vsak stroj pritrditi oznako CE, s katero potrdi, da stroj izpolnjuje zahteve tega pravilnika.

Oznako skladnosti CE sestavljata začetnici »CE«. Oblika oznake je prikazana v Prilogi III, ki je sestavni del tega pravilnika.

Oznaka CE mora biti na stroje pritrjena razločno in vidno, v skladu s 1.7.3. točko Priloge I.

Na stroje se sme pritrditi kakršno koli drugo oznako, vendar le, če s tem nista zmanjšani vidljivost in čitljivost oznake CE. Prepovedano je pritrjevanje oznak, ki zaradi podobnosti glede pomena in oblike z oznako CE lahko zavadejo kupca.

Če je bila oznaka CE pritrjena neupravičeno, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik uskladiti proizvod z določbami tega pravilnika o oznaki CE.

Če se neskladnost nadaljuje, morajo pristojna inšpekcija sprejeti vse potrebne ukrepe, da se omeji ali prepove dajanje takega proizvoda na trg ali zagotovi njegov umik s trga.

Če za stroje veljajo posebni predpisi, ki zadevajo druge vidike in tudi predvidevajo pritrditev oznake CE, ta oznaka pomeni, da se za te stroje domneva tudi skladnost z določbami teh posebnih predpisov.

Če eden ali več posebnih predpisov, ki zadevajo druge vidike, med prehodnim obdobjem proizvajalcu dopušča izbiro, po katerem predpisu bo ugotavljal skladnost, pomeni oznaka CE, da so stroji skladni samo s tistimi posebnimi predpisi, ki jih je upošteval proizvajalec. V tem primeru morajo biti podrobnosti o uporabljenih posebnih predpisih navedene v dokumentih, obvestilih ali navodilih, ki morajo biti v skladu s predpisi priloženi strojem.

9. člen

(izjava o skladnosti)

Da bi proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik potrdil, da so njegovi stroji in varnostne komponente skladni z določbami tega pravilnika, mora za vse stroje ali varnostne komponente sestaviti ES-izjavo o skladnosti, katere vsebino določata A) ali C) točka Priloge II.

ES-izjava o skladnosti mora biti napisana strojno ali ročno z velikimi tiskanimi črkami v istem jeziku kot originalna navodila, v skladu s 1.7.4.b) točko Priloge I.

Če ES-izjava o skladnosti in originalna navodila niso v slovenščini, mora biti strojem in varnostnim komponentam priložen prevod ES-izjave o skladnosti in originalnih navodil v slovenski jezik. ES-izjava in originalna navodila morajo biti prevedeni v skladu s 1.7.4.b) točko Priloge I.

10. člen

(tehnična dokumentacija)

Za vsak stroj ali varnostno komponento mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ali tisti, ki daje proizvod na trg, zagotoviti tehnično dokumentacijo, kot je navedeno v 3. in 4. točki Priloge V.

11. člen

(postopek ugotavljanja skladnosti za stroje in varnostne komponente iz Priloge IV)

Pri strojih ali varnostnih komponentah, ki so navedene v Prilogi IV, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik preden da proizvod na trg izvesti naslednji postopek:

1. Če stroji ali varnostne komponente ne izpolnjujejo ali samo delno izpolnjujejo zahteve iz slovenskih standardov, ki privzemajo harmonizirane standarde, ali če takih standardov ni, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik predložiti vzorec stroja ali varnostne komponente za ES-pregled tipa, kot je navedeno v Prilogi VI.

2. Če so stroji ali varnostne komponente izdelani v skladu s slovenskimi standardi, ki privzemajo harmonizirane standarde, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik izdelati tehnično dokumentacijo, navedeno v 2. točki Priloge VI in jo predložiti:

- organu za ugotavljanje skladnosti (v nadaljevanju: priglašeni organ), ki čim prej potrdi sprejem dokumentacije in jo shrani, ali

- priglašenemu organu, ki samo preveri, če so bili standardi, navedeni v seznamu standardov pravilno uporabljeni ter sestavi potrdilo o ustreznosti za tehnično dokumentacijo, ali

- priglašenemu organu skupaj z vzorcem stroja ali varnostne komponente za ES-pregled tipa, kot je navedeno v Prilogi VI.

Če se je proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik odločil za uporabo prve alineje 2. točke prejšnjega odstavka, veljajo tudi določbe prvega stavka 5. točke in 7. točka Priloge VI.

Če se je proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik odločil za uporabo druge alineje 2. točke prvega odstavka tega člena, veljajo tudi določbe 5., 6. in 7. točke Priloge VI.

V primerih iz 1. točke prvega odstavka ali tretje alineje 2. točke prvega odstavka tega člena, ES-izjava o skladnosti potrjuje skladnost stroja ali varnostne komponente z vzorcem, na katerem je bil opravljen ES-pregled tipa.

Priglašeni organ med ES-pregledom tipa preveri ali varnostna komponenta izpolnjuje varnostne funkcije, ki jih navaja proizvajalec.

12. člen

(harmonizirani standardi in domneva o skladnosti)

Minister, pristojen za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), objavi seznam slovenskih standardov, ki privzemajo harmonizirane standarde, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti strojev ali varnostnih komponent z zahtevami iz tega pravilnika (v nadaljnjem besedilu: seznam standardov) na način, določen z zakonom, ki ureja tehnične zahteve za proizvode in ugotavljanje skladnosti.

Kadar so stroji ali varnostne komponente načrtovani in izdelani v skladu s standardi, navedenimi v seznamu standardov, ki opredeljujejo eno ali več bistvenih varnostnih in zdravstvenih zahtev, velja domneva, da so v skladu z bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami iz Priloge I.

Če standardi iz prejšnjega odstavka še ne obstajajo, lahko minister objavi seznam slovenskih standardov in drugih specifikacij, ki veljajo za pomembne ali ustrezne za pravilno uresničevanje bistvenih varnostnih in zdravstvenih zahtev iz Priloge I, na način iz prvega odstavka tega člena.

V primeru, da standardi iz prvega odstavka tega člena, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti, ne izpolnjujejo

v celoti bistvenih zahtev, navedenih v Prilogi I tega pravilnika, minister o tem obvesti Odbor za standarde in tehnične predpise pri Komisiji Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Komisija), ki je bil imenovan v skladu z določbami Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/34/ES z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L št. 204 z dne 21. julija 1998, str. 37), ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/48/ES z dne 20. julija 1998 o spremembi Direktive 98/34/ES o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L št. 217 z dne 5. avgusta 1998, str. 18).

13. člen

(priglašeni organi)

Pravne in fizične osebe, ki želijo opravljati naloge priglašenega organa, morajo zadostiti minimalnim merilom, ki so določena v Prilogi VII, ki je sestavni del tega pravilnika. Minister izda odločbo, s katero določi pooblaščen organ in naloge, za katerih izvajanje je določen.

Pravne in fizične osebe, ki jim je bila izdana odločba iz prejšnjega odstavka, priglasijo ministru Komisiji in državam članicam Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice). Pri priglasitvi navede naloge, za katere je priglašeni organ določen z identifikacijsko številko, ki mu jo je predhodno dodelila Komisija.

Če priglašeni organ ne izpolnjuje več minimalnih meril, določenih v Prilogi VII, mora minister priglasitev umakniti in o tem takoj obvestiti Komisijo in države članice.

Če priglašeni organ v skladu s 6. točko Priloge VI zavrne izdajo certifikata o ES-pregledu tipa ali njegovo dopolnilo ali odkloni potrditev sprejema tehnične dokumentacije ali odkloni izdajo potrdila o ustreznosti tehnične dokumentacije, lahko stranka zoper to njegovo odločitev vloži pritožbo na ministra v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

IV. NADZOR IN OBVEŠČANJE

14. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega pravilnika opravljajo v skladu s predpisi, ki urejajo organizacijo in delovna področja ministrstev in organov v njihovi sestavi:

- Tržni inšpektorat Republike Slovenije za stroje na trgu,

- Inšpektorat Republike Slovenije za delo za stroje v delovnem procesu,

- Rudarska inšpekcija, ki deluje v okviru Inšpektorata Republike Slovenije za energetiko in rudarstvo za stroje, namenjene za rudarska dela ter druga podzemna gradbena dela, ki se izvajajo z rudarskimi metodami dela.

15. člen

(umik iz trga)

Če pristojna inšpekcija ugotovi, da:

- stroji, ki imajo oznako CE, ali

- varnostne komponente, ki imajo priloženo ES-izjavo o skladnosti,

lahko ogrozijo varnost ljudi, domačih živali ali premoženja, čeprav se uporabljajo v skladu s svojim predvidenim namenom, mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da jih umakne s trga, prepove njihovo dajanje na trg, v obratovanje ali v uporabo, ali omeji njihov prost pretok.

Če pristojna inšpekcija ugotovi, da:

- stroji, ki imajo CE oznako, niso skladni, ali

- varnostne komponente, ki imajo priloženo ES-izjavo o skladnosti, niso skladne,

mora sprejeti ustrezne ukrepe proti tistemu, ki je pritrdil CE oznako ali sestavil ES-izjavo o skladnosti. Pristojna inšpekcija mora o ukrepih obvestiti ministra, Komisijo in države članice. Obveščanje izvede v skladu z določbami predpisa, ki ureja način mednarodne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi.

16. člen

(postopki obveščanja)

O vsakem ukrepu umika s trga, prepovedi dajanja na trg, v obratovanje ali v uporabo ali omejevanju prostega pretoka, mora inšpekcija, ki je tak ukrep sprejela, nemudoma uradno obvestiti ministra. Obvestiti mora tudi druge organe, ki jih to zadeva. Pri tem mora inšpekcija navesti vzroke za svojo odločitev, še posebej ali je neskladnost posledica:

- neizpolnjevanja bistvenih varnostnih in zdravstvenih zahtev, predpisanih v Prilogi I,
- nepravilne uporabe standardov, navedenih v drugem odstavku 12. člena tega pravilnika,
- pomanjkljivosti samih standardov, navedenih v drugem odstavku 12. člena tega pravilnika.

Takšno odločitev mora pristojna inšpekcija čim prej sporočiti prizadeti stranki, ki mora biti hkrati obveščena o pravnih sredstvih, ki so ji na voljo v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek in o rokih, v katerih lahko vloži pravna sredstva.

Pristojna inšpekcija mora v takih primerih nemudoma obvestiti tudi Komisijo o razlogih za umik s trga, za prepoved dajanja na trg in v obratovanje ali za omejitve prostega pretoka neskladnih strojev in varnostnih komponent na način, ki je določen v prejšnjem členu tega pravilnika.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

(prenehanje uporabe predpisov)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati naslednji predpisi:

1. Pravilnik o obveznem atestiranju dvigal na električni pogon za navpični prevoz tovora s kabino, v katero ni mogoč dostop ljudi, in o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati organizacije združenega dela, pooblaščenice za atestiranje teh proizvodov (Uradni list SFRJ, št. 18/91)
2. Pravilnik o tehničnih normativih za tekoče stopnice in trakove za prevažanje ljudi (Uradni list SFRJ, št. 66/78, 13/82, 42/88)
3. Odredba o obveznem atestiranju vrvi za izvozne naprave v rudarstvu (Uradni list SFRJ, št. 27-458/80)
4. Odredba o obveznem atestiranju jeklenih vrvi za splošne namene (Uradni list SFRJ, št. 61-756/83)
5. Odredba o obveznem atestiranju verig in sestavnih delov verig (Uradni list SFRJ, št. 9-120/83)
6. Pravilnik o tehničnih normativih za laserske naprave in sisteme (Uradni list SFRJ, št. 72/87)
7. Pravilnik o tehničnih normativih za dvigala (Uradni list SFRJ, št. 65/91).

18. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Odredba o varnosti strojev (Uradni list RS, št. 52/00, 57/00 – popr. in 107/01).

19. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-79/2002-37

Ljubljana, dne 14. februarja 2006

EVA 2005-2111-0125

mag. Andrej Vizjak l.r.

Minister

za gospodarstvo

PRILOGA I

BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE V ZVEZI Z NAČRTOVANJEM IN IZDELAVO STROJEV IN VARNOSTNIH KOMONENT

Izraza »stroj« in »varnostna komponenta«, uporabljena v tej prilogi, imata pomen kot ga določa 3. člen tega pravilnika.

UVODNE PRIPOMBE

1. Obveznosti, navedene v bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtevah, veljajo samo, če obstaja določena nevarnost povezana z obravnavanimi stroji, ko se ti uporabljajo v okoliščinah, ki jih je določil proizvajalec. V vsakem primeru veljajo zahteve iz 1.1.2., 1.7.3. in 1.7.4. točke za vse stroje, ki jih pokriva ta pravilnik.

2. Bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, ki jih navaja ta pravilnik, so obvezne. Vendar pa glede na stanje razvoja tehnike nekaterih ciljev mogoče ni možno doseči. V tem primeru morajo biti stroji načrtovani in izdelani tako, da se čim bolj približajo tem ciljem.

3. Bistvene zdravstvene in varnostne zahteve so razvrščene v skupine glede na nevarnosti, ki jih pokrivajo.

Stroji predstavljajo vrsto nevarnosti, ki so lahko navedene v več kot enem poglavju v tej prilogi.

Proizvajalec je dolžan oceniti nevarnosti, da bi ugotovil vse tiste, ki se nanašajo na njegov stroj; nato mora pri načrtovanju in izdelavi upoštevati svojo oceno.

1. BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE

1.1. Splošne pripombe

1.1.1. Definicije

Za namen tega pravilnika je:

1. »Nevarno območje« pomeni vsako območje znotraj in/ali okoli strojev, v katerem je oseba izpostavljena tveganju za svoje zdravje ali varnost,

2. »Izpostavljena oseba« pomeni vsako osebo, ki je v celoti ali deloma v nevarnem območju;

3. »Upravljaavec« pomeni osebo ali osebe, ki imajo naloge montaže, upravljanja, nastavljanja, vzdrževanja, čiščenja, popraviljanja ali prevoza strojev.

1.1.2. Načela izpopolnjevanja varnosti

a) Stroji morajo biti izdelani tako, da ustrezajo svojim funkcijam in jih je mogoče nastavljati in vzdrževati brez izpostavljanja oseb v nevarnost, če se ta opravila izvajajo v okoliščinah, ki jih je predvidel proizvajalec.

Namen izvedenih ukrepov mora biti odpraviti vsako tveganje nezgode v predvideni življenjski dobi strojev, vključno s fazami montaže in demontaže, tudi kadar se pojavijo tveganja za nezgodo zaradi predvidljivih neobičajnih razmer.

b) Pri izbiri najprimernejših metod mora proizvajalec upoštevati naslednja načela v danem vrstnem redu:

- odpraviti ali zmanjšati tveganja, kolikor je mogoče (načrtovanje in izdelava strojev v vgrajeno varnostjo),

– sprejeti vse potrebne varnostne ukrepe v zvezi s tveganji, ki jih ni mogoče odpraviti,

– obvestiti uporabnike o preostalih tveganjih, ki izvirajo zaradi pomanjkljivosti sprejetih varnostnih ukrepov; navesti, ali je potrebno kakšno posebno usposabljanje in določiti kakršnokoli potrebno osebno varovalno opremo.

c) Pri načrtovanju in izdelavi strojev ter pri sestavljanju navodil mora proizvajalec predvideti ne le normalno uporabo strojev, ampak tudi uporabe, ki jih je mogoče razumno pričakovati.

Stroji morajo biti načrtovani tako, da preprečujejo ne-normalno uporabo, če bi ta povzročala tveganje. V drugih primerih morajo navodila opozarjati uporabnika na načine uporabe, ki se glede na izkušnje lahko pripetijo, kako se strojev ne sme uporabljati.

d) Pri namenskih pogojih uporabe morajo biti na minimum zmanjšani neudobje, utrujenost in psihološki stres, s katerimi se sooča upravljavec ob upoštevanju ergonomskih načel.

e) Pri načrtovanju in izdelavi strojev mora proizvajalec upoštevati obremenitve, ki jim je izpostavljen upravljavec kot posledico potrebne ali predvidljive uporabe osebne varovalne opreme (npr. obutve, rokavic itd.).

f) Stroji morajo biti dobavljeni z vso bistveno posebno opremo in priborom, da jih je mogoče nastavljati, vzdrževati in uporabljati brez tveganja.

1.1.3. Materiali in proizvodi

Materiali, uporabljeni pri izdelavi strojev ali proizvodov, ki so bili uporabljeni, ali so nastali med njihovo uporabo, ne smejo ogrožati varnosti ali zdravja izpostavljenih oseb.

Posebej pri uporabi tekočin morajo biti stroji načrtovani in izdelani za uporabo brez tveganj pri polnjenju, uporabi, ponovni uporabi ali praznjenju.

1.1.4. Osvetlitev

Proizvajalec mora poskrbeti za popolno osvetlitev, ustrezno za predvidene postopke, kjer bi pomanjkljiva osvetlitev lahko povzročila tveganje, čeprav je okolica osvetljena z normalno jakostjo.

Proizvajalec mora poskrbeti, da ni zasenčenih mest, ki bi lahko povzročila neugodje, da ni dražčnega bleščanja, in da ni nevarnih stroboskopskih učinkov zaradi osvetlitve, ki jo zagotavlja proizvajalec.

Notranji deli, ki zahtevajo pogosto pregledovanje ter področja za nastavljanje in vzdrževanje, morajo biti opremljeni s primerno osvetlitvijo.

1.1.5. Načrtovanje strojev, da se olajša delo na njih

Stroji oziroma vsaka njihova komponenta morajo:

– omogočati varno ravnanje z njimi,

– biti pakirani ali načrtovani tako, da jih je mogoče varno in brez poškodb uskladiščiti (npr. ustrezna stabilnost, posebni podstavki itd.).

Kadar teža, velikost ali oblika strojev ali njihovih različnih komponent onemogoča njihovo ročno premikanje, morajo stroji ali vsaka komponenta biti:

– opremljeni s priključki za dvizne naprave, ali

– načrtovani tako, da jih je mogoče opremiti s takimi priključki (npr. navojnimi izvrtinami), ali

– oblikovani tako, da je možno zlahka priključiti standardno dvizno napravo.

Kadar so stroji ali ena od njihovih komponent namenjeni za ročno premikanje, morajo biti:

– lahko premakljivi, ali

– opremljeni za popolnoma varno dviganje (npr. z ročaji itd.) in premikanje.

Posebej mora biti urejeno ravnanje z orodji in/ali strojnimi deli, ki so lahko kljub majhni teži nevarni (oblika, material itd.).

1.2. Krmilja

1.2.1. Varnost in zanesljivost krmilnih sistemov

Krmilni sistemi morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so toliko varni in zanesljivi, da preprečujejo nastanek

nevarnih situacij. Predvsem morajo biti načrtovani in izdelani tako, da:

– lahko vzdržijo obremenitve normalne uporabe in zunanje vplive,

– napake v logiki ne vodijo do nevarnih situacij.

1.2.2. Krmilne naprave

Krmilne naprave morajo biti:

– jasno vidne in razpoznavne, in kadar je potrebno, ustrezno označene,

– nameščene za varno delovanje brez obotavljanja ali izgube časa in brez dvomnosti,

– načrtovane tako, da je gibanje krmilja v skladu z njegovim učinkom,

– nameščene zunaj nevarnih območij, razen določenih krmilij, kadar je to potrebno, npr. izklop v sili, pult za programiranje robotov,

– nameščene tako, da njihovo delovanje ne povzroča dodatnega tveganja,

– načrtovane ali zavarovane tako, da želeni učinek, kjer je prisotno tveganje, ne more nastati z nenamernim dejanjem,

– izdelane tako, da lahko vzdržijo predvidene obremenitve; posebno pozornost je potrebno posvetiti napravam za izklop v sili, ki so lahko izpostavljene precejšnjim obremenitvam.

Kadar je krmilje načrtovano in izdelano za opravljanje več različnih akcij, namreč kadar ni enoznačnega odziva (npr. tipkovnica itd.), mora biti akcija, ki se bo opravila, jasno prikazana in odvisna od potrditve, kadar je potrebno.

Krmilja morajo biti urejena tako, da je njihova razmestitev, premikanje in odpor proti premiku združljiv z akcijo, ki se bo izvedla, pri tem pa je potrebno upoštevati ergonomska načela. Upoštevane morajo biti obremenitve, ki nastanejo zaradi potrebne ali predvidene uporabe osebne varovalne opreme (npr. obutve, rokavic itd.).

Stroji morajo biti opremljeni s kazalniki (merilniki, signali itd.), kot jih zahteva varno obratovanje. Upravljavec mora imeti možnost, da jih lahko razloči s svojega nadzornega mesta.

Upravljavec mora imeti z glavnega nadzornega mesta možnost prepričati se, da v nevarnih področjih ni izpostavljenih oseb.

Če to ni mogoče, mora biti krmilni sistem načrtovan in izdelan tako, da je pred vsakim zagonom stroja sprožen slišni in/ali vidni opozorilni signal. Izpostavljena oseba mora imeti čas in sredstva, da lahko s hitro akcijo prepreči zagon stroja.

1.2.3. Zagon

Zagon strojev mora biti mogoč samo z namerno sprožitvijo krmilja, predvidenega za ta namen.

Enaka zahteva velja:

– za ponovni zagon strojev po ustavitvi, zaradi kateregakoli vzroka,

– za sprožitev pomembne spremembe delovnih razmer (npr. hitrosti, tlaka itd.), razen kadar ponovni zagon ali sprememba delovnih razmer niso tvegani za izpostavljene osebe.

Ta bistvena zahteva ne velja za ponovni zagon strojev ali za spremembo delovnih razmer, ki so posledica normalnega zaporedja avtomatskega cikla.

Kadar imajo stroji več krmilij za zagon, zaradi česar lahko upravljavci spravijo drug drugega v nevarnost, morajo biti vgrajene dodatne naprave za odpravo takšnih tveganj (npr. blokade ali izbirna stikala, ki dopuščajo, da je mogoče istočasno sprožiti samo enega od zagonskih mehanizmov).

Pri avtomatiziranem postrojenju, delujočim v avtomatskem načinu, mora biti po ustavitvi omogočen lahek ponovni zagon, ko so spet izpolnjeni varnostni pogoji.

1.2.4. Naprava za ustavitev

Normalna ustavitev

Vsak stroj mora biti opremljen s krmiljem, s katerim ga je mogoče varno popolnoma ustaviti.

Vsako delovno mesto mora biti opremljeno s krmiljem za ustavitev nekaterih ali vseh gibljivih delov stroja, odvisno od vrste nevarnosti, tako da zagotovimo varnost strojev. Krmilje za ustavitev strojev mora imeti prednost pred krmiljem za zagon.

Ko se stroj ali njegovi nevarni deli ustavijo, mora biti odklopljen dovod energije do zadevnih stikal.

Izklop v sili

Vsak stroj mora biti opremljen z eno ali več napravami za izklop v sili, tako da je mogoče odvrniti dejansko ali grozečo nevarnost. Naslednje izjeme veljajo za:

- stroje, pri katerih naprava za ustavitev v sili ne bi zmanjšala tveganja, bodisi zato, ker ne bi skrajšala časa ustavljanja, bodisi zato, ker ne bi omogočila izvedbe posebnih ukrepov, potrebnih za odpravo tveganja,
 - prenosne ročne stroje in stroje z ročnim vodenjem.
- Ta naprava mora:
- imeti jasno razpoznavno, jasno vidno in hitro dostopno krmilje,
 - čim hitreje ustaviti nevarni proces, brez povzročanja dodatnih nevarnosti,
 - kadar je potrebno, sprožiti ali omogočiti sprožitev določenih varnostnih premikov.

Kadar se po izvršitvi ukaza za zaustavitev aktivno delovanje krmilja za izklop v sili zaključi, mora ta ukaz ostati v aktiviranem stanju z aktiviranjem naprave za izklop v sili; vse dokler ni to aktiviranje izrecno preklicano, ne sme biti mogoče, da bi se naprava aktivirala brez sprožitve ukaza za zaustavitev; napravo je mogoče deaktivirati samo z ustreznim postopkom, deaktiviranje naprave pa ne sme sprožiti ponovnega zagona stroja, temveč le dopustiti ponovni zagon.

Kompleksne naprave

V primeru strojev ali delov strojev, ki so načrtovani tako, da delujejo skupaj, mora proizvajalec načrtovati in izdelati stroje tako, da krmilja za ustavitev, vključno z izklopom v sili, lahko ustavijo ne le stroj sam, ampak tudi vso opremo pred njim in/ali za njim, če bi bilo lahko njeno nadaljnje delovanje nevarno.

1.2.5. Izbira načina obratovanja

Izbrani način krmiljenja mora razveljaviti vse druge načine krmiljenja, z izjemo izklopa v sili.

Če so bili stroji načrtovani in izdelani tako, da dovoljujejo pri svoji uporabi v več načinih krmiljenja in obratovanja, različne stopnje varnosti (npr. za omogočanje nastavljanja, vzdrževanja, pregledovanja itd.), morajo biti opremljeni z izbirnim stikalom, ki ga je možno blokirati v vsakem položaju. Vsak položaj izbirnega stikala mora ustrezati samo enemu načinu obratovanja ali krmiljenja.

Izbirno stikalo je mogoče nadomestiti z drugačno metodo izbiranja, ki omejuje uporabo določenih funkcij strojev določenim kategorijam upravljavcev (npr. dostopne kode do določenih numerično krmiljenih funkcij itd.).

Če je treba za določene postopke omogočiti obratovanje stroja z onesposobljenimi varovalnimi napravami, mora izbirno stikalo istočasno:

- onemogočiti avtomatski način krmiljenja,
- dovoljevati premike samo takrat, ko so krmilja stalno aktivirana,
- dovoljevati delovanje nevarnih gibajočih se delov samo v poostrenih varnostnih razmerah (npr. zmanjšana hitrost, zmanjšana moč, obratovanje po korakih ali drug ustrezen ukrep), hkrati pa preprečevati nevarnosti zaradi povezanih zaporedij akcij,
- preprečiti kakršnokoli premikanje, ki bi lahko povzročilo nevarnost, zaradi hotenega ali nehotenega delovanja na notranje senzore stroja.

Razen tega mora biti upravljavcu omogočeno, da z mesta nastavljanja upravlja dele stroja, na katerih dela.

1.2.6. Izpad napajanja

Prekinitev, ponovna vzpostavitev po prekinitvi ali kakršnokoli nihanje napajanja stroja ne sme povzročati nevarne situacije.

Zlasti:

- zagon stroja ne sme biti nepričakovan,
- ne sme biti onemogočena ustavitev stroja, če je bila komanda že sprožena,
- noben gibajoči se del stroja ali kos, ki je vpet v stroj, ne sme izpasti ali biti izvržen,
- avtomatska ali ročna ustavitev katerih koli gibajočih se delov ne sme biti ovirana,
- varovalne naprave morajo v celoti ohraniti sposobnost delovanja.

1.2.7. Izpad krmilnega tokokroga

Napaka v logiki krmilnega tokokroga ali izpad ali okvara krmilnega tokokroga ne sme povzročiti nevarnih situacij.

Zlasti:

- zagon stroja ne sme biti nepričakovan,
- ne sme biti onemogočena ustavitev stroja, če je bil ukaz že sprožen,
- noben gibajoči se del stroja ali kos, ki je vpet v stroj, ne sme izpasti ali biti izvržen,
- avtomatska ali ročna ustavitev katerih koli gibajočih se delov ne sme biti ovirana,
- varovalne naprave morajo v celoti ohraniti sposobnost delovanja.

1.2.8. Programska oprema

Programska oprema za interaktivno delo med upravljavcem in komandnim ali krmilnim sistemom stroja mora biti uporabniško prijazna.

1.3. Varovanje pred mehanskimi nevarnostmi

1.3.1. Stabilnost

Stroji, njihove komponente in pribor morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so dovolj stabilni v predvidenih delovnih razmerah (po potrebi tudi ob upoštevanju klimatskih razmer), da se uporabljajo brez tveganja prevrnitve, padcev ali nepričakovanih premikov.

Če oblika samega stroja ali nameravana vgradnja ne zagotavlja zadostne stabilnosti, morajo biti vgrajena ustrezna sredstva za pritrditev in označena v navodilih.

1.3.2. Tveganje loma med obratovanjem

Različni deli strojev in njihove povezave morajo biti sposobni, da vzdržijo napetosti, ki so jim izpostavljeni pri uporabi, kot jo predvideva proizvajalec.

Obstojnost uporabljenih materialov mora ustrezati razmeram na delovnem mestu, ki jih predvideva proizvajalec, zlasti kar zadeva pojave utrujenosti, staranja, korozije in obrabe.

Proizvajalec mora v navodilih navesti tip in pogostost pregledov in vzdrževalnih del, ki so potrebni iz varnostnih razlogov. Kadar pride v poštev, mora navesti dele, ki se obrabljajo in kriterije za zamenjavo.

Kadar kljub izvedenim ukrepom obstaja tveganje, da bi prišlo do loma ali razpada (npr. pri brusilnih kolutih), morajo biti gibajoči se deli vgrajeni in postavljeni tako, da se v primeru loma njihovi delci prestrežejo.

Tako toge kot gibljive cevi za prenos tekočin, posebej tiste pod visokim tlakom, morajo biti sposobne, da zdržijo predvidene notranje in zunanje napetosti ter morajo biti trdno pritrjene in/ali zavarovane proti vsem vrstam zunanjih udarcev in obremenitev; z varnostnimi ukrepi mora biti zagotovljeno, da ni tveganja zaradi preloma (nenadno premikanje, visokotlačni curki itd.).

Kadar je obdelovani material avtomatično podajen k orodju, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji, da se prepreči tveganja za izpostavljene osebe (npr. zlom orodja):

- ko pride obdelovanec v stik z orodjem, je moralo le-to že doseči svoje normalno delovno stanje,
- ob zagonu in/ali ustavitvi orodja (namerni ali naključni), morata biti usklajeni podajalno gibanje in gibanje orodja.

1.3.3. Tveganja zaradi padajočih ali izvrženih predmetov
Z varnostnimi ukrepi je treba preprečiti nevarnost zaradi padajočih ali izvrženih predmetov (npr. obdelovancev, orodij, odrezkov, drobcev, odpadkov itd.).

1.3.4. Tveganja zaradi površin, robov in vogalov
Če dovoljuje njihova namembnost, dostopni deli strojev ne smejo imeti ostrih robov, ostrih vogalov, ne hrapavih površin, ki bi lahko povzročile poškodbe.

1.3.5. Tveganja, povezana s kombiniranimi stroji
Kadar so stroji namenjeni za izvajanje več različnih postopkov, z ročnim odstranjevanjem obdelovanca med posameznimi postopki (kombinirani stroji), morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je mogoče vsak element uporabljati posebej, ne da bi drugi elementi pomenili nevarnost ali tveganje za izpostavljen osebe.

Za ta namen morata biti omogočena ločen zagon in ustavitev vsakega elementa, ki ni zavarovan.

1.3.6. Tveganja, povezana s spremembo vrtilne hitrosti orodja

Kadar je stroj namenjen za delo v različnih pogojih uporabe (npr. različne hitrosti ali napajanja z energijo), mora biti načrtovan in izdelan tako, da je mogoče te pogoje izbirati in nastavljati varno in zanesljivo.

1.3.7. Preprečevanje tveganj, povezanih z gibajočimi se deli

Gibajoči se deli strojev morajo biti načrtovani, izdelani in razmeščeni tako, da odpravljajo nevarnosti, ali so, kadar te ostajajo, opremljeni z varovali ali varovalnimi napravami, tako da preprečijo vsako tveganje stika, ki bi lahko privedlo do nezgod.

Sprejeti morajo biti vsi potrebni ukrepi za preprečitev nenamernega blokiranja gibajočih se delov, ki so vključeni v delo. V primerih, kadar je kljub sprejetim varnostnim ukrepom možna taka blokada, mora proizvajalec poskrbeti za posebne varovalne naprave ali orodja, knjižico z navodili in mogoče oznako na strojih, da se omogoči varno odblokiranje opreme.

1.3.8. Izbira varovanja pred tveganji, povezanimi z gibajočimi se deli

Varovala ali varovalne naprave, namenjene za varovanje pred tveganji, povezanimi z gibajočimi se deli, morajo biti izbrane glede na vrsto tveganja. Naslednje smernice je treba uporabiti kot pomoč za odločitve:

A. Gibajoči se deli prenosa

Varovala, načrtovana za varovanje izpostavljenih oseb pred tveganji, povezanimi z gibajočimi se deli prenosa (kot so škripci, jermeni, gonila, zobniki in zobate letve, gredi, itd.) morajo biti:

- nepomična, ki izpolnjujejo zahteve iz 1.4.1. točke in 1.4.2.1. točke, ali
- premična, ki izpolnjujejo zahteve iz 1.4.1. točke in iz 1.4.2.2.A. točke.

Premična varovala je potrebno uporabljati tam, kjer je predviden pogost dostop.

B. Gibajoči se deli, ki so neposredno vključeni v delovni proces

Varovala ali varovalne naprave, načrtovane za varovanje izpostavljenih oseb pred tveganji, povezanimi z gibajočimi se deli, ki sodelujejo pri delu (kot so rezalna orodja, gibljivi deli stiskalnic, valji, obdelovanci itd.) morajo biti:

- kjerkoli je mogoče, nepomična varovala, ki izpolnjujejo zahteve iz 1.4.1. točke in iz 1.4.2.1. točke,
- sicer pa premična varovala, ki izpolnjujejo zahteve iz 1.4.1. točke in iz 1.4.2.2.B. točke ali varovalne naprave kot so senzorske naprave (to je nematerialne pregrade, senzorske mreže), daljinske varovalne naprave (npr. dvoročna krmilja) ali varovalne naprave, ki imajo namen, da avtomatsko preprečujejo seganje vsega ali dela upravljavčevega telesa v nevarno področje, v skladu z zahtevama iz 1.4.1. točke in iz 1.4.3. točke.

Kadar ni mogoče med delovnim procesom preprečiti dostopa do nekaterih gibajočih se delov, ki so neposredno vključeni v proces, ker ta zahteva ukrepanje upravljavca, je potrebno, kadar je tehnično možno, takšne dele opremiti:

- z nepomičnimi varovali, ki izpolnjujejo zahteve iz 1.4.1. točke in iz 1.4.2.1. točke za preprečevanje dostopa do tistih območij sestavnih delov, ki se ne uporabljajo pri delu,
- z nastavljivimi varovali, ki izpolnjujejo zahteve iz 1.2.1. točke in iz 1.4.2.3. točke za omejevanje dostopa k tistim območjem gibajočih se delov, ki so namenjeni izrecno za delo.

1.4. Zahtevane značilnosti varoval in varovalnih naprav

1.4.1. Splošne zahteve

Varovala in varovalne naprave:

- morajo biti robustne izdelave,
- ne smejo povzročati dodatnih tveganj,
- ne smejo omogočati, da se jih zlahka obide ali onesposobi,
- morajo biti nameščene v ustrezni razdalji od nevarnega področja,
- smejo čim manj zastirati pregled nad proizvodnim procesom,
- morajo omogočati opravljanje bistvenega dela pri nameščanju in/ali menjavi orodij in tudi pri vzdrževanju, z omejevanjem dostopa samo do območja, kjer je potrebno opraviti delo, po možnosti brez odstranitve varovala ali varovalne naprave.

1.4.2. Posebne zahteve za varovala

1.4.2.1. Nepomična varovala

Nepomična varovala morajo biti varno pritrdjena na mestu.

Pritrdjena morajo biti z zvezami, ki jih je mogoče razstaviti samo z orodjem.

Kjer je to mogoče, varovalom ne sme biti omogočeno ostati na mestu, ne da bi bila pritrdjena.

1.4.2.2. Premična varovala

A. Premična varovala tipa A morajo:

- če je mogoče, ostati pritrdjena na stroj, tudi kadar so odprta,
- biti povezana z zaporno napravo, da se onemogoči zagon gibajočih se delov, dokler je mogoč dostop do teh delov, in dati ukaz za ustavitev takoj, ko niso več zaprta.

B. Premična varovala tipa B morajo biti načrtovana in vgrajena v krmilni sistem tako, da:

- gibajoči se deli ne morejo začeti obratovati, dokler so v dosegu upravljavca,
- izpostavljena oseba ne more doseči gibajočih se delov, ko so že začeli obratovati,
- jih je mogoče nastavljati samo s sredstvi namernega posega kot npr. z uporabo orodja, ključa itd.,
- izostanek ali odpoved ene od njihovih komponent prepreči zagon ali ustavi gibajoče se dele,
- je zaščita pred tveganjem odletavanja zagotovljena z ustrezno pregrado.

1.4.2.3. Nastavljiva varovala za omejevanje dostopa

Nastavljiva varovala za omejevanje dostopa do tistih območij gibajočih se delov, ki so nujno potrebna za delo morajo:

- biti nastavljiva ročno ali avtomatsko glede na vrsto dela, v katerega so vključena,
- biti lahko nastavljiva brez uporabe orodja,
- kolikor je mogoče zmanjšati tveganje odletavanja.

1.4.3. Posebne zahteve za varovalne naprave

Varovalne naprave morajo biti načrtovane in vgrajene v krmilni sistem tako, da:

- gibljivi deli ne morejo začeti obratovati, dokler so v dosegu upravljavca,
- izpostavljena oseba ne more doseči gibajočih se delov, ko so že začeli obratovati,

– jih je mogoče nadaljevati samo s sredstvi namernega posega, kot npr. z uporabo orodja, ključa itd.,
 – izostanek ali odpoved enega od njihovih sestavnih delov prepreči zagon ali ustavi gibajoče se dele.

1.5. Varovanje pred drugimi nevarnostmi

1.5.1. Električno napajanje

Kadar imajo stroji električno napajanje, morajo biti načrtovani, izdelani in opremljeni tako, da so preprečene vse nevarnosti električne narave, oziroma jih je mogoče preprečiti.

Posebna pravila v veljavi, ki se nanašajo na električno opremo, načrtovano za uporabo znotraj določenih napetostnih meja, morajo veljati za stroje, za katere veljajo te meje.

1.5.2. Statična elektrika

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da preprečujejo ali omejujejo nastajanje potencialno nevarnih elektrostatičnih nabojev in/ali biti opremljeni s sistemom za razelektritev.

1.5.3. Napajanje z drugimi vrstami energije kot je električna

Kadar se stroji napajajo z drugo energijo kot električno (npr. hidravlično, pnevmatsko ali toplotno energijo itd.), morajo biti načrtovani, izdelani in opremljeni tako, da so preprečene vse možne nevarnosti, ki so povezane s temi vrstami energije.

1.5.4. Napake pri vgrajevanju

Napake, ki so lahko napravljene pri vgradnji ali ponovni vgradnji določenih delov, in ki bi lahko bile vir tveganja, morajo biti onemogočene z načrtovanjem teh delov, če pa to ne uspe, pa s podatki, na samih delih in/ali ohišjih. Enaka navodila morajo biti dana na gibljive dele in/ali njihova ohišja, če mora biti za preprečitev nevarnosti poznana smer gibanja. Vsi nadaljnji podatki, ki so morebiti potrebni, morajo biti navedeni v navodilih.

Kadar je napačna priključitev lahko izvor tveganja, mora biti napačno priključevanje tekočin, vključno s priključevanjem električnih vodnikov, preprečeno z načrtom, če pa to ne uspe, pa z navodili na ceveh, kablilih itd. in/ali priključnih sklopilih.

1.5.5. Ekstremne temperature

Treba je ukrepati za preprečitev kakršnega koli tveganja, da bi prišlo do poškodb, ki bi jih lahko povzročil stik ali bližina delov strojev ali materialov z visokimi ali zelo nizkimi temperaturami.

Treba je oceniti tveganje, da pride do izmeta vročega ali zelo mrzlega materiala. Kadar tako tveganje obstaja, je treba sprejeti potrebne ukrepe, da se ga prepreči, če pa to tehnično ni mogoče, ga je potrebno narediti nenevarno.

1.5.6. Požar

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da se odpravijo vsa tveganja, da pride do požara ali pregrevanja, ki bi jih povzročili stroji sami ali plini, tekočine, prah, hlapi ali druge snovi, ki jih stroji proizvajajo ali uporabljajo.

1.5.7. Eksplozija

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da se odpravi vsako tveganje, da pride do eksplozije, ki bi jo povzročili stroji sami ali plini, tekočine, prah, hlapi ali druge snovi, ki jih stroji proizvajajo ali uporabljajo.

V ta namen mora proizvajalec sprejeti ukrepe za:

- preprečitev nevarne koncentracije proizvodov,
- preprečitev vžiga potencialno eksplozivne atmosfere,
- zmanjšanje kakršnekoli eksplozije, do katere bi lahko prišlo, tako da ne ogroža okolice.

Enaki varnostni ukrepi morajo biti izvedeni, kadar proizvajalec predvideva uporabo strojev v potencialno eksplozivni atmosferi.

Električna oprema, ki tvori del strojev, mora biti, kar zadeva možnost eksplozije, skladna z določbami veljavnih posebnih predpisov.

1.5.8. Hrup

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so tveganja zaradi prenašanja hrupa po zraku, zmanjšana na najnižjo stopnjo, upoštevajoč tehnični napredek in razpoložljivost sredstev, ki zmanjšujejo hrup, posebej pri njegovem izvoru.

1.5.9. Vibracije

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so tveganja zaradi vibracij, ki jih povzročajo stroji, zmanjšana na najnižjo stopnjo, upoštevajoč tehnični napredek in razpoložljivost sredstev, ki zmanjšujejo vibracije, posebej pri izvoru.

1.5.10. Sevanja

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je katekroli sevanje omejeno na obseg, ki je potreben za njihovo delovanje, in da učinkov na izpostavljene osebe ni ali pa so zmanjšani na nenevarno stopnjo.

1.5.11. Zunanje sevanje

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da zunanje sevanje ne moti njihovega delovanja.

1.5.12. Laserska oprema

Kadar se uporablja laserska oprema, je potrebno upoštevati naslednje določbe:

- laserska oprema na strojih mora biti načrtovana in izdelana tako, da prepreči vsako slučajno sevanje,
- laserska oprema na strojih mora biti varovana tako, da izvorno sevanje, sevanje, ki nastane zaradi odboja ali razpršitve in sekundarna sevanja ne škodujejo zdravju,
- optična oprema za opazovanje ali nastavljanje laserske opreme na strojih mora biti takšna, da laserski žarki ne povzročajo nobenega tveganja za zdravje.

1.5.13. Emisije prahu, plinov itd.

Stroji morajo biti načrtovani, izdelani in/ali opremljeni tako, da se je mogoče izogniti tveganjem zaradi plinov, tekočin, prahu, hlapov in drugih odpadnih snovi, ki jih proizvajajo.

Kadar nevarnost obstaja, morajo biti stroji opremljeni tako, da je možno navedene snovi zadržati in/ali odvesti.

Kadar stroji med normalnim delovanjem niso zaprti, morajo biti naprave za zadrževanje in/ali odvajanje nameščene čim bližje izvoru emisij.

1.5.14. Tveganje ujetja v stroju

Stroji morajo biti načrtovani, izdelani ali opremljeni s sredstvi, ki preprečujejo, da bi se izpostavljena oseba ujela v stroju, če pa to ni mogoče, morajo biti opremljeni z napravami za priklic pomoči.

1.5.15. Tveganje zdrsa, spotikanja ali padca

Deli strojev, po katerih se bodo osebe verjetno gibale, ali na njih stale, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da preprečujejo osebam spodrsniti, spotakniti se, pasti na te dele ali z njih.

1.6. Vzdrževanje

1.6.1. Vzdrževanje strojev

Mesta za nastavljanje, mazanje in vzdrževanje morajo biti nameščena izven nevarnih območij. Omogočeno mora biti nastavljanje, vzdrževanje, popravljanje, čiščenje in serviranje, ko stroj ne obratuje.

Če zaradi tehničnih razlogov eden ali več od zgoraj navedenih pogojev ne more biti izpolnjen, morajo biti ti postopki možni brez tveganja (glej 1.2.5. točko).

V primeru avtomatiziranih strojev, in kadar je potrebno tudi pri drugih strojih, mora proizvajalec poskrbeti za priključno napravo za montažo diagnostične opreme za iskanje napak.

Komponente avtomatskih strojev, ki jih je potrebno pogosto menjavati, posebej pri menjavi v proizvodnji, ali kjer so podvrženi obrabi, ali njihovi okvari sledi nezgoda, morajo biti takšni, da jih je mogoče enostavno in varno odstraniti in nadomestiti. Dostop do sestavnih delov mora omogočati izvajanje teh opravil s potrebnimi tehničnimi sredstvi (orodja, merilni instrumenti itd.) v skladu z delovnim postopkom, ki ga predpisuje proizvajalec.

1.6.2. Dostop do upravljalnega mesta in servisnih mest

Proizvajalec mora zagotoviti sredstva za dostop (stopnice, lestve, brvi itd.), ki omogočajo varen dostop do vseh področij, ki se uporabljajo za proizvodnjo, nastavljanje in vzdrževalna dela.

1.6.3. Izolacija virov energije

Vsi stroji morajo biti opremljeni s sredstvi za izolacijo vseh virov energije. Takšni izolirni odklopniki morajo biti jasno razpoznavni. Biti morajo takšni, da jih je mogoče zakleniti, če bi ponovna priključitev lahko ogrozila izpostavljene osebe. Pri strojih, ki se napajajo z električno energijo preko vtiča, ki ga je mogoče vključiti v tokokrog, zadošča, če vtič izvlečemo.

Izolirni odklopnik mora biti sposoben ostati zaklenjen tudi, kadar upravljaivec ne more z vseh mest, do katerih ima dostop, preveriti, ali je energija še vedno odklopljena.

Ko je energija odklopljena, mora biti možno normalno odvesti vso preostalo, ali v tokokrogih stroja uskladiščeno energijo, brez tveganja za izpostavljene osebe.

Kot izjema zgornjih zahtev lahko ostanejo določeni tokokrogi priključeni na svoje izvore energije zato, da npr. držijo dele, hranijo podatke, osvetlujejo notranjost itd. V tem primeru mora biti upravljavcu varnost zagotovljena s posebnimi ukrepi.

1.6.4. Ukrepanje upravljavca

Stroji morajo biti načrtovani, izdelani in opremljeni tako, da je potreba po ukrepanju upravljavca omejena.

Ce se ukrepanju upravljavca ni mogoče izogniti, mora biti možno, da bo to ukrepanje lahko in varno.

1.6.5. Čiščenje notranjih delov

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je mogoče čistiti notranje dele, v katerih so bile nevarne snovi ali preparati brez vstopanja vanje; katerokoli potrebno odblokiranje mora biti možno tudi z zunanje strani. Če se je popolnoma nemogoče izogniti vstopanju v stroj, mora proizvajalec že pri konstruiranju izvesti ukrepe, da je možno čiščenje ob čim manjši nevarnosti.

1.7. Indikatorji

1.7.0. Informacijske naprave

Informacije, ki so potrebne za krmiljenje strojev, morajo biti nedvoumne in lahko razumljive. Ne smejo biti preobširne, da ne bi preobremenjevale upravljavca.

Kadar bi bila lahko zdravje in varnost izpostavljenih oseb ogrožena zaradi napake v delovanju nenadzorovanih strojev, morajo biti stroji opremljeni tako, da dajo ustrezen zvočni ali svetlobni signal kot opozorilo.

1.7.1. Opozorilne naprave

Kadar so stroji opremljeni z opozorilnimi napravami (kot so signali itd.), morajo biti le-te nedvoumne in jasno zaznavne.

Upravljaivec mora imeti možnost, da lahko ob vsakem času preveri delovanje takšnih opozorilnih naprav.

Barve in varnostni signali morajo biti skladni z zahtevami posebnih predpisov.

1.7.2. Opozorila o preostalih tveganjih

Kadar tveganja kljub vsem sprejetim ukrepom ostanejo, ali v primeru potencialnih tveganj, ki niso očitna (npr. električne omarice, radioaktivni izvori, puščanje hidravlične napeljave, tveganje na nepreglednih območjih itd.), mora proizvajalec zagotoviti opozorila.

Takšna opozorila naj bodo prednostno lahko razumljivi piktogrami in/ali napisana v enem od jezikov države, v kateri se bodo stroji uporabljali, na zahtevo pa dopolnjena v jezikih, ki jih razumejo upravljavci.

1.7.3. Označevanje

Vsi stroji morajo biti označeni čitljivo in neizbrisljivo, najmanj z naslednjimi podatki:

- ime in naslov proizvajalca,
- oznaka CE (glej Prilogo III),
- oznaka serije ali tipa,

- morebitna serijska številka,
- leto izdelave.

Kadar proizvajalec izdeluje stroje, ki so namenjeni za uporabo v potencialno eksplozivni atmosferi, mora biti to na njih označeno.

Stroji morajo biti označeni tudi s pomembnimi podatki o tipu in bistvenimi za njihovo varno uporabo (npr. največja hitrost določenih vrtljivih delov, največji premer orodij, ki se montirajo, masa itd.).

Kadar je pri uporabi dela stroja treba ravnati z dvizžno napravo, mora biti njegova masa označena čitljivo, neizbrisljivo in nedvoumno.

Zamenljiva oprema, omenjena v tretji alineji prvega odstavka 3. člena tega pravilnika mora nositi enake podatke.

1.7.4. Navodila

a) Vsem strojem morajo biti priložena navodila, ki morajo vsebovati vsaj naslednje:

- ponovitev podatkov, s katerimi so označeni stroji, razen serijske številke (glej 1.7.3. točko) skupaj s kakršnimi koli ustreznimi dodatnimi podatki, ki olajšujejo vzdrževanje (npr. naslov uvoznika, serviserjev itd.),

- predvideno uporabo strojev po pomenu iz 1.1.2.(c) točke,

- delovno(a) mesto(a), na katerem(ih) bodo predvidoma upravljavci,

- navodila za:

- varen zagon,

- varno uporabo,

- varno ravnanje, z navedbo mase strojev in njihovih različnih delov, kadar jih je potrebno praviloma ločeno transportirati,

- varno montažo in demontažo,

- varno nastavljanje,

- vzdrževanje (servisiranje in popravilo),

- kadar je potrebno, navodila za usposabljanje,

- kadar je potrebno, bistvene značilnosti orodij, ki so lahko vpeta na stroje.

Kadar je potrebno, morajo navodila opozarjati tudi na načine, na kakršne se strojev ne sme uporabljati.

b) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora izdelati navodila v enem od uradnih jezikov Evropske unije. Ob dajanju strojev v obratovanje v Republiki Sloveniji, morajo biti vsem priložena originalna navodila v slovenskem jeziku ali originalna navodila v enem od uradnih jezikov Evropske unije in njihov prevod v slovenski jezik. Prevod mora narediti proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ali pa oseba, ki uvaža stroje. Od te zahteve lahko odstopajo navodila za vzdrževanje, ki jih uporablja strokovno osebje, zaposleno pri proizvajalcu ali njegovem pooblaščenem zastopniku in so lahko napisana samo v enem od jezikov Evropske unije, ki ga to osebe razume.

c) Navodila morajo vsebovati risbe in diagrame, ki so potrebni za dajanje strojev v obratovanje, vzdrževanje, pregledovanje, preverjanje pravilnosti delovanja, in kadar pride v poštev, za popravilo strojev ter vsa koristna navodila, še posebej v zvezi z varnostjo.

d) Katerokoli dokumentacija, ki opisuje stroje, ne sme biti v nasprotju z navodili, kar zadeva varnostne vidike. Tehnična dokumentacija, ki opisuje stroje, mora vsebovati podatke o emisijah hrupa, ki se prenaša po zraku, navedene v (f), v primeru strojev, ki se jih drži z roko in/ali so ročno vodeni, pa podatke o vibracijah, kot je navedeno v 2.2. točki.

e) Kadar je potrebno, morajo navodila navajati zahteve glede napeljave in montaže za zmanjševanje hrupa ali vibracij (npr. uporaba dušilcev, vrste in mase temeljev itd.).

f) Navodila morajo navajati naslednje podatke o emisijah hrupa, ki ga povzročajo stroji in se prenaša po zraku, bodisi dejansko vrednost, bodisi vrednost, ki je bila ugotovljena na podlagi meritev na enakih strojih:

- ekvivalentno stalno A-vrednoteno raven zvočnega tlaka na delovnih mestih, kjer ta presega 70 dB(A); kjer ta raven ne presega 70 dB(A), mora biti to označeno,

– konično trenutno C-vrednoteno velikost zvočnega tlaka na delovnih mestih, kjer ta presega 63 Pa (130 dB glede na 20 μ Pa),

– raven zvočne moči, ki ga oddajajo stroji, kadar ekvivalentna stalna A-vrednotena raven zvočnega tlaka na delovnih mestih presega 85 dB(A).

V primeru zelo velikih strojev so lahko namesto ravni zvočne moči navedene ekvivalentne stalne ravni zvočnega tlaka na določenih mestih okoli strojev.

Kadar niso uporabljeni harmonizirani standardi, morajo biti ravni zvoka izmerjene po najustreznejši metodi za stroje.

Proizvajalec mora navesti delovne razmere strojev med meritvijo in katere metode so bile uporabljene za meritve.

Kadar delovno(a) mesto(a) ni(so) opredeljeno(a) ali ga (jih) ni mogoče določiti, morajo biti ravni zvočnega tlaka izmerjene na razdalji 1 metra od površine strojev in na višini 1,60 metra nad tlemi ali nad dostopno ploščadjo. Navedena morata biti mesto in vrednost največjega zvočnega tlaka.

g) Če proizvajalec predvideva, da bodo stroji uporabljeni v potencialno eksplozivni atmosferi, morajo navodila vsebovati vse potrebne podatke.

h) V primeru strojev, ki jih bodo uporabljali tudi neprofesionalni upravljavci, morata besedilo in oblika navodil za uporabo, ob upoštevanju drugih bistvenih zahtev, navedenih zgoraj, upoštevati stopnjo splošne izobrazbe in bistroumnosti, ki ju je razumno pričakovati od takih upravljavcev.

2. BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE ZA DOLOČENE KATEGORIJE STROJEV

2.1. Agroživilski stroji

Kadar so stroji namenjeni za pripravo in predelavo živil (npr. kuhanje, zamrzovanje, odmrzovanje, pranje, rokovanje, pakiranje, skladiščenje, transport in distribucijo), morajo biti načrtovani in izdelani tako, da preprečujejo kakršno koli tveganje infekcije, obolenja ali okužbe, upoštevana pa morajo biti naslednja higienska pravila:

a) Materiali, ki so v stiku ali so namenjeni, da pridejo v stik z živilom, morajo ustrezati pogojem, ki so navedeni v ustreznih predpisih. Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je te materiale mogoče očistiti pred vsako uporabo.

b) Vse površine, vključno s spoji, morajo biti gladke in ne sme imeti niti grebenov niti rež, kjer bi se lahko zadrževale organske snovi.

c) Sestavi morajo biti načrtovani tako, da so izbokline, robovi in vdolbine zmanjšane na minimum. Po možnosti naj bodo narejeni z varjenjem ali neprekinjeno zvezo. Vijakov, matic in kovic se ne sme uporabljati, razen kadar je to tehnično neizogibno.

d) Vse površine v stiku z živilom, se morajo dati z lahkoto čistiti in razkuževati, kadar je mogoče po odstranitvi delov, ki se dajo enostavno odstraniti. Notranje površine morajo imeti krivine dovolj velikih polmerov, da omogočajo temeljito čiščenje.

e) Tekočine, ki izhajajo iz živil, kakor tudi tekočine za čiščenje, razkuževanje in spiranje, mora biti možno neovirano odstraniti iz stroja (po možnosti v položaju »čiščenje«).

f) Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da preprečujejo dostop kakršnihkoli tekočin ali živih bitij, še posebej žuželk, ali nabiranje kakršnihkoli organskih snovi na mestih, ki jih ni mogoče očistiti (npr. pri strojih, ki niso montirani na noge ali kolesa, z namestitvijo tesnila med strojem in njegovim temeljem, z uporabo tesnilnih enot itd.).

g) Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da ne bene pomožne snovi (npr. maziva itd.) ne morejo priti v stik z živilom. Kadar je potrebno, morajo biti stroji načrtovani in izdelani tako, da je mogoče stalno preverjanje izpolnjevanja te zahteve.

Navodila

Poleg informacij, zahtevanih v 1. poglavju te priloge, morajo navodila navajati priporočena sredstva in metode za

čiščenje, razkuževanje in spiranje (ne samo za lahko dostopna področja, ampak tudi za področja, do katerih dostop ni mogoč ali ni priporočljiv, tako kot cevovodi, ki jih je treba čistiti na mestu samem).

2.2. Prenosni ročni in/ali ročno vodeni stroji

Prenosni ročni in/ali ročno vodeni stroji morajo biti skladni z naslednjimi bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami:

– Glede na tip morajo stroji imeti podporno površino zadostne velikosti in zadostno število ročajev ter podpor ustrezne velikosti in razmestitve, da je zagotovljena njihova stabilnost v delovnih razmerah, ki jih je predvidel proizvajalec.

– Razen kadar je tehnično nemogoče, ali kadar obstaja neodvisno krmilje, morajo biti stroji v primeru, da ročajev ni mogoče popolnoma varno izpustiti, opremljeni s krmilji za zagon in zaustavitev, ki so nameščeni tako, da upravljavec lahko upravlja z njimi, ne da bi izpustil ročaje.

– Načrtovani, izdelani ali opremljeni morajo biti tako, da se odpravi tveganja nehotenega zagona in/ali nadaljnega delovanja potem, ko upravljavec izpusti ročaje. Če ta zahteva tehnično ni možna, morajo biti izvedeni enakovredni ukrepi.

– Prenosni ročni stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da dopuščajo, kadar je potrebno, vizualni nadzor stika med orodjem in materialom, ki se ga obdeluje.

Navodila

Navodila morajo vsebovati naslednje podatke o vibracijah, ki jih prenašajo ročni in ročno vodeni stroji:

– povprečno vrednost korena vsote uteženih kvadratov pospeškov, ki so jim izpostavljene roke, če ta presega 2,5 m/s², kot določa ustrezní predpis za preizkušanje. Kadar pospešek ne presega 2,5 m/s², mora biti to navedeno.

Če ni uporabnega predpisa za preskušanje, mora proizvajalec navesti merilne metode in okoliščine, v katerih so bile meritve opravljene.

2.3. Stroji za obdelavo lesa in podobnih materialov

Stroji za obdelavo lesa in stroji za obdelavo materialov, ki imajo fizikalne in tehnološke značilnosti podobne lesu, kot so plutovina, kost, trda guma, trd plastični material in drug podoben tog material, morajo biti skladni z naslednjimi bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami:

a) Stroji morajo biti načrtovani, izdelani ali opremljeni tako, da je mogoče obdelovanec, varno namestiti in voditi; kadar se obdelovanec drži z roko na delovnem pultu, mora biti ta med delom dovolj stabilen in ne sme ovirati premikanja obdelovanca.

b) Kadar so stroji predvideni za uporabo v razmerah, kjer obstaja tveganje zaradi izmetavanja kosov lesa, morajo biti načrtovani, izdelani ali opremljeni tako, da je ta izmet preprečen, če pa to ni možno, pa tako, da izmet ne povzroča tveganja za upravljavca in/ali izpostavljene osebe.

c) Stroji morajo biti opremljeni s avtomatsko zavoro, ki ustavi orodje v dovolj kratkem času, če obstaja tveganje dotika z njim med ustavljanjem.

d) Kadar je orodje vgrajeno v ne popolnoma avtomatiziran stroj, mora biti le-ta načrtovan in izdelan tako, da je odpravljeno ali zmanjšano tveganje resnih naključnih poškodb, npr. z uporabo cilindričnega orodja z omejitelcem, ki omejuje globino reza itd.

3. BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE ZA PREPREČEVANJE POSEBNIH NEVARNOSTI ZARADI MOBILNOSTI STROJEV

Stroji, ki so nevarni zaradi mobilnosti, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da izpolnjujejo spodaj navedene zahteve.

Tveganja zaradi mobilnosti vedno obstajajo v primeru strojev z lastnim pogonom, pri tistih, ki jih vlečejo, potiskajo ali prevažajo drugi stroji ali vlačilci, pri strojih, ki delujejo na

deloviščih, in katerih delovanje zahteva bodisi mobilnost med delom, bodisi neprekinjeno ali prekinjano premikanje med dvema stalnima delovnima položajema.

Tveganja zaradi mobilnosti lahko obstajajo tudi v primeru, ko stroji delajo, ne da bi se premikali, opremljeni pa so tako, da jih je mogoče z lahkoto premikati z enega mesta na drugo (stroji, opremljeni s kolesi, valji, tračnicami itd. ali nameščeni na podstavkih, vozičkih itd.).

Za potrditev, da prekopalniki in motorne brane ne pomenijo nesprejemljivih tveganj za izpostavljene osebe, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak tip takih strojev opraviti ustrezne preskuse ali poskrbeti za njihovo izvedbo.

3.1. Splošno

3.1.1. Definicija

»Voznik« pomeni upravljavca, odgovornega za premikanje strojev. Voznik se lahko vozi na strojih ali jih spremlja peš ali pa lahko stroje vodi z daljinskim krmiljenjem (žično ali radijsko itd.).

3.1.2. Osvetlitev

Če je proizvajalec namenil stroje z lastnim pogonom za uporabo na neosvetljenih krajih, morajo biti opremljeni s svetlobno napravo, primerno za predvideno delo, brez pomslekov glede katerih koli drugih veljavnih predpisov (predpisi o cestnem prometu, navigacijska pravila itd.).

3.1.3. Načrtovanje strojev, ki olajšuje ravnanje z njimi

Med ravnanjem s strojem in/ali njegovimi deli ne sme biti možnosti nenadnih premikov ali nevarnosti zaradi nestabilnosti, dokler se s strojem in/ali njegovimi deli ravna v skladu z navodili proizvajalca.

3.2. Delovne postaje

3.2.1. Voznikovo mesto

Voznikovo mesto mora biti načrtovano z upoštevanjem ergonomskih načel. Lahko sta dva ali več voznikovih mest in v takih primerih mora biti vsako voznikovo mesto opremljeno z vsemi potrebnimi krmilji. Kadar je več kakor eno voznikovo mesto, morajo biti stroji načrtovani tako, da uporaba enega od njih izključuje uporabo drugih, razen pri zasilnih ustavitvah. Vidljivost z voznikovega mesta mora biti takšna, da voznik lahko popolnoma varno zase in za izpostavljene osebe upravlja stroje in njihova orodja v zanje predvidenih razmerah uporabe. Kadar je potrebno, morajo biti zagotovljene ustrezne naprave za preprečevanje nevarnosti zaradi nezadostne neposredne vidljivosti.

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da ni tveganja za voznika in upravljavca na njih, da bi z voznikovega mesta zaradi nepazljivosti prišla v stik s kolesi ali z gosenicami.

Voznikovo mesto mora biti načrtovano in izdelano tako, da je preprečeno vsako tveganje za zdravje zaradi izpušnih plinov in/ali pomanjkanja kisika.

Mesto voznika, ki se vozi na stroju, mora biti načrtovano in izdelano tako, da je mogoče namestiti kabino, če je dovolj prostora. V tem primeru mora kabina vključevati prostor za navodila, ki jih potrebujejo voznik in/ali upravljavci. Voznikovo mesto mora biti opremljeno z ustrezno kabino, kadar obstaja nevarnost zaradi nevarnega okolja.

Kadar so stroji opremljeni s kabino, mora biti ta načrtovana, izdelana in/ali opremljena tako, da zagotavlja vozniku dobre delovne razmere in varovanje pred vsemi morebitnimi nevarnostmi, ki lahko obstajajo (npr. nezadostno gretje in prezračevanje, nezadostna vidljivost, pretiran hrup in vibracije, padajoči predmeti, vdor predmetov, prevračanje itd.). Izhod mora dopuščati hiter izstop. Predviden mora biti tudi zasilni izhod v smeri, ki je drugačna od običajnega izhoda.

Materiali, uporabljeni za kabino in njene armature, morajo biti odporni proti ognju.

3.2.2. Sedenje

Voznikov sedež katerih koli strojev mora omogočati vozniku ohranjanje stabilen položaj in biti zasnovan z upoštevanjem ergonomskih načel.

Sedež mora biti načrtovan tako, da zmanjšuje prenos vibracij na voznika na najnižjo raven, ki jo je mogoče razumno doseči. Pritrdilno okovje sedeža mora zdržati vse obremenitve, ki jim je lahko izpostavljeno, posebej v primeru prevrnitve. Kadar pod voznikovimi nogami ni tal, mora voznik imeti opore za noge, obložene z nezdrljivim materialom.

Kadar so stroji opremljeni z varovalno konstrukcijo za primer prevrnitve, mora biti sedež opremljen z varnostnim pasom ali z enakovredno napravo, ki zadrži voznika na njegovem sedežu, ne da bi omejevala katerekoli gibe, ki so potrebni za vožnjo, ali katerekoli gibe, povzročene z ustavitvijo.

3.2.3. Druga mesta

Če pogoji uporabe predvidevajo, da se razen voznika s stroji občasno ali redno prevažajo še drugi upravljavci, ali na njih delajo, morajo biti predvidena ustrezna mesta, ki jim omogočajo prevoz ali delo na njih brez tveganja, še posebej tveganja padca.

Kjer delovne razmere dopuščajo, morajo biti ta delovna mesta opremljena s sedeži.

Če mora biti voznikovo mesto opremljeno s kabino, morajo biti tudi druga mesta zavarovana pred nevarnostmi, ki upravičujejo varovanje voznikovega mesta.

3.3. Krmilja

3.3.1. Krmilne naprave

Vozniku mora biti omogočeno, da s svojega mesta lahko vključi vse krmilne naprave, ki so potrebne za upravljanje strojev, razen tistih funkcij, ki jih je mogoče varno aktivirati samo z uporabo krmilnih naprav, vgrajenih stran od voznikovega mesta. To se posebej nanaša na delovna mesta, za katera so bolj od voznika odgovorni drugi upravljavci, ali za katere mora voznik zapustiti svoje voznikovo mesto, da varno opravi manever.

Kadar obstajajo pedala, morajo biti načrtovana, izdelana in opremljena tako, da omogočajo vozniku varno upravljanje z minimalnim tveganjem za zamenjavo; imeti morajo nezdrljivo površino in biti enostavna za čiščenje.

Kadar njihovo delovanje lahko povzroči nevarnosti, zlasti nevarne premike, se morajo krmilja strojev, razen za tiste z prednastavljenimi položaji, vrniti v nevtralni položaj takoj, ko jih upravljavec izpusti.

V primeru strojev na kolesih mora biti krmilni sistem načrtovan in izdelan tako, da zmanjšuje silo nenadnih premikov volana ali krmilne ročice, ki jih povzročijo udarci na vodilna kolesa.

Vsako krmilje, ki blokira diferencial, mora biti načrtovano in urejeno tako, da omogoča sprostitve diferenciala, kadar se stroji premikajo.

Zadnji stavek 1.2.2. točke ne velja za funkcijo premikanja.

3.3.2. Zagon/premikanje

Stroji z lastnim pogonom, na katerih se vozi voznik, morajo biti opremljeni tako, da onemogočajo nepooblaščenim osebam zagon motorja.

Vožnja strojev z lastnim pogonom, na katerih se vozi voznik, sme biti mogoča samo, če je voznik pri krmiljih.

Kadar so stroji zaradi obratovalnih potreb opremljeni z napravami, ki segajo čez njihovo normalno prosto območje (npr. stabilizatorji, žerjavni kraki itd.), mora imeti voznik na razpolago sredstva, s katerimi pred premikom strojev z lahkoto preveri, ali so te naprave v določenem položaju, ki zagotavlja varno premikanje.

To velja tudi za vse druge dele, ki morajo biti v določenih položajih, da se zagotovi varno premikanje in blokirani, če je to potrebno.

Kadar je tehnično in ekonomsko izvedljivo, mora biti premikanje strojev odvisno od varnega pozicioniranja prej omenjenih delov.

Med zagonom motorja ne sme biti možno premikanje strojev.

3.3.3. Funkcija vožnje

Ne glede na določbe cestnoprometnih predpisov morajo stroji z lastnim pogonom in njihovi priklopniki izpolnjevati zahteve po upočasnjevanju, ustavljanju, zaviranju in nepremičnosti za zagotovitev varnosti v vseh razmerah delovanja, nakladanja, hitrosti, terena in nagiba, ki jih proizvajalec dovoljuje in ustrezajo okoliščinam, na katere naletijo pri normalni uporabi.

Vozniku mora biti omogočeno upočasniti in ustaviti stroje z lastnim pogonom z uporabo glavne naprave. Kadar tako zahteva varnost, v primeru odpovedi glavne naprave ali v odsotnosti napajanja pogona glavne naprave z energijo, mora biti vgrajena zasilna naprava s popolnoma neodvisnim in lahko dostopnim krmiljem za upočasnjevanje ali ustavitev.

Kadar tako zahteva varnost, mora biti vgrajena parkirna naprava za imobiliziranje nepremičnega stroja. Ta naprava je lahko povezana z eno od naprav, ki so navedene v drugem odstavku, če je popolnoma mehanska.

Stroji z daljinskim krmiljenjem morajo biti načrtovani in izdelani tako, da se avtomatsko ustavijo, če voznik izgubi nadzor.

1.2.4. točka ne velja za funkcijo vožnje.

3.3.4. Premikanje strojev, ki jih upravlja pešec

Premikanje strojev z lastnim pogonom, ki jih upravlja pešec, sme biti možno le ob voznikovem neprekinjenem delovanju na ustrezno krmilje. Zlasti ne sme biti možno, da pride do premikanja med zagonom motorja.

Krmilni sistemi strojev, ki jih upravlja pešec, morajo biti načrtovani tako, da se čim bolj zmanjšajo nevarnosti, ki lahko nastanejo zaradi nehotenega premikanja stroja proti vozniku.

Posebej to velja za:

- a) zmečkanje,
- b) poškodbe od vrtečih se orodij.

Hitrost normalne vožnje stroja mora biti usklajena s hitrostjo hoje voznika.

V primeru strojev, na katere je lahko nameščeno vrtiljivo orodje, ne sme biti možen pogon tega orodja, kadar je vključeno krmilje za vzvratno premikanje, razen kadar premikanje strojev izhaja iz premikanja orodja. V zadnjem primeru mora biti hitrost vzratnega premikanja takšna, da ne ogroža voznika.

3.3.5. Odpoved krmilnega tokokroga

Odpoved napajanja z energijo pri energijsko podprtem upravljanju, kadar je vgrajeno, ne sme onemogočiti upravljanja strojev v času, ki je potreben za njihovo ustavitev.

3.4. Varovanje pred mehanskimi nevarnostmi

3.4.1. Nenadzorovani premiki

Kadar je del stroja ustavljen, mora biti vsak premik iz položaja ustavitve iz katerega koli razloga, razen zaradi delovanja na krmilje takšen, da ni nevaren za izpostavljene osebe.

Stroji morajo biti načrtovani, izdelani, in kadar pride v poštev, postavljeni na svoje premično podnožje tako, da je zagotovljeno, da pri premikanju nekontrolirana nihanja njihovega težišča ne vplivajo na njihovo stabilnost in ne povzročajo čezmernih napetosti v njihovi zgradbi.

3.4.2. Tveganje zloma med delovanjem

Deli stroja, ki se vrtiljivo z veliko hitrostjo in se lahko kljub izvedenim ukrepom zlomijo ali razletijo, morajo biti vgrajeni in zavarovani tako, da so v primeru zloma njihovi delci prestraženi ali pa, če to ni mogoče, da ne morejo odleteti proti voznikovemu in/ali upravljalnemu mestu.

3.4.3. Prevrnitve

Kadar pri strojih z lastnim pogonom, na katerih se vozi voznik in morebitni upravljalci, obstaja tveganje prevrnitve,

morajo biti stroji načrtovani in opremljeni s pritrdilnimi točkami, ki omogočajo namestitev varovalne konstrukcije za primer prevrnitve (ROPS).

Ta konstrukcija mora biti takšna, da v primeru prevrnitve zagotavlja vozniku, in kadar pride v poštev, upravljavcem, ki se vozijo na strojih, zadosten volumen mejne deformacije (DLV).

Da bi preveril, ali konstrukcija izpolnjuje zahteve, navedene v drugem odstavku, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak zadevni tip konstrukcije izvesti ustrezne preskuse ali dati take preskuse izvesti.

Z varovalno konstrukcijo za primer prevrnitve morajo biti opremljeni vsi spodaj naštetih stroji za zemeljska dela z močjo nad 15 kW:

- gosenični ali kolesni nakladalniki,
- bagri,
- gosenični ali kolesni vlačilci,
- grabilniki, samonakladalni ali nakladalniki,
- ravnalniki,
- prekucniki.

3.4.4. Padajoči predmeti

Kadar pri strojih, na katerih se vozi voznik in morebitni upravljalci, obstaja tveganje zaradi padajočih predmetov ali materiala, morajo biti stroji, če njihova velikost dopušča, načrtovani in opremljeni, s pritrdilnimi točkami, ki omogočajo namestitev varovalne konstrukcije pred padajočimi predmeti (FOPS).

Ta konstrukcija mora biti takšna, da v primeru padajočih predmetov ali materiala zagotavlja upravljavcem, ki se vozijo na strojih zadosten volumen mejne deformacije (DLV).

Da bi preveril, ali konstrukcija izpolnjuje zahteve, navedene v drugem odstavku, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak zadevni tip konstrukcije izvesti ustrezne preskuse ali dati take preskuse izvesti.

3.4.5. Sredstva za dostop

Ročaji in stopnice morajo biti načrtovani, izdelani in razmeščeni tako, da jih upravljalci uporabljajo instinktivno, in da za ta namen ne uporabljajo krmilij.

3.4.6. Vlečne naprave

Vsi stroji, ki so namenjeni za vleko, ali naj bi bili vlečeni, morajo biti opremljeni z vlečnimi ali sklopnimi napravami, ki so načrtovane, izdelane in razmeščene tako, da zagotavljajo lahko in varno priklapljanje in odklapanje ter preprečujejo nehoteno odklapanje med uporabo.

Kolikor zahteva obremenitev vlečnega droga, morajo biti taki stroji opremljeni z oporo z nosilno površino, prilagojeno bremenu in terenu.

3.4.7. Prenos moči med stroji z lastnim pogonom (ali vlačilci) in gnanimi stroji

Kardanske gredi, ki povezujejo stroje z lastnim pogonom (ali vlačilce) s prvim fiksnim priklopučkom gnanih strojev, morajo biti zavarovane na strani strojev z lastnim pogonom in na strani gnanih strojev po vsej dolžini gredi in povezanih kardanskih zglobov.

Na strani strojev z lastnim pogonom (ali vlačilcev) mora biti odjemnik moči, na katerega je priključena prenosna gred, zavarovan bodisi s ščitnikom, pritrdjenim na stroj z lastnim pogonom (ali na vlačilec), bodisi s kakšno drugo napravo, ki zagotavlja enakovredno varovanje.

Na strani vlečenih strojev mora biti gnana gred zaprta v varovalnem okrovu, pritrdjenem na stroje.

Omejilniki vrtilnega momenta ali sklopke so lahko nameščeni na kardanske gredi samo na strani priključitve h gnanemu stroju. Kardanska gred mora biti ustrezno označena.

Vsi vlečeni stroji, katerih delovanje zahteva priključitev prenosne gredi na stroje z lastnim pogonom ali na vlačilce, morajo imeti sistem za priključitev prenosne gredi, tako da se pri odklopljenem stroju prenosna gred in njeno varovalo ob stiku s tlemi ali z delom stroja ne poškodujeta.

Zunanji deli varovala morajo biti načrtovani, izdelani in nameščeni tako, da se ne morejo zavrteti skupaj s prenosno gredjo. Varovalo mora pokrivati prenosno gred do koncev notranjih zglobov vilic v primeru preprostih kardanskih zglobov in vsaj do sredine zunanjega zgloba ali zglobov v primeru »širokokotnih« kardanskih zglobov.

Proizvajalci morajo pri urejanju dostopov do delovnih mest v bližini kardanske gredi zagotoviti, da varoval gredi, kot so opisane v šestem odstavku, ni mogoče uporabljati kot stopnice, razen če so načrtovane in izdelane v ta namen.

3.4.8. Gibljivi deli prenosa

Z omejevanjem veljavnosti 1.3.8.A. točke, v primeru motorjev z notranjim izgorevanjem, odstranljiva varovala, ki preprečujejo dostop do gibajočih se delov v prostoru motorja, ne potrebujejo zaklepov, če so predvidena za odpiranje z orodjem, s ključem ali s krmiljem, nameščenim na voznikovem mestu, če je slednji v popolnoma zaprti kabini s ključavnico za preprečitev nepooblaščenega dostopa.

3.5. Varovanje pred drugimi nevarnostmi

3.5.1. Akumulatorji

Ohišje akumulatorja mora biti načrtovano in postavljeno in akumulator nameščen tako, da se čim bolj prepreči možnost izlitja elektrolita na upravljalca v primeru prevrnitve, in/ali da se prepreči zbiranje hlapov v prostorih, kjer se združujejo upravljalci.

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je mogoče akumulator odklopiti s pomočjo lahko dostopne naprave, predvidene v ta namen.

3.5.2. Požar

Odvisto od nevarnosti, ki se lahko po proizvajalčevih predvidevanjih pojavijo med uporabo, morajo stroji, kadar njihova velikost dopušča:

- bodisi omogočati namestitev lahko dosegljivih gasilnih aparatov,
- bodisi biti opremljeni z vgrajenimi gasilnimi sistemi.

3.5.3. Emisije prahu, plinov itd.

Kadar obstajajo take nevarnosti, se lahko zadrževalno opremo, določeno v 1.5.13. točki, nadomesti z drugimi sredstvi, na primer z oborivitvijo z razprševanjem vode.

Drugi in tretji odstavek 1.5.13. točke ne veljata, kadar je glavna funkcija strojev razprševanje sredstev.

3.6. Kazalniki

3.6.1. Znaki in opozorila

Stroji morajo imeti signalne naprave in/ali ploščice z navodili za uporabo, nastavljanje in vzdrževanje, kadarkoli je potrebno, za zagotavljanje zdravja in varnosti izpostavljenih oseb. Izbrane, oblikovane in izdelane morajo biti tako, da so jasno vidne in neizbrisljive.

Ne glede na zahteve, ki jih je potrebno upoštevati pri prevozu na javnih cestah, morajo imeti stroji, na katerih se vozi voznik, naslednjo opremo:

- zvočno opozorilno napravo za opozarjanje izpostavljenih oseb,

- sistem svetlobnih signalov, primeren za predvidene okoliščine uporabe, kot so zavorne luči, luči za vzvratno vožnjo in vrtiljive utripajoče luči. Zadnja zahteva ne velja za stroje, ki so namenjeni izključno za delo pod zemljo in nimajo električne energije.

Daljinjsko vodeni stroji, ki ob normalnih okoliščinah uporabljajo izpostavljanje ljudi nevarnostim stisnjenja ali trčenja, morajo biti opremljeni z ustreznimi napravami za signalizacijo njihovega premikanja, ali z napravami, ki varujejo izpostavljene osebe pred takimi nevarnostmi. Enako velja za stroje, pri katerih se med uporabo stalno ponavlja premikanje naprej in nazaj v eni osi, in kjer voznik neposredno ne vidi zadnje strani stroja.

Stroji morajo biti izdelani tako, da ni mogoče nehote onesposobiti vseh opozorilnih in signalnih naprav. Kadar je to bistveno za varnost, morajo biti takšne naprave opremljene

s sredstvi za preverjanje brezhibnega delovanja in mora biti njihova odpoved upravljalcu očitna.

Kadar je premikanje strojev ali njihovih orodij posebno nevarno, morajo biti stroji opremljeni z označbami, ki opozarjajo na približevanje strojem, medtem ko ti delujejo; označbe morajo biti čitljive z zadostne razdalje, da se zagotovi varnost osebam, ki morajo biti v bližini.

3.6.2. Označevanje

Minimalne zahteve, določene v 1.7.3. točki, se morajo dopolniti z naslednjimi:

- imenska moč, izražena v kW,
- masa v kg za najbolj običajno izvedbo, in kadar pride v poštev:

- največja vlečna sila na vlečnem kavlju, ki jo predpisuje proizvajalec, v N,

- največja navpična obremenitev na vlečnem kavlju, ki jo predpisuje proizvajalec, v N.

3.6.3. Priročnik z navodili

Razen minimalnih zahtev, navedenih v 1.7.4. točki, mora priročnik z navodili vsebovati še naslednje podatke:

a) Glede vibracij, ki jih povzročajo stroji, bodisi dejansko vrednost, bodisi številko, izračunano iz meritev, opravljenih na enakih strojih:

- povprečno vrednost korena vsote uteženih kvadratov pospeškov, ki so jim izpostavljene roke, če ta presega 2,5 m/s² (ne bi smel presegati 2,5 m/s²), mora biti to navedeno,

- povprečno vrednost korena vsote uteženih kvadratov pospeškov, ki mu je izpostavljeno telo (stopala ali zadnji del telesa), če ta presega 0,5 m/s² (ne bi smel presegati 0,5 m/s²), mora biti to navedeno.

Kadar niso uporabljeni harmonizirani standardi, morajo biti vibracije merjene z uporabo najprimernejše metode za zadevne stroje.

Proizvajalec mora navesti delovne razmere strojev med merjenjem, in katere metode so bile uporabljene pri meritvah.

b) V primeru, ko stroji dopuščajo različne vrste uporabe, odvisno od uporabljene opreme, morajo proizvajalci osnovnih strojev, na katere je mogoče namestiti zamenljivo opremo in proizvajalci zamenljive opreme priskrbeti potrebne podatke, da se omogoči varno nameščanje in uporabo opreme.

4. BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE ZA ODPRVLJANJE POSEBNIH NEVARNOSTI ZARADI DVIGANJA

Stroji, ki predstavljajo nevarnosti zaradi postopkov dviganja – v glavnem nevarnosti zaradi padcev bremena in trčenja ali nevarnosti prevrnitve, ki ga povzroči postopek dviganja – morajo biti načrtovani in izdelani tako, da zadoščajo spodaj navedenim zahtevam.

Tveganja zaradi postopka dviganja obstajajo predvsem v primeru strojev, ki so načrtovani za premikanje kosovnega bremena, kjer pride do spremembe višine med premikanjem. Breme je lahko sestavljeno iz predmetov, materiala ali blaga.

4.1 Splošne zahteve

4.1.1. Definicije

a) »dvižni pripomočki« pomeni komponente ali opremo, ki ni pritrjena na stroj in je nameščena med strojem in bremenom ali na breme z namenom njegove pritrditve,

b) »ločeni dvižni pripomočki« pomeni pripomočke, ki pomagajo pri pripravljanju ali uporabi obesnih priprav, kot so npr. očesni kavlji, verige, obroči, očesni vijaki itd.,

c) »vodena obremenitev« pomeni obremenitev, pri kateri poteka celotno gibanje vzdolž togih ali premičnih vodil, katerih lega je določena s fiksnimi točkami,

d) »obratovalni koeficient« pomeni aritmetično razmerje med obremenitvijo, za katero jamči proizvajalec, da jo kos opreme, priprava ali stroj še lahko vzdrži in maksimalno obratovalno obremenitvijo, označeno na opremi, pripravi ali stroju,

e) »preskusni koeficient« pomeni aritmetično razmerje med obremenitvijo, uporabljen za izvajanje statičnih ali dinamičnih preskusov na kosu opreme, pripravi ali stroju in maksimalno obratovalno obremenitvijo, označeno na kosu opreme, pripravi ali stroju,

f) »statični preskus« pomeni preskus, med katerim se stroj ali dvizni pripomoček najprej pregleda in izpostavi sili, ki ustreza maksimalni obratovalni obremenitvi, pomnoženi z ustreznim koeficientom statičnega preskusa in se nato po sprostitvi te obremenitve ponovno pregleda, da se zagotovi, ali ni prišlo do poškodb,

g) »dinamični preskus« pomeni preskus, med katerim stroj dela v vseh svojih možnih izvedbah pri največji obratovalni obremenitvi, pri čemer se glede na dinamično obnašanje stroja preverja, ali stroj in varnostne naprave pravilno delujejo.

4.1.2. Varovanje pred mehanskimi nevarnostmi

4.1.2.1. Tveganja zaradi pomanjkljive stabilnosti

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da se ohrani stabilnost, ki je zahtevana v 1.3.1. točki, tako med obratovanjem kot zunaj njega, vključno z vsemi fazami transporta, montaže in demontaže, med predvidljivimi odpovedmi komponent in tudi med preskusi, izvedenimi v skladu s priročnikom z navodili.

V ta namen mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik uporabljati ustrezne metode preverjanja; posebej mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vozila z lastnim pogonom za talni transport z višino dviga, ki presega 1,80 m, za vsak tip takega vozila opraviti preskus stabilnosti nakladalne ploščadi ali podoben preskus ali poskrbeti za izvedbo takih preskusov.

4.1.2.2. Tirna vodila in tiri

Stroji morajo biti opremljeni z napravami, ki z delovanjem na tirna vodila ali tiri preprečujejo iztirjenje.

Če pride do iztirjenja kljub takšnim napravam, ali če je napaka na tiru, ali tekalni komponenti, morajo biti predvidene naprave, ki preprečujejo opremo, komponenti ali bremenu, da bi padlo, ali da bi se stroj prevrnil.

4.1.2.3. Mehanska trdnost

Stroji, dvizni pripomočki in odstranljive komponente morajo vzdržati napetosti, katerim so izpostavljeni med obratovanjem in zunaj uporabe, med nameščanjem in v obratovalnih razmerah, ki jih predvideva proizvajalec in v vseh ustreznih izvedbah, z upoštevanjem, kadar pride v poštev, atmosferskih dejavnikov in sil, ki jih povzročajo ljudje. Ta zahteva mora biti izpolnjena tudi med transportom, montažo in demontažo.

Stroji in dvizni pripomočki morajo biti načrtovani in izdelani tako, da ne more priti do odpovedi zaradi utrujenosti ali obrabe, ob upoštevanju njihovega namena uporabe.

Uporabljeni materiali morajo biti izbrani glede na delovna okolja, ki jih predvideva proizvajalec, s posebnim oziranjem na korozijo, površinsko obrabo, udarce, krhkost na hladnem in staranje.

Stroji in dvizni pripomočki morajo biti načrtovani in izdelani tako, da vzdrži preobremenitev pri statičnih preskusih brez trajne deformacije ali očitne okvare. Izračun mora upoštevati vrednosti koeficienta statičnega preskusa, ki so izbrane tako, da zagotavljajo ustrezno stopnjo varnosti; ta koeficient ima praviloma naslednje vrednosti:

a) pri ročno krmiljenih strojih in dviznih pripomočkih: 1,5,

b) pri drugih strojih: 1,25.

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da brez odpovedi prenesejo dinamične preskuse, opravljene pri najvišji obratovalni obremenitvi, pomnoženi s koeficientom dinamičnega preskusa. Ta koeficient dinamičnega preskusa je izbran tako, da zagotavlja ustrezno stopnjo varnosti; koeficient je praviloma enak 1,1.

Dinamični preskusi morajo biti opravljeni na strojih, pripravljenih za obratovanje v normalnih razmerah uporabe.

Praviloma se preskusi izvajajo pri nominalnih hitrostih, določenih od proizvajalca. Če krmilni tokokrogi strojev dopuščajo več sočasnih gibanj (npr. vrtenje in premikanje bremena), morajo biti preskusi opravljeni v najmanj ugodnih razmerah, t.j. praviloma s kombinacijo zadevnih gibanj.

4.1.2.4. Škripci, bobni, verige in vrvi

Vrvi, ki se uporabljajo neposredno za dviganje ali držanje bremena, ne smejo imeti nobenih drugih prepletov, razen na koncih (prepletanje je dovoljeno pri izvedbah, ki so že po zasnovi predvidene za redno prilagajanje glede na potrebe uporabe). Kompletni vrvi in njihovi konci imajo obratovalni koeficient izbran tako, da zagotavlja ustrezno stopnjo varnosti; praviloma je ta koeficient enak 5.

Verige za dviganje imajo obratovalni koeficient izbran tako, da zagotavlja ustrezno stopnjo varnosti; praviloma je ta koeficient enak 4.

Za potrditev, da je dosežen primeren obratovalni koeficient, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak tip verige ali vrvi, ki se uporablja neposredno za dviganje bremena in za konce vrvi opraviti ustrezne preskuse ali poskrbeti za izvedbo takih preskusov.

4.1.2.5. Ločeni dvizni pripomočki

Ločeni dvizni pripomočki morajo biti dimenzionirani z upoštevanjem procesov utrujanja in staranja, za število delovnih ciklov, v skladu s pričakovano življenjsko dobo, ki je določena v delovnih razmerah za določeno uporabo.

Nadalje:

a) obratovalni koeficient kombinacije kovinska vrv/ zaključek vrvi je izbran tako, da zagotavlja ustrezno stopnjo varnosti; ta koeficient je praviloma enak 5. Vrvi ne smejo imeti nobenih prepletov ali zank, razen na koncih,

b) kadar so uporabljene verige z varjenimi členi, morajo ti kratki. Obratovalni koeficient za verige kateregakoli tipa je izbran tako, da zagotavlja ustrezno stopnjo varnosti; praviloma je ta koeficient enak 4,

c) obratovalni koeficient za tekstilne vrvi ali obese je odvisen od materiala, načina izdelave, velikosti in uporabe. Ta koeficient je izbran tako, da zagotavlja ustrezno stopnjo varnosti; praviloma je enak 7, če je izkazana zelo dobra kakovost uporabljenega materiala in je postopek izdelave primeren predvideni uporabi. Če to ne velja, je praviloma koeficient postavljen na višjo stopnjo, tako da se zagotovi enakovredno stopnjo varnosti.

Tekstilne vrvi in obese ne smejo imeti nobenih vozlov, spojev ali prepletov, drugje kot na koncih obese, razen v primeru neskončne obese,

d) vse kovinske komponente, ki tvorijo obeso ali se uporabljajo z njo, morajo imeti obratovalni koeficient izbran tako, da zagotavlja ustrezno stopnjo varnosti; ta koeficient je praviloma enak 4,

e) največja delovna nosilnost več krake obese je določena na osnovi varnostnega koeficienta najšibkejšega kraka, števila krakov in redukcijskega faktorja, ki je odvisen od načina obešenja,

f) za preverjanje, ali je bil dosežen ustrezen obratovalni koeficient, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak tip komponente, naveden pod a), b), c) in d) opraviti ustrezne preskuse, ali poskrbeti za izvedbo takih preskusov.

4.1.2.6. Krmiljenje premikov

Naprave za krmiljenje premikov morajo delovati na tak način, da je zagotovljena varnost strojev, na katerih so nameščene:

a) stroji morajo biti načrtovani ali opremljeni s takimi napravami, da ostaja amplituda premikov njihovih komponent v

predpisanih mejah. Delovanje takih naprav mora, kadar pride v poštev, slediti opozorilu,

b) kadar lahko na istem mestu hkrati manevrira več fiksnih ali tirnih strojev, s tveganjem trčenja, morajo biti taki stroji načrtovani in izdelani tako, da je možno nanje namestiti sisteme, ki omogočajo preprečitev teh tveganj,

c) mehanizmi strojev morajo biti načrtovani in izdelani tako, da bremena ne morejo nevarno zdrsniti, ali prosto in nepričakovano pasti, niti v slučaju delnega ali popolnega izpada dovajanja energije ali upravljavčevega prenehanja upravljanja stroja,

d) v normalnih obratovalnih razmerah ne sme biti mogoče spuščanje bremena zgolj s torno zavoro, razen v primeru strojev, katerih funkcija zahteva delovanje na tak način,

e) držalne priprave morajo biti načrtovane in izdelane tako, da je preprečen padec bremen zaradi nepazljivosti.

4.1.2.7. Ravnanje z bremen

Voznikovo mesto na strojih mora biti na takem mestu, ki zagotavlja najširši možni pregled nad potmi gibajočih se delov, da se prepreči morebitna trčenja z osebami ali opremo ali drugimi stroji, ki se lahko gibljejo sočasno in lahko povzročajo nevarnost.

Stroji z vodenimi bremen, pritrjenimi na enem mestu, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je preprečen udar bremen ali protiteži v izpostavljene osebe.

4.1.2.8. Strela

Stroji, ki potrebujejo med uporabo varovanje pred učinki strele, morajo biti opremljeni s sistemom za odvod električnih nabojev v zemljo.

4.2. Posebne zahteve za stroje, katerih vir energije ni ročna sila

4.2.1. Krmilja

4.2.1.1. Voznikovo mesto

Zahteve, določene v 3.2.1. točki, veljajo tudi za nemo-bilne stroje.

4.2.1.2. Sedenje

Zahteve, določene v 3.2.2 točki, prvem in drugem odstavku, in tiste, določene v 3.2.3 točki, veljajo tudi za nemo-bilne stroje.

4.2.1.3. Krmilne naprave

Naprave za krmiljenje premikov strojev ali njihove opreme se morajo vrniti v svoj nevtralni položaj takoj, ko jih upravljavec spusti. Vendar pa se za delne ali popolne premike, kjer ni tveganja trčenja bremena ali strojev, omenjene naprave lahko nadomesti s krmilji, ki omogočajo avtomatsko ustavitve na predhodno določenih položajih, brez delovanja na sprožilno-ustavljajno krmilno napravo.

4.2.1.4. Nadzor obremenitve

Stroji z največjo obratovalno obremenitvijo, ki ni manjša od 1.000 kg ali z momentom prevrnitve, ki ni manjši od 40.000 Nm, morajo biti opremljeni z napravami, ki opozorijo voznika in preprečijo nevarne premike bremena v primeru:

- preobremenitve strojev;
- kot posledico prekoračitve največjih obratovalnih obremenitev ali
- kot posledico momentov zaradi prekoračitve obremenitev,
- prekoračitve momentov, ki pospešujejo prevrnitev kot posledico dviganja bremena.

4.2.2. Naprave, vodene z vrvmi

Nosilne vrvi, vlečne vrvi ali transportne vrvi morajo biti napete s protitežmi ali z napravo, ki omogoča stalno uravnavanje napetosti.

4.2.3. Tveganja za izpostavljene osebe. Sredstva za dostop do voznikovega prostora in intervencijskih mest

Stroji z vodenimi bremen in stroji, pri katerih podpore bremen sledijo točno določeni poti, morajo biti opremljeni z napravami, ki preprečujejo vsa tveganja za izpostavljene osebe.

Stroji, ki delujejo na določenih nivojih, na katerih imajo lahko upravljavci dostop do tovarne ploščadi, z namenom, da naložijo ali zavarujejo tovor, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je preprečeno nekontrolirano premikanje tovarne ploščadi, še posebej pri natovarjanju ali raztovarjanju.

4.2.4. Sposobnost za namen

Ko se stroji dajejo v promet ali prvič v obratovanje, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik z ustreznimi ukrepi, ali ukrepi, ki jih je dal izvesti, zagotoviti, da lahko za uporabo pripravljeni dvizni pripomočki in stroji – gnani ročno ali z energijo – varno izvajajo svoje specifične funkcije. Omenjeni ukrepi morajo upoštevati statične in dinamične vidike strojev.

Kadar strojev ni mogoče sestaviti v obratih proizvajalca ali v obratih njegovega pooblaščenega zastopnika, je treba izvesti ustrezne ukrepe na mestu uporabe. Sicer pa se lahko ukrepe izvede bodisi v obratih proizvajalca, bodisi na mestu uporabe.

4.3. Označevanje

4.3.1. Verige in vrvi

Dvizne verige, vrvi ali oprtnice katerekoli dolžine, ki niso sestavni del sklopa, morajo nositi oznako, ali kadar to ni mogoče, ploščico ali neodstranljiv obroč, na katerem so navedeni ime in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika in identifikacijska oznaka zadevnega certifikata.

Certifikat mora prikazovati podatke, ki jih zahtevajo harmonizirani standardi, če teh ni, pa vsaj naslednje podatke:

- ime proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika,
- naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, kakor pride v poštev,
- opis verige ali vrvi, ki vključuje:
- njeno nominalno velikost,
- njeno zgradbo,
- material, iz katerega je izdelana in
- katerokoli posebno metalurško obdelavo, ki je bila izvedena na materialu,
- če je bila preskušena, standard, ki je bil uporabljen,
- največjo obremenitev, s katero je lahko veriga ali vrv obremenjena med obratovanjem. Lahko so navedena območja vrednosti za določene uporabe.

4.3.2. Dvizni pripomočki

Na vseh dviznih pripomočki morajo biti vidni naslednji podatki:

- identifikacija proizvajalca,
- identifikacija materiala (npr. po mednarodni klasifikaciji), kadar je ta podatek potreben za dimenzijsko usklajenost,
- identifikacija največje obratovalne obremenitve,
- oznaka CE.

V primeru, da pripomočki vključujejo komponente kot so kabli ali vrvi, na katerih je označevanje fizično nemogoče, morajo biti podatki, navedeni v prvem odstavku, prikazani na ploščici ali na kakšnem drugem sredstvu in trdno pritrjeni na pripomoček.

Podatki morajo biti čitljivi in nameščeni na mestu, kjer ne morejo izginiti zaradi obdelave, obrabe itd., ali ogroziti trdnosti pripomočka.

4.3.3. Stroji

Poleg najmanj tistih podatkov, ki so predpisani v 1.7.3. točki, mora biti na vsakem stroju čitljivo in neizbrisljivo podatek o nominalni nosilnosti:

(i) prikazan v nekodirani obliki in jasno na opremi, v primeru stroja, ki ima samo eno možno vrednost,

(ii) kadar je nominalna nosilnost odvisna od izvedbe stroja, mora biti vsak voznikov prostor opremljen z napisno tablico, ki prikazuje po možnosti v obliki diagrama ali tabele nominalne nosilnosti za vsako izvedbo.

Stroji, opremljeni z nosilcem bremena, ki dopušča dostop osebam in povzroča tveganje padca, morajo nositi jasno

in neizbrisljivo opozorilo, ki prepoveduje dviganje oseb. To opozorilo mora biti vidno na vsakem mestu, kjer je možen dostop.

4.4. Priročnik z navodili

4.4.1. Pripomočki za dviganje

Vsakemu dvižnemu pripomočku ali vsaki tržno nedeljivi seriji dvižnih pripomočkov mora biti priložen priročnik z navodili, ki vsebuje vsaj naslednje podatke:

- normalne razmere uporabe,
- navodila za uporabo, montažo in vzdrževanje,
- omejitev uporabe (posebej za pripomočke, ki ne morejo izpolnjevati zahtev iz 4.1.2.6.(e) točke).

4.4.2. Stroji

Kot dodatek k 1.7.4. točki mora priročnik z navodili vsebovati tudi naslednje podatke:

- a) tehnične značilnosti strojev, zlasti:
 - kadar pride v poštev, izvod tabele obremenitev, opisane v 4.3.3.(ii) točki,
 - reakcije na podporah ali pritrdilnih točkah in značilnosti tirnic,
 - kadar pride v poštev, opredelitev in načine namestitve balasta,
- b) vsebino kontrolne knjige, če le-ta ni dobavljena s strojem,
- c) nasvete za uporabo, posebej kako nadomestiti pomanjkanje upravljalčevega direktnega pogleda na breme,
- d) potrebna navodila za opravljanje preskusov pred prvim dajanjem strojev v obratovanje, kateri niso sestavljeni v obratu proizvajalca v obliki, v kateri se bodo uporabljali.

5. BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE ZA STROJE, KI SO NAMENJENI ZA DELO POD ZEMLJO

Stroji, ki so namenjeni za delo pod zemljo, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da izpolnjujejo spodaj navedene zahteve.

5.1. Tveganje zaradi pomanjkljive stabilnosti

Stropne podpore s pogonom morajo biti načrtovane in izdelane tako, da med premikanjem obdržijo določeno smer in ne zdrsnejo pred in med obremenitvijo in potem, ko je breme odstranjeno. Opremljene morajo biti s pritrdilnimi točkami za zgornje plošče posameznih hidravličnih opornikov.

5.2. Gibanje

Stropne podpore s pogonom morajo dopuščati neovirano gibanje izpostavljenih oseb.

5.3. Osvetlitev

Zahteve, določene v tretjem odstavku 1.1.4. točke, se ne uporabljajo.

5.4. Krmilne naprave

Krmilja za pospeševanje in zaviranje gibanja strojev, ki se premikajo po tirih, morajo biti ročna. Stikalo za kontrolo budnosti je lahko tudi nožno.

Krmilne naprave za stropne podpore s pogonom morajo biti načrtovane in postavljene tako, da so upravljavci med operacijami premikanja varovani s podporo na mestu. Krmilne naprave morajo biti zavarovane pred nehoteno izpustitvijo.

5.5. Ustavljanje

Stroji z lastnim pogonom, ki se premikajo po tirih, namenjeni za delo pod zemljo, morajo biti opremljeni s stikalom za kontrolo budnosti, ki deluje na tokokrog za krmiljenje premikanja strojev.

5.6. Požar

Druga alineja 3.5.2. točke je obvezna glede strojev, ki vsebujejo zelo vnetljive dele.

Zavorni sistemi strojev, namenjenih za uporabo pri delih pod zemljo, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da ne proizvajajo isker ali povzročajo požarov.

Stroji s toplotnimi motorji za uporabo pri delih pod zemljo smejo biti opremljeni le z motorji z notranjim zgorevanjem, ki uporabljajo gorivo z nizkim parnim tlakom, in ki izključujejo vsako iskrenje električnega izvora.

5.7. Emisija prahu, plinov itd.

Izpušnih plinov iz motorjev z notranjim zgorevanjem se ne sme odvajati navzgor.

6. BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE ZA PREPREČEVANJE POSEBNIH NEVARNOSTI ZARADI DVIGANJA ALI PREMIKANJA OSEB

Stroji, ki predstavljajo nevarnost zaradi dviganja ali premikanja oseb, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da izpolnjujejo spodaj navedene zahteve.

6.1. Splošno

6.1.1. Definicija

Za namen tega poglavja pomeni »nosilec« napravo, ki podpira osebe med dviganjem, spuščanjem ali premikanjem.

6.1.2. Mehanska trdnost

Obratovalni koeficienti, opredeljeni v 4. poglavju, ne zadostujejo za stroje, ki so namenjeni za dviganje ali premikanje oseb in morajo biti po praviloma podvojeni. Tla nosilca morajo biti načrtovana in izdelana tako, da nudijo prostor in trdnost, ki ustrežata največjemu številu oseb in največji obratovalni obremenitvi, ki ju predpisuje proizvajalec.

6.1.3. Nadzor obremenitve za tipe naprav, ki so gnane z drugo energijo kot je človeška moč

Zahteve iz 4.2.1.4. točke veljajo ne glede na največjo vrednost obratovalne obremenitve. Ta zahteva ne velja za stroje, za katere proizvajalec lahko dokaže, da pri njih ni tveganja preobremenitve in/ali prevrnitve.

6.2. Krmilja

6.2.1. Kadar varnostne zahteve ne nalagajo drugačnih rešitev:

Nosilec mora biti praviloma načrtovan in izdelan tako, da imajo osebe, ki so v njem sredstva za krmiljenje gibanja navzgor in navzdol, in če pride v poštev, tudi za gibanje nosilca v vodoravni smeri glede na stroj.

Med delovanjem morajo ta krmilja prevladati nad drugimi napravami, ki krmilijo isto gibanje, z izjemo naprav za izklop v sili.

Krmilja za ta gibanja morajo biti tipa komande, ki deluje le, dokler se nanjo pritiska, razen v primeru strojev, ki delujejo med določenimi nivoji.

6.2.2. Če je mogoče stroje za dviganje ali premikanje oseb premikati z nosilcem v položaj, ki je različen od položaja mirovanja, morajo biti le-ti načrtovani in izdelani tako, da ima oseba oziroma osebe v nosilcu sredstva za preprečevanje nevarnosti, ki jih povzroči premikanje strojev.

6.2.3. Stroji za dviganje ali premikanje oseb morajo biti načrtovani, izdelani ali opremljeni tako, da prekoračitev hitrosti nosilca ne povzroči nevarnosti.

6.3. Tveganje padca oseb iz nosilca

6.3.1. Če ukrepi, navedeni v 1.1.5. točki, niso zadostni, morajo biti nosilci opremljeni z dovolj velikim številom pritrdilnih točk glede na število oseb, ki bodo morda uporabljale nosilec in dovolj močnih za pritrditev osebne varovalne opreme proti nevarnosti padca.

6.3.2. Katerakoli zaklopna vrata na tleh ali stropih ali stranska vrata, se morajo odpirati v smer, ki preprečuje vsako tveganje padca, če bi se nepričakovano odprla.

6.3.3. Stroji za dviganje ali premikanje morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je zagotovljeno, da se tla nosilca ne

morejo nagniti za toliko, da bi nastalo tveganje padca oseb v njem, tudi med gibanjem ne.

Tla nosilca morajo biti odporna proti zdrsu.

6.4. Tveganja padca ali prevrnitve nosilca

6.4.1. Stroji za dviganje ali premikanje oseb morajo biti načrtovani in izdelani tako, da preprečujejo padec ali prevrnitev nosilca.

6.4.2. Pospeševanje in zaviranje nosilca ali nosilnega vozila zaradi upravljalčevega krmiljenja ali sprožitve varnostne naprave, tudi pri največji obremenitvi in hitrostnih razmerah, določenih od proizvajalca, ne smeta povzročiti nikakršne nevarnosti za izpostavljene osebe.

6.5. Oznake

Kadar je za zagotovitev varnosti potrebno, mora biti nosilec opremljen z ustreznimi bistvenimi podatki.

PRILOGA II

A) Vsebina ES-izjave o skladnosti strojev

(Ta izjava mora biti sestavljena v istem jeziku kot originalna navodila (glej 1.7.4.(b) točko Priloge I) in mora biti tiskana ali ročno izpisana z velikimi tiskanimi črkami. Če je originalna izjava sestavljena v tujem jeziku, mora biti priložen njen prevod v slovenski jezik. Ta prevod mora biti narejen v skladu z enakimi pogoji kot prevod navodil.)

ES-izjava o skladnosti mora vsebovati naslednje podatke:

- ime in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika,

(Trgovsko ime in popoln naslov; pooblaščen zastopnik mora navesti tudi trgovsko ime in naslov proizvajalca.)

- opis strojev,

(Opis strojev (izvedba, tip, serijska številka itd.))

- vse ustrezne določbe, ki jih stroji izpolnjujejo,

- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa in številko certifikata o ES-pregledu tipa,

- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa, ki mu je bila posredovana tehnična dokumentacija v skladu z 11. členom tega pravilnika (prva alineja prvega odstavka 2. točke),

- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa, ki je opravil preverjanje po 11. členu (druga alineja prvega odstavka 2. točke),

- kadar pride v poštev, napotilo na harmonizirane standarde,

- kadar pride v poštev, uporabljene nacionalne tehnične standarde in specifikacije,

- podatke o osebi, ki je pooblaščen za podpisovanje v imenu proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika.

B) Vsebina izjave proizvajalca ali njegovih pooblaščenih zastopnikov

Izjava proizvajalca, omenjena v 6. členu tega pravilnika, mora vsebovati naslednje podatke:

- ime in naslov proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika,

- opis strojev ali delov strojev,

- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa in številko certifikata ES-pregleda tipa,

- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa, ki mu je bila posredovana tehnična dokumentacija v skladu z 11. členom (prva alineja prvega odstavka 2. točke),

- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa, ki je opravil preverjanje po 11. členu tega pravilnika (druga alineja prvega odstavka, 2. točke),

- kadar pride v poštev, napotilo na harmonizirane standarde,

- izjavo, da strojev ni dovoljeno dati v obratovanje, dokler stroji, v katere bodo vgrajeni niso deklarirani za skladne z določbami tega pravilnika,
- podatki o podpisniku.

C) Vsebina ES-izjave o skladnosti varnostnih komponent, ki so ločeno dane v promet

(Ta izjava mora biti sestavljena v istem jeziku kot originalna navodila (glej 1.7.4.(b) točko Priloge I) in mora biti tiskana ali ročno izpisana z velikimi tiskanimi črkami. Če je originalna izjava sestavljena v tujem jeziku, mora biti priložen njen prevod v slovenski jezik. Ta prevod mora biti narejen v skladu z enakimi pogoji kot prevod navodil.)

ES-izjava o skladnosti mora vsebovati naslednje podatke:

- ime in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika,

(Trgovsko ime in popoln naslov; pooblaščen zastopnik mora navesti tudi trgovsko ime in naslov proizvajalca.)

- opis varnostne komponente,

(Opis varnostnih komponent (izvedba, tip, serijska številka, če obstaja itd.))

- varnostno funkcijo, ki jo izpolnjuje varnostna komponenta, če ni razvidna iz opisa,

- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa in številko certifikata o ES-pregledu tipa,

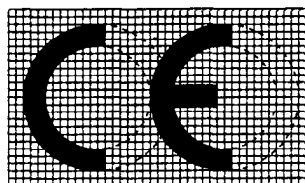
- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa, ki mu je bila posredovana tehnična dokumentacija v skladu z 11. členom tega pravilnika (prva alineja prvega odstavka 2. točke),

- kadar pride v poštev, ime in naslov priglašenega organa, ki je opravil preverjanje po 11. členu (druga alineja prvega odstavka 2. točke),

- kadar pride v poštev, napotilo na harmonizirane standarde,

- kadar pride v poštev, uporabljene nacionalne tehnične standarde in specifikacije,

- podatke o osebi, ki je pooblaščen za podpisovanje v imenu proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika.

PRILOGA III

OZNAKA CE

– Oznako skladnosti CE sestavljata začetnici »CE« v naslednji obliki:

- Če se oznako CE pomanjšuje ali povečuje, je treba ohraniti razmerja z gornje slike.

- Različne sestavine oznake CE morajo biti enake po višini, ki ne sme biti manjša od 5 mm. Od te minimalne mere se lahko odstopi pri majhnih strojih.

PRILOGA IV

VRSTE STROJEV IN VARNOSTNIH KOMPONENT, ZA KATERE VELJA POSTOPEK, NAVEDEN V 11. ČLENU

A) Stroji

1. Krožne žage (enolistne ali večlistne) za obdelavo lesa in podobnih materialov ali za obdelavo mesa in podobnih materialov.

PRILOGA V

ES-IZJAVA O SKLADNOSTI

1.1. Stroji za žaganje z nepomičnim orodjem med delovanjem, ki imajo nepomično mizo, z ročnim podajanjem obdelovanca ali s strojnim podajanjem, ki ga je mogoče odstraniti.

1.2. Stroji za žaganje z nepomičnim orodjem med delovanjem, ki imajo ročno vodenje gibanja delovne mize ali vozička naprej in nazaj.

1.3. Stroji za žaganje z nepomičnim orodjem med delovanjem, ki imajo vgrajeno mehansko podajalno napravo za obdelovance, z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem.

1.4. Stroji za žaganje s pomičnim orodjem med delovanjem, z mehansko podajalno napravo ter ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem.

2. Skobeljniki za površinsko poravnavo z ročnim podajanjem, za obdelavo lesa.

3. Debelinski skobeljniki za enostransko obdelavo, z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem, za obdelavo lesa.

4. Tračne žage z nepomično ali pomično mizo in tračne žage s pomičnim vozičkom, z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem, za obdelavo lesa in podobnih materialov ali za obdelavo mesa in podobnih materialov.

5. Kombinirani stroji tipov, navedenih od 1. do 4. točke in v 7. točki, za obdelavo lesa in podobnih materialov.

6. Stroji za izdelovanje čepov in utorov z več vpenjali za orodje, za obdelavo lesa.

7. Navpični mizni frezalniki z ročnim podajanjem, za obdelavo lesa in podobnih materialov.

8. Prenosne verižne žage, za obdelavo lesa.

9. Stiskalnice, vključno z utopnimi stiskalnicami, za hladno preoblikovanje kovin, z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem, katerih gibajoči se delovni deli imajo lahko hod, večji od 6 mm in hitrost, večjo od 30 mm/s.

10. Stroji za brizgalno vlivanje ali oblikovno stiskanje plastike, z ročnim nameščanjem in odstranjevanjem.

11. Stroji za brizgalno vlivanje ali oblikovno stiskanje gume, z ročnim nameščanjem in odstranjevanjem.

12. Stroji za dela pod zemljo naslednjih tipov:

– stroji na tirnicah; lokomotive in vagoni z zavoro,

– stropna podpora s hidravličnim pogonom,

– motorji z notranjim izgorevanjem, ki se montirajo na stroje za dela pod zemljo.

13. Tovornjaki za zbiranje gospodinjskih odpadkov, z ročnim nakladanjem, ki so opremljeni z mehanizmom za stiskanje.

14. Varovala in ločljive kardanske gredi, kot je opisano v 3.4.7. točki.

15. Dvigala za servisiranje vozil.

16. Naprave za dviganje oseb, pri katerih obstaja tveganje padca z višine, večje od treh metrov.

17. Stroji za izdelavo pirotehničnih proizvodov.

B) Varnostne komponente

1. Elektro-občutljive naprave, načrtovane posebej za zaznavanje oseb, da se zagotovi njihova varnost (nematerialne pregrade, senzorske mreže, elektromagnetni detektorji itd.).

2. Logične enote, ki zagotavljajo varnostne funkcije dvoročnih krmilij.

3. Avtomatski premični zasloni za varovanje stiskalnic, navedenih v 9., 10. in 11. točki.

4. Varovalna konstrukcija za primer prevrnitve (ROPS).

5. Varovalna konstrukcija pred padajočimi predmeti (FOPS).

Izraza »stroj« in »varnostna komponenta«, uporabljena v tej prilogi, imata pomen kot ga določa 3. člen tega pravilnika.

1. ES-izjava o skladnosti je listina, s katero proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik izjavlja, da stroji, ki se dajejo v promet, izpolnjujejo vse bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, ki veljajo zanje.

2. Podpis ES-izjave o skladnosti dovoljuje proizvajalcu ali njegovemu pooblaščenemu zastopniku, da pritrdi oznako CE na stroje.

3. Pred sestavljanjem ES-izjave o skladnosti mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zagotoviti in biti sposoben jamčiti, da spodaj navedena dokumentacija je in bo ostala na razpolago na njegovem sedežu za kakršnekoli inšpekcijske namene:

a) tehnična konstrukcijska dokumentacija vsebuje:

– sestavne risbe strojev, skupaj z risbami krmilnih tokokrogov,

– podrobne risbe, opremljene z vsemi izračuni, rezultati preskusov itd., ki so zahtevani za ugotavljanje skladnosti strojev z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami,

– seznam:

– bistvenih zahtev tega pravilnika,

– standardov in

– drugih tehničnih specifikacij, ki so bile uporabljene pri načrtovanju strojev,

– opis metod, izvedenih za odpravo nevarnosti, ki jih predstavljajo stroji,

– če tako želi, katerokoli tehnično poročilo ali certifikat, ki ga je izdal pristojni organ ali laboratorij,

(Organ ali laboratorij velja za pristojnega, če izpolnjuje kriterije ocenjevanja, ki so določeni v ustreznih harmoniziranih standardih.)

– če izjavlja skladnost s harmoniziranim standardom, ki to določa, katerokoli tehnično poročilo, ki daje rezultate preskusov, izvedenih po njegovi izbiri od njega samega ali pristojnega organa ali laboratorija,

(Organ ali laboratorij velja za pristojnega, če izpolnjuje kriterije ocenjevanja, ki so določeni v ustreznih harmoniziranih standardih.)

– izvod navodil za stroje.

b) pri serijski proizvodnji notranji ukrepi, ki bodo izvedeni za zagotovitev, da bodo stroji ostali skladni z določbami tega pravilnika.

Proizvajalec mora izvesti potrebno raziskavo ali preskuse komponent, opreme ali dokončanega stroja, da ugotovi, če je stroj glede na svoj načrt in izdelavo sposoben za varno postavitve in dajanje v obratovanje.

Če na primerno utemeljeno zahtevo pristojnih državnih organov ne predloži dokumentacije, lahko to predstavlja zadosten razlog za dvom v domnevo o skladnosti z zahtevami tega pravilnika.

4.a) Dokumentacija, ki je navedena v 3. točki, ni nujno stalno navzoča v materialni obliki, vendar pa mora biti možno sestaviti jo in dati na razpolago v roku, sorazmernem z njeno pomembnostjo.

Ni nujno, da obsega podrobne načrte ali kakšne druge posebne podatke, ki se tičejo podsklopov, uporabljenih za izdelavo stroja, razen če je njihovo poznavanje bistveno za preverjanje skladnosti z osnovnimi varnostnimi zahtevami.

b) Dokumentacija, ki je navedena v 3. točki, mora biti hranjena in na razpolago pristojnim državnim organom najmanj 10 let od datuma izdelave stroja ali, v primeru serijske proizvodnje, od izdelave zadnjega kosa.

c) Dokumentacija, ki je navedena v 3. točki, mora biti sestavljena v enem od uradnih jezikov Evropske unije, z izjemo navodil za stroje.

PRILOGA VI

ES-PREGLED TIPA

Izraza »stroj« in »varnostna komponenta«, uporabljena v tej prilogi, imata pomen kot ga določa 3. člen tega pravilnika.

1. ES-pregled tipa je postopek, pri katerem priglašeni organ ugotovi in potrdi, da vzorec strojev zadošča določbam tega pravilnika, ki se nanašajo nanj.

2. Vlogo za ES-pregled tipa mora vložiti proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik enemu samemu priglašenemu organu za en vzorec strojev.

Vloga mora vsebovati:

- ime in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika in kraj izdelave strojev,

- tehnično dokumentacijo, ki vsebuje vsaj:

- sestavne risbe strojev skupaj z risbami krmilnih tokokrogov,

- podrobne risbe opremljene z izračuni rezultati preskusov itd., ki so zahtevani za preverjanje skladnosti strojev z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami,

- opis metod, izvedenih za odpravo nevarnosti, ki jih predstavljajo stroji in seznam uporabljenih standardov,

- izvod navodil za strojev,

- pri serijski proizvodnji notranje ukrepe, ki bodo izvedeni za zagotovitev, da bodo stroji ostali skladni z določbami določili tega pravilnika.

Vlogo mora spremljati vzorec stroja načrtovane proizvodnje ali, kadar pride v poštev, izjava, kje je mogoče stroj pregledati.

Ni potrebno, da zgoraj navedena dokumentacija vsebuje podrobne načrte ali druge posebne podatke, ki se tičejo podsklopov, uporabljenih za proizvodnjo strojev, razen če je njihovo poznavanje bistveno za preverjanje skladnosti z osnovnimi varnostnimi zahtevami.

3. Priglašeni organ mora opraviti ES-pregled tipa na spodaj opisani način:

- pregledati mora tehnično konstrukcijsko dokumentacijo, da preveri njeno ustreznost in stroj, ki je dobavljen ali mu dan na razpolago,

- med pregledom stroja mora priglašeni organ:

- a) ugotoviti, ali je stroj izdelan v skladu s tehnično konstrukcijsko dokumentacijo in ga je mogoče varno uporabljati v predvidenih delovnih razmerah,

- b) ugotoviti, če so bili uporabljeni standardi pravilno upoštevani,

- c) opraviti ustrezne preglede in preskuse, da ugotovi, ali je stroj skladen z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami, ki veljajo zanj.

4. Če je vzorec skladen z zanj veljavnimi določbami, priglašeni organ sestavi certifikat o ES-pregledu tipa, ki ga mora poslati prosilcu. Ta certifikat mora navajati sklepe pregleda, pokazati vse okoliščine, od katerih je odvisna njegova izdaja in imeti priložene opise in risbe, potrebne za identifikacijo odobrenega vzorca.

Komisija, države članice in drugi priglašeni organi lahko dobijo izvod certifikata in na utemeljeno zahtevo izvod tehnične konstrukcijske dokumentacije ter poročila o opravljenih pregledih in preskusih.

5. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora obvestiti priglašeni organ o vseh spremembah, tudi manjših, ki jih je naredil, oziroma jih načrtuje narediti na stroju, na katerega se vzorec nanaša. Priglašeni organ mora te spremembe pregledati in obvestiti proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika ali certifikat o ES-pregledu tipa ostane veljaven.

6. Priglašeni organ, ki zavrne izdajo certifikata o ES-pregledu tipa, mora o tem obvestiti druge priglašene organe. Priglašeni organ, ki prekliče certifikat o ES-pregledu tipa, mora o tem obvestiti državo članico, ki ga je priglasila.

Minister, pristojen za priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti v slednji, mora o tem obvestiti Komisijo in druge države članice ter navesti razloge za odločitev.

7. Dokumentacija in korespondenca, ki se nanašata na postopke ES-pregleda tipa, morata biti sestavljeni v uradnem jeziku države članice, v kateri je sedež priglašenega organa, ali v jeziku, ki je zanj sprejemljiv.

PRILOGA VII

MINIMALNA MERILA, KI JIH MORAJO UPOŠTEVATI
DRŽAVE ČLANICE ZA PRIGLASITEV ORGANOV

Izraza »stroj« in »varnostna komponenta«, uporabljena v tej prilogi, imata pomen kot ga določa 3. člen tega pravilnika.

1. Priglašeni organ, njegov direktor in osebje, odgovorno za izvajanje preskusov za ugotavljanje skladnosti, ne smejo biti projektant, proizvajalec, dobavitelj ali monter strojev, ki jih pregledujejo, niti pooblaščen zastopnik katerekoli od teh strank. Ne smejo biti vključeni niti neposredno niti kot pooblaščen zastopniki v načrtovanje, izdelavo, trženje ali vzdrževanje strojev. To ne izključuje možnosti izmenjave tehničnih informacij med proizvajalcem in organom.

2. Priglašeni organ in njegovo osebje morata izvajati preskuse za ugotavljanje skladnosti z najvišjo stopnjo poklicne poštenosti in tehnične usposobljenosti in morata biti prosta vseh pritiskov in spodbud, posebej finančnih, ki bi lahko vplivale na njuno presojo ali rezultate pregleda, zlasti od oseb ali skupin oseb z interesom za rezultat preverjanj.

3. Priglašeni organ mora imeti na razpolago potrebno osebje in posedovati potrebno opremo, ki mu omogoča primerno izvajanje administrativnih in tehničnih nalog, povezanih z ugotavljanjem skladnosti; imeti mora tudi dostop do opreme, ki je potrebna za posebno preverjanje.

4. Osebje, odgovorno za nadzor, mora imeti:

- temeljito tehnično in poklicno izobrazbo,

- zadovoljivo znanje o zahtevah preskusov, ki jih opravlja in ustrezne izkušnje s takimi preskusi,

- sposobnost sestavljanja certifikatov, zapisov in poročil, ki so zahtevani za potrditev veljavnosti preskusov.

5. Zagotovljena mora biti nepristranskost nadzornega osebja. Njihovo plačilo ne sme biti odvisno od števila opravljenih preskusov ali od rezultatov teh preskusov.

6. Priglašeni organ mora zavarovati svojo odgovornost, razen če za njegovo odgovornost ne jamči država v skladu z nacionalno zakonodajo, ali če je država sama neposredno odgovorna za preskuse.

7. Osebje priglašenega organa mora biti zavezano, da varuje poklicne skrivnosti o vseh podatkih, zbranih pri opravljanju svojih nalog (razen pred pristojnimi upravnimi organi države, v kateri izvaja svoje dejavnosti) po tem pravilniku ali po kakršnihkoli določilih veljavne nacionalne zakonodaje.

**1030. Register o spremembah in dopolnitvah
Registra biocidnih pripravkov**

Na podlagi 15.a člena Zakona o kemikalijah (Uradni list RS, št. 110/03 – prečiščeno besedilo in št. 47/04 – ZdPZ) objavlja Urad Republike Slovenije za kemikalije

R E G I S T E R o spremembah in dopolnitvah Registra biocidnih pripravkov

I

Register biocidnih pripravkov (Uradni list RS, št. 44/04, 75/04, 78/04, 89/04, 99/04, 107/04, 120/04, 131/04, 14/05, 24/05, 34/05, 58/05, 67/05, 82/05, 90/05, 100/05, 112/05, 4/06 in 12/06) se dopolni z naslednjimi biocidnimi pripravki:

a	b	c	d	e	f
Zap. št.	Trgovsko ime biocidnega pripravka	Aktivna snov	Proizvajalec/predlagatelj	Številka in datum dovoljenja	Veljavnost dovoljenja
904	BELINKA IMPREGNANT		BELINKA BELLES d.o.o.	(1)	(2)
905	EMPIRE 20		UNICHEM d.o.o.	(1)	(2)
906	FORTH vložek za električni uparjalnik proti komarjem		BIOTEH d.o.o.	(1)	(2)
907	MERCATOR vložek za električni uparjalnik proti komarjem		BIOTEH d.o.o.	(1)	(2)
908	RM 735		GITAS, KRANJ d.o.o.	(1)	(2)

II

Iz registra biocidnih pripravkov se izbrišejo naslednji biocidni pripravki:

47	BIOHIGIENA SPREJ PROTI KLOPOM		MEDICOPHARMACIA d.o.o.	(1)	(2)
48	BIOHIGIENA SPREJ PROTI KOMARJEM		MEDICOPHARMACIA d.o.o.	(1)	(2)
49	BIOHIGIENA SPREJ PROTI PRŠICAM		MEDICOPHARMACIA d.o.o.	(1)	(2)
120	DOMESTOS BI-ACTIF LEMON FRESH, TEKOČE ČISTILNO SREDSTVO		UNILEVER SLOVENIJA d.o.o.	(1)	(2)
121	DOMESTOS BI-ACTIF PINE FRESH, TEKOČE ČISTILNO SREDSTVO		UNILEVER SLOVENIJA d.o.o.	(1)	(2)
122	DOMESTOS BI-ACTIF REGULAR, TEKOČE ČISTILNO SREDSTVO		UNILEVER SLOVENIJA d.o.o.	(1)	(2)
123	DOMESTOS BI-ACTIF REGULAR, TEKOČE ČISTILNO SREDSTVO V SPREJU		UNILEVER SLOVENIJA d.o.o.	(1)	(2)
125	DOMESTOS OCEAN FRESH, SREDSTVO ZA ČIŠČENJE IN DEZINFEKCIJO		UNILEVER SLOVENIJA d.o.o.	(1)	(2)
135	FEROMONSKA VABA ZA KUHINJSKE MOLJE		SEMENARNA LJUBLJANA d.d.	(1)	(2)
136	FEROMONSKA VABA ZA MOLJE V TEKSTILU		SEMENARNA LJUBLJANA d.d.	(1)	(2)
641	CIF OXY GEL KUCHE, gel za čiščenje kuhinje		UNILEVER SLOVENIJA d.o.o.	(1)	(2)
287	RAID PROTI KOMARJEM IN MUHAM		EMONA OBALA KOPER d.d.	(1)	(2)

Št. 5406-30/2006-UK
Ljubljana, dne 1. marca 2006
EVA 2006-2711-0067

Ministrstvo za zdravje
Urad RS za kemikalije
dr. Marta Ciraj l.r.
Direktorica

1031. Navodilo o izvajanju pomoči v primeru tranzita tujca, ki se prisilno odstranjuje po zračni poti

Na podlagi 50.b člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za notranje zadeve

NAVODILO**o izvajanju pomoči v primeru tranzita tujca, ki se prisilno odstranjuje po zračni poti****1. člen**

(vsebina)

To navodilo določa v skladu z Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26) postopek zaprosila, dovolitve ali zavrnitve tranzita, preklic dovolitve tranzita, trajanje tranzitnega postopka, dovolitev ponovnega vstopa, pristojnosti spremstva, izvajanja ukrepov pomoči v primeru tranzita tujca, ki se prisilno odstranjuje po zračni poti in s tem povezane stroške ter pristojni organ.

2. člen

(uporaba in opredelitev pojmov)

(1) To navodilo se uporablja za vse tujce razen, državljane EU, državljane Republike Islandije in državljane Kraljevine Norveške.

(2) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem navodilu imajo naslednji pomen:

– **država prosilka** pomeni državo članico EU, ki izvršuje odredbo o odstranitvi tujca in prosi za tranzit preko tranzitnega letališča druge države članice (zaprošene države);

– **zaprošena država** pomeni državo članico EU, preko katere se bo opravil tranzit tujca;

– **spremstvo** pomeni osebe iz države prosilke, ki je odgovorno za spremstvo tujca, razen oseb, ki so odgovorne za zdravstveno oskrbo in tolmačev;

– **tranzit po zračni poti** pomeni prehod tujca in po potrebi njegovega spremstva preko območja letališča zaprošene države zaradi odstranitve po zračni poti.

3. člen

(načelo direktnega leta)

(1) Načelo direktnega leta pomeni, da država prosilka pri odstranjevanju tujca najprej uporabi let, ki poteka iz njene do namembne države brez pristanka na območju zaprošene države.

(2) Država prosilka, ki iz sprejemljivih praktičnih okoliščin (npr. slabih vremenskih razmer ali odpovedi letov na letališču države prosilke) ne more uporabiti direktnega leta, lahko za namene odstranitve tujca po zračni poti zaprosi za dovolitev tranzita in izvajanje pomoči pri tranzitu po zračni poti preko ozemlja Republike Slovenije.

4. člen

(postopek zaprosila in odgovora)

(1) Zaposilo za tranzit izpolni pristojni organ države prosilke v pisni obliki na obrazcu »Zaposilo za tranzit za namene repatriacije po zračni poti«, ki je kot Priloga 1 sestavni del tega navodila. Pristojni organ države prosilke poskrbi, da pristojni organ v Republiki Sloveniji prejme obrazec najmanj dva dni pred začetkom tranzita, razen v zelo nujnih in ustrezno utemeljenih primerih. Država prosilka mora zagotoviti vse podatke, določene na obrazcu iz Priloge 1.

(2) Pristojni organ v Republiki Sloveniji sprejme odločitev o tem, ali dovoli ali zavrne tranzit in svojo odločitev vpiše na obrazcu iz prejšnjega odstavka. Državo prosilko obvesti o

svoji odločitvi najkasneje v dveh dneh od prejema zaprosila. Ta rok se lahko v ustrezno utemeljenih primerih podaljša za največ 48 ur. Če tudi v podaljšanjem roku ni odgovora, se tranzit lahko opravi tudi le na podlagi predhodnega obvestila države prosilke.

(3) Z bilateralnim ali multilateralnim sporazumom se lahko določi, da se tranzitni postopek začne na podlagi obvestila države prosilke.

(4) Brez dovoljenja zaprošene države ali predhodnega obvestila države prosilke, se tranzit ne sme opraviti.

5. člen

(zavrnitev in preklic dovolitve tranzita)

(1) Pristojni organ v Republiki Sloveniji lahko zavrne tranzit, če:

– je tujec obtožen kaznivnega dejanja ali je zanj odrejena privedba oziroma tiralica zaradi izvršitve kazni;

– ni dovoljen tranzit preko drugih držav ali ne bo sprejet v namembni državi;

– je potrebno za izvedbo tranzita zamenjati letališče na ozemlju Republike Slovenije;

– pomoč iz praktičnih razlogov ni mogoča (npr. omejitev oziroma prepoved uporabe zračnega prostora);

– bi tujec v Republiki Sloveniji ogrožal javni red, javno varnost ali javno zdravje ali njene mednarodne odnose.

(2) Tranzit se lahko zavrne tudi v primeru, če je mogoče odstranitev izvesti z direktnim letom.

(3) V primerih, ko se tranzit zavrne zaradi razlogov iz četrte alineje prvega odstavka tega člena je potrebno državo prosilko obvestiti o datumu, ko bo tranzit mogoč. Ta datum mora biti čim bližje prvotnemu datumu.

(4) Če se po dovolitvi tranzita ugotovi katera izmed okoliščin iz prvega odstavka tega člena, se lahko že dovoljen tranzit preklicuje.

(5) Pristojni organ v Republiki Sloveniji, ki tranzit zavrne ali že dovoljen tranzit preklicuje, o tem pisno obvesti državo prosilko in navede razloge za to.

6. člen

(trajanje tranzitnega postopka)

(1) Država prosilka je dolžna storiti vse potrebno, da tranzitni postopek traja samo toliko, kot je nujno potrebno, vendar največ 24 ur.

(2) Če kljub zagotovljeni ustrezni pomoči, ki jo nudi pristojni organ Republike Slovenije ni bilo mogoče končati tranzitnega postopka se lahko na zaposilo države prosilke in ob posvetovanju z njo rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ 48 ur. Pristojni organ Republike Slovenije zagotovi vse potrebne ukrepe pomoči, da se nadaljuje s tranzitom.

7. člen

(ukrepi pomoči)

(1) Pristojni organ v Republiki Sloveniji po predhodnem dogovoru z državo prosilko zagotovi glede na zmožnosti ustrezne ukrepe pomoči od pristanka in odprtja vrat letala, vse dokler se ne zagotovi, da je tujec zapustil letalo.

(2) Ukrepi pomoči, ki jih zagotovi pristojni organ v Republiki Sloveniji, so zlasti:

– prevzem tujca pri letalu, spremstvo tujca na območju tranzitnega letališča in pri odhodu na naslednji let;

– zagotovitev nujne zdravstvene oskrbe tujcu, ter po potrebi tudi spremstvu;

– oskrba tujca, ter po potrebi tudi spremstva;

– prevzem, hramba in predaja potnih listin tujca;

– obveščanje države prosilke o odhodu tujca brez spremstva iz ozemlja Republike Slovenije;

– obveščanje države prosilke o hujših incidentih med tranzitom;

– določitev in namestitvev tujca na varen kraj;

– preprečitev poskusa tujca, da se izogne vračanju.

(3) Izvajanje pomoči iz prejšnjega odstavka se zagotovi po predhodnem dogovoru z državo prosilko, razen ukrepov iz druge alinee prejšnjega odstavka.

8. člen

(ponovna vrnitev tujca v državo prosilko)

(1) Država prosilka dovoli takojšno ponovno vrnitev tujca nazaj na njeno ozemlje v primerih, če:

- tranzit ni bil dovoljen ali je bil že dovoljen tranzit preklican;
- tujec vstopi v Republiko Slovenijo brez dovoljenja pristojnega organa Republike Slovenije;
- vračanje ni bilo uspešno ali ni bilo uspešno vkrcavanje na naslednji let;
- tranzit ni mogoč iz drugih razlogov.

(2) Pristojni organ v Republiki Sloveniji nudi pomoč pri ponovnem vračanju tujca v državo prosilko.

9. člen

(pristojnosti spremstva)

(1) Spremstvo iz države prosilke pri spremljanju tujca ne nosi orožja in je v civilnih oblačilih.

(2) Spremstvo iz države prosilke, ki spremlja tujca sme, v primeru odsotnosti pristojnega organa Republike Slovenije ali njemu v pomoč na primeren in sorazmeren način storiti vse, da odvrne neposredno in resno nevarnost pobega tujca, samopoškodovanja tujca, poškodovanja tretje osebe ali premoženja.

(3) Spremstvo iz države prosilke, ki spremlja tujca na zahtevo pristojnega organa v Republiki Sloveniji, predloži dokumente za izkazovanje istovetnosti ter dokumente o dovolitvi tranzita ali obvestilo, izdano v skladu s tem navodilom, s katerim dokazuje, da je tranzit dovoljen.

10. člen

(stroški)

(1) Stroški zagotovitve pomoči iz druge in tretje alinee drugega odstavka 7. člena tega navodila, ter stroške ponovnega vračanja tujca v državo prosilko so stroški države prosilke.

(2) Ostali stroški so stroški države prosilke kolikor so dejanski in je njihova višina določljiva.

11. člen

(uporaba)

Določbe tega navodila se smiselno uporabljajo tudi v primerih, ko je država prosilka Republika Slovenija.

12. člen

(pristojni organ)

Pristojni organ za izvajanje tega navodila je Policija.

13. člen

(veljavnost)

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-20/2006

Ljubljana, dne 27. februarja 2006

EVA 2006-1711-0009

Dragutin Mate l.r.

Minister

za notranje zadeve

PRILOGA 1:

PRILOGA / ANNEX

I. Zaposilo za tranzit za namene repatriacije po zračni poti

(v skladu s členom 4 Direktive Sveta 2003/110/ES z dne 25.11.2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L 321, 6.12.2003, str.26))

Transit request for purposes of removal by air

(in accordance with Article 4 of Council Directive 2003/110/EC of November 2003 on assistance in cases of transit for purposes of removal by air (OJ L 321, 6.12.2003, p. 26))

(Enota prosilka / Requesting unit)	Kraj, Datum / Place, Date
Organ / Authority	_____
_____	Telefon, Fax, e-mail / Telephone, Fax, e-mail
Naslov / Address	_____
_____	Ime uradne osebe / name of officer
_____	_____
_____	Podpis / Signature

(Zaprošena enota / Requested unit)
Organ / Authority

Naslov /Address

Splošni podatki o državljanu tretje države na katerega se nanaša zaposilo za tranzit / General information on third-country national whom the transit request concerns

Št. / Request No.	Priimek / Surname	Ime / Name	m/ž / m/f	Datum rojstva / Date of birth	Kraj rojstva / Place of birth	Državljanstvo / Nationality	Potovalni dokument (št., tip, veljavnost) / Travel document (No, Type, Validity)	Številka vizuma (če je potreben)/Number of visa delivered by a third country (if required)
1								
2								

Podatki o poletu / Flight details

Št. leta / Flight No	Odhod / From	Datum odhoda / Departure date	Ura / Time	Prihod / To	Datum prihoda / Arrival date	Ura / Time

Posebni podatki / Particular information

Ali ima državljan tretje države spremstvo? / Is the third-country national accompanied by an escort?	☐ da / yes ☐ ne / no	Ime in naloge / names and functions: _____ _____
Se priporoča prisotnost policijskega spremstva na letališču? / Is the presence of police escort at the airport recommended?	☐ da / yes ☐ ne / no	
Se zahteva zdravstvena oskrba? / Is medical care required?	☐ da / yes ☐ ne / no	Če da, opredelite / If so, specify: _____ _____
Ugotovljene nalezljive bolezni? / Contagious diseases?	☐ da / yes ☐ ne / no	Če da, opredelite / If so specify: _____ _____
Prejšnji neuspeli poskusi repartiacije? / Previous unsuccessful attempts at removal?	☐ da / yes ☐ ne / no	Če da, navedite razloge / If so, state reasons: _____ _____

Dodatni komentarji / Further comments

Opomba: V času priprave zaprosila niso bili znani razlogi za zavrnitev iz člena 3 (3) in (5) Direktive 2003/110/ES (prvi, drugi in četrti odstavek 5. člena tega navodila)

NB: At the time the request was made, no grounds for refusal under article 3 (3) and (5) of Directive 2003/110/EC were known.

Odločitev zaprošene enote / Decision of requested unit

Tranzit se dovoli / The transit is authorised.	☐
Tranzit se ne dovoli / The transit is not authorised.	☐
Razlogi / Grounds:	

(ime, podpis, datum / name, signature, date)	

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1032. Tarifa o vrednosti točke za leto 2006 za plačilo na podlagi obvestila, za plačilo za uporabo radijskih frekvenc in za plačilo za uporabo števil

Na podlagi petega odstavka 6. člena, tretjega odstavka 56. člena in tretjega odstavka 70. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04 – ZVOP-1) in 4. člena Pravilnika o načinu izračuna plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc in za uporabo števil (Uradni list RS, št. 118/04) izdaja direktor Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije

TARIFA

o vrednosti točke za leto 2006 za plačilo na podlagi obvestila, za plačilo za uporabo radijskih frekvenc in za plačilo za uporabo števil

1. člen

(vsebina)

Ta tarifa določa vrednost točke za leto 2006 za izračun plačil na podlagi obvestila, za izračun plačila za uporabo radijskih frekvenc in za izračun plačila za uporabo števil Agenciji za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija).

2. člen

(plačilo na podlagi obvestila)

Vrednost točke za izračun plačila na podlagi obvestila znaša 310 tolarjev.

3. člen

(plačilo za uporabo radijskih frekvenc)

Vrednost točke za izračun plačila za uporabo radijskih frekvenc znaša 314 tolarjev.

4. člen

(plačilo za uporabo števil)

Vrednost točke za izračun plačila za uporabo števil je 287 tolarjev.

5. člen

(priloga k tarifi)

Priloga k tej tarifi je posebna obrazložitev tarife, ki vsebuje razloge za sprejem oziroma spremembo tarife ter cilje, ki jih agencija zasleduje.

6. člen

(prehodna določba)

Za postopke obračunavanja pristojbin, ki so se začeli v obdobju pred uveljavitvijo te tarife, se uporabljajo predpisi, ki so veljali pred uveljavitvijo te tarife.

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta tarifa začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 400-6/2005/4

Ljubljana, dne 6. decembra 2005

EVA 2005-2812-0004

mag. Tomaž Simonič l.r.

v. d. direktorja

Agencije za pošto

in elektronske komunikacije RS

K tej tarifi je dala soglasje Vlada Republike Slovenije, pod št. 47601-1/2006/6, z dne 9. 2. 2006.

Priloga k Tarifi o vrednosti točke za leto 2006 za plačilo na podlagi obvestila, za plačilo za uporabo radijskih frekvenc in za plačilo za uporabo števil:

Posebna obrazložitev tarife

Razlogi za sprejem tarife so:

1. financiranje agencije preko sistema letnih plačil za vezancev agenciji tako, da zbrana letna plačila pokrijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04 – ZVOP-1; v nadaljnjem besedilu: zakon) in sorazmerni delež stroškov delovanja skupnih služb agencije, pri čemer je:

– vrednost točke za izračun plačila na podlagi obvestila določena tako, da zbrana plačila na podlagi obvestila krijejo načrtovane stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb zakona, razen določb V. in VI. poglavja zakona,

– vrednost točke za izračun plačila za uporabo radijskih frekvenc določena tako, da zbrana plačila za uporabo radijskih frekvenc krijejo načrtovane stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom radiofrekvenčnega spektra (V. poglavje zakona),

– vrednost točke za izračun plačila za uporabo števil je določena tako, da zbrana plačila za uporabo števil krijejo načrtovane stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom prostora števil (VI. poglavje zakona);

2. nadaljnje omogočanje neodvisnosti agencije pri izva-
janju nalog v okviru njenih pristojnosti;

3. predvideti porabo sredstev agencije v skladu z vna-
prej opredeljenimi cilji.

Na podlagi sprejete tarife želi agencija doseči naslednje cilje:

– pospešiti konkurenčnost elektronskega trga, zagotovi-
ti enakopravnejše delovanje operaterjev z uvedbo regulacije
upoštevnihi trgov, skrbeti za koristi končnih uporabnikov z
vidika kakovosti storitev ter pravic in zaupnosti pri uporabi
komunikacijskih storitev,

– upravljati številski prostor, kode imen in naslovov za
potrebe javnih komunikacijskih omrežij oziroma storitev,

– učinkoviteje upravljati RF spekter Republike Sloveni-
je, izkoristiti potenciale analognega RF spektra posodabljanje
načrta uporabe radijskih frekvenc in sodelovati pri pripravah
regulative v zvezi s prehodom na digitalno radiodifuzijo,

– pripraviti politiko prehoda v digitalno radiodifuzijo, so-
delovati pri pripravi novega digitalnega plana, prispevati k
čimprejšnjemu začetku oddajanja televizijskih programov v
digitalni tehniki,

– učinkoviteje reševati probleme na meji z Republiko
Italijo,

– pripraviti strategije regulacije za nove tehnologije:
WIMAX, MMDS, DVB-H, DNB,

– izvajati nadzor operaterjev e-komunikacijskih stori-
tev,

– celovito nadzorovati RF spekter in dograditi
RNMP(radijsko nadzorne merilne postaje),

– učinkoviteje nadzorovati radijske in televizijske pro-
grame, doseči večjo preglednost nad izdajatelji programov
in izdajo dovoljenj ter pripraviti politiko razvoja radijskih in TV
programov v analognih in digitalnih omrežjih.

Agencija v finančnem načrtu za leto 2006 načrtuje po-
trebna sredstva za pokrivanje stroškov, ki bodo nastali pri
izvajanju vseh z zakonom in z Zakonom o poštinih storitvah
predpisanih dejavnosti, v skupni višini 1.255.380.000 tolar-
jev.

Upoštevani načrtovani stroški, ki bodo nastali z izvr-
ševanjem nalog agencije izključno na podlagi zakona in
sorazmerni delež stroškov skupnega stroškovnega mesta
agencije, z upoštevanjem kriterija delitve stroškov glede na

število zaposlenih po posameznem sektorju, glede na vrsto plačil, znašajo:

Vrsta tarife	Stroški v SIT
Na podlagi obvestil	281.770.200
Za uporabo TK in RDF frekvenc	682.920.300
Za uporabo številok	163.450.500
Skupaj	1.128.150.000

1033. Tarifa o plačilih za izvajanje poštinih storitev za leto 2006

Na podlagi drugega odstavka 40. člena Zakona o poštinih storitvah (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo) in tretjega odstavka 4. člena Pravilnika o načinu izračunavanja plačevanja pristojbin za izvajanje poštinih storitev (Uradni list RS, št. 134/03) izdaja direktor Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije

TARIFA o plačilih za izvajanje poštinih storitev za leto 2006

1. člen

(vsebina)

Ta tarifa določa višino letnega plačila izvajalcev poštinih storitev Agenciji za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) za leto 2006.

2. člen

(način izračuna plačil)

(1) Višina letnega plačila za posamezno skupino poštinih storitev se izraža v točkah.

(2) Višina letnega plačila za posamezno skupino poštinih storitev je zmnožek števila točk, kot so določene s to tarifo, in vrednosti točke ob izdaji akta, s katerim se zavezancu določi obveznost plačila.

(3) Zavezanec za plačilo je tista fizična ali pravna oseba, ki na podlagi obvestila iz prvega odstavka 10. člena Zakona o poštinih storitvah (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljnjem besedilu: zakon) ali dovoljenja iz drugega odstavka 10. člena zakona izvaja poštne storitve.

3. člen

(vrednost točke)

(1) Vrednost točke znaša 2.500,00 tolarjev.

(2) Vrednost točke agencija določi tako, da zbrana letna plačila izvajalcev poštinih storitev pokrijejo stroške delovanja tistega dela agencije, ki je pristojen za pošto (v nadaljnjem besedilu: področje pošte) in sorazmerni delež stroškov delovanja skupnih služb agencije.

(3) Stroške delovanja določi agencija glede na načrtovane cilje in naloge določene v letnem programu dela agencije.

4. člen

(odmera in izračun plačil)

(1) Letno plačilo za posameznega zavezanca odmeri agencija s sklepom.

(2) S sklepom odmeri agencija višino letnega plačila izvajalca poštinih storitev za vse skupine poštinih storitev, ki

jih izvaja, na način, določen v drugem odstavku 2. člena te tarife.

(3) Plačila se plačujejo letno, in sicer vnaprej za tekoče leto.

(4) Plačilo na podlagi obvestila je zavezanec dolžan plačati v 30 dneh od vročitve sklepa iz prvega odstavka tega člena, plačilo za dovoljenje pa v štirih enakih zneskih v rokih, ki jih določi agencija s sklepom iz prvega odstavka tega člena.

5. člen

(priloga k tarifi)

(1) Priloga k tej tarifi sta posebni del tarife in posebna obrazložitev tarife.

(2) Posebni del tarife določa število točk za posamezno skupino poštinih storitev.

(3) Posebna obrazložitev tarife vsebuje razloge za sprejem oziroma spremembo tarife in cilje, ki jih zasleduje agencija.

6. člen

(začetek veljavnosti)

Ta tarifa začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-51/2005/2

Ljubljana, dne 9. novembra 2005

EVA 2005-2812-0005

mag. Tomaž Simonič l.r.

v. d. direktorja

Agencije za pošto
in elektronske komunikacije RS

K tej tarifi je dala soglasje Vlada Republike Slovenije, pod št. 47601-1/2006/6, z dne 9. 2. 2006.

Priloga k Tarifi o plačilih za izvajanje poštinih storitev za leto 2006:

Posebni del tarife

Posamezne skupine poštinih storitev so določene z naslednjim številom točk:

I. Obvestilo o izvajanju poštinih storitev

Tarifa št. 1	
Prenos poštinih pošiljk do mase 2 kg:	40 točk
Tarifa št. 2	
Prenos poštinih paketov do mase 20 kg:	40 točk
Tarifa št. 3	
Storitve priporočene in vrednostne poštne pošiljke:	40 točk
Tarifa št. 4	
Druge poštne storitve	5 točk

II. Dovoljenje za izvajanje univerzalne poštne storitve

Tarifa št. 5	
Izvajanje univerzalne poštne storitve	50.000 točk

Priloga k Tarifi o plačilih za izvajanje poštних storitev za leto 2006:

Posebna obrazložitev tarife

V skladu s 40. členom zakona je agencija pripravila to tarifo o plačilih za izvajanje poštних storitev, ki predvideva neposredno plačevanje plačil agenciji za opravljanje nalog v okviru njenih pooblastil in pristojnosti. Sestavni del te tarife je obrazložitev, v kateri so podani poglobljeni razlogi za sprejem in cilji, ki jih agencija želi doseči.

Razlogi za sprejem te tarife so:

1. financiranje agencije preko sistema letnih plačil izvajalcev poštних storitev tako, da zbrana letna plačila pokrijejo stroške delovanja področja pošte in sorazmerni delež stroškov delovanja skupnih služb agencije,

2. nadaljnje omogočanje neodvisnosti področja pošte pri izvajanju nalog v okviru njegovih pristojnosti in

3. predvideti porabo sredstev področja pošte ter sorazmernega deleža delovanja skupnih služb agencije v skladu z vnaprej opredeljenimi cilji.

Na podlagi sprejete tarife želi agencija doseči naslednje, v programu dela 2006 zastavljene, cilje:

1. Spremljati in analizirati trg poštних storitev z vidika razvitosti, kakovosti in konkurenčnosti.

2. Spremljati razvoj na področju poštne dejavnosti in oblikovanje novega regulatornega okvira.

3. Spremljati razvoj standardizacije in ukrepov na poštнем področju.

4. Regulirati cene in preprečevati nepravilnosti v zvezi z njimi.

5. Nadzirati skladnost računovodskega sistema izvajalca univerzalne poštne storitve na osnovi relevantnih predpisov in načel stroškovno naravnane računovodstva.

6. Nadzirati izvajalce poštних storitev v skladu z drugim odstavkom 56. člena zakona.

Agencija v finančnem načrtu za leto 2006 načrtuje potrebna sredstva za pokrivanje stroškov, ki bodo nastali pri izvajanju vseh dejavnosti v okviru pristojnosti agencije, v skupni višini 1.255.380.000 tolarjev.

Delež stroškov agencije za področje pošte je, v skladu z organizacijo dela agencije in nalogami posameznih področij, 127.230.000 tolarjev. Na podlagi predhodno opravljenih izračunov znaša vrednost točke, za potrebe določitve vrednosti točke iz 3. člena te tarife, 2.500,00 tolarjev. Sprejeta tarifa bo omogočila financiranje delovanja področja pošte in pokrivanje sorazmernega deleža stroškov delovanja skupnih služb agencije, katerih delo je neposredno povezano z delom in aktivnostmi področja pošte.

1034. Splošni akt o spremembah in dopolnitvah Splošnega akta o prenosljivosti številke

Na podlagi šestega odstavka 71. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04-ZVOP-1) izdaja direktor Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije

SPLOŠNI AKT

o spremembah in dopolnitvah splošnega akta o prenosljivosti številke

1. člen

(1) V Splošnem aktu o prenosljivosti številke (Uradni list RS, št. 75/05 in 83/05 – popr.) se prvi odstavek 7. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) Operater izvirnega omrežja je dolžan kličočemu uporabniku na preneseno številko posredovati opozorilo in sicer govorno sporočilo v slovenskem jeziku, ki ni daljše od štirih sekund: »Številka je prenesena k ...*(končnemu*

uporabniku prepoznavna identifikacija operaterja prejemnika številke).«

(2) Dodata se nova drugi in tretji odstavek, ki se glasi:

»(2) V primeru, da kličoči uporabnik ob klicih na prenesene številke ne želi prejemati opozorila, od operaterja zahteva, da mu to omogoči.

(3) Operaterji obvestijo uporabnike o možnosti iz prejšnjega odstavka ter o načinu posredovanja zahteve na najmanj dva izmed naslednjih načinov: na svojih spletnih straneh, vidno na mesečnih računih, vidno v dnevnem časopisu, mobilni operaterji pa lahko tudi s kratkimi sporočili (SMS).«

(3) Sedanji drugi odstavek postane četrti odstavek.

(4) Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Informacijo o omrežju, v katerega je številka prenesena, tako, da se kličoči lahko sam informira o tem, lahko zagotavlja tudi agencija na svoji spletni strani.«

2. člen

Deveti člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen

(povpraševanje o možnostih prenosa številke in zahteva za prenos številke)

(1) Uporabnik, ki želi prenesti svojo telefonsko številko, poda povpraševanje o možnosti prenosa številke pri operaterju prejemniku številke.

(2) Uporabnik predplačnik mora operaterju prejemniku številke predložiti MSISDN številko in PUK številko. Zahteva za prenos številke izpolni operater prejemnik številke. Vzorčni obrazec zahteve za prenos številke za uporabnika predplačnika je priloga 1 in je sestavni del tega akta.

(3) Uporabnik naročnik mora operaterju prejemniku številke predložiti MSISDN številko in številko računa, ki ni starejši od 45 dni.

(4) Operater prejemnik številke posreduje povpraševanje preko CBP operaterju dajalcu številke, ki mora na prejeto povpraševanje odgovoriti v roku 15 minut.

(5) Uporabnik naročnik, ki želi po prejemu pozitivnem odgovoru na posredovano povpraševanje prenesti svojo številko iz omrežja operaterja dajalca številke v omrežje operaterja prejemnika številke, mora vložiti pisno zahtevo za prenos številke pri operaterju prejemniku številke. Vzorčni obrazec zahteve za prenos številke za uporabnika naročnika je priloga 2 in predstavlja minimalni nabor vsebine dokumenta, ki ga uporabniki podpisujejo pri operaterju prejemniku številke in je sestavni del tega akta.«

3. člen

(1) V drugem odstavku 10. člena se besedilo »ki ni starejši od enega meseca« nadomesti z besedilom »ki ni starejši od 45 dni«.

(2) Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Operater prejemnik številke mora operaterju dajalcu številke sočasno z zahtevo za prenos številke po telefaksu ali po elektronski pošti v roku 30 minut posredovati kopijo zahteve za prenos številke in kopijo dokumentacije, ki jo je predložil uporabnik naročnik. Operater prejemnik številke mora operaterju dajalcu številke poslati izvornike dokumentov najkasneje do 5. dne v mesecu za pretekli mesec.«

(3) Sedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

(4) V novem četrtim odstavku, se v drugi alineji beseda »omrežje« nadomesti z besedo »omrežju«.

(5) V petem odstavku se besedilo »najkasneje v 24 urah« nadomesti z besedilom »na dan prenosa najkasneje v 3 urah«.

(6) Sedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

(7) V novem šestem odstavku se besedilo »v roku 14 dni« nadomesti z besedilom »v 14 delovnih dneh«, beseda »(»mirovanje«)« pa se nadomesti z besedo »(deaktivacija)«.

4. člen

(1) V prvem odstavku 11. člena se beseda »zahtevka« nadomesti z besedo »zahteve«.

(2) V drugem odstavku se besedilo »določenega v tretjem odstavku« nadomesti z besedilom »določenega v tretjem oziroma četrtem odstavku«.

(3) Besedilo tretjega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»(3) V kolikor operater dajalec številke od operaterja prejemnika številke sočasno z zahtevo za prenos številke po telefaksu ali po elektronski pošti ne prejme tudi dokumentacije, ki jo je posredoval naročnik uporabnik, zahtevo za prenos številke zavrne in o tem obvesti upravljavca CBP in operaterja prejemnika številke.«

(4) Besedilo četrtega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»(4) V kolikor operater dajalec številke po potrditvi datuma prenosa in pred dejanskim prenosom ugotovi, da je prenos lahko sporen, z utemeljeno obrazložitvijo preko CBP zahteva enkratno zamrznitev postopkov za 7 delovnih dni. V kolikor do rešitve ne pride niti v tem podaljšanem času, se proces na zahtevo operaterja dajalca ali operaterja prejemnika številke ustavi.«

5. člen

(1) V prvem odstavku 12. člena se besedilo »popoln zahtev« nadomesti z besedilom »popolno zahtevo«, besedilo »o prejetem zahtevku« pa se nadomesti z besedilom »o prejeti zahtevi«.

Doda se nov stavek, ki se glasi: »Operater prejemnik številke pošlje operaterju dajalcu številke najkasneje naslednji delovni dan po prejemu zahteve o poizvedovanju za prenos številke dokumente, ki jih predloži naročnik.«

(2) V drugem odstavku 12. člena se na koncu stavka črta pika in doda besedilo », operater prejemnik številke, pa je dolžan priključiti uporabnika v svoje omrežje.«.

6. člen

(1) V prvem odstavku 13. člena se beseda »zahtev« nadomesti z besedo »zahteva«, beseda »prejet« pa z besedo »prejeta«.

(2) V drugem odstavku se beseda »zahtev« nadomesti z besedo »zahtevo«, besedilo »da je bil zahtev vložen«

se nadomesti z besedilom »da je bila zahteva vložena«, beseda »obdelan« pa se nadomesti z besedo »obdelana«.

(3) V besedilu prvega stavka tretjega odstavka se za številko »7« doda besedo »delovnih«, beseda »prejemnik«, pa se nadomesti z besedo »dajalec«.

(4) V besedilu prvega stavka četrtega odstavka se za številko »15« doda besedo »delovnih«, beseda »prejemnik«, pa se nadomesti z besedo »dajalec«, na koncu drugega stavka pa se črta pika in doda besedilo », ki se mora ujemati s časovnim okvirom morebitne razveze krajevne zanke do lokacije končnega uporabnika.«.

7. člen

(1) Besedilo podnaslova 14. člena »razlogi za zavrnitev zahtevka« se nadomesti z besedilom »razlogi za zavrnitev zahteve za prenos številke s strani operaterja dajalca številke«.

(2) Besedilo »Zahtev« za prenos številke se zavrne, če: »se nadomesti z besedilom »Zahtevo za prenos številke operater dajalec številke zavrne, če:«.

(3) Za tretjo alineo se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– če od operaterja prejemnika številke v roku, določenem v 10. členu, ne prejme dokumentacije, na podlagi katere bi lahko preveril zahtevo,«.

(4) Sedanja četrta, peta in šesta alineja, postanejo peta, šesta in sedma alineja.

8. člen

Operaterji so dolžni svojim uporabnikom omogočiti izključitev predvajanja opozorila iz drugega odstavka 7. člena v 90 dneh od uveljavitve tega splošnega akta.

9. člen

Ta splošni akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-10/2004/186
Ljubljana, dne 1. marca 2006
EVA 2006-2111-0072

Tomaž Simonič l.r.

Direktor

Agencije za pošto in elektronske
komunikacije RS

Priloga 1

Zahteva za prenos predplačniške številke k drugemu operaterju

Mobilna telefonska številka MSISDN

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

koda PUK

operater dajalec številke

IZPOLNI MC / POSREDNIK

Šifra prodajnega mesta

izpis priimka in imena zaposlenega

podpis zaposlenega

kraj

datum

Priloga 2

Zahteva za prenos naročniške številke k drugemu operaterju

Nacionalna (značilna) številka N(S)N

Podatki o operaterju dajalcu številke (donor)

--	--	--	--	--	--	--	--

Podatki o naročniku:

naziv / priimek in ime-----
naslov

V primeru, da je naročnik pravna oseba:

ime in priimek zastopnika pravne osebe-----
številka in ime pošte-----
ime in priimek pooblaščenice osebe

Zahteva za prekinitev naročniškega razmerja pri operaterju dajalcu številke (donor):

- H Podpisani zahtevam prekinitev naročniškega razmerja pri operaterju dajalcu številke in pooblašчам operaterja prejemnika številke, da mu v mojem imenu posreduje to zahtevo. Zavedam se posledic prekinitve, ki izhajajo iz pogodbe o sklenitvi naročniškega razmerja, njenih dodatkov ali pogodb, ki so vezane na pogodbo o sklenitvi naročniškega razmerja z donorjem.

Zahteva za ohranitev naročniškega razmerja pri operaterju dajalcu številke (donor):

- H Podpisani želim ohraniti naročniško razmerje pri operaterju dajalcu številke, ki je bilo sklenjeno v zvezi z mobilno številko, ki se prenaša. Izjavljam, da se zavedam, da pogodba o sklenitvi naročniškega razmerja ne bo prekinjena in da bom izpolnjeval vse obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe, njenih dodatkov ali pogodb, ki so vezane na pogodbo o sklenitvi naročniškega razmerja z donorjem.

kraj in datum-----
podpis naročnika / zastopnika / pooblaščenice pravne osebe

Priloge:

- Fizične osebe: - kopija osebnega dokumenta
Pravne osebe: - kopija izpisa iz sodnega registra, ki ni starejša od 3 mesecev ali tiskan izpis iz Poslovnega registra Slovenije, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve
- kopija osebnega dokumenta zastopnika oz. pooblaščenca, morebitno pooblastilo osebe za zastopanje pooblaščenca
Samostojni podjetnik: - kopija priglasitvenega lista ali tiskan izpis iz Poslovnega registra Slovenije, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve
- kopija osebnega dokumenta

Izpolni operater prejemnik številke (recipient): _____ ID seje _____

_____ datum in ura podpisa izjave

_____ izpis priimka in imena zaposlenega

_____ podpis in žig

OBČINE

BLOKE

1035. Odlok o proračunu Občine Bloke za leto 2006

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00 in 79/01) in Statuta Občine Bloke (Uradni list RS, št. 41/99) je Občinski svet Občine Bloke na 15. redni seji dne 26. 1. 2006 sprejel

O D L O K

o proračunu Občine Bloke za leto 2006

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se za proračun Občine Bloke za leto 2006 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

	A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
	Skupina /Podskupina kontov	proračun 2006
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	164.241.285,00
70	DAVČNI PRIHODKI	122.324.535,00
700	DAVEK NA DOHODEK IN DOBIČEK	92.719.000,00
703	DAVKI NA PREMOŽENJE	17.148.045,00
704	DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	12.457.490,00
71	NEDAVČNI PRIHODKI	41.916.750,00
710	UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOH. OD PREMOŽENJA	3.666.300,00
711	UPRAVNE TAKSE IN PRISTOJBINE	600.000,00
712	DENARNE KAZNI	155.000,00
713	PRIH. OD PRODAJA BLAGA IN STORITEV	9.000.000,00
714	DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	28.495.450,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI	31.151.131,60
720	PRIHODKI OD PRODAJE OSN. SREDSTEV	151.131,60
722	PRIHOD. OD PRODAJA ZEMLJ. IN NEOPR. DOLG. SREDSTEV	31.000.000,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	209.835.953,00
740	TRANSFERNI PRIH. IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJAH	163.335.953,00

741	PREJETA SREDSTVA IZ DRŽ. PRORAČ. IZ SR. EU	46.500.000,00
	I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	405.228.369,60
40	TEKOČI ODHODKI	56.076.404,65
400	PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	14.155.600,00
401	PRISP. DELODAJALCEV ZA SOC. VARNOST	2.369.700,00
402	IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	37.219.323,91
403	PLAČILA OBRESTI OD KREDITOV	23.324,00
409	SREDSTVA IZLOČENA V REZERVE	2.308.456,74
41	TEKOČI TRANSFERI	139.427.638,80
410	SUBVENCIJE	5.705.800,00
411	TRANSF. POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	32.185.800,00
412	TRANSF. NEPROFITNIM ORGAN. IN USTANOVAM	2.360.800,00
413	DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	99.175.238,80
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	215.031.282,28
420	NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	215.031.282,28
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	20.000.000,00
431	INVEST. TRANSFERI PRAVNIM IN FIZ. OSEBAM, KI NISO PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	17.400.000,00
432	INVEST. TRANSFERI PRORAČ. UPORABNIKOM	2.600.000,00
	II. ODHODKI SKUPAJ (40+41+42+43)	430.537.325,73
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK ALI PRIMANJLJAJ (I.-II.)	-25.308.956,13
	B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	186.000,00
750	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	
751	PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	186.000,00
	IV. PREJ. VRAČILA DANIH POS. IN PRODAJA KAP. DELEŽEV (750+751+752)	186.000,00
44	DANA POS. IN POVEČANJE KAP. DELEŽEV	0,00
441	POVEČANJE KAP. DELEŽEV IN NALOŽB	0,00
	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	0,00
	VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEN. KAPITALSKIH DELEŽ. (IV.-V.)	186.000,00

	C. RAČUN FINANCIRANJA	
50	ZADOLŽEVANJE	0,00
500	DOMAČE ZADOLŽEVANJE	0,00
	VII. ZADOLŽEVANJE (500)	0,00
55	ODPLAČILO DOLGA	150.000,00
550	ODPLAČILO DOMAČEGA DOLGA	150.000,00
	VIII. ODPLAČILO DOLGA (500)	150.000,00
	IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-25.272.956,13
	X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-150.000,00
	XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)=-III.	25.308.956,13
	XII. STANJE SREDSTEV NA RAČUNU	25.417.609,76

Negativno stanje na računu leta 2006 bo pokrito iz ostan-ka sredstev na računu proračuna iz leta 2005.

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti nepo-srednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje program-ske dele: področja proračunske porabe, glavne podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih pro-računov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk-podskupin kontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Bloke.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Vsi prejemki so namenjeni za pokrivanje vseh izdatkov, razen namenskih prihodkov proračuna.

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, do-ločenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

- prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požari (Uradni list RS, št. 71/93 in 87/01 in 11/02)
- prihodki od turistične takse;
- prihodki iz naslova okoljska dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov;
- prihodki iz naslova okoljska dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda;
- prihodki iz naslova takse za vzdrževanje gozdnih cest;
- prejemki iz državnega proračuna in drugih virov za določene namene;
- prispevki občanov za izgradnjo komunalne infrastruk-ture.

Namenska sredstva, ki niso bila porabljen v preteklem letu, se prenesejo v proračun za tekoče leto. Namenski izdatki proračuna za leto 2006 so tudi izdatki za odpravo ne-sorazmerij v plačah, določenih v skladu z zakonom o sistemu plač v javnem sektorju.

4. člen

Župan odloča o prerazporeditvah pravic porabe v po-sebnem delu proračuna med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe.

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans pro-računa.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna v mesecu septembru za obdobje januar–junij in konec leta z zaključnim

računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2006 in njegovi realizaciji.

Župan odloča o razporeditvi sredstev splošne proračun-ske rezervacije.

Župan odloča o dinamiki porabe sredstev za tekočo porabo in likvidnostnem zadolževanju.

5. člen

Proračunskim uporabnikom se sredstva tekočih transfe-rov dodeljujejo mesečno oziroma v skladu s pogodbo.

6. člen

Proračunski uporabnik lahko v tekočem letu za projekte iz načrta razvojnih programov prične s postopkom prevzema-nja obveznosti za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov.

Skupni obseg prevzetih obveznosti proračunskega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke in transfere ne sme presegati 70% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu proračunskega uporabnika.

Skupni obseg prevzetih obveznosti proračunskega upo-rabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 25% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu proračunskega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzete obveznosti z najemnini pogodbami in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje proračunskih uporabnikov.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu proračunskega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

7. člen

Proračunski skladi so:

- Račun proračunske rezerve, oblikovan po ZJF

Sredstva proračunske rezerve občine se v letu 2006 oblikujejo v višini 0,2% skupno doseženih prihodkov v letu 2006.

Izločanje sredstev v proračunsko rezervo preneha, ko višina skupno doseženih sredstev proračunske rezerve do-seže 1,5% vseh prihodkov proračuna.

Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financi-ranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč in drugih nesreč, ki jih povzročajo naravne sile in ekološke nesreče.

O uporabi sredstev proračunske rezerva za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF odloča župan in o porabi obvesti občinski svet.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA OBČINE

8. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan dolžniku do višine 500.000,00 SIT odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

9. člen

Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2006 lahko zadolži v skladu z ZJF.

Obseg poroštva občine za izpolnitev obveznosti javnih zavodov in javnih podjetij, katerih ustanoviteljica je Občina Bloke, v letu 2006 ne sme preseči z zakonom določenega zneska.

10. člen

Pravne osebe javnega sektorja na ravni občine (javni zavodi in javna podjetja, katerih ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je občina) se lahko v letu 2006 zadolžijo samo s soglasjem ustanovitelja in soustanovitelja.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

11. člen

V obdobju začasnega financiranja Občine Bloke v letu 2007, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 032-01/06-3

Nova vas, dne 26. januarja 2006

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

1036. Pravilnik o nagrajevanju uredniškega odbora

V skladu s 14. členom Pravilnika o višini in načinu določanja plač oziroma plačil za opravljanje funkcije funkcionarjem Občine Bloke, sejin članom delovnih teles občinskega sveta in drugih organov Občine Bloke ter o povračilih stroškov (Uradni list RS, št. 96/02) in 14. člena Odloka o ustanovitvi in izdajanju javnega glasila Bloški korak (Uradni list RS, št. 85/99, 51/00) je Občinski svet Občine Bloke na 15. redni seji dne 26. 1. 2006 sprejel

PRAVILNIK o nagrajevanju uredniškega odbora

1. člen

S tem pravilnikom se določata višina in način določitve nagrade odgovornemu uredniku in uredniškemu odboru javnega glasila Bloški korak, ki ga izdaja Občina Bloke.

2. člen

Za opravljanje dela odgovornega urednika ima odgovorni urednik pravico do nagrade v višini 0,87 količnika izhodiščne plače za prvi tarifni razred, za vsako številko občinskega glasila.

Za opravljanje dela v uredniškem odboru imajo člani uredniškega odbora pravico do nagrade v višini 0,29 količnika izhodiščne plače za prvi tarifni razred, za vsako številko občinskega glasila.

V teh cenah so zajeti tudi pavšalni stroški prevoza in drugi materialni stroški (GSM, internet ...).

3. člen

Prispevek za glasilo zunanjim sodelavcem, ki jih angažira odgovorni urednik, znaša 42 EUR neto na stran v tolaški protivrednosti na dan plačila po srednjem tečaju Banke Slovenije.

4. člen

Sredstva za izplačevanje nagrad in povračil se zagotavljajo iz proračuna občine.

5. člen

Nagrade in povračila se izplačujejo v tridesetih dneh po izdaji glasila.

6. člen

Nagrade iz 2. člena tega pravilnika se usklajujejo skladno s spremembo zneska, ki je kot izhodiščna plača za prvi tarifni razred za poln delovni čas dogovorjen s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

S sprejemom tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o nagrajevanju uredniškega odbora (Uradni list RS, št. 35/03).

Št. 032-01/06-2

Nova vas, dne 26. januarja 2006

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

HRPELJE - KOZINA

1037. Sklep o uveljavljanju rezervacije v poletnih mesecih in plačilu programov vrtca v primeru odsotnosti otrok zaradi bolezni in v primeru začasnega izpisa in ponovnega vpisa otroka v vrtec

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Hrpolje - Kozina (Uradni list RS, št. 34/99, 65/02, 24/03), 16.a, 17. in 18. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05) in 34. člena Pravilnika o normativih in kadrovskih pogojih za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje (Uradni list RS, št. 75/05, 82/05) je Občinski svet Občine Hrpolje - Kozina na 28. redni seji dne 16. 2. 2006 sprejel

S K L E P

o uveljavljanju rezervacije v poletnih mesecih in plačilu programov vrtca v primeru odsotnosti otrok zaradi bolezni in v primeru začasnega izpisa in ponovnega vpisa otroka v vrtec

1.

Starši otrok, za katere je Občina Hrpolje - Kozina po veljavni zakonodaji dolžna kriti del cene programov vrtca, lahko uveljavijo rezervacijo zaradi začasnega izpisa otroka enkrat letno v obdobju od 1. julija do 31. avgusta, in sicer za neprekinjeno odsotnost otroka v trajanju najmanj enega meseca in največ dveh mesecev.

Starši so začasni izpis otroka in rezervacijo dolžni upravi vrtca napovedati najmanj 15 dni pred prvim dnevom odsotnosti otroka iz vrtca.

V času, ko je otrok začasno izpisan iz vrtca, plačajo starši rezervacijo v višini 50% prispevka iz plačilnega razreda, ki jim je bil določen z Odločbo o določitvi višine plačila za program vrtca, znižano za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil.

Razliko med plačilom rezervacije staršev in ekonomsko ceno programa, znižano za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil, zagotavlja Občina Hrpelje - Kozina.

2.

V primeru, da je otrok zaradi bolezni neprekinjeno odsoten več kot 21 delovnih dni, lahko starši uveljavljajo znižanje plačila v višini 50% prispevka iz plačilnega razreda, ki jim je bil določen z Odločbo o določitvi višine plačila za program vrtca. Staršem vrtec obračuna 50% prispevka iz plačilnega razreda, ki jim je bil določen z Odločbo o določitvi višine plačila za program vrtca, znižanega za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil.

Razliko med znižanim plačilom staršev in ekonomsko ceno programa, znižano za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil, zagotavlja Občina Hrpelje - Kozina.

Vlogo za znižanje plačila, s priloženim zdravniškim potrdilom, starši oddajo upravi vrtca najkasneje v roku petih zaporednih delovnih (obračunskih) dni od zaključka odsotnosti otroka.

To določilo velja za starše otrok, za katere je Občina Hrpelje - Kozina po veljavni zakonodaji dolžna kriti del cene programov.

3.

V primeru, da starši otroka izpišejo iz Javnega zavoda Vrtec Sežana ter ga nato ponovno vpišejo v Javni zavod Vrtec Sežana, se zaračunajo stroški, ki nastanejo z začasnim izpisom, kot je navedeno v prvi točki tega sklepa, in sicer za obdobje največ dveh mesecev. Staršem Javni zavod Vrtec Sežana zaračuna 50% prispevka iz plačilnega razreda, ki jim je bil določen z Odločbo o določitvi višine plačila za program vrtca, znižanega za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil in sicer največ za obdobje dveh mesecev.

4.

Javni zavod Vrtec Sežana določi poslovalni čas po posameznih enotah na podlagi ugotovljenih potreb staršev in ga posreduje občinam ustanoviteljicam skupaj z letnim delovnim načrtom.

Javni zavod Vrtec Sežana je v enotah vrtca na območju Občine Hrpelje - Kozina dolžan začeti oziroma končati poslovalni čas ob izraženi potrebi staršev najmanj petih otrok.

V izjemnih primerih pa se za sprejem otroka v enote JZ Vrtca Sežana z območja Občine Hrpelje - Kozina, izven določenega poslovalnega časa posamezne enote, pooblašča župana, da na podlagi pisno obrazloženih potreb staršev, po poprejšnjem mnenju JZ Vrtca Sežana in ugotovitvi morebitnih dodatno nastalih stroškov, s sklepom določi čas in obdobje, ko je enota JZ Vrtca Sežana dolžna začeti oziroma končati poslovalni čas izven rednega poslovalnega časa.

5.

Staršem, ki v skladu z 48. členom Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (UPB, Uradni list RS, št. 110/03) delajo krajši delovni čas od polnega zaradi nege in varstva otroka do tretjega leta starosti, se na podlagi ustreznega dokazila (Odločbe Centra za socialno delo o pravici do plačila prispevkov dela s skrajšanim delovnim časom zaradi starševstva) omogoči vpis otroka v pol dnevni program v prvem starostnem obdobju, do zapolnitve oddelkov v skladu z najvišjim normativnim številom otrok.

6.

Ta sklep velja takoj.

Št. 022-27/2005-3

Hrpelje, dne 16. februarja 2006

Župan
Občine Hrpelje - Kozina
Albert Pečar l.r.

1038. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov

Na podlagi 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98), 149. člena Zakona o varstvu okolja (ZVO-1) (Uradni list RS, št. 41/04), 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94), Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03, 86/04), Odredbe o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju službe ravnanja s komunalnimi odpadki (Uradni list RS, št. 21/01), Pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98, 45/00, 20/01, 13/03), Pravilnika o odlaganju odpadkov (Uradni list RS, št. 5/00), Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/02), Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 44/02) 16. člena Statuta Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 34/99, 65/02 in 24/03) je Občinski svet Občine Hrpelje - Kozina na 28. redni seji dne 16. 2. 2006 sprejel

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov

I.

V Odloku o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov se prvi stavek v 40. členu nadomesti: »Povzročitelj plačuje storitev po tem odloku na podlagi izstavljenega računa izvajalca. Obračun storitve se izvede za dvomesečno obdobje za plačevanje za storitve opravljene pri gospodinjstvih ter za enoletno obdobje za plačevanje za storitve opravljene pri počitniških stanovanjih.«.

II.

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-6/2004-5

Hrpelje, dne 16. februarja 2006

Župan
Občine Hrpelje - Kozina
Albert Pečar l.r.

IG

1039. Program priprave Občinskega lokacijskega načrta za območje VP 14/2 Ig

Na podlagi 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in Statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 2/00, 68/01, 3/03) je župan Občine Ig dne 23. 2. 2006 sprejel:

PROGRAM PRIPRAVE Občinskega lokacijskega načrta za območje VP 14/2 Ig

1. člen

S tem programom priprave se podrobneje določajo programska izhodišča, vsebina strokovnih podlag, način pridobitve strokovnih podlag in geodetskih podlag za pripravo občinskega lokacijskega načrta za območje urejanja VP 14/2 Ig (v nadaljevanju OLN)

2. člen

Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga

Ob cesti Ig–Kremenica se nahaja opredeljeno območje poslovno obrtne cone, znotraj katere se nahajajo objekti Silvaprodukt-a. Ostala zemljišča so v naravi komasirani barjanski travniki.

Naloga občine je, da podpira gospodarski razvoj ki zagotavlja možnosti za razvoj obrtne poslovne in proizvodne dejavnosti in odpiranje novih delovnih mest.

Pravna podlaga je v Dolgoročnem planu občin mesta Ljubljane za obdobje 1986–2000 za območje Občine Ig (Uradni list SRS, št. 11/86 in Uradni list RS, št. 23/91, 71/93, 62/94, 70/98, 23/00, 26/04) kjer je opredeljeno območje poslovne cone na lgu z oznako VP 14/2.

S strani posameznih investitorjev smo prejeli pobude za gradnjo poslovno obrtnih objektov za opravljanje poslovno proizvodnih, storitvenih dejavnosti na področju Občine Ig.

Pobuda za izdelavo lokacijskega načrta je utemeljena v dolgoročnem planu Občine Ig in prikazana v grafičnem delu.

3. člen

Predmet in programska izhodišča OLN

Predmet izdelave lokacijskega načrta so vse prostorske ureditve, ki so potrebne za izgradnjo poslovne cone, ki se nahaja na jugozahodnem delu lga, južno od ceste proti Kremenici, v izteku ceste Škofljica–Ig.

Zaradi urbanizacije območja je potrebno izdelati:

- regulacijo Draščice dolvodno,
- rekonstrukcija križišča na cesti R3 Škofljica–Ig s priključkom v poslovno cono,
- povečati kapacitete obstoječe ČN-Ig,
- ter izgradnjo komunalne in prometne infrastrukture znotraj območja urejanja.

Namembnost novo predvidenih objektov je opredeljena v planirani mreži karejev. Znotraj posameznega kareja se nameni površine za gradnjo:

- trgovine z živili,
- poslovnih objektov,
- objekta za proizvodnjo živilske tehnologije,
- trgovine z gradbenim materialom,
- proizvodni objekt kovinske galanterije,
- objekta za lesno predelavo,
- parkirišča za težke kamione in gradbeno mehanizacijo,
- objektov za gostinstvo in turizem, šport in rekreacijo ter izobraževalno dejavnost.

Poleg naštetih dejavnosti si Občina Ig pridržuje pravico, da v fazi izdelave OLN-ja doda še katero od neimenovanih dejavnosti, ki jih potrdi Občinski svet. Nobena dejavnost ne bo smela imeti negativnega vpliva na okolje, to je vodo, zrak, zemljo in nivo hrupa.

Sestavni del OLN-ja bo izdelan program opremljanja za izgradnjo komunalne infrastrukture. Za gradnjo komunalne infrastrukture se lahko podpiše Urbanistična pogodba z bodočimi investitorji.

4. člen

Ureditveno območje OLN

Območje izdelave OLN-ja obsegajo zemljišča znotraj območja poselitve VP 14/2 Ig. Meja območja obdelave poteka na severni strani ob cesti iz lga proti Kremenici, pri poljski poti parc. št. 1497/3 k.o. Dobravica zavije proti jugu in gre dalje po parc. št. 1497/1 k.o. Dobravica do južnega roba zemljišča parc. št. 1260/3, kjer zavije proti vzhodu in gre po meji zemljišč parc. št. 1246/5, 1246/4, 1246/3, 1169, seka 1498 in 1186/1, ter se po njeni zahodni meji nadaljuje proti severu ob meji parc. št. 1186/2, 1186/3, 1171/5, 1171/7, 1171/1, 1171/6 vse k.o. Dobravica, kjer se ob robu ceste iz lga proti Kremenici konča.

Obstoječe objekte Silvaprodukta je potrebno priključiti na novo komunalno infrastrukturo. Posegi, ki so izven območja urejanja VP 14/2 Ig se nanašajo na rekonstrukcijo ceste R3–Škofljica–Ig in druge komunalno infrastrukturne ureditve.

4. člen

Organizacija priprave lokacijskega načrta in način pridobitve strokovnih rešitev

Postopek sprejemanja OLN-ja vodi pristojni upravni organ Občine Ig, za urejanje prostora (v nadaljevanju: pripravljavec). Strokovno rešitev OLN-ja izdelata organizacija, ki jo v skladu z Zakonom o javnih naročilih pridobi pripravljavec.

5. člen

Sodelujoči organi, organizacije in skupnosti

Organi, organizacije in skupnosti, ki oblikujejo pogoje in usmeritve ter končna mnenja na lokacijski načrt VP 14/2 Ig, so:

- Direkcija Republike Slovenije za ceste, Izpostava Ljubljana, Tržaška 19,
- Elektro Ljubljana d.d., PE Ljubljana okolica,
- Telekom Slovenije d.d., PE Ljubljana okolica,
- Javno podjetje Vodovod-kanalizacija d.o.o., Vodovodna cesta 90, Ljubljana,
- Javno podjetje Snaga d.o.o., Povšetova ulica 6, Ljubljana,
- Javno podjetje Energetika, Verovškova 86, Ljubljana,
- Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za varstvo pred naravnimi nesrečami,
- Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Sektor za vodno območje, Oddelek območja srednje Save, Einspelerjeva 6, Ljubljana,
- Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS,
- Zavod RS za varstvo narave, OE Ljubljana, Kersnikova 3,
- Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Tržaška 4,
- Občina Ig – urbanizem,
- Občina Ig – promet,
- Drugi nosilci urejanja prostora, če se v postopku izdelave OLN ugotovijo utemeljene potrebe.

Organi, organizacije in skupnosti iz tega člena morajo podati svoje pogoje in usmeritve za pripravo predloga v 30. dneh od prejema vloge ter svoja končna mnenja na dopolnjeni predlog v 30. dneh od prejema vloge.

6. člen

Določitev vsebine in obsega potrebnih strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv

– Dolgoročni plan občine in mesta Ljubljane za obdobje 1986–2000 za območje Občine Ig (Uradni list SRS, št. 11/86 in Uradni list RS, št. 23/91, 71/93, 62/94, 70/98, 23/00), ki opredeljuje območje obdelave VP 14/2 Ig–Dobravica.

– Smiselno se upoštevajo izdelane Programske zasnove za zazidalni načrt za območje urejanja VP 14/2 Ig–Dobravica (Uradni list, RS, št. 99/02).

– Izdelane strokovne podlage za Strategijo prostorskega razvoja Občine Ig.

– Izdelana strategija gospodarskega razvoja Občine Ig.

– Že izdelani reambulirani geodetski posnetek stanja parcel se dopolni z novimi spremembami katastrskih mej in z novo zakonodajo, kar zagotovi pripravljavec.

– Izdelan hidrološko hidravlični elaborat št. Projekta 2458/02, september 2002.

– Izdelano informativno geološko – geomehansko poročilo za potrebe načrtovanja Obrtno poslovne cone VP 14/2 Ig-Dobravica.

– Pravilnik o vsebini, obliki in načinu priprave državnih in OLN ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04).

Kolikor bo iz pridobljenih smernic razvidno, da je potrebno izdelati še dodatne strokovne podlage se le-te izvedejo.

7. člen

Določitev rokov izdelave OLN

S tem programom priprave se določijo naslednji okvirni roki:

– Pripravljavec je že posređoval na MOP »Obvestilo o nameri izdelave OLN – VP 14/2«.

– Prva prostorska konferenca – februar 2006.

– Pridobitev smernic od nosilcev urejanja prostora – marec 2006.

– Izdelava osnutka lokacijskega načrta – april 2006.

– Javna razgrnitev in javna razprava – april 2006.

– Priprava stališč do pripomb in predlogov ter upoštevanje le-teh – maj 2006.

– Izdelava dopolnjenega predloga – maj 2006.

– Pridobitev soglasij – junij 2006.

– Sprejem predloga OLN-ja na občinskem svetu – junij 2006.

– Sprejem predloga programa opremljanja – junij 2006.

– Objava v Uradnem listu – julij 2006.

8. člen

Predvideni stroški izdelave OLN

Stroški izdelave OLN-ja so predvideni v proračunski postavki prostorsko načrtovanje Občine Ig.

9. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem objave.

Št. 3505/002/2006

Ig, dne 23. februarja 2006

Župan
Občine Ig
Janez Cimperman l.r.

KOPER

1040. Sklep o javni razgrnitvi predloga lokacijskega načrta za »Turistično naselje v Valdoltri, območje T3«

Na podlagi 31. in 34. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek in 53/03 – ZK-1) ter 42. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03) je župan dne 19. 11. 2004 sprejel naslednji

SKLEP

1.

Javno se razgrne predlog lokacijskega načrta za »Turistično naselje v Valdoltri, območje T3«.

2.

Javna razgrnitev traja od 21. 3. 2006 do 21. 4. 2006.

3.

Predlog dokumenta bo razgrnjen v veži upravne stavbe Mestne občine Koper v Koprju, Verdijeva 10 ter na sedežu Krajevne skupnosti Ankaran, Jadranska cesta 66, Ankaran.

Ogled razgrnjenega predloga je v veži upravne stavbe MO Koper možen v ponedeljek, torek in četrtek od 8. do 15. ure, v sredo od 8. do 17. ure, v petek pa od 8. do 13. ure, na sedežu Krajevne skupnosti pa v času, ki ga določi svet KS.

4.

Javna obravnava predloga dokumenta bo 5. aprila 2006 ob 18. uri na sedežu Krajevne skupnosti Ankaran, Jadranska cesta 66, Ankaran.

5.

V času javne razgrnitve in obravnave lahko na razgrnjen predlog dajo pripombe in predloge vsi zainteresirani organi, organizacije in posamezniki. Pripombe in predloge se lahko poda pisno ali ustno na javni obravnavi, na mestih javne razgrnitve kot zapis v knjigo pripomb in predlogov ali posreduje na elektronski naslov obcina@koper.si (v rubriko navesti ključne besede **lokacijski načrt za »Turistično naselje v Valdoltri, območje T3«**) do konca javne razgrnitve.

6.

Ta sklep začne veljati takoj in se objavi v Uradnem listu.

Št. K3503-28/2005

Koper, dne 22. februarja 2006

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Visto l'articolo 31 della Legge sulla sistemazione del territorio (Gazzetta uff. della RS, n. 110/2002, 8/2003 – corr., e 53/2003 – ZK-1), come pure l'articolo 42 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff., n. 40/00, 30/01 e 29/03), in data del 19 novembre 2004 il Sindaco ha approvato la seguente

DELIBERAZIONE

1.

Si espone al pubblico la bozza del piano di sito riferito al »Villaggio turistico di Val d'Oltra, zona T3«.

2.

L'esposizione al pubblico avrà luogo dal 21.03.2006 al 21. 4. 2006.

3.

La bozza del documento sarà esposta presso l'aula del municipio di Capodistria, a Capodistria in Via Verdi 10, e presso la sede della Comunità locale di Ancarano, Strada del Adriatico 66, Capodistria.

Chiunque può prendere visione della bozza esposta nell'aula della sede del Comune città di Capodistria il lunedì,

il martedì ed il giovedì dalle 8 alle 15, ed il mercoledì dalle 8 alle 17. Presso la sede della CL, la visione sarà possibile nell'orario stabilito dal consiglio della medesima.

4.

Il dibattito pubblico riguardante la proposta del documento di cui sopra si svolgerà il 5 aprile 2006 alle 18 presso la sede della CL, Strada del Adriatico 66, Ancarano.

5.

Gli organi, le organizzazioni ed i singoli interessati che vorranno presentare delle osservazioni o proposte, potranno farlo durante il periodo d'esposizione al pubblico. Le dette osservazioni e proposte potranno essere inoltrate per iscritto od oralmente nel corso della conferenza istruttoria, nei punti d'esposizione al pubblico iscrivendole nell'apposito libro oppure via e-mail all'indirizzo obcina@koper.si (indicando le parole chiave "per il piano di sito riferito al "Villaggio turistico di Val d'Oltra, zona T3") e ciò fino alla conclusione della pubblica esposizione.

6.

La presente deliberazione entra in vigore da subito ed è pubblicata nella Gazzetta ufficiale.

Numero: K3503-28/2005
Capodistria, 22 febbraio 2006

Sindaco
Comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

KRANJ

1041. Sklep o ustanovitvi Komisije za sodelovanje Mestne občine Kranj ob predsedovanju Slovenije Evropski uniji

Na podlagi 36. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 35/00 in 85/02) je Svet Mestne občine Kranj na svoji 33. seji dne 22. 2. 2006 sprejel

SKLEP

o ustanovitvi Komisije za sodelovanje Mestne občine Kranj ob predsedovanju Slovenije Evropski uniji

1. člen

Zaradi sodelovanja Mestne občine Kranj ob predsedovanju Slovenije Evropski uniji Svet Mestne občine Kranj ustanavlja komisijo.

2. člen

Delovno področje komisije je:
– obravnavanje projektov Mestne občine Kranj, ki so povezani s predsedovanjem Slovenije Evropski uniji;
– skrb za ustrezno izvajanje promocije Mestne občine Kranj v času pred in med predsedovanjem.

3. člen

Komisija šteje 9 članov. Svet Mestne občine Kranj imenuje predsednika iz vrst članov sveta in 8 članov komisije.

4. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 012-0002/2006-41/05

Kranj, dne 28. februarja 2006

Župan
Mestne občine Kranj
Mohor Bogataj l.r.

1042. Sklep o ustanovitvi Komisije za oživiljanje mestnega jedra

Na podlagi 36. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 35/2000 in 85/2002) je Svet Mestne občine Kranj na 33. seji dne 22. 2. 2006 sprejel

SKLEP

o ustanovitvi Komisije za oživiljanje mestnega jedra

1. člen

Zaradi celovitejšega pristopa k oživiljanju mestnega jedra Svet Mestne občine Kranj ustanavlja komisijo.

2. člen

Delovno področje komisije je:
– obravnavanje projektov in programov, ki se izvajajo v mestnem jedru;
– obravnavanje planov oživiljanja mestnega jedra.

3. člen

Komisija šteje 5 članov. Mestni svet imenuje predsednika iz vrst članov sveta ter 4 člane komisije.

4. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 012-0001/2006-41/05

Kranj, dne 28. februarja 2006

Župan
Mestne občine Kranj
Mohor Bogataj l.r.

KRŠKO

1043. Odlok o ustanovitvi Sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin v Občini Krško

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo), 14. in 15. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98 – ZZLPP), 16. in 79. člena Statuta Občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo in 5/03) in 15. člena Odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah v občini Krško (Uradni list RS, št. 30/95) je Občinski svet Občine Krško, na 37. seji dne 23. 2. 2006 sprejel

ODLOK**o ustanovitvi Sveta za varstvo uporabnikov
javnih dobrin v Občini Krško****1. člen**

S tem odlokom se v Občini Krško ustanovi svet za varstvo uporabnikov javnih dobrin (v nadaljevanju: svet) kot skupen organ za vse gospodarske javne službe v Občini Krško, z namenom varstva pravic uporabnikov javnih dobrin v razmerju do izvajalcev gospodarskih javnih služb na območju Občine Krško, kot jih določa Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Krško.

2. člen

Svet je sestavljen iz uporabnikov javnih dobrin in ima pet članov. Svet imenuje Občinski svet Občine Krško za mandatno obdobje 4 let (za čas trajanja mandata občinskega sveta) na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

V svet ni možno imenovati zaposlenih pri izvajalcu gospodarske javne službe, prav tako ne morejo biti člani sveta člani organov občine, člani delovnih teles občinskega sveta, direktor občinske uprave in delavci občinske uprave.

3. člen

Člani sveta na svoji prvi seji z večino glasov izvolijo predsednika in podpredsednika sveta.

Podpredsednik sveta nadomešča predsednika v primeru njegove odsotnosti.

Način dela sveta ureja poslovnik, ki ga sprejmejo člani sveta z večino glasov.

4. člen

Svet opravlja naslednje naloge:

- varuje interese uporabnikov javnih dobrin in daje priporočila, predloge in priporočila v zvezi z izvajanjem gospodarskih javnih služb pristojnim organom občine v skladu z njihovimi pooblastili na področju zagotavljanja javnih dobrin,
- zastopa interese uporabnikov javnih dobrin v razmerju do izvajalcev storitev, opozarja na pomanjkljivosti in predlaga izboljšave,
- zastopa interese uporabnikov v zvezi z načrtovanjem in financiranjem javnih služb in s tem povezanih objektov in naprav pred pristojnimi organi občine.

5. člen

Pristojni organi občine so dolžni obravnavati pripombe, predloge in priporočila sveta in ga o svojih stališčih in ukrepih seznanimi najkasneje v roku 30 dni od dneva prejema pisne pripombe, predloga ali priporočila, oziroma v skladu s svojim poslovníkom.

6. člen

Materialni in finančni pogoji za delo sveta so zagotovljeni v proračunu Občine Krško.

Strokovne in administrativne pogoje za delo sveta zagotavlja Občinska uprava Občine Krško.

Svet lahko zaradi obravnave določenih vprašanj povabi k sodelovanju in na seje sveta strokovnjake za posamezno gospodarsko javno službo.

7. člen

Za delo članov sveta se smiselno uporabljajo določbe Pravilnika o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih organov Občine Krško.

8. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-3/2006-O301

Krško, dne 23. februarja 2006

Župan
Občine Krško
Franc Bogovič l.r.

**1044. Obvezna razlaga prve alinee 5. člena Odloka
o prostorskih ureditvenih pogojih za območje
Občine Krško**

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo in 5/03) in 99. člena Poslovnika o delu Občinskega sveta Občine Krško (Uradni list RS, št. 7/01) je Občinski svet Občine Krško na 37. seji dne 23. 2. 2006 sprejel

OBVEZNO RAZLAGO**prve alinee 5. člena Odloka o prostorskih
ureditvenih pogojih za območje Občine Krško
(Uradni list RS, št. 75/96, 73/00, 101/01 in 15/05)**

Obvezna razlaga prve alinee 5. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje občine Krško (Uradni list RS, št. 75/96, 73/00, 101/01 in 15/05), ki dovoljuje gradnjo nadomestnih objektov s funkcijo, ki jo objekt ima, v sklopu gospodarskega dvorišča pa ni zadostnega prostora za nadomestno gradnjo in je le ta izjemoma dopustna na kmetijskem zemljišču, se glasi:

»Skladno z zakonom o urejanju prostora in zakonom o graditvi objektov prostorski načrtovalec ali odgovorni projektant ob upoštevanju prostorskih aktov občine ugotavlja, kdaj so podana merila in pogoji, da je nadomestna gradnja objekta s funkcijo, ki jo ima, izjemoma dopustna na kmetijskem zemljišču.

Merila in pogoji, ki določajo izjemnost iz prve alinee 5. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Krško, so:

– terenska presoja oblikovanosti prostora – utesnjenost prostora;

– strm teren;

– plazljivost terena in upoštevanje dodatno izdelanih predhodnih geoloških raziskav o primernosti območja za gradnjo;

– omejenost zemljišča zaradi prometnih površin, primarnih komunalnih vodov in drugih infrastrukturnih objektov ter naprav (kot so prenosni cevovodi, prenosna komunikacijska omrežja in prenosni elektro energetski vodi in naprave; avtoceste, hitre ceste, glavne ceste in regionalne ceste; glavne in regionalne železnice, itd);

– pogoji, ki se nanašajo na dele objektov in naprav v primeru zagotavljanja varnosti pred naravnimi in drugimi nesrečami;

– upoštevanje vplivov z vidika varovanja okolja (osončenje, hrup, itd).

Izpolnjevanje meril in pogojev ugotavlja in utemelji prostorski načrtovalec ali odgovorni projektant v sodelovanju z občinskim upravnim organom, pristojnim za urejanje prostora, za konkretno gradnjo nadomestnega objekta, o čemer se naredi zapis, za znanega investitorja na določenem zemljišču ob upoštevanju določil 8. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Krško, ki govori, da se odmiki od objektov in parcelne meje določajo v poseb-

nem delu projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja in se določijo glede na terenske in krajinske razmere v skladu s sanitarno-tehničnimi, veterinarskimi, požarno-varstvenimi in obrambnimi predpisi ob upoštevanju funkcionalnih in likovnih kvalitet morfologije naselja.«.

Št. 3505-4/2006-O503
Krško, dne 23. februarja 2006

Župan
Občine Krško
Franc Bogovič l.r.

LJUBLJANA

1045. Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Dragomelj

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 45/I/94 – odl. US, 8/96 in 36/00 – ZPDZC), prvega odstavka 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 98/05 – prečiščeno besedilo) ter 20. člena Statuta Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 16/04 – prečiščeno besedilo) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 26/01 in 28/01) sta Občinski svet Občine Domžale na 32. seji dne 15. 2. 2006 in Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 44. izredni seji dne 30. 1. 2006 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Dragomelj

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom Občina Domžale, s sedežem Ljubljanska cesta 69, Domžale, in Mesta občina Ljubljana, s sedežem Mestni trg 1, Ljubljana (v nadaljevanju: ustanoviteljici), ustanavljata na področju osnovnega šolstva javni vzgojno-izobraževalni zavod Osnovna šola Dragomelj (v nadaljevanju: zavod).

Ustanoviteljske pravice in obveznosti izvršujeta Občinski svet Občine Domžale in Mestni svet Mestne občine Ljubljana, razen tistih, ki jih na podlagi akta o ustanovitvi izvršuje skupni organ ustanoviteljic.

II. IME IN SEDEŽ ZAVODA

2. člen

Ime zavoda je: Osnovna šola Dragomelj.
Sedež zavoda je v Dragomlju 180, Domžale.

III. PEČAT ZAVODA

3. člen

Zavod ima pečat okrogle oblike s premerom 35 mm in pečat s premerom 20 mm. Pečat vsebuje ime in sedež zavoda. Sredi pečata je grb Republike Slovenije.

4. člen

Število posameznih pečatov, njihovo uporabo, način varovanja in uničevanja, ter delavce, ki so zanje odgovorni, določi ravnatelj zavoda.

IV. DEJAVNOSTI ZAVODA

5. člen

Dejavnosti zavoda so:

- M/80.102 Osnovnošolsko splošno izobraževanje,
- M/80.422 Drugo izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje, d.n.,
- G/52.471 Dejavnost knjigarn,
- H/55.510 Dejavnost menz,
- H/55.520 Priprava in dostava hrane (catering),
- I/60.230 Drugi kopenski potniški promet,
- K/70.320 Upravljanje z nepremičninami za plačilo ali po pogodbi,
- K/72.600 Druge računalniške dejavnosti,
- K/74.871 Prirejanje razstav, sejmov, kongresov,
- O/92.610 Obratovanje športnih objektov.

6. člen

Zavod opravlja javno službo, ki obsega javno veljavni izobraževalni program, ki je sprejet na način in po postopku, določenem z zakonom.

V. ŠOLSKI OKOLIŠ

7. člen

Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega območja naselij:

- Bišče,
- Dragomelj,
- Mala Loka,
- Pšata,
- Šentpavel pri Domžalah,
- Šentjakob ob Savi,
- Podgorica pri Črnučah.

VI. ORGANI ZAVODA

8. člen

Organi zavoda so:

- svet zavoda,
- ravnatelj,
- strokovni organi,
- svet staršev.

1. Svet zavoda

9. člen

Organ upravljanja zavoda je svet zavoda.

Svet zavoda poleg nalog, določenih z zakonom in drugimi predpisi, potrjuje letno poročilo zavoda in opravlja druge naloge, določene s tem odlokom, ter naloge, za katere ni pooblaščen drug organ zavoda.

Svet zavoda sestavljajo:

- trije predstavniki ustanoviteljic,
- pet predstavnikov delavcev zavoda,
- trije predstavniki staršev.

Predstavnike ustanoviteljic imenujeta in razrešujeta sveta ustanoviteljic skladno s svojimi akti, in sicer tako, da imenujeta Občinski svet Občine Domžale in Mestni svet Mestne občine Ljubljana vsak po enega, tretjega predstavnika pa imenujeta izmenično vsak za eno mandatno dobo. Tretjega predstavnika ustanoviteljic za prvo mandatno dobo imenuje Občinski svet Občine Domžale.

Delavci zavoda volijo svoje predstavnike v svet zavoda in jih odpokličejo po postopku določenem s tem odlokom.

Predstavnike staršev v svet zavoda volijo in razrešujejo starši na svetu staršev po postopku, določenim s tem odlokom.

10. člen

Člani sveta zavoda so imenovani oziroma izvoljeni za štiri leta in so lahko ponovno imenovani oziroma izvoljeni največ dvakrat zaporedoma.

Članu sveta zavoda preneha mandat v svetu zavoda pred potekom dobe, za katero je bil imenovan oziroma izvoljen, če:

- izgubi pravico biti voljen oziroma imenovan v svet zavoda,
- je odpoklican ali razrešen,
- odstopi,
- umre.

Predstavniku staršev preneha mandat, ko preneha status učenca njegovemu otroku.

Odstop člana sveta zavoda je veljaven, ko svet sprejme pisno izjavo člana sveta o odstopu.

Ko svet zavoda ugotovi, da je članu sveta prenehal mandat, o tem takoj obvesti pristojne za imenovanje oziroma izvolitev novega člana. Če je potekel mandat predstavniku delavcev, svet najkasneje v 30 dneh od dneva ugotovitve o prenehanju mandata razpiše nadomestne volitve.

Če članu sveta zavoda predčasno preneha mandat, se za preostanek mandatne dobe imenuje oziroma izvoli nov član po istem postopku, kot je bil imenovan oziroma izvoljen član, kateremu je prenehal mandat.

11. člen

Predstavnike delavcev zavoda volijo delavci zavoda na neposrednih in tajnih volitvah.

Svet zavoda razpiše volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda s sklepom največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandatne dobe. Volitve se opravijo najkasneje 15 dni pred potekom mandata sveta zavoda. S sklepom o razpisu volitev mora biti določen dan volitev in število članov sveta, ki se volijo.

Sklep o razpisu volitev se mora javno objaviti v zavodu.

S sklepom o razpisu volitev se imenuje tudi volilna komisija, ki jo sestavljajo predsednik, njegov namestnik in dva člana ter njuna namestnika. Člani volilne komisije in njihovi namestniki ne morejo biti kandidati za člane sveta zavoda.

12. člen

Pravico voliti predstavnike v svet zavoda imajo vsi delavci zavoda, razen ravnatelja in pomočnika ravnatelja.

Pravico predlagati kandidate za člana sveta zavoda imajo učiteljski zbor, najmanj trije delavci zavoda in reprezentativni sindikat.

Predlogi kandidatov za člane sveta zavoda, ki se predložijo volilni komisiji v 21 dneh od dneva objave sklepa o razpisu volitev, morajo biti pisni s podpisi vseh predlagateljev in s priloženimi pisnimi soglasji h kandidaturi vseh predlaganih kandidatov.

13. člen

Glasovanje na volišču vodi volilna komisija.

Volitve morajo biti organizirane tako, da je zagotovljena tajnost glasovanja. Volilna komisija lahko določi, da se za delavce, ki bodo odsotni na dan volitev, zagotovi možnost predčasnih volitev in določi dan predčnih volitev.

Voli se z glasovnicami. Na glasovnici se navedejo imena kandidatov po abecednem redu priimkov, z navedbo, koliko kandidatov se voli. Voli se tako, da se obkrožijo za-

poredne številke pred imeni tistih kandidatov, za katere se želi glasovati.

Neizpolnjena glasovnica in glasovnica, na kateri ni mogoče ugotoviti volje volivca, sta neveljavni. Neveljavna je tudi glasovnica, če je volivec glasoval za več kandidatov, kot jih je potrebno izvoliti.

Volitve so veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica delavcev zavoda.

14. člen

Izvoljenih je toliko kandidatov za člane sveta zavoda, kot je predstavnikov delavcev v svetu zavoda, in sicer tisti, ki so dobili največje število glasov. Če sta dva ali več kandidatov za člana sveta zavoda dobila enako število glasov, je izvoljen tisti, ki ima daljšo delovno dobo v zavodu.

Volilna komisija sestavi zapisnik o poteku volitev in izdela poročilo o rezultatih volitev, ki ga objavi v roku 5 dni od dneva volitev.

15. člen

Svet zavoda se konstituira na svoji prvi seji z izvolitvijo predsednika sveta zavoda in njegovega namestnika. Od tega dneva začne teči mandat članom sveta zavoda.

Prvo sejo sveta zavoda v novi sestavi skliče ravnatelj najkasneje v roku 20 dni po izvolitvi oziroma imenovanju vseh članov sveta. Prvo sejo svet zavoda vodi do izvolitve predsednika sveta zavoda najstarejši novoizvoljeni oziroma novo imenovani član sveta zavoda.

16. člen

Postopek za odpoklic predstavnika delavcev v svetu zavoda se začne na podlagi pisne zahteve najmanj 10% delavcev zavoda z aktivno volilno pravico ali na zahtevo reprezentativnega sindikata, če gre za člana sveta, ki ga je kandidiral ta sindikat.

Zahteva za odpoklic mora vsebovati razloge za odpoklic. Zahtevi za odpoklic, ki jo predložijo delavci, morajo biti priloženi podpisi delavcev, ki predlagajo odpoklic.

Zahteva se predloži volilni komisiji, ki preveri formalno pravilnost zahteve, ne da bi presojala razloge za odpoklic.

Če volilna komisija zahteve za odpoklic ne zavrne, v 30 dneh razpiše glasovanje o odpoklicu predstavnika delavcev v svetu zavoda in določi dan glasovanja.

Predstavniki delavcev v svetu zavoda je odpoklican, če je za odpoklic glasovala večina delavcev zavoda.

17. člen

Predstavnike staršev v svet zavoda izvoli svet staršev z liste kandidatov, ki jo sam oblikuje.

Kandidata za člana sveta zavoda lahko predlaga vsak član sveta staršev. Predlogu kandidatov za člane sveta zavoda morajo biti priložene pisne izjave kandidatov, da se s kandidaturo strinjajo.

18. člen

Voli se z glasovnicami.

Na glasovnici se navedejo imena kandidatov za člana sveta zavoda po abecednem redu priimkov, število kandidatov, ki se jih voli, ter navodilo o načinu glasovanja.

Voli se tako, da se obkrožijo zaporedne številke pred imeni kandidatov za člana sveta zavoda, za katere se želi glasovati.

19. člen

Volitve so veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica vseh članov sveta staršev.

Za člana sveta zavoda so izvoljeni kandidati, ki so dobili največje število glasov.

Če sta dva ali več kandidatov dobila enako število glasov, je izvoljen tisti kandidat, ki ima otroka v nižjem razredu. Če niti na ta način ni mogoče ugotoviti, kdo je izvoljen za člana sveta zavoda, se glasovanje ponavlja, dokler eden izmed kandidatov ne prejme največjega števila glasov.

20. člen

Postopek za razrešitev predstavnika staršev v svetu zavoda se začne na predlog člana sveta staršev ali na predlog staršev posameznega oddelka zavoda, ki ga starši sprejmejo na roditeljskem sestanku oddelka z večino glasov staršev, navzočih na roditeljskem sestanku. Starši lahko veljavno sklepajo, če je na roditeljskem sestanku prisotna večina staršev oddelka.

Predlog za razrešitev mora vsebovati obrazložitev, v kateri so navedeni razlogi za razrešitev. Predlog mora biti podan v pisni obliki.

21. člen

Predlog za razrešitev se pošlje svetu staršev. Če predlog ne vsebuje razlogov za razrešitev, ga predsednik sveta staršev vrne predlagatelju v dopolnitev.

Predlog za razrešitev se uvrsti na sejo sveta staršev, ki mora biti sklicana v roku 30 dni od dneva prejema popolnega predloga za razrešitev, če je popoln predlog za razrešitev prejet v času poletnih počitnic, pa najpozneje v roku 30 dni od začetka šolskega leta.

Predlog za razrešitev mora biti vročen članu sveta zavoda, za katerega se predlaga razrešitev, najmanj 8 dni pred sejo sveta staršev, na kateri bo obravnavan.

Član sveta zavoda, za katerega se predlaga razrešitev, ima pravico, da se opredeli, ali se z razrešitvijo strinja ali ne.

22. člen

Po končani obravnavi predloga za razrešitev sprejme svet staršev odločitev o predlogu z večino glasov vseh članov sveta staršev.

2. Ravnatelj

23. člen

Ravnatelj je pedagoški vodja in poslovodni organ zavoda.

Ravnatelj zavoda organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

Ravnatelj vodi tudi strokovno delo zavoda in je odgovoren za strokovnost dela zavoda.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda po postopku, določenem z zakonom.

24. člen

V zavodu se v skladu z normativi sistemizira delovno mesto pomočnika ravnatelja, ki pomaga ravnatelju pri opravljanju poslovnih in pedagoških nalog.

Pomočnik ravnatelja opravlja naloge, za katere ga pisno pooblasti ravnatelj, in ga nadomešča v njegovi odsotnosti.

Ravnatelj lahko za opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti in za nadomeščanje v času odsotnosti pisno pooblasti tudi druge delavce zavoda.

3. Strokovni organi

25. člen

Strokovni organi zavoda so:

- učiteljski zbor,
- oddelčni učiteljski zbor,
- razrednik,
- strokovni aktiv.

4. Svet staršev

26. člen

Za organizirano uresničevanje interesa staršev se v zavodu oblikuje svet staršev.

Svet staršev je sestavljen tako, da ima v njem vsak oddelk po enega predstavnika, ki ga starši izvolijo na roditeljskem sestanku oddelka.

VII. SREDSTVA ZA DELO

27. člen

Ustanoviteljici dajeta v upravljanje zavodu za opravljanje dejavnosti, za katero je ustanovljen, del poslovne stavbe, ki obsega prostore osnovne šole s telovadnico in pripadajočim delom notranjih in zunanjih površin, ki stojijo na zemljiščih, parc. št. 54/1, 54/2, 54/4, 54/5, 60/3, vl. št. 471 in parc. št. 64/1, 64/2, 64/3, 64/4, 64/5, vl. št. 464, vse k.o. Dragomelj.

Ustanoviteljici dajeta zavodu v upravljanje tudi opremo, potrebno za opravljanje dejavnosti, za katero je zavod ustanovljen, v obsegu, določenem v popisu opreme.

Premoženje iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki ga ustanoviteljici dajeta zavodu v upravljanje za opravljanje dejavnosti, za katero je ustanovljen, je lastnina ustanoviteljic.

Solastniško razmerje in druge medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti bosta ustanoviteljici uredili s posebno pogodbo.

Medsebojna razmerja med ustanoviteljicama in zavodom v zvezi s prenosom premoženja, ki ga ustanoviteljici dajeta v upravljanje zavodu, se uredijo s posebno pogodbo.

Zavod je dolžan uporabljati in upravljati premoženje ustanoviteljic s skrbnostjo dobrega gospodarja.

Zavod je odgovoren ustanoviteljicam za upravljanje s premoženjem, danim v upravljanje.

28. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo iz sredstev državnega proračuna, sredstev ustanoviteljic, prispevkov učencev, skladno z veljavnimi predpisi, s prodajo storitev in izdelkov, iz donacij, prispevkov sponzorjev in iz drugih virov v skladu z zakonom.

VIII. NAČIN RAZPOLAGANJA S PRESEŽKOM PRIHODKOV NAD ODHODKI IN NAČIN KRITJA PRIMANJKLJAJA SREDSTEV ZA DELO

29. člen

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod pridobi s prodajo proizvodov oziroma storitev, ustvarjenih z opravljanjem vzgoje in izobraževanja oziroma z opravljanjem drugih dejavnosti v skladu s tem odlokom, se uporabljajo za plačilo materialnih stroškov, investicijsko vzdrževanje in investicije, po predhodnem soglasju ustanoviteljic pa tudi za plače.

V primeru primanjkljaja sredstev za opravljanje dejavnosti zavoda, ki sta jih v skladu z veljavno zakonodajo dolžni zagotavljati ustanoviteljici, se način kritja tega primanjkljaja določi v soglasju z ustanoviteljicama.

IX. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU

30. člen

Zavod je pravna oseba in v pravnem prometu samostojno sklepa pogodbe in opravlja druge pravne posle v okviru dejavnosti, ki je vpisana v sodni register.

Zavod ne sme sklepati razpolagalnih pravnih poslov v zvezi z nepremičnim premoženjem ustanoviteljic, ki ga ima v upravljanju, niti pravnih poslov, s katerimi se to premoženje obremenjuje.

Zavod odgovarja za svoje obveznosti s sredstvi, s katerim lahko razpolaga.

Vsaka ustanoviteljica sama odgovarja za svoje pogodbene obveznosti, ki jih ima do zavoda.

Ustanoviteljici odgovarjata za obveznosti zavoda omejeno subsidiarno do vrednosti sredstev, s katerimi upravlja zavod, vsaka do višine svojega ustanoviteljskega deleža.

X. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI MED USTANOVITELJICAMA IN ZAVODOM

31. člen

Ustanoviteljici imata do zavoda naslednje pravice in obveznosti:

- ugotavljata skladnost planov in programov dela zavoda s plani in programi ustanoviteljic,
 - spremljata in nadzirata namenskost in gospodarnost porabe sredstev,
 - odločata o statusnih spremembah zavoda,
 - dajeta soglasje k spremembam ali razširitvi dejavnosti,
 - opravljata druge zadeve v skladu s tem odlokom in drugimi predpisi.
- Zavod je dolžan ustanoviteljicama:
- vsako leto predložiti letno poročilo in letni delovni načrt,
 - vsako leto poročati o izvajanju letnega delovnega načrta in razvoju zavoda,
 - na zahtevo pristojnih organov občinske oziroma mestne uprave ustanoviteljic predložiti načrt investicijskega vzdrževanja ter upravljanja z nepremičninami,
 - po potrebi posredovati podatke, potrebne za spremljanje in financiranje dejavnosti ter v statistične namene.

XI. JAVNOST DELA

32. člen

Delo zavoda je javno.

Javnost dela zavoda se zagotavlja s sporočili staršem in javnosti.

Sejam in drugim oblikam dela organov zavoda ter vzgojno-izobraževalnem delu starši, novinarji in drugi predstavniki javnosti ne morejo prisostvovati, razen ko je to določeno z zakonom ali drugimi predpisi ali jim ravnatelj to dovoli.

O delu zavoda obvešča javnost ravnatelj ali oseba, ki jo pooblasti.

XII. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

33. člen

Zavod ima lahko pravila, s katerimi se urejajo vprašanja, ki so pomembna za opravljanje dejavnosti in poslovanje zavoda.

Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, s katerimi ureja druge zadeve, če tako določa zakon.

Pravila in druge splošne akte zavoda sprejema svet zavoda, razen splošnih aktov, za katere je z zakonom določeno, da jih sprejme ravnatelj.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

34. člen

Za čas do imenovanja ravnatelja zavoda v skladu z veljavnimi predpisi se imenuje vršilec dolžnosti ravnatelja zavoda, ki je pooblaščen, da pod nadzorstvom ustanoviteljic opravi vse potrebno za nemoten začetek dela zavoda.

Vršilca dolžnosti ravnatelja imenuje skupni organ.

35. člen

Zavod začne delovati s 1. 9. 2006.

36. člen

Z dnem začetka delovanja zavoda zavod v skladu z veljavnimi predpisi prevzame vse delavce podružnične šole Dragomelj in podružnice šole Šentjakob ob Savi ter morebitne presežne delavce, ki so zaposleni v Osnovni šoli Vencija Perka Domžale in Osnovni šoli Dol pri Ljubljani, ki postanejo presežni izključno zaradi sprememb šolskih okolišev teh šol.

37. člen

Zavod mora oblikovati svet zavoda v skladu s tem odlokom v treh mesecih od dneva začetka delovanja zavoda.

Svet zavoda mora imenovati ravnatelja zavoda v treh mesecih od svojega konstituiranja.

38. člen

Do začetka delovanja zavoda se vpisujejo otroci v prvi razred v tisti osnovni šoli, v katere šolski okoliš sodijo pred uveljavitvijo tega odloka.

39. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in Uradnem vestniku Občine Domžale, in začne veljati osmi dan po zadnji objavi, razen določbe 7. člena tega odloka, ki se uporablja od 1. 9. 2006 dalje.

Št. 01302-2/06

Domžale, dne 15. februarja 2006

Županja
Občine Domžale
Cveta Zalokar Oražem l.r.

Šifra: 603-44/05-21

Ljubljana, 30. januarja 2006

Županja
Mestne občine Ljubljana
Danica Simšič l.r.

1046. Sklep o podaljšanju javne razgrnitve

Na podlagi 31. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 51. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 26/01 in 28/01) je županja Mestne občine Ljubljana dne 27. 2. 2006 izdala

S K L E P**o podaljšanju javne razgrnitve**

Javna razgrnitev osnutka Odloka o občinskem lokacijskem načrtu za območja urejanja ŠP 6/2 SKIP – del, ŠR 6/1 RC Šentvid – del in ŠI 6/1 Turbo inštitut – del, ki od 17. 2. 2006 poteka v prostorih Oddelka za urbanizem Mestne uprave Mestne občine Ljubljana, Poljanska 28, Ljubljana, in na sedežu Četrtna skupnosti Šentvid, Prušnikova ulica 106, Ljubljana, se podaljša do 27. 3. 2006.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in v dnevnem časopisu.

Št. 3521-12/2004-15

Ljubljana, dne 27. februarja 2006

Županja
Mestne občine Ljubljana
Danica Simšič l.r.

MAJŠPERK**1047. Sklep o povišanju cen programa vrtca Majšperk**

Na podlagi vloge Osnovne šole Majšperk številka: 93/923-2005 z dne 9. 12. 2005, 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96 in spremembe), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03) in 17. člena Statuta Občine Majšperk (Uradni list RS, št. 23/99 in 92/03) je Občinski svet Občine Majšperk na svoji 3. izredni seji, dne 1. 3. 2006 sprejel naslednji

S K L E P**o povišanju cen programa vrtca Majšperk****I.**

Občinski svet Občine Majšperk je potrdil naslednje cene programov vrtca Majšperk:

1. od 1 do 3 let	80.882,00 SIT
2. od 3 do 6 let	63.219,00 SIT
3. odbitek za hrano na dan	333,00 SIT

II.

Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, nove cene pa se uporabljajo od 1. 3. 2006 dalje.

Št. 640-06/06-01

Majšperk, dne 1. marca 2006

Županja
Občine Majšperk
dr. Darinka Fakin l.r.

NOVA GORICA**1048. Odlok o določitvi območja naselja Sveta Gora**

Na podlagi 8. člena Zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80, 42/86 in 5/90), Pravilnika o določanju imen naselij in ulic ter o označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 11/80) ter 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 6/02, 25/02 in Uradni list RS, št. 38/05) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 23. 2. 2006 sprejel

O D L O K**o določitvi območja naselja Sveta Gora****1. člen**

Območje naselja Sveta Gora se določi tako, da se iz območja naselja Solkan izločijo zemljiške parcele številka 2246/3, 2246/4, 2248, 2250, 3353, 3359, 3360, 3362, 3363, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 437, 493/1, 493/2, 494, 495, 502/1, 502/2, 503, 504, 505/1, 505/2, 508/1, 508/2, 509, 512, 513/1, 513/2, 589/1, 589/2, 589/3, 591/1, 591/2, 591/3, 591/4, 591/5, 594, 630/1, 603/2, 630/3, 647/1, 647/2, 648/2, 649, 655 in 656, vse k.o. Solkan, iz območja naselja Grgar pa zemljiške parcele številka 187/1, 187/2, 187/3, 187/4, 188/12, 188/13, 188/14, 188/15, 188/16, 188/17, 188/2, 188/3, 188/4, 188/5, 188/6, 188/7, 189, 190/1, 190/2, 289, 3131/5 in 54, vse k.o. Grgar. Na območju navedenih, iz obeh naselij izločenih, zemljiških parcel se vzpostavi novo naselje Sveta Gora.

2. člen

Meja naselja Sveta Gora je razvidna v grafičnem prikazu registra prostorskih enot, ki ga vodi Območna geodetska uprava Nova Gorica (v nadaljevanju: območna geodetska uprava).

3. člen

Območna geodetska uprava izvede v roku treh mesecev po uveljavitvi odloka vse potrebne spremembe v registru prostorskih enot ter jih posreduje vsem zainteresiranim uporabnikom.

4. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati osmi dan po objavi.

Št. 350-4/2006

Nova Gorica, dne 23. februarja 2006

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

1049. Odlok o spremembi Odloka o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi programa priprave za občinski lokacijski načrt Vodovodna

Na podlagi 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 6/02, 25/02 in Uradni list RS, št. 38/05) ter na podlagi prvega odstavka 81. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popravek in 58 (03-ZZK-1)) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 23. 2. 2006 sprejel

O D L O K**o spremembi Odloka o začasnih ukrepih za
zavarovanje urejanja prostora na podlagi
programa priprave za občinski lokacijski načrt
Vodovodna****1. člen**

V Odloku o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi programa priprave za občinski lokacijski načrt Vodovodna – v nadaljevanju: odlok (Uradni list RS, št. 14/06) se 4. člen odloka spremeni tako, da se črtajo parcelne številke 934, 1936/3, 1936/1, 1044/3, 1048/1, 1044/1, 1068/1, 1068/2, 1048/2, 1045/3, 1045/1, 1042/5, 1045/2, 1060/2, 1039/1, 1037/5, 1035/4, 1935/7, 1037/8, 1043/3, 1937/2, 805/1, 809, 1935/3 in 1037/3 vse k.o. Nova Gorica, dodajo se parcelne številke 934/1, 920/5, 805/7, 805/8, 805/9 in 812/1 vse k.o. Nova Gorica.

2. člen

Za 6. členom odloka se doda nov 6.a člen, ki se glasi:

»6.a člen

Če na posamezni zemljiški parceli iz 4. člena odloka prenehajo razlogi iz 2. člena odloka, župan lahko na tej parceli ukine začasne ukrepe iz 5. člena odloka.«.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-1/2006

Nova Gorica, dne 23. februarja 2006

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

**1050. Odlok o ustanovitvi zavoda GORIŠKA
LOKALNA ENERGETSKA AGENCIJA - GOLEA**

Na podlagi določil Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96 in 36/00) in 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 6/02, 25/02 in Uradni list RS, št. 38/05) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 23. 2. 2006 sprejel

O D L O K**o ustanovitvi zavoda GORIŠKA LOKALNA
ENERGETSKA AGENCIJA - GOLEA****I. UVODNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom Mestna občina Nova Gorica ustanavlja Zavod GORIŠKA LOKALNA ENERGETSKA AGENCIJA, Nova Gorica (v nadaljevanju: zavod) z namenom opravljanja razvojne, raziskovalne, izobraževalne, promocijske in svetovalne dejavnosti na področju uporabe obnovljivih virov energije na območju občin, ki so kot partnerice pristopile k projektu Golea.

II. IME IN SEDEŽ USTANOVITELJA**2. člen**

Ime ustanovitelja je: Mestna občina Nova Gorica.

Sedež ustanovitelja je: Trg Edvarda Kardelja 1, Nova Gorica.

III. STATUSNE DOLOČBE**3. člen**

Ime zavoda: GORIŠKA LOKALNA ENERGETSKA AGENCIJA, Nova Gorica

Skrajšano ime zavoda: GOLEA, Nova Gorica

Sedež zavoda je Trg Edvarda Kardelja 1, 5000 Nova Gorica.

Zavod ima svoj znak, sestavljen iz črk GOLEA.

Zavod lahko spremeni ime ali sedež le s predhodnim soglasjem ustanovitelja.

Zavod ima lahko organizacijske enote.

4. člen

Zavod je pravna oseba s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata zakon in ta odlok.

Zavod pridobi pravno sposobnost z vpisom v register.

5. člen

Zavod ima pečat okrogle oblike. V sredini pečata je znak zavoda, v krožnici zgoraj je napis GOLEA, v krožnici spodaj pa napis Nova Gorica.

IV. DEJAVNOST ZAVODA**6. člen**

Zavod GOLEA Nova Gorica opravlja naslednje dejavnosti:

DE/22.110 Izdajanje knjig;

DE/22.120 Izdajanje časopisov;

DE/22.130 Izdajanje revij in periodike;

DE/22.150 Drugo založništvo;

K/72.300 Obdelava podatkov;

K/72.400 Omrežne podatkovne storitve;

K/72.600 Druge računalniške dejavnosti;

K/73.101 Raziskovanje in eksperimentalni razvoj na področju naravoslovja;

K/73.102 Raziskovanje in eksperimentalni razvoj na področju tehnologije;

K/73.103 Raziskovanje in eksperimentalni razvoj na področju kmetijstva in sorodnih dejavnosti;

K/73.201 Raziskovanje in eksperimentalni razvoj na področju družboslovja;

K/73.202 Raziskovanje in eksperimentalni razvoj na področju humanistike;

K/74.130 Raziskovanje trga in javnega mnenja;

K/74.140 Podjetniško in poslovno svetovanje;

K/74.204 Drugo projektiranje in tehnično svetovanje;

K/74.300 Tehnično preizkušanje in analiziranje;

K/74.400 Oglaševanje;

K/74.851 Prevajanje;

K/74.871 Prirejanje razstav, sejmov in kongresov;

K/74.873 Druge poslovne dejavnosti;

L/ 75.130 Urejanje gospodarskih področij za učinkovitejšo poslovanje;

M/80.422 Drugo izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje, d.n.;

O/91.330 Dejavnost drugih članskih organizacij;

O/92.522 Varstvo kulturne dediščine.

7. člen

Zavod se v izvajanju svoje dejavnosti vključuje v slovensko in mednarodno izobraževalno in znanstveno dejavnost in se v ta namen povezuje s sorodnimi zavodi, visokošolskimi in znanstveno-raziskovalnimi institucijami ter drugimi pristojnimi državnimi/regionalnimi institucijami v Sloveniji, EU in v svetu.

V. ORGANI ZAVODA

8. člen

Organi zavoda so:

- svet zavoda
- direktor
- strokovni svet.

Svet zavoda

9. člen

Zavod upravlja svet zavoda. Svet zavoda šteje pet članov, in sicer 3 predstavniki ustanovitelja 1 predstavnik uporabnikov ali zainteresirane javnosti in 1 predstavnik delavcev zavoda. Predstavnike ustanovitelja imenuje Mestni svet Mestne občine Nova Gorica. Predstavnike uporabnikov oziroma zainteresirane javnosti imenuje župan na predlog občin partneric v projektu Golea. Predstavnike delavcev izvolijo izmed sebe delavci zavoda. Svet zavoda imenuje in razrešuje ustanovitelj.

Svet zavoda je konstituiran, ko je imenovanih večina članov sveta zavoda. Člani sveta na prvi konstitutivni seji izmed sebe izvolijo predsednika in podpredsednika.

Svet zavoda veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina članov sveta. Svet zavoda sprejema odločitve z večino glasov navzočih članov.

Svet zavoda sprejema statut, druge splošne akte zavoda, sprejema programe dela in razvoja zavoda, spremlja njihovo uresničevanje, določa finančni načrt in sprejema ključni račun zavoda, imenuje in razrešuje direktorja zavoda ter nadzira delo zavoda. Svet predlaga ustanovitelju spremembe dejavnosti zavoda in njegovo ukinitev ter opravlja druge v statutu določene naloge.

Svet zavoda sprejema program dela na predlog direktorja in po predhodnem mnenju strokovnega sveta, finančni načrt pa na predlog direktorja in po predhodnem mnenju ustanovitelja.

Mandat članov sveta zavoda traja 5 let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Direktor

10. člen

Poslovodni organ zavoda je direktor. Poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela sta združeni. Direktor organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost in strokovnost dela in poslovanja zavoda. Direktor zastopa in predstavlja zavod neomejeno.

Direktor zavoda ima odgovornosti in pooblastila, določena z zakonom in statutom zavoda.

Direktor mora pri vodenju poslov ravnati z javnimi in drugimi sredstvi s skrbnostjo dobrega gospodarja.

11. člen

Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki poleg z zakonom določenih pogojev, izpolnjuje še naslednje pogoje: ima najmanj univerzitetno izobrazbo, najmanj pet let delovnih izkušenj, ima vodstvene in organizacijske sposobnosti, aktivno znanje angleškega jezika.

12. člen

Za čas do imenovanja direktorja zavoda imenuje župan vršilca dolžnosti direktorja zavoda, vendar največ za dobo enega leta. Vršilec dolžnosti direktorja je dolžan v treh mesecih od imenovanja izvesti vse aktivnosti za potrebe registracije zavoda v sodni register pri pristojnem sodišču, sklicati konstitutivno sejo sveta zavoda, pripraviti statut zavoda.

V tem času ima vršilec dolžnosti direktorja pravico zastopati zavod brez omejitev.

13. člen

Direktorja imenuje in razrešuje svet zavoda na podlagi javnega razpisa s soglasjem ustanovitelja.

14. člen

Mandat direktorja traja 4 leta in je lahko ponovno imenovan.

Strokovni svet

15. člen

Strokovni svet je strokovni organ zavoda.

Strokovni svet šteje 12 članov.

Člane strokovnega sveta imenuje svet zavoda na predlog ustanovitelja.

Strokovni svet obravnava vprašanja s področja strokovnega dela zavoda, odloča o strokovnih vprašanjih v okviru pooblastil, določenih v statutu. Strokovni svet določa strokovne podlage za programe dela in razvoja zavoda ter daje direktorju mnenja in predloge glede organizacije dela in pogojev za razvoj dejavnosti zavoda.

Podrobneje se naloge, pristojnosti in način odločanja strokovnega sveta uredijo s statutom, v skladu z zakonom in aktom o ustanovitvi zavoda.

V strokovnem svetu so priznani strokovnjaki iz področja znanstveno raziskovalne dejavnosti, pedagoške dejavnosti, strokovnjaki iz gospodarstva in regionalnih institucij družbenega pomena.

Direktor zavoda je po funkciji član strokovnega sveta in ga tudi vodi.

Mandatna doba članov strokovnega sveta je 4 leta.

VI. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

16. člen

Zavod ima statut, s katerim se urejajo organizacija zavoda, pristojnosti organov zavoda, način odločanja ter druge zadeve, določene z aktom o ustanovitvi zavoda in še druga vprašanja, pomembna za opravljanje dejavnosti in poslovanje zavoda.

Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, ki urejajo posamezno področje dela in poslovanja zavoda. Drugi splošni akti so pravilniki, poslovniki, organizacijski in drugi akti s katerimi se urejajo druga razmerja, pomembna za upravljanje in poslovanje zavoda. Splošne akte zavoda sprejema svet zavoda.

Statut sprejme svet zavoda s soglasjem ustanovitelja.

VII. SREDSTVA ZA USTANOVITEV ZAVODA

17. člen

Ob ustanovitvi zavoda ustanovitelj zagotovi ustanovitveni delež v višini najmanj 500.000,00 tolarjev.

Ustanovitelji, ki bodo na novo pristopili po ustanovitvi zavoda, v enkratnem znesku vplačajo ustanovitveni delež v višini 500.000,00 tolarjev.

VIII. VIRI, NAČINI IN POGOJI PRIDOBIVANJA SREDSTEV

18. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo iz sredstev ustanoviteljev, drugih virov v Sloveniji, EU in v svetu, s plačili za opravljanje storitev, z delom na projektih, s sofinanciranjem od partnerskih institucij, s prodajo svojih storitev na trgu in delom na projektih. Sredstva, potrebna za opravljanje svoje dejavnosti, zavod lahko pridobiva tudi iz dotacij, dediščin, daril in drugih virov.

Za zagon poslovanja se za nabavo materialnih sredstev koristijo ustanovitvena sredstva.

19. člen

Zavod je neprofitne narave in razpolaga s presežkom prihodkov nad odhodki, ki jih doseže pri opravljanju svoje dejavnosti, za opravljanje, razvoj ter razširitev svoje dejavnosti in poslovanja, za rezerve in druge z zakonom dovoljene namene. O načinu razpolaganja s presežkom prihodkov nad odhodki in o načinu razporejanja primanjkljaja zavoda odloča svet zavoda v skladu s statutom.

Primanjkljaj potrebnih sredstev za delo, krije zavod iz lastnih sredstev, s katerimi samostojno razpolaga.

Če primanjkljaj nastane pri izvajanju programa po naročilu zunanjega naročnika, krije primanjkljaj naročnik.

20. člen

Zavod odgovarja za svoje obveznosti z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga. Ustanovitelj ne odgovarja za obveznosti zavoda.

IX. ORGANIZACIJA ZAVODA

21. člen

Zavod GOLEA Nova Gorica izvaja svojo dejavnost na sedežu v Novi Gorici ter na območju delovanja, opredeljenem z aktom o ustanovitvi zavoda, primarno na območju občin, ki so kot partnerice pristopile k projektu Golea.

Notranjo organizacijo, način dela in poslovanja, število in delovno področje sodelavcev ter način organiziranja ter delovanja določi direktor z organizacijskim aktom, skladno z aktom o ustanovitvi in skladno z izhodišča za organizacijo dela zavoda, ki jih sprejme svet zavoda.

X. PRISTOP NOVIH USTANOVITELJEV

22. člen

O pristopu novih ustanoviteljev odloča svet zavoda s soglasjem dosedanjih ustanoviteljev. Novi ustanovitelji pristopijo s pristopno izjavo in imajo z dnem podpisa pristopa in plačilom ustanovitvenega deleža enake pravice kot ustanovitelji.

XI. PRENEHANJE USTANOVITELJSTVA

23. člen

Položaj ustanovitelja lahko preneha:

- z izstopom,
- z izključitvijo,
- s statusnim prenehanjem ustanovitelja kot lokalne skupnosti ali druge pravne osebe,
- v drugih primerih, določenih z zakonom ali statutom zavoda.

V vseh drugih primerih preneha položaj ustanovitelja na podlagi sklepa sveta zavoda, s katerim ugotovi pravno podlago in datum prenehanja položaja posameznega ustanovitelja.

Prenehanje položaja ustanovitelja se vpiše v sodni register.

XII. PRENEHANJE ZAVODA

24. člen

Zavod preneha delovati, če ustanovitelj sprejme akt o prenehanju zavoda, ker so prenehale potrebe oziroma

pogoji za opravljanje dejavnosti, za katere je bil zavod ustanovljen.

Zavod preneha delovati v drugih primerih, določenih z zakonom.

XIII. NADZOR

25. člen

Nadzor nad delom zavoda opravlja ustanovitelj preko sveta zavoda in neposredno ter partnerji preko sveta zavoda.

XIV. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI DELAVCEV ZAVODA

26. člen

Delavci zavoda GOLEA Nova Gorica uresničujejo svoje pravice, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja in soupravljanja v skladu z zakonom, kolektivno pogodbo, statutom in drugimi splošnimi akti zavoda.

XV. KONČNA DOLOČBA

27. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 099-11/2006

Nova Gorica, dne 23. februarja 2006

Župan

Mestne občine Nova Gorica

Mirko Brulc l.r.

ŠTORE

1051. Sklep o izdaji soglasja k ceni socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Štore

Na podlagi določil 43. in 99. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 56/92, 13/93, 42/93, 1/99, 41/99, 36/00, 54/00, 26/01, 6/02, 110/02, 5/03, 7/04), 38. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 36/02, 107/02 in 0/4) in 16. člena Statuta Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00 in 5/03) je Občinski svet Občine Štore na 17. redni seji dne 24. 2. 2006 sprejel naslednji

S K L E P

o izdaji soglasja k ceni socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Štore

I.

Občina Štore daje soglasje k ceni socialno varstvene storitve pomoč družini na domu, ki jo je predlagal izvajalec storitve Dom upokojencev Celje – Center za pomoč na domu, v višini 3.194,34 SIT na efektivno uro.

II.

Ob upoštevanju subvencije Republike Slovenije in Občine Štore znaša končna cena za uporabnika 750,00 SIT na efektivno uro.

III.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 3. 2006 dalje.

Št. 110-0002/2006-004
Štore, dne 1. marca 2006

Župan
Občine Štore
Franc Jazbec l.r.

VIDEM

1052. Sklep o izvzetju iz javnega dobra

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, in 14/95 ter odl. US Uradni list RS, št. 6/94, 45/94, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98, 59/99, 70/00 in 100/00) in 18. člena Statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99, 117/00, 109/01 in 13/03) je Občinski svet Občine Videm na 11. redni seji dne 10. 2. 2004 sprejel

S K L E P
o izvzetju iz javnega dobra

I

Iz javnega dobra se izvzame parcelna številka 1170/3, vrsta rabe pot v izmeri 1426 m² k.o. Dolena ZKV 453.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem objave.

Št. 988/06
Videm, dne 27. februarja 2006

Župan
Občine Videm
Friderik Bračič l.r.

VOJNIK

1053. Program priprave strategije prostorskega razvoja Občine Vojnik

Na podlagi 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – v nadaljnjem besedilu: ZUreP-1), Odloka o strategiji prostorskega razvoja Slovenije (Uradni list RS, št. 76/04 – SPRS) ter 12. in 45. člena Statuta Občine Vojnik (Uradni list RS, št. 82/98 in 68/02) sprejema župan

PROGRAM PRIPRAVE
strategije prostorskega razvoja Občine Vojnik

1. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo strategije prostorskega razvoja Občine Vojnik

a) Glede na stanje in težnje v prostoru kakor tudi politiko urejanja slovenskega prostora je priprava Strategije prostorskega razvoja občine (v nadaljnjem besedilu: SPRO) potrebna predvsem zaradi naslednjih vsebinskih razlogov:

- razvojnih potreb občine po stanovanjskih in poslovnih površinah ter turističnih območjih,

- pospeševanju razvoja podeželja in varovanjem krajine,
- učinkovitejšemu načrtovanju prometne in druge infrastrukture v občini,
- povezovanju z ostalimi občinami in regijami,
- pospeševanju razvoja tržnega gospodarstva,
- sanaciji degradiranih območij,
- reševanju obstoječih problemov prostorskega razvoja občine.

b) Veljavni prostorski plan Občine Vojnik je potrebno v skladu z ZUreP-1 nadomestiti s prostorsko strategijo, ki bo opredelila prostorski razvoj občine in usmeritve za urejanje prostora v novih družbeno gospodarskih pogojih, tehnološki globalizaciji in članstvu Republike Slovenije v Evropski uniji.

c) Pravno podlago za pripravo SPRO predstavljata ZUreP-1, ki v 171. členu zavezuje občine, da pričnejo s pripravo SPRO, ter uveljavitev SPRS, ki zavezuje občine, da v treh letih sprejmejo SPRO.

2. Predmet in programska izhodišča SPRO

a) Predmet SPRO je določitev zasnove trajnostnega in usklajevanega prostorskega razvoja in prostorskih usmeritev za umeščanje dejavnosti v prostoru tako, da se ob upoštevanju varstvenih zahtev zagotavlja vzdržen in usklajen prostorski razvoj dejavnosti na območju občine.

b) Vsebina SPRO določa:

1. izhodišča in cilje prostorskega razvoja občine,
2. zasnovo razmestitve dejavnosti v prostoru,
3. zasnovo posameznih sistemov lokalnega pomena,

kot so:

- zasnova poselitve vključno zasnovami rabe urbanih površin, prenove obstoječega stavbnega fonda ter sanacije degradiranih urbanih območij,
- zasnovo prometne in komunalne infrastrukture,
- zasnovo krajine s prikazom kmetijskih in gozdnih zemljišč, vodnih virov in vodnogospodarskih sistemov, območja rudnin, naravnih in kulturnih vrednot ter naravnih in ogroženih območij,

4. območje urbanistične zasnove naselja Vojnik,

5. območje krajinske zasnove Šmartinskega jezera.

c) Programska izhodišča SPRO iz prostorskega vidika zagotavljajo:

- upoštevanje strategije prostorskega razvoja Slovenije in prostorskega reda Slovenije,

- skladen razvoj občine po načelih trajnostnega razvoja v navezavi z gospodarskimi, družbenimi in okoljskimi razmerami,

- vzdržen prostorski razvoj občine usklajen z razvojnimi in poselitvenimi potrebami,

- upoštevanje razvojnih usmeritev posameznih nosilcev planiranja,

- usmerjanje prostorskega razvoja skladno z varstvenimi usmeritvami iz področja varstva okolja, ohranjanja narave, varstva naravne dediščine,

- spodbujanje in upoštevanje varstva kulturne dediščine,

- povezovanje območij znotraj občine, povezovanje občinskega prostora z sosednjimi občinami in regijo,

- spodbujanje in razvoj ustreznih storitvenih in oskrbnih funkcij, razvoj delovnih mest ter omogočanje možnosti za razvoj turizma, športa in kulturne dejavnosti, prebivalcem iz zaledja zagotavljanje možnosti za vsakodnevno oskrbo, izobraževanje in druženje.

d) Urbanistična zasnova naselja Vojnik opredeljuje:

- ureditveno območje urbanistične zasnove,

- zasnovo dejavnosti v prostoru,

- območje prenove naselja in koncept prenove,

- območja za širitev naselja in namensko rabo površin,

- zasnovo prometne in komunalne infrastrukture,

- usmeritve za varstvo okolja, ohranjanje naravne in kulturne dediščine,
- členitev UZ za posamične enote in okvirna območja za urejanje z lokacijskimi načrti in prostorskim redom.
- e) Krajinska zasnova Šmartinsko jezero boljše opredeljuje območje Šmartinskega jezera z namenom uskladitve in določitve prostorskega urejanja v krajini:
 - usklajevanje interesov v prostoru, vplive na krajino, naravno dediščino, biotsko raznovrstnost, naravne vrednote ter kakovost okolja,
 - obstoječe in predvidene dejavnosti – šport, turizem, kmetijsko ponudbo, rekreacijo, stanovanjsko gradnjo in gradnjo za potrebe kmetijstva,
 - usmeritve za prostorski red občine oziroma lokacijske načrte.

3. Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki sodelujejo pri pripravi SPRO, ter njihove naloge in strokovne podlage.

Nosilci urejanja prostora, ki pripravljajo smernice in strokovne podlage za SPRO, so ministrstva in organi v njihovi sestavi ter nosilci javnih pooblastil, ki sodelujejo pri pripravi SPRO in so določeni s tem programom priprave. Nosilci urejanja prostora podajo ključna izhodišča za pripravo SPRO, in sicer iz vidika gospodarskega in družbenega razvoja ter varstva okolja.

Nosilci urejanja prostora so zadolženi, da:

- sodelujejo s pripravljavcem pri pripravi SPRO,
- izdelajo in posredujejo pripravljavcu strokovne podlage razvoja ali varstva s svojega področja za pripravo SPRO,
- pripravijo smernice in mnenja k SPRO,
- v primeru molka nosilca urejanja prostora pa se smiselno upoštevajo izdelane strokovne podlage k zadnji spremembi prostorskega plana.

Pristojni nosilci planiranja, ki podajo svoje smernice, so:

- 3.1. Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat RS za prostorski razvoj pod izhodišča za razvoj poselitve;
- 3.2. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za varstvo okolja, Urad za okolje, pod izhodišča za varstvo okolja in ravnanje z odpadki;
- 3.3. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Sektor za ohranjanje narave, pod izhodišča za ohranjanje narave;
- 3.4. Zavod RS za varstvo narave, OE Celje, pod izhodišča za ohranjanje narave;
- 3.5. Ministrstvo za okolje in prostor, agencija RS za varstvo okolja, Urad za opravljanje z vodami, pod izhodišča za rabo voda in priobalnih zemljišč;
- 3.6. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Pisarna Celje pod izhodišča za upravljanje z vodami;
- 3.7. Ministrstvo za okolje in prostor, Urad za energijo za področje energije pod izhodišča za racionalno rabo energije in energetskih virov ter za prostorsko zasnovo omrežja energetske infrastrukture;
- 3.8. Adriaplin d.o.o., Ljubljana pod izhodišča za področje transporta in skladiščenja zemeljskega plina;
- 3.9. ELES Elektro – Slovenija d.o.o., Ljubljana, pod izhodišča za področje prenosa električne energije;
- 3.10. Elektro Ljubljana, d.d., DE Elektro Celje, pod izhodišča za področje prenosa in distribucije električne energije lokalnega pomena;
- 3.11. Ministrstvo za okolje in prostor, Uprava RS za rudarstvo pod izhodišča za rabo potencialnih nahajališč mineralnih surovin;
- 3.12. Ministrstvo za promet pod izhodišča, ki se nanašajo na razvoj cestnega, železniškega in letalskega prometa;
- 3.13. Ministrstvo za informacijsko družbo pod izhodišča za razvoj omrežja telekomunikacijske infrastrukture;

3.14. Telekom Slovenije pod izhodišča za področje telekomunikacij in zvez lokalnega pomena;

3.15. Ministrstvo za obrambo, Urad za obrambne zadeve, Sektor za civilno obrambo opredeli izhodišča prostorskega razvoja ter režimov urejanja območij infrastrukture, ki so namenjena za potrebe obrambe;

3.16. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pripravi izhodišča za rabo in ohranjanje potencialov kmetijskih zemljišč in zemljiške politike gozdov;

3.17. Zavod za gozdove Slovenije OE Celje pod izhodišča za področje gozdarstva lokalnega pomena;

3.18. Ministrstvo za zdravje pod izhodišča za razvoj omrežja ustanov zdravstvene dejavnosti;

3.19. Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport pod izhodišča za razvoj omrežja ustanov zdravstvene dejavnosti;

3.20. Ministrstvo za kulturo pod izhodišča za razvoj dejavnosti varstva kulturne dediščine in varstva kulturne dediščine ter druge dejavnosti kulture, ki so prostorsko relevantne;

3.21. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Celje, pod izhodišča za varstvo kulturne dediščine lokalnega pomena;

3.22. Ministrstvo za gospodarstvo, Področje notranjega trga, pod izhodišča za področje blagovnih rezerv;

3.23. JP VO – KA Celje, pod izhodišča za področje vodooskrbe in čiščenja odpadnih vod;

3.24. Občina Vojnik pod izhodišča za področje razvoja gospodarstva, družbene javne infrastrukture (zdravstva, šolstva, športa, socialnega varstva, javne uprave ...) lokalnega pomena, turizma, kmetijstva, prometa (lokalnih cest) in druge infrastrukture lokalnega pomena;

3.25. Druga ministrstva in nosilci urejanja prostora na lokalnem nivoju v skladu z interesom sodelovanja pri pripravi prostorske strategije glede na prostorsko relevantnost dejavnosti.

4. Strokovne podlage in način njihovega pridobivanja

Na podlagi strokovnih podlag se analiza stanja, ugotovijo in izpostavijo problemi ter pripravijo osnove za določitve v SPRO. Strokovne podlage je potrebno izdelati v skladu z Pravilnikom o podrobnejši vsebini, obliki in načinu priprave strategije prostorskega razvoja občine ter vrstah njenih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 17/04). Strokovne podlage zagotovi pripravljavec.

Pri izdelavi SPRO je potrebno upoštevati naslednje že izdelane strokovne podlage:

- prostorski plan Občine Vojnik,
 - strokovne podlage za poselitev iz leta 2003,
 - Natura 2000 za območje Občine Vojnik.
- Nove strokovne podlage:
- analiza stanja in razvojnih možnosti s področja komunalne in prometne infrastrukture,
 - analizo razvojnih možnosti za posamezne dejavnosti v prostoru,
 - študijo ranljivosti prostora,
 - demografski podatki.

Za izdelavo navedenih strokovnih podlag je potrebno pridobiti strokovne podlage nosilcev planiranja v prostoru.

V primeru, da se v postopku priprave SPRO ugotovi, da morajo sodelovati tudi drugi subjekti, ki niso navedeni v tem programu, lahko pripravljavec prostorskega akta k sodelovanju povabi tudi druge organe in organizacije.

Ministrstvo za okolje in prostor je pod št. 354-09-180/2005 z dne 14. 6. 2005 izdalo odločbo, da ni potrebno izdelati celovite presoje vplivov na okolje (CPVO).

Posamezni nosilec planiranja v skladu s programom priprave pripravi strokovne podlage iz svojega področja in jih na zahtevo pripravljavca SPRO predloži v roku 30 dni. Strokovne podlage nosilcev urejanja prostora so predvsem

podatki in analize stanja in težnje razvojnih potreb ter drugi pogoji iz njihovega področja.

Strokovne rešitve nosilcev urejanja prostora morajo biti izdelane natisnjeno in v digitalni obliki.

5. Navedba in način pridobitve geodetskih podlog

Geodetske podloge za pripravo SPRO pridobi pripravljavec. SPRO se prikaže na preglednih načrtih v merilu 1:25000. Uporabijo se še: digitalni orto foto, temeljni topografski načrt v merilu 1:25000 in 1:50000 ter digitalni katastrski načrt.

6. Roki priprave SPRO

6.1. Prva prostorska konferenca

Prva prostorska konferenca se skliče in vodi v skladu z 28. členom ZUreP-1. Konferenco je dne 22. 6. 2005 izvedla Občina Vojnik z namenom, da se pridobijo in uskladijo priporočila, usmeritve in legitimni materiali lokalne skupnosti.

6.2. Objava programa priprave v marec 2006.

6.3. Pridobivanje smernic nosilcev strokovnih podlag, ki jih pozove pripravljavec na podlagi objavljenega programa priprave, da v roku 30 dni podajo svoje smernice do konca maja 2006.

6.4. Priprava študij in strokovnih podlag do konca avgusta 2006.

6.5. Izdelava predloga SPRO do konca decembra 2006.

6.6. Druga prostorska konferenca v januarju 2007.

6.7. Javna razgrnitev v februarju 2007.

Po sprejemu sklepa župana o javni razgrnitvi se predlog SPRO javno razgrne za najmanj 30 dni. V času javne razgrnitve organizira pripravljavec javno obravnavo predloga.

6.8. O pridobljenih pripombah zavzame župan stališča – marec 2007.

6.9. V skladu z zavzetimi stališči se prostorski akt dopolni – april 2007.

6.10. Pridobivanje mnenj pristojnih nosilcev urejanj prostora – maj 2006.

Na dopolnjenimi predlog SPRO v skladu s stališči, ki jih je sprejel župan, pripravljavec pozove nosilce planiranja, da podajo svoje mnenje.

6.11. Usklajeni predlog skupaj z mnenji nosilcev planiranja pošlje župan Ministrstvu za okolje in prostor v potrditev. Minister za okolje in prostor v roku 15 dni od prejema vloge ugotovi ali je vloga popolna in nato preveri, ali je SPRO skladna z zakonom in njegovimi predpisi ter prostorskimi akti države v roku 60 dni.

6.12. V primeru pozitivnega sklepa MOP sprejme župan Odlok o SPRO in ga objavi v Uradnem listu RS predvidoma do konca julija 2007.

7. Sredstva za izdelavo SPRO

Del sredstev za pripravo SPRO je bil zagotovljen v okviru sprejetega proračuna občine za leto 2005, preostanek pa je predviden v proračunu občine za leto 2006 in 2007.

8. Prehodne določbe

S tem programom priprave se razveljavi Program priprave strategije prostorskega razvoja Občine Vojnik, objavljen v Uradnem listu RS, št. 78/04.

Št. 35000-16/2006-15

Vojnik, dne 1. marca 2006

Župan
Občine Vojnik
Benedikt Podergajs l.r.

ŽIROVNICA

1054. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi in izdajanju časopisa Občine Žirovnica

Na podlagi 9. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/01, 54/02, 62/03, 73/03, 113/04, 16/04, 123/04) in 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 71/01 in 109/01 ter Uradni vestnik Gorenjske št. 34/04 in 17/05) je Občinski svet Občine Žirovnica na 28. redni seji dne 23. 2. 2006 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi in izdajanju časopisa Občine Žirovnica

1. člen

V odloku o ustanovitvi in izdajanju časopisa Občine Žirovnica (Uradni vestnik Gorenjske št. 17/05) se v prvem odstavku 6. člena številka 8 nadomesti s številko 6.

2. člen

V 12. členu se doda nova alineja, ki se glasi:
– predlaga županu odgovornega urednika.

3. člen

V 13. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi: Odgovornega urednika imenuje in razrešuje s sklepom župan na predlog sveta časopisa.

4. člen

V prvem odstavku 21. člena se zadnji stavek nadomesti z naslednjim stavkom: Za objavlanje teh vsebin je vsaki stranki in listi, ki je zastopana v Občinskem svetu, na razpolago največ polovica strani.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00201-0002/2003-002

Žirovnica, dne 23. februarja 2006

Župan
Občine Žirovnica
Franc Pfajfar l.r.

1055. Pravilnik o spremembi Pravilnika o določanju plač in drugih prejemkov funkcionarjev, članov nadzornega odbora in delovnih teles Občinskega sveta Občine Žirovnica ter drugih organov Občine Žirovnica

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 71/01, 109/01 in UVG, št. 34/04, 17/05) je Občinski svet Občine Žirovnica na 28. seji dne 23. 2. 2006 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembi Pravilnika o določanju plač
in drugih prejemkov funkcionarjev, članov
nadzornega odbora in delovnih teles
Občinskega sveta Občine Žirovnica ter drugih
organov Občine Žirovnica

1. člen

V Pravilniku o določanju plač in drugih prejemkov funkcionarjev, članov nadzornega odbora in delovnih teles Občinskega sveta Občine Žirovnica ter drugih organov Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 10/99, UVG, št. 8/03, 8/04) se v 9. členu doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Članom občinske volilne komisije pripada nagrada v obliki sejin za udeležbo na sejah, kadar le-te niso v sklopu izvedbe lokalnih volitev, v neto znesku 6.000,00 SIT, za vodenje take seje pa 12.000,00 SIT.«

Sedanji drugi do četrti odstavek postanejo tretji do peti odstavek.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01506-0001/2003

Žirovnica, dne 23. februarja 2006

Župan
Občina Žirovnica
Franc Pfajfar l.r.

1056. Pravilnik o najemu učilnice v Čopovi rojstni hiši

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 71/01 109/01 in UVG, št. 34/04, 17/05) je Občinski svet Občine Žirovnica na 28. seji dne 23. 2. 2006 sprejel

P R A V I L N I K
o najemu učilnice v Čopovi rojstni hiši

1. člen

S tem pravilnikom se urejajo način in pogoji, pod katerimi upravljavec oddaja v najem učilnico v Čopovi hiši na naslovu Žirovnica 14, 4274 Žirovnica (v nadaljevanju: učilnica).

Najamejo se lahko tudi tehnična sredstva upravljavca.

2. člen

V decembru upravljavec razpiše rezervacije za termine za naslednje leto. Prednost pri najemu imajo uporabniki proračuna Občine Žirovnica.

Preostali prosti termini se oddajo po vrstnem redu prijav.

Z najemnikom se sklene pisna pogodba.

3. člen

Na podlagi sklenjene pogodbe se za plačilo najemnine izda račun, ki ga je najemnik dolžan plačati v dogovorjenem roku.

4. člen

Za najem učilnice in/ali tehničnih sredstev se zaračuna najemnina na uro po točkah, ki so navedene v 5. členu tega pravilnika.

Vrednost točke je 200 SIT (brez DDV) in se usklajuje z gibanjem življenjskih stroškov, enkrat letno, praviloma konec decembra.

cenik je objavljen na vidnem mestu v prostorih upravljavca.

5. člen

Vsaka začeta ura najema znaša 5 točk.

V primeru, da najemnik ni uporabnik proračuna oziroma se ne ukvarja z neprofitno dejavnostjo, se vrednost točke poveča za 100%.

V primeru nudenja dodatnih storitev se lahko zaračuna višja najemnina. Višjo najemnino določi odgovorna oseba upravljavca.

Najem tehničnih sredstev za vsako začeto uro najema:

– projektor	2 točki,
– prenosni računalnik	2 točki,
– hišni računalnik	1 točka.

6. člen

Za uporabo pianina, ki se nahaja v učilnici, se mora uporabnik učilnice dogovoriti z odgovorno osebo upravljavca.

7. člen

Sredstva, pridobljena z najemom, se vključijo v finančni načrt upravljavca in se porabijo za kritje stroškov obratovanja in tekočega vzdrževanja učilnice ter nakup tehničnih sredstev za potrebe upravljavca.

8. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0003/2006

Žirovnica, dne 23. februarja 2006

Župan
Občina Žirovnica
Franc Pfajfar l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR			
1019.	Zakon o varnosti cestnega prometa (uradno prečiščeno besedilo) (ZVCP-1-UPB3)	2581	
1020.	Sklep o višini sredstev, ki pripadajo posamezni politični stranki iz sredstev državnega proračuna v letu 2006	2638	
VLADA			
1021.	Sklep o imenovanju generalnega konzula Republike Slovenije v Celovcu	2639	
MINISTRSTVA			
1022.	Pravilnik o spremembi Pravilnika o določitvi cene potnih listin	2639	
1023.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o organizaciji in načinu dela komisij za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami ter o kriterijih za opredelitev vrste in stopnje primanjkljavev, ovir oziroma motenj otrok s posebnimi potrebami	2640	
1024.	Pravilnik o dodatni strokovni in fizični pomoči za otroke in mladostnike s posebnimi potrebami	2640	
1025.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o specializacijah zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev	2642	
1026.	Pravilnik o monitoringu in nadzoru salmonel	2643	
1027.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o minimalnih zahtevah pri zagotavljanju medicinske oskrbe posadke na ladjah	2649	
1028.	Pravilnik o prepisovanju podatkov o delovnem času iz zapisovalnih naprav in vodenju evidence	2666	
1029.	Pravilnik o varnosti strojev	2669	
1030.	Register o spremembah in dopolnitvah Registra biocidnih pripravkov	2687	
1031.	Navodilo o izvajanju pomoči v primeru tranzita tujca, ki se prisilno odstranjuje po zračni poti	2689	
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
1032.	Tarifa o vrednosti točke za leto 2006 za plačilo na podlagi obvestila, za plačilo za uporabo radijskih frekvenc in za plačilo za uporabo števil	2693	
1033.	Tarifa o plačilih za izvajanje poštnih storitev za leto 2006	2694	
1034.	Splošni akt o spremembah in dopolnitvah Splošnega akta o prenosljivosti števil	2695	
OBČINE			
BLOKE			
1035.	Odlok o proračunu Občine Bloke za leto 2006	2698	
1036.	Pravilnik o nagrajevanju uredniškega odbora	2700	
HRPELJE - KOZINA			
1037.	Sklep o uveljavljanju rezervacije v poletnih mesecih in plačilu programov vrtca v primeru odsotnosti otrok zaradi bolezní in v primeru začasnega izpisa in ponovnega vpisa otroka v vrtec	2700	
1038.	Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov	2701	
IG			
1039.	Program priprave Občinskega lokacijskega načrta za območje VP 14/2 Ig	2701	
KOPER			
1040.	Sklep o javni razgrnitvi predloga lokacijskega načrta za »Turistično naselje v Valdoltri, območje T3«	2703	
KRANJ			
1041.	Sklep o ustanovitvi Komisije za sodelovanje Mestne občine Kranj ob predsedovanju Slovenije Evropski uniji	2704	
1042.	Sklep o ustanovitvi Komisije za oživiljanje mestnega jedra	2704	
KRŠKO			
1043.	Odlok o ustanovitvi Sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin v Občini Krško	2704	
1044.	Obvezna razlaga prve alineje 5. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Krško	2705	
LJUBLJANA			
1045.	Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Dragomelj	2706	
1046.	Sklep o podaljšanju javne razgrnitve	2709	
MAJŠPERK			
1047.	Sklep o povišanju cen programa vrtca Majšperk	2710	
NOVA GORICA			
1048.	Odlok o določitvi območja naselja Sveta Gora	2710	
1049.	Odlok o spremembi Odloka o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi programa priprave za občinski lokacijski načrt Vodovodna	2710	
1050.	Odlok o ustanovitvi zavoda GORIŠKA LOKALNA ENERGETSKA AGENCIJA - GOLEA	2711	
ŠTORE			
1051.	Sklep o izdaji soglasja k ceni socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Štore	2713	
VIDEM			
1052.	Sklep o izvzetju iz javnega dobra	2714	
VOJNIK			
1053.	Program priprave strategije prostorskega razvoja Občine Vojnik	2714	
ŽIROVNICA			
1054.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi in izdajanju časopisa Občine Žirovnica	2716	
1055.	Pravilnik o spremembi Pravilnika o določanju plač in drugih prejemkov funkcionarjev, članov nadzornega odbora in delovnih teles Občinskega sveta Občine Žirovnica ter drugih organov Občine Žirovnica	2716	
1056.	Pravilnik o najemu učilnice v Čopovi rojstni hiši	2717	
MEDNARODNE POGODBE			
20.	Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o instrumentu iz tretjega odstavka 3. člena Sporazuma o medsebojni pravni pomoči med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike, podpisane 25. junija 2003 v Washingtonu (BUS3PP)	465	
21.	Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o instrumentu iz drugega odstavka 3. člena Sporazuma o izročitvi med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike, podpisanega 25. junija 2003, o uporabi Konvencije o izročitvi med Kraljevino Srbijo in Združenimi državami Amerike, podpisane 25. oktobra 1901 (BUS3SI)	471	

22.	Zakon o ratifikaciji Konvencije o Evropskem inštitutu za gozdove (MEIG)	478
23.	Zakon o ratifikaciji Protokola o pripravljenosti, odzivanju in sodelovanju pri dogodkih onesnaženja z nevarnimi in škodljivimi snovmi, 2000 (MPOSDO)	483
24.	Uredba o ratifikaciji Memoranduma med Vlado Republike Slovenije in Mednarodno organizacijo za migracije (MOM) o sodelovanju pri programu prostovoljnega vračanja migrantov	492
25.	Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Upravo Republike Slovenije za jedrsko varnost (URSVJ) in Jedrsko regulatorno komisijo Združenih držav Amerike (US NRC) o izmenjavi tehničnih informacij in sodelovanju na področju jedrske varnosti	495
26.	Uredba o ratifikaciji Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Republike Albanije	503

Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb

27.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Hašemitske kraljevine Jordanije o statusu slovenskih policistov, razporejenih v Kraljevino Jordanijo zaradi usposabljanja iraških policijskih sil	506
28.	Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola o obstojnih organskih onesnaževalih h Konvenciji iz leta 1979 o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja	506
29.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o spremembah in dopolnitvah Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o trgovinsko-gospodarskih odnosih in sodelovanju	506
30.	Obvestilo o začetku veljavnosti Garancijske pogodbe med Republiko Slovenijo in Evropsko investicijsko banko za obveznosti iz kredita Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije	506
31.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Slovaške republike o medsebojni pomoči pri carinskih zadevah	507
32.	Obvestilo o začetku veljavnosti Konvencije o določanju države, odgovorne za obravnavanje prošelj za azil, vloženih v eni od držav članic Evropskih skupnosti	507
33.	Obvestilo o prenehanju veljavnosti Sporazuma med Vlado Socialistične federativne republike Jugoslavije in Vlado Češkoslovaške socialistične republike o sodelovanju in medsebojni pomoči pri carinskih vprašanjih	507
34.	Obvestilo o prenehanju veljavnosti Konvencije med Vlado Socialistične federativne republike Jugoslavije in Vlado Ljudske republike Poljske o sodelovanju na področju zaščite rastlin	507
35.	Obvestilo o prenehanju veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Poljske o sodelovanju na področju veterinarske medicine	507
36.	Obvestilo o prenehanju veljavnosti Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Poljske o gospodarskem sodelovanju	507

PRAVKAR IZŠLO

dr. Janez Pogorelec

POLITIČNA ODGOVORNOST

»Recept za dolgo življenje politika v Sloveniji je razmeroma preprost. Namesto da bi zgrabil bika za roge, ga je potrebno čim bolj umiriti in uspavati. To pomeni: delaj čim manj, da ne boš delal napak, sklepaj vse mogoče kompromise in poizkušaj čim bolj zadovoljiti vse lobije, da te ne bodo napadali ...«

To je samo ena od misli v zaključnem delu knjige z naslovom Politična odgovornost. Avtor Janez Pogorelec je z obravnavo vseh vidikov politične odgovornosti doktoriral na Pravni fakulteti v Ljubljani. Njegov mentor dr. Franci Grad je razlog za izbiro te teme razložil z ugotovitvijo, da je politična odgovornost pravzaprav nujna protiutež oblasti – in slasti, ki jo prinaša.

Politična odgovornost je kompleksen pojav, tako da pravnemu vidiku sledita tudi politološki in filozofski pogled. Ker gre za zanimivo, lahko bi rekli celo izzivalno tematiko, bi moralo biti izvirno avtorsko delo v državi s pomanjkljivo pravno in politično tradicijo pri delovanju parlamentarnega sistema zanimivo za vse, ki so na tak ali drugačen način blizu politiki.

ZALOŽBA
Uradni list
Republike Slovenije

– 261486

14.900 SIT (62,18 EUR)

Slovenska ul. 9, 1000 Ljubljana
Spletna trgovina: **www.uradni-list.si**
Naročite po faksu: **01/425 14 18**

N A R O Č I L N I C A**S tem nepreklicno naročam****• POLITIČNA ODGOVORNOST**– 261486 broširana izdaja **14.900 SIT (62,18 EUR)**

Štev. izvodov

Podjetje

Oddelek

Davčna št.

Davčni zavezanec

DA

NE

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis in žig

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – za izdajatelja dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – za založnika Erika Trojer • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče • Naročnina za leto 2006 je 26.400 SIT • 110,17 EUR (brez davka), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT • 302,95 EUR • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 • Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767